உ

கடவுள் துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

இராமநாதபுரம் ஸம்ஸ்தானம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ

பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

அனுமதியினால்முன்பதிப்பித்த பற்பல

பிரதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் நூதனமாகச்சேர்த்து,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

திருவொற்றியூர்,

பரசுராமமுதலியார்

குமாரர்,

தி-கன்னியப்பமுதலியார்

அண்டுபிரதர்-அவர்களால்,

தமது,

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—(0)—

1890.

PAL. RAMASWAMY

உ

கடவுள்துணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

—(0)—

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்சென்னையைச்சார்ந்த சூளைஇருங்குன்றம் இலட்சுமிநாராயணபுரத்தில் தொட்டிக்கலை குமரப்பமுதலியார்வீதியில் ௩௯-வது கதவிலக்கமுள்ளகிருகத்தில்ஸ்தாபித்திராநின்ற பரப்பிரமமுத்திராட்சரசாலையில் இதனடியில் கண்டிருக்கப்பட்ட புத்தகங்களல்லாமல் கற்றுணர்ந்தபெரியோர்களால் பிழையறப்பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்ட மிகமேலாகிய உபயோகமுள்ள பலவித் வேதாந்த சித்தாந்தகிரந்தங்களும், வயித்தியக்கிரந்தங்களும்,ஜோசியக்கிரந்தங்களும்,சமஸ்கிருதகிரந்தங்களும்,மகம்மதியார்க்கக்கிரந்தங்களும், இன்னும் அனேகவிதமான தமிழ்ப்புத்தகங்களும், விலைசரசமாய் விற்கப்படுமாகையால் வேண்டியவர்கள் மேற்படிஅச்சுக்கூடத்தலைவராகிய தி-ப-கன்னியப்பமுதலியாரவர்களிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமஹாபாரதவசனம் ௰௮ பர்வம் திக்குகாகிதம்

ஸ்ரீமகாபாரதக்கீர்த்தனை

ஸ்ரீமஹாபாகவதவசனம் ௰௨ ஸ்கந்தம் லெத்தகிராப்படத்துடன்

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனகாவியம் சப்தகாண்டங்களுடனும் திக்குவிஜயமுட்பட

பெரியபுராணம் வசனகாவியச்சுருக்கம்—௬௩-படங்களுடன்கிரயரூபா—௩

பிரம்மோத்தரகாண்டம்

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவசனம்

விராடபர்வம் குட்டைசயிசில்அச்சிட்டது

பெரிசு பராங்குசதாசர்கீர்த்தனை

அசாபிக்கதை திக்குகாகிதம்

வீரமாமுனிவர்சதுரகராதி—அனுபந்தத்துடன் — பெரியஎழுத்தில் அச்சிட்டது

வயித்தியசாரசங்கிரகம்

அகஸ்தியர் ஏமதத்துவ மென்னும் பஞ்சகாவியநிகண்டு-அா

தட்சிணாமூர்த்திதிருமந்திரம் ௩௫௱

தன்வந்திரி கலைக்ஞானம்-௫௱

இராமதேவர்வயித்தியகாவியம்-௩

அகஸ்தியர் ஆயுள்வேதம்—௩௨௱

யூகிமுனி பதார்த்தகுண சாரசங்கிரகம்

போகர் சத்தகாண்டம்-௭௧

அகஸ்தியர் பாலவாகடம்

வயித்தியமூலிகை அகராதி

பதார்த்தகுணசிந்தாமணி

நளவீம பாகசாஸ்திரம்

குமாரசாமீயம்

ஜாதகசிந்தாமணி

சினேந்திரமாலை

சசசுல்லன்பியா

இறவுசுல்கூல்படைப்போர்மூலம்

ஐந்துபடைப்போர்

அப்பாசுநாடகம்

சீராபுராணம்

ஸ்ரீ அகஸ்தியர்காவியம்—௰௨௲—அச்சிட்டுக்கொண்டு வருகிறோம்.

ஸ்டாம்பு அனுப்பினாலல்லது பதில்கடிதம் அனுப்பப்படமாட்டாது.

உ

ஸ்ரீலட்சுமீகடாட்சமஸ்து.

சாத்துகவிகள்.

இஃது,

சென்னைத்துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களாலியற்றப்பட்டது

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மலிபெயர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பண்ணுறுந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருளைச் சுவைமிகவுணர்ந்து
துங்கமிகுத்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வான்காளமேகம்
தெள்ளுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பராதியாம்
நாவலரென்னு நன்முகில்பருகி
ஓவறவாங்காங் கொழுக்கியகவியாம்
தண்ணுறுமமுதை மண்ணவர்செவியால்
உண்டுகளிப்பதே யுறுதியென்றோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொன்னாடொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகிய திலகமாம்
பலர்புகழிராம நாதநற்பதியினில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச்
செங்கோனடாத்து சங்கேந்துதிருமால்
இரியலர்மடங்கல் சற்குணமேரு
அறிவையர்க்குருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுறுபவிதனை மாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழூஉம்
சிவஞானதேவன் செய்தவப்பயனே
புவிமிசையுருக்கொடுப் போந்தெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமி யெனும்பூபாலன்
தன்மனமுவந்து தயங்குறவெழுகா
வெழுத்திற்பொறித்தே யீந்திடுகென்ன
அரியதவத்தரும் பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னிப் புன்னாடதனில்
மன்னுதில்லையம்பூ ரென்னும்பதிவாழ்

வாகுறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராசர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனால்
பழுத்திடும்வருக்கையின் செழித்தகனியினை
வான்கவிகவ்வுபு உமந்திக்கிந்து
தானூடறீர்க்குந் தண்டலையுடுத்த
மணலியம்பதிவாழ் மாண்புறுநல்லோன்
குணநிதிநறுமலர்க் குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா ருரியபெயரினன்
வழூஉக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
செழூஉறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனரோ.

இஃது காஞ்சீபுரம்-பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்

தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய

வித்வான்-காஞ்சீபுரம்

சபாபதிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனிமய
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையெனமேவி யியற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரோயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்முன்னோ
பூண்டுளவளமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ்வல்லோர் நாமுமதன்வளம்
தெற்றெனவுணர்க்குதுஞ் சிறிதெனத்தத்தம்
நாப்புடைபெயரா வண்ணநலந்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவர்பின்வரு மறிஞர்களதையோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுரைத்ததுமென்னிலோ
சொல்லியசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமென
எண்ணியெண்ணி யேககங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களெவையுஞ் செவ்விதினேதி
உப்லதேபயனென வுவப்புறாஉம்பாண்டிநன்
னாட்டுளவிராம நாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெம்மணி தூயகுணமணி

நற்கவிப் புலவர் நாடிப்புகழ்மணி
அந்தணர் சிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வந்துளவளமெலாம் வழங்கவுண்மதித்தாங்
கியாதொருபொருளு மில்லையென்றுதருள்
சேதுபதியெனுஞ் செல்வன்செங்கோல்
கோடாவகைநிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறித்தென் றறிந்தாள்றனமைந்தசெற்
றிறத்தாறறியுந் தோச்சிநன்னூலொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்பமைவள்ளல்
அதிநுட்பமியாவையு மகற்றுமாண்டகை
தன்பெயரதனாற் றனபதியிவனென
மண்புவியோர்கள் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
துன்னுற்சாகமொடு தொகுத்தியற்றுந
என்றுணைசெய்ய வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுகுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராசபண்டிதன்
தளிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலு மன்புடனினைத்தும்
இல்லையம்பூர்ச் செந்நாப்புலவன்
சந்திரசேகர தகுபெயரினன்
புந்தியினுய்ந்த பொற்புளதாந்தனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாற்றிரட்டதனை
நீடக்கருங்கொலா னிசம்மித்திடாது
பாருள்வாழ்வோர் பண்டுகண்டிலாச்
சீருள்வரியாற் றிகழப்பதித்தனன்
கனிதமிலாவளங் காட்டுபுவிளங்கும்
மணவிநன்னகர்வாழ் மகிபதிகளவிலும்
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தவவிலாக்கேள்வித் தகைசாலறிஞன்
பெரியதம்பிப் பெயரினன்
உரியவுலக முமைப்புறற்பொருட்டே.

இஃது சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சங்கத்தில் தமிழ்ப்புலவராகிய
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை—ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற் பெருநகர்வயிய
புலம்புரிபுலவராம் வலம்புரிச்சங்கமும்

காளமேகமா நீள்கரிமருப்பும்
வள்ளுவரென்னுந் தெள்ளுநற்கதலியும்
சீருயரௌவை யாரெனுஞ்சாலியும்
ஓட்டக்கூத்தராம் வட்டவாரிசமும்
புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்துதிகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
தேசுறுசிவப்பிர காசராமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம் பாணிறவிப்பியும்
அற்புதமாசப் பற்பலவமையத்
தாங்காங்குதவிய பாங்காகியதனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபல்வகைச்
சந்தங்கேழ் இரத்நமணியின்
வர்க்கமதனைப் பொற்சம்மியன்போல்
வடுத்தவிர்ந்திடவாய்ந் தெடுத்துவிளுத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாக் கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்க ளிரும்பூதெய்தச்
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென்
றாசரோறுவினை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்க்கற்பகம் வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
பல்வளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகள்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேதகுராம நாதபுரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் தவமோருருவாய்
வந்தவதரித்த மைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்து மொருங்கினிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றமிழ் தன்னைவளர்ப்பவன்
பொன்னுசாமி யென்னும்புரந்தான்
நன்னயமாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளீஇ
ஆழ்திரைப்பொன்னி சூழ்புனனாட்டினில்
மல்லலம்பழனத் தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராசபண்டிதனா லாசறத்திற்றிருத்தித்
தேமலர்ச்சோலையுந் தாமரைவாவியும்
மன்னியமணலி யென்னுமாநகரோன்
சால்புறுகின்ற சைவசிகாமணி
பாலியென்னுஞ் சீலமார்நதியினன்
இவனுநல்லொளிசேர் குவளைமாலையான்

விரிபுகழ்நிலவிய பெரியதம்பி
எனப்பெயர்மருவிய வனப்புறுகுணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண்டு வகையின்வியக்கப்
பற்பலதிசையும் பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே.

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்து மதறசா ஈ ஆஜம்என்னும்பாட்சாலையில்
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும்-கூவம்
க-சிதம்பரமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்

சொல்லையம்பூரணமதியிற்றபுத்தாய்ந்துண்மை
தொடர்பொருடேர்திருக்கடவுட்பலகைச்சங்கத்
தொலைவில்புகழ்க்கவிஞர்முதற்றமிழ்மேதக்க
சுருதிமொழித்தலைவர்பண்டுதொகுத்துச்சேர்ந்த
செல்லையம்பூருகததினியசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனியவெனப்பயத்தற்கியநூலன்றிச்
சிலநிமித்தத்துளுற்றபலகவிதைச்செம்பொன்
றிகைமறைந்தங்குளுறவுளிகாண்பெரியதாகத்
தில்லையம்பூர்ச்சந்திரசேகரப்பேர்வாய்ந்த
தெளிதருநாவலனெனுமஞ்சனங்சண்கொண்டு
தெரிந்தெடுத்தச்சினிற்பதிப்பித்தெவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகெடக்களிதுலங்குந்திறந்தந்தானுற்
றெல்லையம்பூர் சடிலனையுண்ணெகிழ்ந்துபோற்றுந்
தூய்மையும்வாய்மையுமுடையான்காமகாதச்
சொன்மருவுபுரன்பொன்னுசாமிமாறன்
சொல்மணவிப்பதிப்பெரியதம்பிவேளே.

தனிப்பாடல்களைத்திரட்டிக்கொடுத்த திருக்காட்டுபள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டமணிமாடமேனிலையின்முகிலுலவச்சிறப்பினோங்கும், திருக்காட்டுபள்ளியெனுமெழிலூரான்செங்குவளைச்செழும்பூந்தாரான், கார்கொண்டவேங்கடநன்மலையானேர்பாலிநதியுடையோனகன்னன், சடனுலகம்புகழ்ந்திடுநல்வேளாளர்மரபுதித்தோன்கருதுமேலோன், வார்கொண்டமுலைமாதர்மடலூருமெழின்மாரன்மதிக்குஞ்சீலன், வாய்மைபெறிராமசாமிக்குரிசிலோனைம்பான்வருடங்காரும், ஏர்கொண்டவன்பினொடுபொருள்செலவிட்டருஞ்செய்யுளிதினிற்றேடி, எழுதிவைத்தபலபாட்டுப்பிரதியொன்றுதந்துபுகழிங்குற்றனே.

சாத்துகவிகள்-முற்றிற்று.

இஃது தமிழ்ப்புலவராகிய-கூடலூர்

இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞ ராங்கம்பர் காளமேகம்
  நவில்பொய்யா மொழிவெள்ளை நயந்துரைத்த
பொற்கவினையத் திரட்டியச்சிற் பதிக்கவென்னப்
  பொன்னு சாமித்தேவன் பொறையான்மிக்கோன்
சிற்குணன்ருள் பணியன்பன் சொல்லச்சந்திர
  சேகரனுங் கவிராஜன் திருத்திநல்க
ஏற்குலவு பெரியதம்பி மணலிவாசன்
  இருஞ்சிலைமே லெழுத்துப்போ லியற்றினனே.

இஃது

ஸ்ரீமஹாபாரதக்கீர்த்தனைசெய்த

முத்துராமகவிராயர் தமையன்குமாரராகிய

கோ-சபாபதிமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தலைமைபெறுசைவராஞ் சிவஞானதேவர்
  தருராமநாதபுரநற்
சமஸ்தானமதனுக்கு முயர்பரமசிவனடி
  தனக்குமானேசர்வழுதி

தானென்னமுத்தமிழ்ப் பைங்கூழ்தழைத்திடச்
  சந்ததம்பொன்மாரிபெய்
தகைமையதனாற்பொன்னு சாமிதேவப்பேர்கொள்
  தனுமாரர்புகலவளவில்

கலைகளுணர் தில்லையம் பூர்ச்சந்திரசேகர
கவிராஜபண்டிதரும்வண்
காஞ்சிமாநகர்மேவு முசிதகனவித்துவான்
கச்சபாலயருமவர்தம்

கருத்தின்படிக்குச்செய் திருவோமெனவக்
கணங்கங்கணங்கட்டியே
கணைகடலிடைப்பல விடங்களிற்சிதறிவெகு
காலமுன்வீழ்ந்திருந்த

அலைகின்றபொருடனைக் கண்டெடுத்தாலென
வநேகநாடாறுமாறு
அவனியில்வழங்குமெண் ணறுதனிப்பாடல்க
ளவைக்குணயமுற்றவைகளை

அன்றுசொன்னவர்கருத் திற்சனுவும்வழுவா
தனந்தமுறையதிநுட்பமாய்
ஆராய்ந்தொருங்குசேர்த் தகிலமெல்லாம்புகழ
வச்சிற்பதித்ததைக்கண்

டுலகிலிவ்விருவர்தங் கல்வித்திறத்தையோர்ந்
துணராதுவித்தைக்கியான்
ஒருவனேயென்றெண்ண விழிவென்னவாறுமுகவ
னொளிரகங்குன்றினின்று

றுயர்முனிவனெண்சா ணுடம்புமொருசாணினு
மொடுங்கினனிவர்புலமைதேர்ந்
தாகவேந்தொருகால ருந்திவிழியிமையாம
லோடியதமுற்றனனரோ.

சாத்துகவிகள்—முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

வித்வசிரோமணியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

———0———

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக்காவிலுறை யென்னானைக்கன்றளித்த
போரானைக்கன்றுதனைப் போற்றினால்-வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும் புத்திரவுற்பத்திவரும்
சத்திவருஞ்சித்திவருந் தான்.

———

வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள்-வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய். (க)

ஆமணக்குக்கும்-யானைக்கும்.

முத்திருக்குங்கொம்பசைக்கும் மூரித்தண்டேந்திவரும்
கொத்திருக்குநேரே குலைசாய்க்கும்-எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்குமால்யானை யாம். உ

வைக்கோலுக்கும் யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோலமேனித் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம். ங

பாம்புக்கும் வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கு நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பற்பட்டான் மீளாது-விஞ்சுமலர்த்
தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம். ச

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்,

ஆடிக்குடக்கடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்-ஓடிமண்டை
பற்றின்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம்பெள்ளெனவே யோது. ௫

(பிண்ணாக்கு-பிளவுள்ளநாக்கு)

பாம்புக்கும் எலுமிச்சம்பழந்துக்கும்,

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணு பூப்புமே லாடும்-எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம் பழம். (அரி-காற்று-அரிபடல்) ௬

முகுந்தனுக்கும் முறத்துக்கும்.

வல்லரிபாயுற்றிடலான் மாதர்கையிற்பற்றிடலான்
சொல்லரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலா லன்றுலகளந்த
முகுந்தனுமேயாகும் முறம். ௭

சந்திரனுக்கும் மலைக்கும்.

நிலவாய்விளங்குதலா னீள்வான்படிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற் சென்று-தலைமேல்
உதித்துவரலா லுயர்மாமலையை
மதிக்குநிகராக வழுத்து. ௮

நாய்க்குந் தேங்காய்க்கும்.

ஓடுமிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது-சேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு. ௯

மீனுக்கும் பேனுக்கும்.

மன்னீரிலேபிறக்கு மற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிற்குத்தும் பெருமையால்-சொன்னேன்கேள்

தேனுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பே னுஞ்சரியாமே. ௰

பனைமரத்துக்கும் வேசைக்கும்.

கட்டித்தழுவுதலாற் கால்சேரவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னாடை யிழுத்தலால்—முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாலப்பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து. ௰௧

வெற்றிலைக்கும் வேசைக்கும்.

கொள்ளுநகையானீரிற் குளிக்கையான்மேலேறிக்
கிள்ளுநகையாற்கட்டிக் கிடக்கையால்—தெள்ளுபுகழ்ச்
செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்வரையில
வெற்றிலையும் வேசையாமே. ௰௨

கண்ணாடிக்கும் அரசனுக்கும்.

யாவருக்குரஞ்சனைசெய் தியாவருக்குமவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த்தீதகலப் பார்த்தலால்—மேவும்
எதிரியைத்தன்னுள்ளாக்கி யேற்றரசத்தால்
சதிருறலாலாடியரசாம். ௰௩

கூத்தியாருக்கும் குரங்குக்கும்.

ஓட்டங்கடியதா லுள்ளவரைமேவுதலால்
சேட்டையெவரிடத்துஞ் செய்தலால்—நாட்டமுடன்
காத்திரத்திற்குட்டியுறக் கட்டுதலாற்றெட்டுதலால்
கூத்தியர்க்குநேராங் குரங்கு. (ஓட்டம்-உதடு) ௰௪

குதிரைக்கும் காவிரியாற்றுக்கும்.

ஓடுஞ்சுழிசுத்த முண்டாகுந்துன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்—நாடறியத்
தேடுபுகழான் றிருமலைராயன்வரையில்
ஆடுபரிகாவிரியாமே. (துன்னலர்-பகைவர்-மலர்) ௰௫

கீரைப்பாத்திக்கும் குதிரைக்கும்.

கட்டியடிக்கையாற் கால்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்—முட்டப்போய்

மாறத்திருப்புகையால் வண்டினைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே. ௰௬

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

செய்யுட்கிடைமறிக்குஞ் சேர்பலகையிட்டுமுட்டும்
ஐயமறமேற்றா ளடர்க்குமே-துய்யநிலை
சேடிப்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்கதவு நிகராம். ௰௭

குதிரைக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலையேதினிதின்னுங் கொண்டதன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினன்னடைய தாதலால்-உம்பர்களும்
தேடுநற்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்குதிரையுநேராம். ௰௮

துப்பாக்கிக்கும்-ஓலைச்சுருளுக்கும்.

ஆணிவரையுறலா லாணகுறிப்பேதாலால்
தோணக்கருமருந்தைத் தோய்ந்திடலால்-சேணிலத்தில்
செப்பார்க்குதவாத் திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியோலைச் சுருள். ௰௯

வானவில்லுக்கும்-விஷ்ணுவுக்கும்-வெற்றிலைக்கும்.

நீரிலுளவா னிறப்பச்சையாற்றிருவால்
பாரிற்பகைதீர்க்கும் பான்மையால்-சாருமனுப்
பல்வினையைமாற்றுதலாற் பாரீர்பெருவான
வில்விண்டுநேர்வெற்றிலை. (பல்வினை-பல்நோய்-தந்தரோகம்) ௨௰

பூசுணிக்காய்க்கும்-பரமசிவனுக்கும்.

அடிநந்திசேர்தலா லாகம்வெளுத்துக்
கொடியுமொருபக்கத்திற் கொண்டு-வடிவுடைய
மாசுணத்தைப்பூண்டு வளைத்தழும்புபெற்றதனால்
பூசுணிக்காயீசனெனப் போற்று.(நந்தி-காம்பு) ௨௧

ஓடத்துக்கும்-நிதம்பத்துக்கும்.

பலகையிடுமுள்ளே பருமாணிதைக்கும்
சலமிறைக்குமாளேறித் தள்ளும்-உலகறிய

ஓடமுமொன்றே யுலகநாதன்பெண்டீர்
மாடமுமொன்றேற்ற மயிர் ௨௨

காண்டகத்துக்கும்-பெண்குறிக்கும்.

இட்டிட்டுவாங்குதலா லின்பவெள்ளந்தோன்றுதலால்
பட்டிட்டுமூடி மறைக்கையால்-முட்டத்
தெருண்டோர்கள்போற்றுந் திருமலைராயன்சீர்க்
காண்டகமும் பெண்குறியுங்காண். ௨௩

அரசதிருச்சிற் றம்பலவாணவந்
தாருபமிகே சசிதம்-பாதே
வசிதம்பாதே வசிதம்பாதே
வசிதம்பாதே வனே. ௨௪

இந்தோதிலகநுதல் ராமராமாவசைக்
கொந்தோகளபமுலை கோவிந்தா-சந்ததமும்
வேலோவிணைவிழிகள் வேங்கடவாநல்லவயி
றுலோகா ணாராயணா. ௨௫

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறுவேழெட்டு
ஒன்பதுபத்துப் பதினொன்று-பன்னி
ரண்டுபதின் மூன்றுபதி நான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ்பதி னெட்டு. ௨௬

ரு-டு-வரப்பாடியது.

ஓ,கா,மா,வீ,தோ,வுரைப்பன்:டு,டு,டு,டு,டு,
நாகார்குடந்தை நகர்க்கதிபர்-வாகாய்
எடுப்பர்நடமிடுவ ரேறுவரன்பர்க்குக்
கொடுப்பாரணிவர் குழைக்கு. ௨௭

எடுப்பர் - ஓடு,நடமிடுவர் - காடு, ஏறுவர்- மாடு, அன்பர்க்குக்கொடுப்பர் - வீடு,குழைக்கணிவர்-தோடு.

குடத்திலேகங்கைபடங்குமெனப்பாடியது,

விண்ணுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல் வந்தாலும்-பெண்ணை
இடத்திலேவைத்த விறைவர்சடாம
குடத்திலேகங்கை யடங்கும். ௨௮

பச்சைவடம் பாகுசேலைசோமன் என்றுபாடியது.

மாயன்றுயின்றதுவு மாமலராள்சொல்லதுவும்
ஏயகுருந்திற்கொண் டேறியதும்—தூய
இடப்பாகன்சென்னியின்மே லேறியதும்பச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். உ௯

மாயன்றுயின்றது-பச்சைவடம், மாமலராள்-சொல்-பாகு, குருந்திற்கொண்டேறியது-சேலை, பரமசிவன் சிரசின்மேலேறியது-சோமன் (பச்சைவடம்—ஆலிலை)

இன்னரிவாசிக்குங் கிளியெனப்பாடியது.

ஆடல்புரிந்தானென் றுமந்நாளிலேழுவர்
பாடலுகந்தானென்றும் பான்மையினல்-கூடலிலே
நன்னரிவாசிக்குநடை பயிற்றினனென்றும்
இன்னரிவாசிக்குங் கிளி. ௩௰

பொன்னுவனையிலை காய் பூ வென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்த்ததுவு முப்பர்கோன்றன்னால்
எடுத்ததுவும்பள்ளிக் கியையப்-படுத்ததுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவு மன்பிணிரந்ததுவும்
பொன்,னு,வனை,யிலை,காய்,பூ. ௩௧

தோய்ந்தான் மேய்த்தான் குடையா த்தூக்கினன் மென் மேலாச்
சாய்ந்தானெறிந்தான்பின் சாப்பிட்டான்—ஆய்ந்துசொலும்
மன்னுவாத்திலவருமால் சாமிநாதாகேள்
பொன்,னு,வனை,யிலை,காய்,பூ. ௩௨

செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்று பாடியது.

வாதமணரேறியது மாயன்றுயின்றதுவும்
ஆதிதடித்தாட்கொண்ட வவ்வுருவும்-சீதானூர்
தாள்கொண்டளந்ததுவுந் தண்கச்சிக்காவலா
கேள்செங்கழு நீர்க்கிழங்கு, ௩௩

அமணரேறியது-செங்கழு, மாயன்றுயின்றது-நீர், ஆதிதடுத்தாண்டவுரு-கிழம், தாள்கொண்டளந்தது-கு(கு-பூமி.)

நாநீறூரேயென்று பாடியது.

அரையின்முடியிலணி மார்பினெஞ்சில்
தெரிவையிடத்தமர்ந்தான் சேவை புனையறமே

தந்தைபிறந்திறவாத் தன்மையினாற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திறக்கும் வண்மையினால்-முந்தொருநாள்
விணிக்குநீவலை யெரித்தான்மகன்மாமன்
காணிக்குவந்திருந்தான் காண். ௰௫

தாதிதூதோதீதுதத்தை தூதோதாது
தூதிதூதொத்தித்த தூததே-தாதொத்த
துத்திதத்தாதே துதித்துத்தேதொதித்து
தித்தித்ததோதித் திதி. ௰௬

முந்நான்கிலொன்றுடையான் முந்நான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன்றின்மேன் மோதினான்-முந்நான்கில்
ஒன்றறிக்காலாகுமோ ஓமடையாயிலே
அன்றினைத்தான் வாராவிட்டால். ௰௭

ஆனாரிலையே யயனுந்திருமாலும்
காணாடிமுடிமுன் காண்பதற்கு-மேனாள்
இரவுதிருவாரூரி லெந்தைபிரான்சென்ற
பரவைதிருவாயிற் படி. ௰௮

சங்கரர்க்குமாறுதலை சண்முகர்க்குமாறுதலை
ஐங்கரர்க்குமாறுதலை யானதே-சங்கைப்
பிடித்தோர்க்குமாறுதலை பித்தாநின்பாதம்
படித்தோர்க்குமாறுதலை பார். ௰௯

வாதக்காலாந்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெருவயிறாம் புத்திரனுக்-கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்க வகையறியார்வேறோர்
எந்தவினைதீர்த்தா ரிவர். ௨௰

சீரங்கத்தாருந் திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாசப் பொருவதேன்-ஓரங்கள்
வேண்டாமிதென்ன விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுக்காதனு மானால். ௨௰௧

உத்திரத்துக்கோர்நாளு ரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள்-எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக் கண்ணபுரம்வாழ்சவரி
நாராயணன்பிறந்த நாள். ௨௰௨

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிந்துரத்தைப்பற்றி
உரித்துத்திரம்பாய வுடுத்தான்-வருத்தமுடன்
வடமெடியாருடனே வானவருந்தானவரும்
ஓடிப்பயந்தித் தகஞ் சுன்னி. ௨௰௩

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றார்சொன்னார்—ஆலங்
குடியானே யாயிற் குவலயத்தோ ரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மீதிலே. ௩௪

காவலனெங்கள் கனவைப்பாஞ்சோளேசன்
மாவலிகங்கை மணிவாரி—ஆவணமென்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதில்வாரிமுத்தைக்
கொப்புளமென்றாதுங் குரங்கு. ௩௫

பொன்னஞ்சடையறுகம் புல்லுக்கும்பூர்புனற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுறத் தாவுமே—அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்தாற்றுலவுந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று. ௩௬

ஏய்ந்ததனங்களிரண்டு மிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே—தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிடிக்கு மூதேவியாள்கமலைக்
குக்கலிச்சிக்குங்கலைச் சிக்கு. ௩௭

நஞ்சுகுடிகொண்டானை நாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடிதன்னிலும்வந் தெய்வானே—விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலழுத்தி முத்தமிட்டுச்சற்றே
கலைச்சிகரத்தாலணைத்தக் கால். ௩௮

தீத்தானுங்கண்ணிலே தீத்தானுங்கையிலே
தீத்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே—தீத்தானுன்
மெய்யெலாம்புள்ளிருக்கும் வேளனோவுனையிந்தத்
தையலாளெப்படிச்சேர்ந் தாள். ௩௯

வெண்ணெய்திருடியுண்ட வேணியானிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்த களவேது—பெண்ணைத்
தலையிற்சுமந்தான்மால் சர்ப்பத்திலேறி
அலையிற்றுயின்றா னான் ௪௰

எட்டிகுளத்தி லிருந்துசாக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகளைக் கொண்டுபோய்—கொட்டுதங்கே
ஆயிரம்யானை யெழுநூறுகூன்பகடு
பாயும்பகடெண்பத் தைந்து. ௪௧

தண்டாங்கூர்மாசனங்காள் சற்குணர்நீ ரென்றிருந்தேன்
பண்டங்குறையவிற்ற பாவிகாள்—பெண்டுசனைத்
தேடியுண்ணவிட்டீர் தெருக்கள்தெருக்கடோறும்
ஆடிமுதலானி வணாக்கும். ௪௨

நாராயணனைநாராயண னென்றோர்பன்
ஓராமற்சொன்ன வுறுதியால்-நேராக
வாரென்றால்வரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
நாரென்றானரென்பேன் நான். ௱௰௩

வாழ்த்ததிருநாகை வாகானதேவடியாள்
பாழ்த்தகுரலெடுத்துப் பாடினாள்-நேற்றுக்
கழுதைசட்டவண்ணான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ௱௰௪

காலையிலும்வேலை கடையக்கயிறுக்கும்
மாலையிலும்பூமுடிக்க வாழுமே-சோலைசெறி
செய்யிலாரம்பயிலுஞ் செந்துருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடம் பூண். ௱௰௫

மண்டலத்திலுளும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டிரோ-தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரொன்னாதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்த மண். ௱௰௬

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநெல்வேலி யிராமேசம்-ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியல் தென்றிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூ வணம். ௱௰௭

பண்புளருக்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பினைக்கண்டக்கா னற்காலி-திண்புவியை
ஆள்வார்மகனையழகிய சொக்கர்க்காவம்
நீள்வாகனநன் னிலம். ௱௰௮

சதுராங்கர்சங்கத் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரோ யாயின்-முதலை
வருங்குளத்தின்முண்டகத்தை வைப்பரன்றேயன்று
பொருங்களத்திலாற்றுவர்முன் போய். ௱௰௯

கண்டக்காற்கிட்டுங் கயிலாயந்தைக்கொண்டுட்
கொண்டக்கான்மோட்சங் கொடுக்குமே-கொண்டத்தூர்
தண்டைக்காலம்மை சமைத்துவைத்தபூசணிக்காய்
ஆண்டார்க்காமீசருக்கு மாம். ௱௨௰

போலதிறமாவார்க்குப் பூணாரமாவானை
எலவைதைசெய்தா லியல்பாமோ-சாலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப் பாவைபிருநாங்கு
விழிக்கஞ்சன்சோமனலை வேந்து. ௱௨௰௧

கண்ணாவிரிங்கறியுங் காட்டுசிறுத்தொண்டரன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும் பற்றாதோ-தண்ணேறுடு
மட்டிலையாயுஞ்சோலை மருதீசரேபன்றிக்
குட்டியையேன்றாத்திர் குறித்து. ௱௨௨

மாடுதின்பான்பார்ப்பான் மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனே-தேடி
இரும்படிப்பான்செக்கா னெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான்
பரும்புடைவைதப்பும் பறை. ௱௨௩

ஆயனுக்குக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவா-நேயமுடன்
சங்காற்குச்சங்காழி தான்மாலுக்காலமாம்
மங்கையிடத்தாற்காகு மன். ௱௨௪

கண்ணபுரங்கோயிற் கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டார்வெண்ணெயுண்ட மாயனோர்-என்னும்
சிக்கப்பனையேந்திச் செங்காட்டிவீசர்
இரக்கப்புறப்பட்டா ரென்று. ௱௨௫

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினு னீள்சடையோன்-பொன்றிகழும்
அக்கினிக்கான்மாய னாவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன். ௱௨௬

திருந்தாடாவணியுந் தென்கமலையீசர்
இருந்தாடாதென்செய் திடுவார்-பொருந்த
ஒருகாலேயல்லவே யொண்டொடிக்காவன்
இருகாலுஞ்சந்துபோ னல். ௱௨௭

சந்துபோதல்-தூதுபோதல்-உண்மைவிசைகல்.

உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்பு தோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலந்திரிந்து விட்டோமே-உள்ளபடி
ஆமூர்முதலி யமார்கோவிந்திருக்கப்
போமூரறியாமற் போய். ௱௨௮

கம்மாளனைக்கிக் கணக்கனைவேதாதித்தார்
செம்மான்மதுரைத் திருவரிசை-அம்மாகேள்
வாணியனும்பொன்னேரி வாழும்வெள்ளாழனுமே
சேணியனுமன்றே தெரிந்து. ௱௨௯

கம்மாளன்-பாலத்தையுடையவன், அக்கிக்கணக்கன்-அழற்கண்ணையுடையருத்தன், செம்மான்-(சக்கிலி) சிவந்தபானையுடையவன், வாணி

யன்-பிரமன், பொன்மேனி-அழகையுடைய இலக்குமி, வெள்ளாழன்-பாற் கடலையுடையான், சேணியன்-இந்திரன்.

பாரளக்குந் தானுசெல்லும் பையாவின்மேனடிக்கும்
சீரகலிசாபத்தைத் தீர்க்குமே-ஊருகில்
சண்டச்சகடுதைக்குந் தையலாய்காரீல
கண்டத்தாரூரான் கழல். ௱௩௰

காலாற்படியளக்குங் கன்னிடந்துபூசிக்கும்
சேலாங்கமடமாஞ் சிங்கமாம்-பாலாகும்
ஆழியப்பிலேதுயிலு மைவர்க்குத்தூதாகும்
வீழியப்பனேறும் விடை. ௱௩௧

(கமடம்-ஆமை.)

கடம்பவனச்சொக்கருக்குக் கண்ணன்றன்வேறு
இடம்பெரியகண்ணொன்றை யீந்தான்-உடப்பதனிற்
சொம்பாதியானான் சுமக்கவெருதானான்
அம்பானான் றேவியுமானான். ௱௩௨

கன்னபுரமாலே கடவுளிலுநீயதிகம்
உன்னிலுமோயானதிக மொன்றுகேள்-முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தா மூயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாதே. ௱௩௩

ஆனைகுதிரைதரு மன்னைதனைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்காய்துன் றீயவரை-பூநெயுடன்
கூட்டியமுதிட்டான் குருக்களமராபதியான்
வீட்டிலுண்டுவந்தேன் விருந்து. ௱௩௪

அன்னவயல்சூழ்ந்திருக்கு மாரூராநெஞ்சத்தில்
இன்னம்வயிர மிருப்பதா-முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மாமனைக்கொன்றுந் தான். ௱௩௫

வாலிமடிந்ததுவும் வல்லரக்கர்பட்டதுவுங்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்-சால
மதியுடையநூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரகத்தால்வந்த தாழ்வு. ௱௩௬

கோளரிருக்குமூர் கோள்களவற்றவூர்
காளைகளாய்நின்று சதறுமூர்-நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்தவிந்த வான். ௱௩௭

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினான்கால்சாய
அம்பைத்தாவித்தான்கா லானதே-வம்புசெறி
பூவைகாள்வெள்ளைகாள் பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்ட பதி. ௱௩௮

கம்பத்தான்-இராகவன், கடையிற்கட்டினான்-வாலி, அம்பைத்தாவித்தான்கால்-அரிதாள்.

சாரங்கபாணியாஞ் சக்கரத்தர்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கஞ்செய்த வுகிர்வாளர்-பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாக னினிதாயிலநம்மைக்
காத்திடுவரெப்போதுங் காண்.

சாரங்கம்-மான்,வில். கஞ்சன்-பிரமன், கம்சன். உமையாகர்-சிவன், மையாகர்-மால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணீரும்வற்றிப்புவிநீரும்வற்றிவிருட்பியழுக்
கண்ணீரும்வற்றிப்புலவோர்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென்றுபசாரஞ்சொல்லியுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோருந்தருவான்றிருப்பணந்தாட்பட்டனே. ௱௪௰

விள்ளைப்புதுமைபொன்றுண்டாளவாயினின்மேவுதென்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலைமுன்றேகுரும்பைபிடித்ததிலே
கொள்ளிக்கணைன்றிட்டியாவோர்குரும்பைகுறித்தமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிரண்டிளநீர்கச்சுறைந்ததுவே. ௱௪௧

ஆட்டுக்கிசைந்தவம்பலவாணரவர்க்கெதிரே
கீட்டிற்று நால்வடபாலினிற்காலெனநீதிநியல்
சூட்டிற்றருப்புஞ்செற்றவர்தம்மைச்சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்றேவிடக்காணிட்டல்சொல்லவழக்கில்லையே. ௱௪௨

பாருறியப்பலிக்குழன்றீர்பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோருருமில்லையிருக்கவென்றாலுமுள்ளோருமொற்றி
பேருறியத்தியாகரென்றேபெரும்பேரும்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடுமம்பலத்தே. ௱௪௩

வாணியன்பாடிடவண்ணான்சுமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளிமுன்றொழத்திக்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக்கருமான்றுகிறனைக்கொண்டணிந்த
சேணியனவன்றட்டான்புறப்பட்டவேடிக்கையே. ௱௪௪

வாணியன்-பிரமன். வண்ணான்-நந்தி. வடுகன்-வைரவன். செட்டி-முருகன். சேணியன்-இந்திரன். கடற்பள்ளி-மாயன். கரும்பைக்கோணியன்-மதன். கருமான்றுகில்-யானைத்தோல். தட்டான்-காண்டற்கரியபரமசிவன்.

கழியும்பிழைபொருட்டள்ளிநன்றூலங்கடலினுண்டு
வழியும்பொதியவரையினிற்கால்கொண்டுவன்கவிதை
மொழியும்புலவர்மனத்தேயிடித்துமுழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிக்குக்கவிகாளமேகம்புறப்பட்டதே. ௱௪௫

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்கவெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப்பிரம்பாலடிக்கவிக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றில்லையம்பலவாணற்கோரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோவிங்ஙனேயெளிதானதுவே. ௱௪௬

பாங்குபெறத்திருவைந்நூற்றிரட்டிப்பணவிடையிற்
றூங்குமதியொருபாலேற்றமுண்டுசொர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற்கடங்காதுலகமனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமாங்கத்திருப்பெட்டகத்துளொருமணியே. ௱௪௭

சத்தாதியைந்தையுந்தாங்காததெய்வந்தனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வமம்பலத்தேகண்டுகண்களிரு
பத்தானவனைக்கன்பொய்த்தேவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோதெய்வமாகப்பிதற்றுவதே. ௱௪௮

இரண்டிமைபோர்தொழுந்தென்னைக்கோர்முன்செங்கைகளா
றிரண்டுடையோனுமெதிர்சென்றதாலெதிர்ந்தார்தமைக்கண்
டிருண்டெழிலைவர்க்குத்தேரூர்பவன்கொளினைவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக்கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே. ௱௪௯

மாக்கைக்கிரங்குங்குருகும்வளர்சக்ரவாகப்புள்ளுந்
தாக்கச்சரபங்குழைந்தகவ்வாறுசகதலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கித்திருவறச்சாலையிலன்னமிட்டுங்
காக்கைக்கொருகிக்கக்கிக்கீழேயிருக்குங்கருங்குயிலே. ௱௫௰

தென்னைக்குஞ்சேலைக்கமலைப்பிரான்செஞ்சடாடவிதான்
என்னைக்குமென்னிலெலிபொக்குமந்தவெரியிலிட்ட
பொன்னைக்குங்கொன்றைகரிபொக்கும்வண்டுகற்பொற்பணிசெய்
மின்னைக்குங்கங்கைகிழக்கொல்லுங்குமவ்வெண்பிறையே. ௱௫௧

கரிபொன்றுபொன்மிகும்பையேறக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரிபொன்றுசெல்வன்றுலாத்திணிமேலறவிருண்டமஞ்சு
சொரிதேற்றநாகமின்சோற்றிணிமேற்றித்தொடர்ந்துவர
கரிபொன்றுசெந்தக்கனமேறிவந்ததுநங்களத்தே. ௱௫௨

கரி-கணபதி,(பொன்மை-சாலி; பொன்மிகும்பை-பெருச்சாளி, எரி
பொன்றுசெல்வன்,முருகன்-தாளம், (அலர்ந்தகட்டம் மயூரமாதலா
ல்மயூரமென்பது,மயில்,நாகபின்,உமை,சேறு,அன்னப்பட்சி, நரி,சம்
பு,செந்தக்கனல் நந்தி.

இருந்தாரைசேர்ப்பதிலையோக்குமாலைவெழுபுவனத்
திருந்தாரைவன்னியைமுன்முடித்தோன்செய்யவேளைப்பண்டு
கருந்தாரைநாயகன்சுந்தரன்றூதல்பாரிலன்று
பொருந்தார்புரத்திட்டதீப்போன்மதியம்புறப்பட்டதே. ௩௩

தாரைகேள்வன்-சுக்கிரீவன், வாலி-இருந்தார், ஆத்திமாலை-பகைவர், வன்னி, பத்திரம், ஒராக்கண்-முடித்தல், எரித்தல்-கொல்லல், வேள்முருகன்-மதன், சுந்தரன்றூதன்-சுந்தரற்குத்தூதன், சுந்தரனாகிய-இராமனுக்குத் தூதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாற்றாரிற்சோபியமுருகன்றே
நாராயணனெனுமோராதிருன்மறைநான்முகனும்
ஓராயிரமடலூர்ந்தான்வின்மாரனுரூசழிக்கான்
போரானவானவர்கோலுக்கண்ணாயிரம்பெற்றனனே. ௩௪

ஓராயிரமடல்-தாமரைமலர்.

பறவாதகூரம்பிகருகாதவெக்காரிபல்புரண்டே
இறவாதநந்தியுருகாதமாதக்கமிக்குநகல்
நிறவாசமிக்குராப்பூசாக்களபமெகெஞ்சுனையிற்
பிறவாதவரம்பல்வலஞ்சுழிக்கேவமுப்பெற்றனனே. ௩௫

கம்பமதகடகளிற்றான் றில்லைவாழும்
கணபதிதன்பெருவயிற்றைநக்காய்னெயாடி
உம்பரொளாம்விழித்திருந்தாரயில்வேற்செள்ளை
உடையவருமுகவனுக்கன்னிராற்றுன்
பம்புசடர்க்கண்ணாமேராகுஞ்சுண்டான்மால்
பாலடைத்தாவனையுமுடல்பாதியானுள்
அம்புவியைப்படைத்திலேநலமேதேயென்
றயனுமன்னமிறங்காமலிநின்றனே. ௩௬

பாலைக்கணைக்கமபுதின்றாயிற்றுத்தப்பெருமானேபழிகாரமேன்
வேலைவென்றலிவ்வேலைபநிரைக்காழிகைக்குமேலாயிற்றென்
தோலைஉரித்ததுவன்றிகம்பீரனையுங்கூடச்சமைக்கச்செய்தாய்
காலையிலியார்கடைப்பாரெக்கானுமுன்கோயிலுசந்தானே. ௩௭

வீமனெனவலியிருக்கதிருமலேரயன்சித்திவெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினப்பிறைச்சத்தியலேசப்புருக்காண்சங்கபாணி
பூமிசெரட்டுவானமட்டும்வளர்க்குதிலிற்றான்றிசான்கயிலைப்பொருப்பலேறி
சோமனையுந்தலைக்கனிந்துவடவகைதரண்டாலாமுற்சோதித்தானே. ௩௮

அதிமதுரகவிராயர்.

முச்சுவிடுமுன்னேமூந்நூறுமாறூறும்
ஆச்சுதென்றுலாயிரம்பாட்டாகாதோசொல்லு

வெள்ளைக்கவிகாளமேகமேகின்னுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு.

தெய்வப்புலமை
ஔ வை யா ர்
அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல்லுமையாள்சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோமுகில்போன்முழங்கி
அதிரவருகின்றயானையுந்தேருமதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங்குலமன்னனே. (௧)

விரகர்இருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரலிறையமோதிரங்கள் வேண்டும்-அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனும் வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனும்வேம்பேனு நன்று. ௨

வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்-யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. ௩

இவ்வளவுகண்ணுடையா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோன்ற இளமுலையாள்-இவ்வளவா
நைந்தவுடலா னலமேயுமன்மதன்றன்
ஐந்துகணையால் வாடினாள். ௪

ஐயமிடுமி னறநெறியைக்கைப்பிடிமின்
இல்லையேனுமன்ன மிட்டுண்மின்-தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அருவினைகளோய்ந்து மறும். ௫

அற்றதலைபோக வறுந்ததலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப் பறியேனோ-வற்றும்
மரமனையானுக்கிந்த மாலைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின். ௬

காணமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுக்கீச்சென்னுங் கிளி. ௭

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்வி மனப்பழக்கம்-நித்தம்

நடையுநடைப்பழக்க நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம். ௪

சுரதத்தனிலிளைத்த தோகைசுகிர்த
விரதத்தனிலிளைத்த மேனி-நிரதம்
கொடுத்திளைத்ததாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல் லபிராமம். ௫

நம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகும் காண். ௬

எட்டேகாலட்சணமே எமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூரையில்லாவீடே குலராமன்றூதுவனே
ஆரையடாசொன்னா யது. ௭

வெய்தாய்நறவிதாய் வெண்டளைக்கின்பதாய்
செய்தானனாவி சிறப்பசத்த-பொய்யா
அடகென்றுசொல்லு மமுதத்தையிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள். ௮

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பந்தேடுவர்
மலக்குசொற்றேடுவர் வன்கணாளர்கள்
நிலத்துறுங்கமலத்தை நேரும்வண்டுநி
றலைக்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல். ௯

தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு. ௧௦

கூரியவாளாற் குறைத்திட்டகூன்பலா
ஓரிதழாய்க்கன்றா யுயர்மரமாய்ச்-சீரியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டையாய் வன்காயாய்த்தீம்பழமாய்ப்
பண்டுபோனிற்க பலா. ௧௧

கூழைப்பலாத்தழைக்கப் பாடக்குமரனு
மூழைக்குழக்குத் தினைதந்தாள்-சோழகேள்
உப்புக்கும்பாடிப் புளிக்குமொருகவிதை
யொப்பிக்குமென்ற னுளம். ௧௨

சிட்டிசமாக நிதிதேடுமக்கையனும்
இட்டதனைமெத்தா திரப்போனும்-மட்டே
கூவிக்கேயில்லாக் குலக்கொடியுங்கூரிய
வேலியுங்கெட்டுவிடும். ௧௭

காணக்கண்கூசுதே கையெடுக்கநாணுதே
மாணொக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்
னென்பெல்லாம்பற்றி யெரிகின்றதையோ
அன்பில்லாளிட்ட வமுது. ௧௮

இருந்தமுகந்திருத்தி யீரொடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப-வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றான். ௧௯

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள். ௨௰

காதெனுந்தெனுந்தேன் கவிகெழுநாட்டேன்
யான்வந்ததூர மெளிதன்று-கூனன்
கருந்தேனுக்கஞ்சாத காவிரிசூழ்நாடா
இருந்தேனுக்கெங்கே யிடம். ௨௧

பாரிபறித்த பறியும்பழையனூர்க்
காரிகொடுத்த களைக்கொட்டுஞ்-சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நலச்சிற்றுடைக்கு நேர். ௨௨

ஒருகொம்பிருசெவி மும்மதத்துநால்வாய்க்
கரியுரிவைக்கங்காளன் காளாய்-பரிவுடனே
கண்ணுலவோலை கடிதெழுதவாராயேல்
தண்ணுண்மைதீர்ப்பன் சபித்து. ௨௩

சோலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவல்
ஊரளவுந்தான்வருக வுட்காதே-பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வரசன்மணமிசைந்தான்
சங்கவையையுங்கூடத் தான். ௨௪

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புனனாடன்சோழன்
தகாதென்றுதானங் கிருந்து-நகாதே
கடிதின்வருகக் கடிக்கோவலூர்க்கு
விடியப்பதினெட்டா நாள். ௨௫

வையத்துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதென்று தேப்பாதே-தையலர்க்கு
வேண்டுவன கொண்டு விடியவிபோம்பாணன்
ஈண்டுவருக விரைந்து. ௨௬

கருணையாவிந்த கடலுங்கங்காக்குங்
வருணனேபாமலையன் கோவல் திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுவாரியைமாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி. ௨௭

முத்தெறியும்பெண்ணை முதுநீர்தூகவிர்த்துத்
தத்தியசெய்யா றலைப்பெய்து-குத்திச்
செருமலைதெய்விகன் றிருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடி வா. ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர் பூம்பருத்தியாடையாம்
அந்நாள்வாலரிசி யாகுமூர்-எந்நாளுந்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமாநாடதனில்
ஓங்குந்திருக்கோவலூர். ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரே-நல்ல
குலாமாலைவேற்கண்ணாய் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப் பார். ௩௰

கலித்தாழிசை-அல்லது-அந்தந்தடிநீண்டிசையாவையின்

ஐந்தடிக்கலித்துறையென்னலுமாம்.

இங்கட்குடையுடைச்சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகிடவந்துநின்றார்மணப்பந்தரிலே
சங்கொக்கவெண்குருகதின்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண்முற்றியடிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்றுபழந்தாவேண்டும்பனந்துண்டமே. ௩௧

ஆயன்பதியி லெண்பதிவந்துற்றளக
மாயனூதுங் கருவியானாலும்-தூயமணிக்
குன்றுபோல்வீறு குவிமுலையாடன்னுடனீ
இன்றுபோலென்று மிரு. ௩௨

சிறப்பான்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைச்
சுறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னொட்டான்-றீந்தான்
இரப்பவரென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார்தன்கொடையின் சீர். ௩௩

நூற்றுப்பத்தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சீலை
நாற்றிங்களுக்கு மேனைந்துவிடும்-மாற்றலரைப்
பொன்றப்பொருதடக்கைப் போர்வேலகளங்கா
என்றுங்கிழியாதென் பாட்டு. கூச

வரகரிசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்த மோரும்-திரமுடனே
புள்வேளூர்ப்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும். கூரு

எசியிடலி னிடாமையேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று-நேசமிலா
வங்கணத்தினன்று வலியபகைவாழ்விலாச்
சங்கடத்திற்சாவதே நன்று. கூசு

சரியாய்ப்பரியாகிக் காரொருமைதானாய்
எருதாய்முழுப்புடைவை யாகித்-திரிதிரியாய்த்
தேணாக்கரல்பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோணாக்காலான்வான் கொடை. கூஎ

பாடல்பெறுமே பலர்மெச்சவாழாமே
நாடறியநன்மணங்க ளாடாமே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தென்மலர்ந்தென்ன காண். கூஅ

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெலாஞ்-சாலவே
முல்லானைப்போல முகமுமகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோ நாம். கூகூ

கற்றதுகைம்மணவு கல்லா துலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள்-மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாம்புலவீர்
எறும்புந்தன்கையா லெண்சாண். சம

நூலெனிலோகோல்சாயு முத்தமரேல்வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோவாங்கே குடிசாய-நாலாவான்
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு. சக

செம்மான்கரத்தனருள் சேயாநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற் றருள்வேலா-இம்மான்
கருப்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்கும் கண்ணம்பிறைக்கும்
அருப்பிறைக்குங்கூந்த லணை. சஉ

மதியாதார்முற்ற மதித்தொருகாற்சென்று மிதியாமைகோடிபெறும்
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசரியார்தம்மனையி லுண்ணாமைகோடிபெறும்
கோடிகொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு கூடுதல்கோடிபெறும்
கோடானுகோடி கொடுப்பினுந்தன்னுடைநாக் கோடாமைகோடிபெறும்

வாதக்கோனாளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதேனு மில்லையென்றான் - ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வையக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. ௪௪

சுற்றுங்கருங்குளவி சூரைத்தூறீயப்பேய்
எற்றுஞ்சுடுகா டிடுசணையின் - புற்றில்
வளர்ந்தமடற்பனைக்குள் வைத்ததேனுக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்றீயார் தனம். ௪௫

ஆர்த்தசபைநூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினா யிரத்தொருவர் - பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றறு. ௪௬

தண்டாமலீவது தாளாண்மைதண்டி
அடுத்தக்காலீவது வண்மை - அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவதுகாற் கூலிபின்சென்றும்
ஈயானெச்சம்போ லறு. ௪௭

உள்ளவழக்கிருக்க வூரார்பொதுவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி - எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்குங் காலறுவான்றன்கிளையும்
எச்சமறுமென் றறு. ௪௮

வழக்குடையானிற்ப வலியானைக்கூடி
வழக்கையழிவழக்குச் செய்தோன் - வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந்தானுந் தொடர்ந்தழுதகண்ணீரால்
எச்சமறுமென் றறு. ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையா லெழுதானைப் - பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௰

கருங்குளவிசூரைத்தூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன்றீயாதான் வாழ்க்கை - அரும்பகலே
இசைத்திருந்தபொருள் தாயத்தார்கொள்வாரே
எற்றேயற்றெற்றேயற் றெற்று. ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகிற்
றானமுளதாற் றவமுளதால்-ஆனபொழு
தெய்த்தோமிளைத்தோமென் றேமாந்திருப்போரை
யெற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று. ௬௨

எண்ணாயிரத்தாண்டு நீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய்
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற்சாராரை
யெற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௬௩

கருங்காலிக்கட்டைக்கு நாணாக்கோடாலி
இருங்கதலித்தண்டுக்கு நாணும்-பெருங்கானிற்
காரெருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநாண்டோற்ற
நீரவத்துஞ்சாதென் கண். ௬௪

கொடியது.

கொடியதுகேட்கி னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாப்பெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையி லுண்பதுதானே. ௬௫

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவிலுநனவிலுங் காண்பதுதானே. ௬௬

பெரியது,

பெரியதுகேட்கி னெறிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோநான் முகன்படைப்பு
நான்முகன்கரியமா லுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனி யங்கையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்

புவியோ வரவினுக் கொருதலைப்பாரம்
அரவோ வுமையவள் சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோ விறைவர் பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்ட ருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தப் பெருமை சொல்லவும்பெரிதே. ௮௭

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிதுமானிட ராதலரிது
மானிடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வாராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே. ௮௮

மாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லான்வாணிபமுங்
கோடில்லான்செங்கோ னடாத்துவது-கூடுங்
குருவில்லாவித்தை குணமில்லாப்பெண்டு
விருந்தில்லான்வீடும் விழல். ௮௯

சேனைக்காணவிடத்தே நெஞ்சாரவேதுதித்தல்
ஆசானையெவ்விடத்து மப்படியே-வாச
மனையாளைப்பஞ்சணையின் மைந்தர்தமைநெஞ்சில்
வினையாளைவேலை முடிவில். ௯0

அலைப்பாலாவாக்க லாமோ ரவருஞ்சுணங்கன்
வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ-நீலநிறக்
காக்கைதனைப்பேசுவிக்க லாமோகருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீராக்க லாமோ. ௯௧

நிழலருமைவெய்யிலிலே நின்றறிமினீசன்
கழலருமைவெவ்வினையிற் காண்மின்-பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமைநாலிரண்டிற் சோமன்கொடையருமை
புல்லரிடத்தேயறிமின் போய். ௯௨

சாகினியிற்பிள்ளைக் கவிக்கப்புலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெதும்பைபுலி-ஆசு
கலவர்க்குவண்ணம் புலியாமற்றெல்லாப்
புலவர்க்குவெண்பா புலி. ௯௩

ஈதலறந்தீவினைவிட் டீட்டல்பொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு
பட்டதேயின்பம் பரனைநினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதேபேரின்ப வீடு ௬௪

தாயோடறுசுவைபோந் தந்தையொடுகல்விபோம்
சேயோடுதான்பெற்ற செல்வம்போம்-ஆயவாழ்
வுற்றாருடன்போ முடன்பிறப்பாற்றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோடெவையும் போம். ௬௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்பு சூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு-ஆய்ந்த
அறிவோர்க்குநாரி யருந்துரும்பாமில்லத்
துறவிக்குவேந்தன் றுரும்பு. ௬௬

மேற்பார்க்கமைந்தருண் மூவாவெருதாம்விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாய்ச்சலூநன் னிலமுமுண்டாகியு-நின்னிடத்திற்
பாற்பாக்கியமதி நீங்காதிருந்தும்பலிக்குழன்றீர்
ஏற்பார்க்கிடாமலன்றோ பெருங்கோவிலிறையவனே. ௬௭

அகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிளங்கோவையும்
பாடியவென்றன் பனுவல்வாயால்
என்னையும்பாடுக வென்றனனெயினனும்
படுதுயராக்க ளிறுபடுசெங்களங்
கண்ணிற்காணீர் வெளிறுபடுகல்யாழ்
விருப்பமாய்க்கேளீர்
இலைவாய்ச்சிய ரிளமுலைபுல்லீர்
புலவர்வாய்ச்சொற் புலப்பனுக்கிரங்கிலீர்
ஊடு நண்ணீர் கோடூர்கொள்ளீர்
ஓலாக்கானத் துயர்பாரப்போலத்
தாலாக்கனியிற் றோன்றினீரே. ௬௮

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே
செல்வியிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன்-வல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெல்விக்கும்
வல்லாளன்சுற்றம்போன் மாண்டு. ௬௯

வண்டமிழைத்தேர்ந்த வழுதிசவியானைத்
துண்டப்பெருக்க முளைக்கக்கேள்-அண்டி

நெருக்குண்டேன் றள்ளுண்டே னீள்பசியினாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டிலேன். ௰

ஆகச்செய்யுள்-௨௨௯.

ஔவையார்முதலியஎழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்.

இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்து விட்டானோ-முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்றோ
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ. ௧

உப்பை.

அத்திமுதலெறும்பீ றானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே
கற்பித்தான்போனானோ காக்கக்கடனிலையோ
வற்பனோவன்னா யான். ௨

அதிகமான்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்யன்-உருப்பெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானோ வோகெடுவாயன்னாய்கேள்
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ். ௩

உறுவை.

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர் தன்றாயருந்தத்தானருந்தும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்-மண்டி
அலைகின்றவன்னா யானுடையவுண்மை
நிலைகண்டுநீயறிந்து நில். ௪

கபிலர்.

கண்ணுழையாக்காட்டிற் கருங்கற்றவளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர்-நண்ணும்
நமக்கும்படியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்ன தான். ௫

வள்ளியம்மை.

அன்னைவயிற்றி லருத்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்கானோ வென்றாயே-மின்னாருஞ்
சூடும்பெருமான் சுடுகாட்டினின்றுவினை
ஆடும்பெருமா னவன். ௬

வேழமுடைத்து மலைநாடு மேதக்கச்
சோழவளநாடு சோறுடைத்து-பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர்வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோருடைத்து. ௭

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு வீசனுண் டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில் யானொருவ னல்லனோ-வவ்வி
அருகுவது கொண்டிங் கலைவதேனன்னே
வருகுவது தானே வரும். ௮

பூவிலயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந் தாமிருக்க-நாவில்
இழைநக்கி நூனெருடு மேழையறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து. ௯

ஐயவென்றுணர்த்தீர் நாயேற் கடுக்குமோ வருளிலேனைப்
பொய்யொடு களவு மற்றுப் புலன்களை யொடுக்கிக்கொண்டு
உய்யவே புலன்களைந்து முயர்பர வெளியுள்ளாக்கி
மெய்யவன் மதியும்போல விரவுவை யாராவர். ௰

ஞானமென்று சொன்னீர் நாதவிந்துங் கடந்து
கானலைவனாயுங் கூட்டிக் கடுவெளி பரமானந்தந்
தானெனுமவை யிரண்டுந் தவிர்த்துத் தன்வசமுங் கெட்டு
மோனமுங் கடந்தே யப்பால் முடிந்தவர் ஞானியாவர். ௧௧

சாதியிலே தொண்ணூற்றொன்பானுஞ் சாதி
சமயத்திற் பதின்மூன்றுஞ் சமயமாகும்
நீதியிலே சிவனுடைய நீதியாகும்
நிலைமையிலே வேதாந்த நிலைமையாகும்
ஆதியிலே யெங்களோர் கருவூராகும்
அந்தத்திற் போயடைவோம் பேரூர்தன்னிற்
சோதியிலே பரஞ்சோதிக் கூட்டமாகுஞ்
சொல்லுதற்கு மெங்கள் குலஞ் சுக்கிலமதாமே. ௧௨

எந்தவூரென்றீ ரிருந்தவூர் நீர்கேளீர்
அந்தவூர்ச் செய்தி யறியீரோ-வந்தவூர்

முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாலும்பாழென் றறி. ௧௩

நில்லுநில்லென்றுசொன்னீர் நேசபாசங்களொன்றும்
பல்லறிவோதிவொங்காப் புலைகொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச் சுழிமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகபாசவர்களிற்பார். ௧௪

இருமிருமென்றுசொன்னீ ரேற்குமோவேழையேற்குத்
தருமொருநெணர்ந்துசைவ சமயமுமனைத்துநீங்கி
மருட்டருவினையுநீங்கி மாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்திமேயிருப்பர்பின்பு பொருதவிறப்பர்தாமே. ௧௫

போமெனவுரைத்தீரென்னைப் பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனுமவிச்சையோடு மங்ஙனேமதித்துக்கொண்டே
ஏமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனார்பதியைவிட்டுத் தூரந்தவர்போவரன்றே. ௧௬

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற்றவறாத பாவாய்-அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியோ
என்றூங்குமென்கண் ணிரா. ௧௭

ஆகச்செய்யுள்-௨௪௫.

மகாகவியாகியகம்பர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையில்
ஏனாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதஞ்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச்சொல். ௧

வெள்ளாறதுவடக்காம் மேற்குப்பெருவழியாந்
தெள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும்—உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தாறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப் பதி. ௨

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்—கடற்கரையின்

ஓரமோ தெற்காறு முள்ளெண் பதின்காதம்
சோணாட் டெல்லையெனச் செப்பு. ௩

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரி யணிகிழக்கு-பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டநாடெனவே நாட்டு. ௪

ஆழியான்பள்ளியணையே யவன்கடைந்த
வாழிவரையின் மணித்தாம்பே-பூழியான்
பூணேபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயசல நட. ௫

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிறே-இங்களையும்
சிறியதன்மேலூருந் தெய்வத்திருநாணே
ஏறியபண்பே யிறங்கு. ௬

பாரைச்சுமந்தபடவரவே பங்கயக்கண்
வீரன்கிடந்துறங்கு மெல்லணையே-ஈரமதிச்
செஞ்சடையான்பூணுந் திருவாபரணமே
நஞ்சடையாய்தூர நட. ௭

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக் கண்ணன்-உரஞ்சேர்
மலைவெருத்ததிண்புயத்து வண்ணன்சீராமன்
கலைவெருத்தநேர்த்திதனைக் கண்டு. ௮

ஆரார்தலைவணங்கா ராரார்தான்கையெடார்
ஆரார்தான்சத்திரத்தி லாராதார்-சீராருந்
தென்புலியூர்மேவுஞ் சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்பிபுகான்வாசலிலேதான். ௯

கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையானகதை போதாதோ-நற்கமல
மன்றலைவாரி மணிவாசலையசைக்கத்
தென்றலேயென்வந்தாய் செப்பு. ௰

பேரரசர்தேவிமார் பெற்றபதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டு மகிழ்வரே-போர்புரிய
வல்லானகளங்கன் வாணன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று. ௧௧

உலக்குரியபண்ட முவந்திரக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரியவேழங் கொடுத்தான்-மலைக்குரிய
வாணர்கோனறை மகதேவனுக்கிந்தப்
பாணனோடென்ன பகை, ௧௨

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமாகநர்கோன்
வாணன்புகழெழுதா வாயுண்டோ-வாணன்
கொடிதாங்கிநில்லாத கொப்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கிநில்லா வரசு, ௧௩

உமையவளொருநீயு மொருக்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டங் கோருணம்-உமையவடன்
பாகத்தாய்ந்தாண்டான் பலிக்குழன்றான்பாண்டியநின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டானரசு. ௧௪

மோட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவராற்கன்றென்று
வீட்டளவும்பால்சொரியும் வெண்ணெயே-நாட்டில்
அடையாநெடுங்கதவு மஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான்சடையப்ப னூர். ௧௫

வெற்றிபுனைதாதகிக்கும் வேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெருநிழலாய்த்-தோன்றுமே-கற்றோர்
திறந்தாங்குந்தாங்குஞ் செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்ட வரசு. ௧௬

கந்தமலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார்க்கெல்லாம்
அந்தவிளநீரைமுலை யாக்கினான்-சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிகுவல்லிக்குத் தோப்பைமுலையாக்கினான்
ஏற்றமிதிலையார்தா னியம்பு. ௧௭

இருந்தவளைப்போனவளை யென்னையவளைப்
பொருந்தவளைபறித்துப் போனான்-பெருந்தவளை
பூத்தத்தத்தேன்சொரியும் பொன்னிவளநன்னாட்டின்
மாத்தத்தன்வீதியினில் வந்து. ௧௮

ஆழிபானாழியய னெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிய வேலென்பான்-பூழியான்
அன்னைநமழுவென்பா னருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்திற் சென்று. ௧௯

குடகர்குணகட லென்பர்குடகுக்
கிடகாவடகட லென்பர்-வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் இருந்துகாச்சுதநின்
முன்கடைநின்றார்க்கு முரசு. ௨௰

திணைவிளைத்தார் முற்றந் தினையுணங்குஞ் செந்நெ
றனைவிளைத்தார் முற்றமது தானாங்-கனைய
முரசுணங்கச் சங்குணங்கு மூரித்தேர்த் தானை
அரசுணங்கு மச்சுதன் முற்றம். ௨௧

குறையுளா ரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
னிறையாறு திங்க ளிருந்தான்-முறைமையால்
ஆலிந்துந் தார்மார்பா வச்சுதா வந்நாளில்
வாலிக்கிளையான் கடை. ௨௨

அரசனகளங்க னச்சுதன் முற்றத்
தரசபவதரித்த வந்நாள்-முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுஞ் சேரவேந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசை மிகும். ௨௩

தளையவிழ்நாண் மாலைத் தாயரேயாவி
களையினுமென் கண்டிறந்து கட்டேன்-வளைகொடுபோம்
வண்டுண்ணாண் மாலிசையன் மால்யானை தன்னொடும்வந்
தெங்கண் புகுந்தா னினி. ௨௪

பாண்டியனைப்பேர்மாற்றிப் பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றுன்னை யறியேனோ-மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ் செங்கைக் கடகரிவாணவுனது
பேர்மாற்றுவதரிதோ பேசு. ௨௫

வாட்டானைத் தென்னவர்கோன் மாகதற்குத் தோற்றசெய்தி
கேட்டானத் திக்கூறும் கேட்டதற்பின்-னாட்டம்
பொருந்தாயிர விழியான் பொன்முடியைச் சாய்த்தங்
கிருந்தானிங் கென்னாகு மென்று. ௨௬

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழ்வரு மேகம்ப-வாணன்
கரும்போதகமேறின் கால்பணிவேன் மீண்டு
வரும்போதகமே வரின். ௨௭

பசிபருந்துஞ் சூர்ப்பேயும் பன்மிருகஞ் செந்நாய்
கொடுகழுகுமித்தனையுங் கூடி-வடிவுடைய
கோமான்களப்பாளன் கொள்யானைபோமாறு
போமாறுபோமாறு போம். ௨௮

என்கிளிகையென்கவிகை யென்றுவசமென்கவசம்
எமன்பரியி தென்கரியி தென்பரோ-மன்கவன
மாவேந்தன்வாணன் வரிசைபரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தர் பார்த்து. ௨௯

சேற்றுக்கமலவயற் றென்றஞ்சைவாணனையான்
சோற்றுக்கரிசிதரச் சொன்னக்கால்-வேற்றுக்
களிக்குமாவைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச்செம்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வா றவன். ௩௰

தேருருளைப்புரவிவாரணத்தொகுதி திறைகொணர்ந்துவருமன்னநின்
தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாழ்தடவுபாணகேள்
வாருமொத்தகுடிநீருநாமு மகதேவனுறைநகர்காவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவர லாகுமேகுமவன்முன்றில்வாய்
நித்திலச்சிகரமாடமாளிகை நெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமுயர்வேப்புநிற்கும்வளர் பனையுநிற்குமதனருகிலே
அரசுநிற்குமரசைச்சுமந்தசில வத்திநிற்குமடையாளமே. ௩௧

அலங்கலணிமார்ப னுறையர்கோன்வாணன்
விலங்குகொடுவருக வென்றான்-இலங்கிழையீர்
சேரர்க்கோசோழர்க்கோ தென்பாண்டிநாடாளும்
வீரர்க்கோயார்க்கோ விலங்கு. ௩௨

பரப்போதகூலமொருகர்பிளப்பனிமதியக்
தூரப்போனொருதம்பிபின்வரத்தானுந்துணைவியுடன்
வரப்போனவைந்தற்குத்தாதைபொருதுயிர்மாய்ந்தனனென்
றுரைப்போனெனக்கினியாருவமையுரைப்பதற்கே. ௩௩

கண்டாயோபார்வேந்தா கானகத்துக்கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாலி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காட்டிற்கழுகோட்டுங் கை. ௩௪

கன்னிக்கலசமுலைபாடல்காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கொடுத்தேனென்றியம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
மின்னுக்கெழுதியிடைக்கெழுதிவெண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்[டே
பொன்னுக்கெழுதிக் கொடுத்தேன்யான் பொய்யுரையேன்புகல்வேந்

பாண்டியன்பாடியது.

போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடிற்
றூற்றினுந் தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினுமாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும்பாவலர் கொடியராவரே. ௩௬

மன்னவனுநீயோ வளநாடுமுன்னதோ
உன்னையறிந்தோ தமிழையோதினேன்-என்னை
விரைந்தேற்றுக்கொள்ளாத வேந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொப்பு. ௩௭

அன்றையிலுமையைய மகன்றதோவல்லவென்று
குன்றெடுத்துநீதிருத்திக் கொண்டாயோ—என்றும்
அடைந்தாரைக்காக்கு மகளங்கா துங்கா
நடந்தாயேநாலா றடி. ௩௮

காதமிருபதுநான் கொழியக்காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளித்ததோ—மேதினியிற்
கொல்லிமலைதேன்சொரியுங் கொற்றவாநீமுனிந்தால்
இல்லையோவெங்கட் கிடம். ௩௯

நீலஞ்செற்றுநாற்ற நிலமெல்லாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரெலாம்பட்டிதொட்டி யுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்றிம்மன் பெண்களோநாயும்பேயும்
காருலாங்கொங்குநாட்டை கனவிலும்நினைக்கொணாதே. ௪௰

குமிண்டியும்பண்ணையுங்கூடவுழைக்கின்றகொல்லைக்கம்பை
நிமிண்டியுமூதியுமுன்னவல்லோரிக்கநீணிலத்திற்
றுமிண்டியர்சாய்தன்னைமொட்டையம்மாவெய்யுஞ்சூர்கண்டீர்
கமிண்டியிற்பள்ளிகளத்தனைபேர்களுநல்லவரே. ௪௧

செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச் செல்லோமேசெக்காரப்
பொட்டிமக்கள்வாசல்வழிப் போகோமே—முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப் பாரோமேயெந்நாளுங்
காப்பாரேவேளாளர் காண். ௪௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர்நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை-சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கைநீடூழி
காக்குங்கைகாராளர் கை. ௪௩

மற்கொண்ட திண்புயத்தான் மாநகர்விட்டிங்குவந்து
சொற்கொண்ட பாவின் சுவையறிவாரீங்கிலையே
விற்கொண்ட வாணுதலாள் வேலிசருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவு நில்லாய்நெடுஞ்சுவரே. ௪௪

விருத்தம்.

தேனையார்செவ்விளநீ ருண்ணப்பழிசுமப்பர்
நரியார்தாமறிவார் நாமவனைநத்தாமை
கோனைவாய்ப்பொன்சொரியுங் கொல்லிமலைநன்னாடர்
ஊனைவாய்மூட வுலைமூடிதானிலையே. ௪௫

மட்டுப்படாக்கொங்கை மானார்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்ன காதல்பெற்றாய்மதன்கையம்பினாற்
பட்டுப்பட்டாயினுந் தேறுவையேயென்றுபார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின்விதிப்படியே. ௪௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலீரண்டில்
வில்லம்பிற்சொல்லம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல். ௪௭

களக்குவடக்கிருக்குங் காளிகாளம்மைக்
களைத்துவழிசாங்கைத் தொட்டப்பேய்-உளைத்தும்
மறைக்கவழியறியாத வன்பேயின்கையைக்
குறைக்குமாங்கூன்கத்தி கொண்டு. ௪௮

காலப்புயனிகர்காராளர்தம்மைக்கடலுடுத்த
தாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற்சதாகாலமும்பால்
கோலத்திருமுகத்தாலேமுகந்தனன்கூடலிலே
சூலக்காப்படையான்றலைமீதுசுமந்தனனே. ௪௯

கல்லெஞ்சாடுதனில்விளையாக்கடுகநிலத்திற்றூன்றுவளைய
அல்லனிருந்தகருங்கூந்தலணங்குக்கணங்குபோலாவாள்
செல்லன்றேவியனைகட்டாறுந் தேடித்திருந்துங்காணுதே
நெல்லஞ்சோறேகப்பஞ்சோற்றினைசுமந்துதிரிவாயே. ௫௰

கம்பர்கற்றச்சொல்லி.

மாவுறங்கினபுள்ளுறங்கினவண்டுறங்கினதண்டலைக்
காவுறங்கினவெண்கண்மானிருகண்ணுறங்கிலையேசோ
கோவுறங்குகடைத்தலைக்குதைபவள்ளைகுதட்டிவாய்
ஆவுறங்குபசாசஞ்சலமஞ்சலென்னவடிக்குமே. ௫௧

அம்பிகாபதியும் கம்பரும்பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்புளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசையக்-கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசையைவையம் பெறும். ௫௨

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்கத்தரளவடஞ்
சுற்றேயசையக்குழையூசலாடத்துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்காரநடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம்புறப்பட்டதே. ௫௩

வெங்கண்சிவந்துவெடிவான்முறுக்கிவெகுண்டெழுந்தென்
அங்கம்பிளக்கவருஞ்சனியேயன்றிரணியனைப்
பங்கப்படவுரங்கீண்டேயுதிரம்பருகுநர
சிங்கமிருக்குதுகாண்கெடுவாயென்றன்சிந்தையிலே. ௫௪

வீரமுண்டோபதஞ்சையப்பிறல்வெந்துவிழுகைக்கு
நேரமுண்டோவஞ்சிநேர்பட்டகாலையினெஞ்சைவிடப்
போமுண்டோசொலவொண்ணுதகாமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவைபனேயென்னபாவமினிச்சொல்வதே. ௫௫

உருகியுடல்கருகி யுள்ளீரல்பற்றி
எரிவதவியாதென் செய்வேன்-வரியரவ
நஞ்சிலேதோய்ந்த நளினவிழிப்பெண்பெருமாள்
நெஞ்சிலேயிட்ட நெருப்பு. ௫௬

வாணன்புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவோர்க்கெல்லை
வாணன்புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை-வாணன்
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லையேற்பவர்தங் கோள். ௫௭

நில்லாதபல்லும்பறிபட்டகூந்தலுநீண்டசுரிப்
பொல்லாவழுக்குப்புடைவையுமாய்வெகுபூச்சியம்போய்ச்
செல்லாப்பணத்துக்குத்தேட்டனுமற்றுத்தியங்கியொன்றும்
இல்லாதபாவிதனக்கார்துணைபொன்னிராட்டினமே. ௫௮

வாசமலர்மடந்தை போல்வார்மருதவணத்
தீசனடியா ரெழுபதின்பர்-நேசத்

இவ்வலர்மேனீட்டுவார்கை யின்றிலைநயாரும்
புரவலர்மேனீட்டுவர் பொற்றூள். ௫௯

இடைக்காடர்பாடியஊசிமுறி.

ஆற்றங்கரையி னருகிருக்குமரமத்திற்
காக்கையிருந்து கஃறுகஃறெனக்-காக்கைதனை
எய்பக்கோலில்லாமல் இச்சிச்செனவெய்தான்
வையைக்கோனின் மகன். ௬௰

ஏகம்பவாணன்மனைவி.

சேனைதழையாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்தவருஞ்சேற்றின்-மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பறித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கள் முடி. ௬௧

கம்பர்வீட்டு வெள்ளாட்டி.

தெற்படிவிளைமுனிபுடைசூழ்தென்மலிவாழ்தச்சன்
கற்படிபனைதோளான் பெயரோகங்கணகணகணவன்
விற்படிவாணுதலாண்மனைவிமின்மினிமினிமினிமி
சொற்படிவேலைசெயும்மவளோதுந்துமிதுரிதுரிதி. ௬௨

வட்டமதிபோனிருக்கும் வன்னிக்கொடிதாவுங்
கொட்டுவார்கையினின்று கூத்தாடும்-கட்டால்
அகாரவென்னுமே யம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனீ துரை. ௬௩

தென்னவாமீனவா சீவிலிமாறமதுரை
மன்னவாபாண்டி வாராமா-துன்னுஞ்
சுரும்புக்குத்தாளித்த தூய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேம்பிலை கண். ௬௪

மாப்பந்தார்க்கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க்கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்குநெல்வேலிச் சீவிலிமாறதமிழை
ஆர்க்கிருக்கும்வீரமாற. ௬௫

வேம்பாகிலுமினிய சொல்லுக்குறிபுனைந்த
வேம்பாகிலுமுதவ வேண்டாமோ-மீன்பாயும்
வேலையிலேவேலைவைத்த மீனவாநின்புயத்து
மாலையிலேயாலைவைத்தான் மான். ௬௬

இலகுபுகழாறை யேகம்பவாணன்
அலைசைவரும் வருமென் றஞ்சி-உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னிமிசை வண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோனுங்கைவிடான் வேம்பு. ௯௭

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம் விரும்புமடந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே பாண்டியா
முல்லைக்கதிபா முகம்பார்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ் சொல். ௯௮

கலையான்முலைமுடிக் கண்வலைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர்தாம்வரை விட்டாரோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலேதோய்ந்த குறைதீரத்துய்யசிவ
கங்கையிலேயோடி வா. ௯௯

ஆக-செய்யுள்-௯௰௯.

இலக்கணக்கவிகளாகிய

ஒட்டக்கூத்தரும்புகழேந்திப்புலவரும.

அவ்வவ்விடயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங்கல்வியுணர்கவிவல்லோரைத்
தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில்வாழ்வதுவுஞ்சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணனிராயிரம்புயக்களைந்துமுயர்சீவனுற்றான்
தலையாவிகொடுத்திசின்செங்குந்தருயிர்பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே. (௧)

நிலைதந்தாருலகினுக்குமியாவருக்குமானமறைதநிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தாரவணிகருக்குச்சீவனஞ்செய்திடவென்றேகையிற்றந்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச்செங்குந்தரென்கவிக்கேவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்குமொட்டக்கூத்தனெனப்பெயரினையுந்தான்றந்தாரே,

பத்துக்கொண்டதிக்குப்பகறிப்போயலையப்
பைம்பொற்றாகைசிந்தப்பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண்டுபதிக்குந்திரையாழிநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண்டருண்மாறுபாணு
முத்துப்பந்தரினிற்குந்தருளைக்குஞ்சினவேள்
முருகற்கும்பொதியைக்கோமுனிவற்குஞ்சடிலக்

௪௧ ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும் பாடிய

ஒட்டக்கூத்தன்.

நானேயினியுனைவேண்டுவதில்லைநளினமலர்த்
தேனேகபாடந்திறந்திடுவாய்திறவாவிடிலோ
வானேறனையவிரவிதுலாதிபன்வாயில்வந்தாற்
றானேதிறக்குநின்கையிருமாகியதாமரையே. ௬௩

புகழேந்தி.

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்தநுண்ணிடையேந்துவள்ளைக்
குழையொன்றிரண்டுவிழியணங்கேகொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டுகைமானாபரணன்வாயில்வந்தாற்
பிழையொன்றிரண்டுபொறுப்போர்குடியிற்பிறந்தவரே. ௰௪

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளைவேலிகமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத்துளியோடிறங்குஞ்சோணாடா
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்தகண்டாவண்டர்கோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டம்பேதைபெரியமதியுமிழந்தாளே. ௰௮

ஔவையார்.

ஒட்டாவொருமதிகெட்டாய்.

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவர்பலவின்கனியைப்பறித்ததென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர்தனைக்கொண்டெறியுந்தமிழ்நாடா
கொங்கைக்கமராபதியளித்தகோவேராஜகுலதிலகா
வெங்கட்பிறைக்குங்கரும்பிறைக்கும் மெலிந்தபிறைக்கும்விழிவேலை

ஒட்டக்கூத்தன்.

புள்ளிருக்குந்தார்மார்பன் பூம்புகார்வாழ்வளியேம்
சுள்ளிருக்குங்கள்ளையுண்டு சோர்விலைப் - உள்ளபடி
சொல்லுவாவாலிதுரோபதையை மூக்கரிந்த
நல்லவாமா பாரதம். (வாலி- அரவக்கொடியையுடையதுரியோதனன்.) ()

என்றுபெறுவேன்யா னீசன்திருமுடிமேல்
சென்றுபிளையாநின்ற தீபமே - என்றும்
செருப்புக்குகதோல்வாங்குஞ் சென்னியர்களங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாப்புயம். (தோல்-யானை) உ௧

வேளாளன்.

கோக்கண்டுமன்னர்குடைகடற்புக்கிலர்கோகநதப்
பூக்கண்டுகொட்டியும்பூவாதொழிந்திலபூமுழுதாள்

காக்கென்றபன்னகவியொட்டக்கூத்தனிங்கட்டுரையாய்
பாக்கொண்டெடாளிப்பர்கணோர்தமிழ்பாடிப்பாவலரே. ௨௨

கருமான்.

செல்வன்புதல்வன்றிருவேங்கடவன்செகத்குருவாங்
கொல்லன் (வினைக்குறைசொல்லுவோரைக்குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பருங்கட்டாரியாற்பணைவாழ்முன்னே
அல்லும்பகலுமடிப்பேன்கவியிருப்பாணிகொண்டே. ௨௩

அம்பட்டன்.

வின்பட்டகொக்கெனவெல்லும்வெல்லூரின்விலவிலத்தூட்
புன்பட்டநெஞ்சொடுமிக்குநின்றாய்பொட்டையார்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினுமம்பட்டனென்கவிகளைமுன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்சீயுங்கிடுக்கிடப்பாடுவனே. ௨௪

குயவன்.

மோனைமுத்தமிழ் மும்மதமும்பொழி
யானைமுன்வந் தெதிர்த்தவனாடா
கூனையுங்குடமுங் குண்டுசட்டியும்
பானையும்வனையுங்குசப் பையல்யான். ௨௫

தச்சன்.

சொன்னசந்தக்கவியாவருஞ்சொல்லுவர்சொற்சுவைசேர்
இன்னசந்தக்கவியேதென்றபோதிலெதிர்த்தவரை
வன்னசந்தங்கெடவாயைக்கிழித்திந்தவாச்சியினாற்
கன்னசந்தங்களிணிக்கவியாப்பைக்கடாவுவனே. ௨௬

தட்டான்.

திகிரிவட்டக்குடைச்செங்கோலபயன்செழுங்கிலைப்பிற்
பகுதிபொட்டக்கந்தபட்டனைநாணப்பணைக்காவின்
மிதுதவொட்டத்தட்டிவிட்டவைபோட்டிழுருக்கிருத்திப்
புதுதவெட்டித்தட்டியேனுநாவண்ணமபோர்செய்வனே. ௨௭

ஒட்டக்கூத்தனும் புகழேந்தியும்

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றுமுதுகுக் கிடான்கலசம்-துன்றும்
வெறிபார்தொடைகமழு மினவர்கோன்கைவேல்
எறியான்புறங்கொடுக்கனென்று. ௨௮

பழியுப்புசமுமெவர்க்குமுண்டாமிந்தப்பாரினுணக்
கழியுஞ்சிலையுங்கயலுமெனநலகளங்கதங்கா

பொழியும்பொழுதெங்கள்பெண்சக்ரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியந்தோவினைவெல்கின்றதே. ௨௯

திக்குளெட்டுக்கயந்தாக்கமுற்றுத்திடுக்கிட்டலற
மைக்கடற்றுட்சாந்தைக்கவிட்டோர்க்கிடமாமதுர
இக்குமுற்றிக்கணுச்சற்றுவிட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக்கக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே. ௩௰

ஆகச்செய்யுள்—௩௰.

கவிவீரராகவமுதலியார்.

தேன்பொழிந்தவாயான் றிருவேங்கடத்தானே
என்பிறந்தான் கண்ணுக் கினியானே-வான்சிறந்த
சீதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாண் முன். (௧)

இம்பர்வானெல்லையிராமனையேபாடி
யென்கொணர்ந்தாய்பாணனீயென்றாள்பாணி
வம்பதாங்களபமென்றேன்பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேன்யாம்வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன்றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள்பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற்களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சும்மாகலங்கினாளே. ௨

இல்லெனுஞ்சொல்லறியாதசீதகையில்வாழ்தானைப்போல்யாழ்ப்பாணன்யான், பல்லைவிரித்திரந்தக்கால்வெண்சோறும்பழந்தூசும்பாலியாமற், சொல்லநினைந்தேதனதுநால்வாயைப்பரிசென்றுகொடுத்தான்பார்க்குள், தொல்லையெனதொருவாய்க்குநால்வாய்க்குமிரையெங்கேதேடப்போவேனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்கும்யாக்கையொன்றாகமுயங்கினமால்
பின்னாட்பிரியன்விரியையென்றாயினம்பேசலுறும்
இந்நாட்கொழுநன்மனைவியென்றாயினமின்னமுமோர்
சின்னாளிலெப்படியோவையநீயின்றுசெப்புகவே. ௪

வாழுமிலங்கைக்கோ மானில்லைமானில்லை
ஏழுமராமரமோ வீங்கில்லை—ஆழி

அலைபடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
சிலைமெலித்தவாறெமக்குச் செப்பு. ௫

செஞ்சுடரின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்சு
விரதமேபூண்டிந்த மேதினியையாண்ட
பரதனையும்ராமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டேற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதிமறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
புடவிக்கடவர்தமைப்பாடிப்பரிசுபெறுமற்றிருப்பிவரும் [னோ
புலவர்மனம்போற்சுடுநெருப்பைப்புழுகென்றிறைத்தார்பொறுப்பா
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தைநச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட்டகலாநிற்குமகளங்கா
இடமுக்கடவாரணமுகைத்ததேவேதேவசிங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவருசெங்கோனடாத்துமெங்கோனே, ௭

மாதரணிமென்முலை தோய்மாராசிதம்பரபூ
மாதரணிபுகழ்மகிழ் மாவசண-மாதர்
மறுகிடத்தீயம்பொன் மடவார்பழிக்கநெஞ்சை
மறுகிடத்தேங்குந்துணைப்பெண் வா. ௮

சொல்லுமல்லும் பகலுஞ் சோறுங்கிடைகிடக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தாற்றும்-புல்லியனை
வின்கலந்தங்கீர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குமார
பெண்கலக்கங்கொண்டுநின்றன் பேர். ௯

வந்தனந்தமென்பூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தவம்பிப்பிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி-வந்தனங்கல்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குமார
அன்னமனங்கொண்டயவே யாங்கு. ௰

மாவாரிமுத்தவெண்பல் மாதுமயிலைத்தணிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்த வைபோகா-மாவுச்
சிதம்பரவைபாரீ திக்குளுயாபூமா
சிதம்பரவைபாரீ திக்கு. ௧௧

பங்கஜமேல்மேவியசெள பாக்கியசுபமானளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையா லாவிநொந்த-எங்களிட
மாஞ்சிதம்பரவு மாதிலையாஞ்சோடிநமஸ்
காஞ்சிதப்பாயோகா. ௧௨

இன்னாட்கலைமகள்கைசாத்திற்புத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலந்தனிற்புக்கிருந்தாளென்னபுண்ணியமோ
அன்னங்களாக்கைதக்கவிவீரராகவன்கச்சியிலே
தன்னெஞ்சப்பேடைனக்காற்றொருமுத்தமிழையுமே, ௪௩

முன்னாட்டுத்தவமுனியுஞ்சேடனும்வான்மீகனும்முன்னில்லாமற்
தென்னாட்டுமலையிடத்தும்பாரிடத்தும்புற்றிடத்துஞ்சென்றுசேர்ந்தார்
இந்நாட்டுப்புலவருனக்கெதிரிலையேகவிவீரராகவா நீ
பொன்னாட்டுப்புலவருடன்வாதுசெய்யப்போயினையோபுகலுவாயே. ௪௪

கோளமேவேந்துலகிலிந்தப்புதுமையுண்டோவெனமொழிக்குமுறைகே
யாளனைவந்தடைந்தோய்ந்தகற்புடையபாஞ்சாலியவனைந்தவிமன் [ளா
வாளரிபோலருகிருக்கமல்லவெற்பிலிருந்துவந்தமாமனைச்
சாளரவாசலைத்திறந்துவாவழைத்துமுலைபாரத்தழுவினாளே ௪௫

பணியாரந்தோசையிலக்கொங்கைசேர்ந்திடப்பார்ப்பர்பல்லி
பணியாரந்தோசையிலாச்செந்துவாய்ப்பிறப்பார்களென்றே
பணியாரந்தோசைமுன்னேனுக்கிட்டேத்திப்பழனிச்செவ்வேள்
பணியாரந்தோசைவராகாரன்றோர்க்கென்னபாவமிதே. ௪௬

வீரஞ்செறிகின்றபிள்ளாயுனக்குப்பெண்வேண்டுமென்றால்
ஆருங்கொடார்களப்பன்கபாலியம்மான்திருடன்
ஊருஞ்செங்கோட்டிநின்றனமுகம்பாரினையுனக்கிளையோன்
பேருங்கடம்பனுன்றுப்பீவிதிற்குப்பெருவயிறே. ௪௭

கட்டிச்சோற்றைப்பறிகொடுத்தபோதுபாடியது.

சோராடையற்றலைவன்வாகனஞ்சேவந்து
பாராருநான்முகன்வாகனந்தன்னைமுன்பற்றிக்கொளவி
நாராயணனுயர்வாகனமாயிற்றுநம்மைமுகம்
பாராண்மைவாகனன்வந்தெயிற்றினிற்பற்றினனே. ௪௮

மைவாகனன் - அக்கிதேவன்.

பாண்டியன்மாலைகண்டாய்பகைவேளினைப்பார்த்தவர்க்கு
வேண்டியவின்பமிகவருமோவெங்கணையேதிருகித்
தூண்டிக்குதித்தநற்கோதண்டராமன்றடவரைமேல்
ஆண்டியிருப்பிடந்தாதனிருப்பிடமானபின்னே. ௪௯

சேனையுங்காத்துநல்லானையுங்காத்தத்துரோபதைதன்
தானையுங்காத்தடைந்தானையுங்காத்துத்தடக்கரவி
மானையுங்காத்தனுமானையுங்காத்துமடுவில்விழும்
ஆனையுங்காத்தவன்சேயெனைக்காப்பதரிதல்லவே. ௫௰

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப்பொய்யாகாத,மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற் றேய்பிறைபோற்றவன்குறையுபிடியுண்டாகும்,துய்யதாய்தந்தையர்க்குப்பொய்யுரைத்தால்வறுமைபிணிதொலையாதென்றும்,உய்யவருதேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தானரகமதுவுண்மைதானே. ௨௧

ஆசச்செய்யுள்-௩௬௬

படிக்காசுத்தப் பிரான்.

அடகெடுவாய்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திடமுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல்செய்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகிலிரக்கின்றோமே. ௧

பெற்றதொருபிள்ளையென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுசஞ்சிகுடிக்கத்தரமல்லபாலிரக்கச்
சிற்றூருமில்லையிவ்வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
சற்றுதரவல்லையாவல்லமாநகர்காளத்தியே. ௨

வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுநற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும்பாலென்றழாமற்பசியெனுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசித்துச்சனத
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாநகர்காளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்.

ஓர்தட்டிலேபொன்னுமோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்கும்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலேதங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலேயன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால்சீதக்காதிவரோதயனே. ௪

தேசித்துவந்தகவிராசர்தங்கட்குநித்தநித்தம்
பூசிக்குநின்கைப்பொருளொன்றுமேமற்றப்புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சந்துநடப்பார்க்கும்வேசிக்கும்வேலைசெய்யுந்
தாசிக்குமாகுந்தண்டாய்சீதக்காதிநரபதியே. ௫

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்னபோயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துப்பலனென்னகைபரப்பிப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச்செம்பொன்பிடிபிடியாய்
ஓயாமலீபவன்வேள்சீதக்காதியொருவனுமே, ௬

காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்திசலவியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்கடொல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதியிருகரமே, ௭

செட்டாளன்காயற்றுறைசீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்பநாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடம்வாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக்குழிபுகுந்தே; ௮

வேல்கொடுத்தாய்திருச்செந்தூரர்க்கம்மியின்மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின்மணவாளனுக்குக்கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மதவேளுக்குமூவர்பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே. ௯

பொல்லாதமூர்க்கருக்கெத்தனைதான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டானகுணம்வருமோநடுராத்திரியிற்
சல்லாப்புடைவைகுளிர்தாங்குமோநடுச்சந்தையினிற்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோதில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே. ௰

மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்றொருவேந்தன்குடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே. ௧௧

முன்னநின்னன்னைமுலையூட்டிடையிட்டுமூக்குச்சிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியநாளல்லவேயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞையும்போலிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றோசெந்தூரிலிருப்பவனே. ௧௨

முற்கனையப்பனையேறவிட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கனைக்கும்படிபோதித்திடுக்கநுனைக்கடலைச்
சிற்பனைத்தட்டிடையைவெக்கெந்தித்திக்குஞ்செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக்கட்டியைக்கண்டேன்செந்தூரினந்தானத்திலே. ௧௩

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுப்பிள்ளை சிவந்தபிள்ளை
பொன்னம்பலப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும் புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சழல்கின்றருணைவென்ற சொக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளை செந்திருத்துறத்திற்குமாப்பிள்ளையே. ௧௪

நாட்டிற்சிறந்ததிருமலைராதுங்கநாகரிகா
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற்கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்றொருபைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தாயினாதாவென்றுகூப்பிடுதே. ௧௫

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும்போய்விளங்குதேவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினியதுரைசிதக்காதிகடலங்கர்
தன்னுக்கிசைந்தவதனசந்திரோதயசாமியிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான்புலவோர்முகம்வாடியதே ௧௬

பறந்தாகிலுமொக்காசுங்கொடாமடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாலென்னவிருந்தாலென்னவிறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தானுங்காயற்றுரைசிதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப்பிழைப்பில்லையே, ௧௭

அன்னைக்கன்றுமுத்தனைக்குனிக்குமிறையனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கன்றிப்பின்னனைக்குகலாவன்புளாய்வருந்திவாடுவனோ
முன்னனைக்கொன்றுபின்னனைப்புரந்தமுதுபழையவன்றாவுருமற்
கன்னனைக்கொன்றுவிசயனைப்புரந்தகவுத்துவாகாயவாதிபனே. ௧௮

கல்லடிக்குறளியிரண்டுசோடிக்குளடிப்பதெனக்கவிதைசெட்டு
பல்லடிக்கக்கிடுகிடெனப்பறையடிக்குநெஞ்சர்தமைப்பாடுவேனோ
வில்லடிக்கும்பிரம்படிக்குங்கல்லடிக்கும்விரும்பிநின்றமெய்யனின்ற
செல்லடிக்குந்தடவரையிற்சேறடிக்கவலையடிக்குஞ்செந்திலானே. ௧௯

குட்டுதற்கோபிள்ளைப்பாண்டியனிங்கில்லைக்
குறும்பியளவாக்காதைக்குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்லியில்லை
இரண்டொன்றாமுடிந்துதலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக்கூத்தனில்லை
விளையாட்டாக்கவிதைதனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறிவில்லாத்துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத்திரியலாமே, ௨௰

சீதக்காதியின்பேரில்தாசிபாடியது.

தினங்கொடுக்குங்கொடையானே
தென்காயற்பதியானேசீதக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடைமையல்ல
தாய்கொடுத்தவுடைமையல்லவெளியாளாசை
மனங்கொடுத்துமிதழ்கொடுத்துமபிமானந்
தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு
தனங்கொடுத்தவுடைமையெல்லாங்கள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே. ௨௫

ஆகச்செய்யுள்-௩௮௭.

சவ்வாதுப்புலவர்.

கிளையாளன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய்
இளையார்கலவியிடத்துநம்மீசரிடத்துமென்றும்
வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையுமகுடமன்னர்
தளையாடியகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே. (௧)

பானுகிரணம் பார்க்கும்பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோரங்கள்—வானமரும்
மையைப்பார்க்கும்மயில்கண் மாவிசயானந்தாங்கன்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர் கண். ௨

பாலையிலாள்பின்னங்காற் பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பாள்
பாலையிலாள்பின்னென் படுவாளோ—சோலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூ ரானந்தாங்கதுரை
நாடுதனிலென்னிளமின் னாள். ௩

பஞ்சு-உளியென்றுகோபிப்பாள்.

அலையான்கவடுபடா னருட—னுங்காயான்
இலையென்பதோர்நாளு மில்லை—கலைநேர்ந்த
சாலைமுத்துக்கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார் சொல். ௪

செல்லப்பன்கச்சியிலே சேர்ந்ததற்பிறையணிகள்
நல்லதருமேக நவநீதியஞ்—சொல்லவே

ஒட்டின் றியொன் றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறேழ்
எட்டொன் பான்பத் தானவே. ௫

கச்சிசெல்லப்பன்றோன்றினபின், அவனேறிசேர்ந்து ஆ-ஒன்று இரண்டாயின, மணி-மூன்று-நான்காயின, தரு-ஐந்து-ஆறாயின, பேசப் ஏழு-எட்டாயின, கிரியம்-ஒன்பது-பத்தாயின.

ஆகசெய்யுள்—௧௬௨.

காளிமுத்து.

நெல்லைச்சொன்னபாணத்தை நக்கைப்பாவைநிதநிதமும்
வெல்லச்சொன்னவலர்க்கியுங்குழந்தைவிசயதின்பாற்
செல்லச்சொன்னவென்னையிப்போதென்னையலைத்திருக்கிறதென்று
சொல்லச்சொன்னளந்தமின்னுள்பன்னண்மலர்ச்சோலையிலே. (௧)

பழுத்தான்மரத்திற்பறவையைப்போலநற்பாவலர்க்குக்
கொழுத்தான்வழங்குங்குழந்தையென்கொங்கையைக்கூறுங்கால்
அழுத்தாதவேலாயில்வெந்நீர்பன்னீர்மதியும்பழல்சேர்
கொழுத்தான்மதனுங்கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே. ௨

பொன்றோர்மருமத்தன்பூம்பாவைவேலப்பபூபனருள்
மன்றகுழந்தைக்குநாதநீசவமோதயனே
பன்னண்மலர்க்குழற்பின்னெங்காருநம்பரிந்தணைய
நன்றெனிந்நாள்வரச்சொன்னண்மின்னண்மணநாளென்னவே. ௩

மாகமழைக்கரன்பூம்பாவைவேலப்பன்மைந்தன்மின்னார்
மோகன்குழந்தைக்குநாதன்வெற்பினின்மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்குழன்மாசேவித்துப்படபெடுசெரும்
நாகமறைத்துக்குழையைக்கிழித்தலைமலவே. ௪

போதத்தைதேவும்பயிலைக்குழந்தைக்குப்போர்மதன்செய்
கேதத்தையுங்குயிலோதத்தையுந்தணக்கின்னைத்திற
மோதத்தையுந்துயிலாதத்தையும்பயன்முட்டுதென்றல்
வாதத்தையுந்தரியாதத்தையுஞ்சொல்லியாதத்தையே. ௫

வண்டார்க்கிசைபயின்மாலையிச்வேலப்பன்மைந்தனிதி
கொண்டான்கிளையைவளர்த்தான்குழந்தைக்குவட்டியின்மீனை
பண்டார்க்கிசையினன்மால்வெண்டுபாப்பன்குளத்திலடுக்
கண்டார்க்கிசைக்கிழித்தலென்னபாவர்க்குருதாவதே. ௬

பார்ப்பன்-அவர்பாணன்-குளத்தினடுக்கண்-நெற்றிக்கண்ணாகிய அக்கினி-தாங்கி-அவன்வாகனமாகிய-ஆடு.

வனக்கொந்தளவஞ்சிபூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழில்சொல்லவோதமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளகிக்கும்பரிக்கும்பூரிக்குங்கண்கறுக்குஞ்
சினக்குந்தனக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே. ௭

ஆகசெய்யுள்-௩௬௬.

பாண்டியன்கலித்துறை.

சராஜசம்புஷவரியென்மாதுசரீரமெல்லாம்
பொராசரத்துக்கிவள்பொருட்டோபசும்பொற்கிண்ண
சுராசதிவ்யகிரீடவிபாடத்துடித்தடக்கைப்
பராசராவணராமபராக்கிரமபாண்டியனே. (௧)

காலைமுகிற்குலமெல்லாம்விலக்குகடிந்திட்டநீ
வேளையுடப்படிச்செய்திலையேவிளைநெல்வயலில்
வாளைகுதித்துவளர்பூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவபராக்ரமபாண்டியனே. ௨

ஆர்க்குங்குளிருநிலவுயர்கோனின்னலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமமுலையாட்கனலாகும்வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்குமொருவெகுப்பாய்நின்றுவிண்ணையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவபராக்கிரமபாண்டியனே. ௩

கூரம்பொறுத்தவிழியாள்கதலிக்குருத்திலிட்ட
ஈரம்பொறுக்கவருந்திலளேயிந்திரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுயமீதிலாயிரநாவுரக
பாரம்பொறுத்தபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே. ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கைமீதேயிளம்பிறைவெள்ளைநிலா
எறிக்கும்பொழுதுவந்தாயிலையேயிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துங்குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசண்பகமாறுபராக்ரமபாண்டியனே. ௫

கரும்பேயக்கும்வாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுசுட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குமேவப்பிலைக்காப்புதவாய்பிணர்ச்சர்பசந்தோர்

கரும்பேய்க்குமென்முலையாரமுதூட்டியபட்டர்க்குக்கொல்ல
வரும்பேய்க்குவானுதவுங்குலசேகரமன்னவனே. ௬

பூணித்திலத்துப்புயல்வீரமாறன்புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர்செல்லாதென்செய்வாரிந்தநாணிலத்தில்
ஆணிக்கனகமணந்தரிற்பூமணம்யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந்தித்திக்கிலென்னாகுமற்றமதுரங்களே. ௭

எண்ணீர்மைநூலுக்ககத்தியனாமிவனென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றிவிசகல்லவேயிவ்வியனுலகிற்
பண்ணீர்மைதேரும்பராக்கிரமமாறன்பதங்கழுவுந்
தண்ணீர்குடித்தல்லவோகும்பயோனிதமிழ்க்கற்றதே. ௮

காம்புவனம்புக்கதோளாட்குநின்றன்கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனக்கும்விதியில்லையோவெகுண்டாச்சியர்கள்
தாம்பினடிக்கவுரலோடுகட்டத்தடைப்பட்டுச்சீப்
பாம்பினடிக்கின்றபராக்ரமபாண்டியனே. ௯

கடந்தூங்குவேழப்பிடர்க்கேவரக்கண்டுகண்கண்மூத்து
வடந்தூங்குவாடும்கிளிக்கென்செய்வேன்மணிவாய்திறக்க
விடந்தூங்குபாம்பின்படத்தின்மிசைதிமிதித்திடவெனப்
படந்தூங்கவாடும்புயபராக்ரமபாண்டியனே. ௰

சடம்பழுக்குங்கிழட்டுக்குருகிர்தலைசாய்த்துநின்று
முடம்பழுக்குங்கைதைநற்றுறையிற்றெங்குமுப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குஞ்சொற்கையாங்குலசேகரன்கூடலிலென்
உடம்பழுக்குஞ்சிறையும்பழிசாருணர்ந்திலரே. ௧௧

மற்றெருப்பிலாக்கொடைச்சண்பகமாறவரோதயநின்
வெற்றிக்கிரண்டெண்டடங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தியடங்காதுநின்னுடைத்தோடமுவாக்
கற்றைக்குழலிக்குமாலடங்காதிதுகைகண்டதே. ௰௨

விருத்தம்

ஒருவீணுதல்பண்டுளங்களிக்கவுயர்வான்முகடுகிழித்தெதிர்ந்து
மருவார்தருவின்மாங்கொணர்ந்தமதலைவடிவேலதிவீரா
அரவார்வேம்பின்பசுங்கண்ணியந்தியிறைவிக்கருளென்று
இரவாநிற்கவீயளித்தற்கொங்காதிருந்தாயிருநாளே. ௰௩

இரட்டையர்.

தேங்குபுகழாங்கூர் சிவனேயல்லாளியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்கை ஞாயமோ—போங்காணும்

கூழுசக்குடமன்னுமாசகொட்டோசையல்லாமற்
சோறுகண்டமூளியார்சொல். ௰௪

மூடர்முன்னேபாடன் மொழிந்தாலறிவரோ
ஆட்டித்ததென்புலியூர்ப்பல்லவா—ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப்போலணங்கைச் சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனேநாயகனானால். ௰௫

வேயீன்றமுத்தர்சமை வெட்டிறேனையிடையன்
தாயீன்றமேனி தயங்கவே—போயேசேள்
எய்தனைகொண்டேற விடறுவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையும்வேண்டு மவர்க்கு. ௰௬

மாங்காட்டுவேளாளன் மகளைமருமகன்பாற்
போங்காட்டிலின்பம் புணர்ந்தானே—ஆங்கானும்
மக்கள்மெய்தீண்ட லுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு. ௰௭

குன்றுங்குழியுங் குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக் கென்கோவே—ஒன்றுங்
கொடாதானைக்கோவென்றுங் காவென்றுங்கூறில்
இடாதோநமக்கிவ் விடு. ௰௮

காளமேகப்புலவரும்—இரட்டையரும்.

நாணென்றுநஞ்சிருக்கு நற்சாபஞ்சற்சாபம்
பாணந்தாமண்டின்ற பாணமே—தாணுவே
சீரார்மேவுஞ் சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்த நேர். ௰௯

ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காள மேகமே—பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தணலாய் வேகுதேயையையோ
மண்டின்றபாணமென்ற வாய். ௨௰

கட்டளைக்கலித்துறை.

புராதனமான தமிழ்ப்புலவீர்க்குப்புன்குரங்கு
மாமரம்விட்டிங்குவந்ததென்னேவகைகேட்டிலையோ
தராதலம்வென்றதமிழ்ராமனையுந்தன்தம்பியையும்
இராவணனென்றுமிலக்குவனென்றுமிருந்ததுவே. ௨௧

ஆக செய்யுள்—௬௨௰.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்பாடிய அகவல்.

ஆடெரிபடர்ந்தகோடுயரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத்தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தனபொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ்சுவைதொறும்பால்காணுமற்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்கயானும்
நின்முகநோக்கிவந்தனன்குமணா. ௧

குமணராஜன்.

அந்நாள்வந்திலையருங்கவிப்புலவோய்
இந்நாள்வந்துநீநொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த்தம்பிகைக்கொடுத்துதன்
விலைதனைமீட்டுன்வெறுமைநோய்களையே. ௨

மாந்தையிலேவாழு மகுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழும்போ லிரண்டுளதே-வேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்புன்கையிலே பார். ௩

வெம்புக்காலிலெதுப்பிவிழுஞ்சிரம்
செம்பொன்கோடிவிலையெனச்சிந்தித்தான்
உம்பர்நாடுமுலகிலுந்தேடினும்
எம்பிபோலெமக்கியாவருரியரே. ௪

ஆறுபெருக்கற் றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறலைமையாதோ உலகாற்றத்-தேற
வறியையேயானாலு மென்கலியைமாற்றச்
சிறியையோசீர்க்குமணா செப்பு. ௫

வில்லேவளையாதே மீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முல்லைமலரம்பையெய்மேன் மோதாதே-நில்லடா
வந்தாரடாமுருகர் வந்துகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடாமன் மதா. ௬

செந்திற்குமாரன் றிருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாரன் வளைதக்கிறான்—அந்திக்கு

முன்னமேசென்றெனது மோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன் யான். ௭

தங்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனைத்துக்கே யிச்சிப்பார்-எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங் காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிளாய். ௮

இரவோர்சிறிதிங் கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்நமனே கெடுவாய்-படுபாவி
கூவத்துநாரணனைக் கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ சரிக்கு. ௯

மையூருங்கண்ணார் மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமனுங் கண்ணனை-செய்யூர்
வளவனையினான்பிரிந்த வாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையினானென் றுரை. (வளவன்-நயினான்) ௰

ஆழிவாய்ச்சத்த மடங்காதேயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறு கொண்டதோ-ஊழி
இரண்டதோசங்கு றினகாணுந்தேரும்
உருண்டதோபாதாளத் துள். ௰௧

அரவங்காந்ததோ வச்சுமாமிற்றுப்
புரவிக்கயிறறுவிப் போச்சோ-இரவிதான்
செத்தானோவில்லையோ தீவினையோபாங்கியெனக்
கெத்தால்விடியு மிரா. ௰௨

முலையுங்குழலு முளைப்பதற்குமுன்னே
கலையும்வளையுங் கழன்றாள்-மலையில்
கிராப்பளியானேறிவருஞ் சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பழியுங்கொள்ளா ளிவள். ௰௩

பாண்டியன்றானோனென் பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆண்டிகையிலேக்கியதோன் றுமேனமேனே-வேண்டியபோ
துள்ளங்கைத்தேனானேன் றோமதலைபூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனானே னுனக்கு. ௰௪

முட்டத்துப்பன்றி முளறித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக் கிடக்கேனே-தொட்டு

மருங்கிலேசங்கெடுத்தமாலேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்க வா. ௰௫

மாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க்குச்சாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியோடாசாரநண்பினயந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பொய்கோளருக்குக்கோளறிவி
லாதர்க்கிரட்டிப்பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே. ௰௬

குழற்காலாவிந்தங்கூம்பக்குமுதமுகையவிழ்ப்ப
நிழற்சான்மதியமன்றேநின்றிருக்குலநீயவன்றன்
அழற்சாலவிர்சடைமீதேயிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்காலவணங்குதியோவணங்காமுடிக்கைதவனே. ௰௭

பாட்டாணைதவண்டுபாடுங்குழற்சண்பகவல்லிதன்
றாட்டாமரையைத்தொழுதேனினியென்றலையில்விதி
நீட்டான்கருமுகில்போலேவருமந்தச்சேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான்வந்தாலும்வணங்குவனே. ௰௮

சீமானுமாமகள்கோமானுமேத்தித்தினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்தியபாதச்சபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்தினின்றேனவனென்மிசைப்பாடுபட்ட
எமாவுன்றனியாமாவென்பாலினியெய்துதற்கே. ௰௯

தடங்கொண்டகல்வில்லின்மெல்லெனப்பூட்டித்தமதூரத்தில்
லிடங்கொண்டுசாத்திவிடங்கொண்டுபார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பிற்பழகியபின்மலைப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்டவொற்றியாகேசர்புற்றினிடங்கொண்டதே. ௨௰

விடங்காட்டிக்கண்டத்தியமீருமுரிகாட்டித்தன்மெய்யினைப்புற்
றிடங்காட்டிவாலெயொருபுறங்காட்டிவண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழிலாரூர்த்தியாகர்தமதுபொற்றாட்
படங்காட்டிபாடிநின்றாருலகேழும்பலியென்னவே. ௨௧

புரந்தனைமாலைச்சதானனத்தனைப்போகியமுப்
புரந்தனைச்சாதித்தினமயாதகாட்டப்புலோமசைவாழ்
புரந்தனைமாணுந்திருவொற்றியூரநின்பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன்காணேனுதிக்கும்புரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

நல்லப்புலியணிக்கோடுளதனுக்கெட்டாநாள்
வில்லைப்புடன்கூடிவிட்டாலும்வல்லி

இடையாளேமுன்னுலக மேழளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றோ பொடிநூ.(அம்புலியைந்தோருள்-ஆதிரை) ()

எட்டாநாள்-அத்தம்-கை-வில்-புருவம்-அம்பு-கண்.

வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம் வண்களந்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினு மேறலாம்-பாழ்பணமே
அணபுன்னைக்காட்ட வானறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர். ௨௪

கஞ்சிகுடியாளே கம்பஞ்சோறுண்ணாளே
வெஞ்சினங்கொளன்றும விரும்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாருக் காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுககாமாட்சி காண். ௨௫

சேதாறவிந்தபுயன் றென்னவன்றன் றிண்சிலம்பிற்
போதாலுங்கண்ணாலும் போர்செய்வோர்-கோதும்
கொடியிடையார்தம்மாற் குணமாமோவிந்தத்
துடியிடையார்கொண்ட துயர். ௨௬

போதாற்போர்செய்வான்-மன்மதன்-கண்ணாற்போர்செய்வான்பரமசிவன் இவர்கள் கொடிமீனம்-இடபம்-இவற்றிடையிலுள்ளது-மேஷம்-ஆடு.

அப்பிலேதோய்த்திட் டடுத்தடுத்துநாமதனைத்
தப்பினுநம்மையது தப்பாதோ-இப்புவியில்
இக்கலிங்கம்போனாலென் னேகலிங்கமாமதுநாச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச் சொல். ௨௭

ஆகசெய்யுள்-௪௪௬.

பட்டணத்துசுவாமிகள்.

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்துநவநிதியந்தேடி
நலமொன்றுமறியாதநாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவெழுகின்றபுற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப்புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர்கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தொன்மரத்திடுக்கிற்காலுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனைப்பிடித்தசைத்தபேய்க்குரங்குபோல
அகப்பட்டீர்கிடந்துழலவகப்பட்டீர்நீரே. (௧)

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐயநின் சென்னியிசை யுறைகின்றாட மங்கை யாரென்னவுமை வினவவும், அன்னதொரு மடமங்கை யன்றுவெண் டிரைகொழித் தெழுங்காழு குதண்புனலெனத், தூயவெளியானனங் கரியவிழிகாதுலாய்த் தோயத்திலுண்டோவெனச், சொல்லருக் கமலமலர் காவிமலர் கொடிவள்ளை தூயசெங் குமுதமென்னப், பொய்யெனநினைத்துநற் கொங்கையுங்கூந்தலும் புனலினிடையுண்டோவெனப், புற்புதத்தொகைச் சைவலமதெனவேமறுத்தாப் புகன்றிடுதிநங்காயெனத், தையலவளேனென்ன நாணொடுவணங்கியென் றன்பிழைபொறுத்திடென்றே, சங்கரனுரைத்திடத் திருவுளமகிழ்ந்த சிவசங்கரியுமைகாக்கவே. ௨

அரனவனிடத்திலே யைங்கரன்வந்துதா னையவென் செவியைமிகவும், அறுமுகன்கிள்ளினானென்றுசிணுங்கிடவு மத்தன் வேலவனைநோக்கி, விரைவுடன் வினவவே யண்ணனென் சென்னியில் விளங்குகண் ணெண்ணினனென்ன, வெம்பிடும்பிள்ளையைப் பார்த்துநீயப்படி விகடமேன் செய்தாயென, பருவுமென் கைந்நீள முழமளந்தானென்ன மயிலவனகைத்துநிற்க, மலையரயனுதவவரு முமையவளைநோக்கிநின் மைந்தனைப்பாராயெனக், கருதரிய சடலமிடை யுருகுபலவண்டங் கருப்பமாய்ப்பெற்றகன்னி, கணபதியையருகழைத் தகமகிழ்வுகொண்டனள் களிப்புடனுமைக்காக்கவே. ௩

அம்பிகையரன்றன்னை நோக்கியுன் றொபாணமாவமென வுமையைநோக்கி
அரியரவசயனத்தையரவுருவமானத்தையறியார்கொல்சிறிதுமென்ன
நம்பிமனைதொறுமிரந்துணுமாண்டிநீயென்னநான்றதனறிவேனென
நகைவுறும்பொய்புகன்றீயெனப்பாரதநடந்ததேதரியாவென
வெம்பியொருவன்பிரம்பாலடித்தானென விளக்கியொருத்திதாய்ப்பால்
வீசினாள்சொல்லென்ன வெண்ணூறாயிரம்பெண்கண்மிகு சலசமதீக்கினை
பம்புகற்பினிலோரிரட்டிப்புதீக்கினது பதருமனீகேளெனப் [யெனப்
பரமருடனிவ்வாறுவிளையாடுபச்சைப்பசுங்கொடியுமைக்காக்கவே. ௪

அச்சுதனளிப்பனிலமுமதுநேபன்வித்தையறுனைவன்பலபத்திரன்
அலமுதவுவன்சமன்பசடவனக்கமக்காளதோரொருதுமுண்டேட்
முச்சிரவயிற்படையினைக்கொழுவதாக்குவோமொப்புடனிழுத்திறுக்க
முந்தியவடக்கயிற்றுடன்மற்றுமாதன்பர்முன்போயிரந்துகொள்வோம்
இச்சையுடமதிளையதனையறகியகந்தனினிமைபொருமேய்ப்பன்
இனியுழுதுபயிரிடுதனன்றென்றிதைவிட்டிரந்துண்பதினமெனவே
ம

தச்சுப்பலகைமாதுனைமயுனைத்திடும்புத்தியைக்கைக்கொண்டுளத்திலிதாகற்
காரியமெனக்கருதிமெத்தக்களித்திடுங்கண்ணுதலுமைக்காக்கவே. ௫

கவுரிகாளாயாரணிபந்தசோறிதுவெனக்கமலைமண்கண்டேனெனக்
காலையொன்றேயரற்கெனாடுபேய்த்தனைதக்கட்டிடையனுரோசிவன
சிவனொருவர்துவிதன்னவந்நாதுசென்ற கதைசெப்பிலொருபாரதமென
சேமாடுதிருடிஞனாவெனக்கட்டுண்டசெய்திராமறிவோமென [ச்
சவையிலடமாடிஞனாவென்னவவ்வாடலரவமறியாதோவென (வென
ஆலமனைதபுண்டனன் னாவென்னமண்ணுண்ட வதனையறியோமோ
விவாமொடுமலைமகளுமலர்மகளுமிவ்வாறுவிளையாடுமிவர்கடுளையா
மேவிவருபுத்ரமித்திரகளத்திரருடன்மேன்மேலுமிகவாழியே, ௬

நிறையவுளதோ வெளிதோகொளுவெம்
பிறையைமுடிக்கணிந்த பெம்மான்-உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டுப்பள்ளி யெமக்கு. ௭

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்கா வந்தகனைத்தாளால்
அடர்ந்ததுவுஞ்சத்தியமே யானால்-எடுத்தவொரு
பாங்கனிக்காவென்னை மடிபிடித்தபாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத் தான். ௮

குடக்கோடுவானெயிறு கொண்டார்க்குக்கேழன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு-வடக்கோடு
தேருடையான்றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன்மேற்கொள்ளல்
ஊருடையானென்னு முலகு. ௯

விருத்தம்

செய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானும்பணியும் பட்டீச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலா நூறுவயதாளவும்
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம் பெண்கொள்ளலாகாதே ௰

பிட்டையிலேயிருந்துமணத்துறவடைந்தபெரியோர்கணிமலன்றனைக்
கிட்டையிலேதொடுத்துமுத்திபெறுமளவும்பெரியசுகங்கிடைக்குங்காம
வெட்டையிலேமதிமயங்கிச்சிறுவருக்குமணம்பேசிவிரும்பித்தாலி
கட்டையிலேதொடுத்தடுக்கட்டையிலேகிடத்துமட்டுங்கவலைதானே ()

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்திணைக்கோவை விருத்தகிரிச்செல்வற்கோ
னார், பெருந்தகைமையுடையம்யாம்விடுமோலைவெங்கனூர்ப் பிடாரிகா
ண்க இரும்புவிரிலொருமுருங்கைக்கொம்பொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீ
ம்முநங்கைதனைவேரோடுங்களைந்தனையென்றாலுனக்குமுறைநன்றோ

இவர்பிதா

சால்வாய்ந்தகன்னியுலகின்றலல்லிபங்காவுனது
சொல்வாய்த்தவப்பர்க்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்ந்தவெங்கைதக்கியான்வாய்த்ததுமிங்கென்றெனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமனைவாய்த்ததுமைந்தர்கள்வாய்த்ததுமே. ௰௩

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனை யுண்டுகண்டசவைமுதிர்ச்சிய
லே.தன்னியலைமுழுதுமுனைத்தமையர்முன்னினைக்கவர்ந்துதடங்காளத்
தி,பன்னவனுண்டானெனதுமாதவத்தின்வலிதிரமண்ணின்மீதே, என்
னுடன்வந்தவதரித்தவிளங்கருணைப்பிரகாசனென்னுங்கோவே. ௰௪

நாணிவெண்பனைநரியென்றுரைத்திடுநகையால்
வேனுவானதுவளைந்துபோய்புகுந்ததுவென்றாற்
காணலாவதோருருவமெங்நாரியைக்கண்டால்
பூணுவார்மயல்காளையொன்பதுப்புதிதோ. ௰௫

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனு மாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லுமிநவரிடைத் தோன்றியான்—முல்லை
அரும்பிற்பொலிபு மணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுசேர்த்தேன் காண். ௰௬

வேலையசுவாமிகள்.

ஆண்டதனாலெனையொவ்வாய்வித்தையினிற் றாமானினுமதிகமொ
ன்றே,பூண்டவுலகதனிலுள்ளோர்புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்னபுதுமை
தானோ,காண்டகுகண்மணியேநல்விளங்கருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதான்,
மாண்டனையென்றறிந்திருந்துமுயிர்தரித்தேன்யானுமிருவன்னெஞ்சே
னே. ௰௭

சத்திமுத்திப்புலவர்.

நாராய்நாராய்செங்கானாராய்
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்கானாராய்

நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமெம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறன்வழுதிகூடலில்
ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொண்டுமேலதுதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாம்பெனவுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக்கண்டனமெனுமே ௧௮

வெறாப்புற்கையுமரிதாங்கிள்ளைசோறுமென்வீட்டில்வரும்
எறும்புக்குமாற்பதமில்லைமுன்னாளெண்ணினுங்கலியாம்
குறும்பைத்தவிர்த்துக்குடிதாங்கியைச்சென்றுகூடியபின்
தெறும்புற்கொள்யானைகவளங்கொள்ளாமற்றெவிட்டியதே. ௧௯

வரதுங்கபாண்டியன்.

அஞ்சலென்றகாதலமுங்கணபணமுங்கங்கணமு
மரைக்கிசைந்தபுலியுடையுமம்புலிச்செஞ்சடையுஞ்
சஞ்சமலர்ச்சேவடியுங்கணைகழலுஞ்சிலம்புங்
கருணைபொழிதிருமுகமுங்கண்களொருமூன்று
நஞ்சையுண்டமணிமிடறுமுந்நூலுமார்பு
நலந்திகழ்வெண்ணீற்றொளியுமரிமானுமழுவும்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமையாளொப்பனைபாகமுமாய்ப்
பால்வண்ணனுளத்திருக்கப்பயமுண்டோவெமக்கே. ௨௰

அவர்மனைவி.

ஆக்கையெனும்புழுக்குரம்பைபணைந்தணையாப்பொருளை
யருளொளியைப்பராபரத்துக்கப்புறமாமறிவை
நீக்கமறவுயிர்முழுதுக்குமிடமறவெங்கு
நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைநினைவிலெழுஞ்சுடரைப்
பாக்கியங்கள்செய்தனந்தந்தவக்குறைகண்முடிக்கும்
பழவடியார்தமக்குதவும்பசுந்துணர்க்கற்பகத்தை
வாக்குமனவிகற்பத்தாலளவுபடாவொன்றை
மாசற்றவெறுவெளியைமனவெளியிலடைப்பாம். ௨௧

ஆக-செய்யுள்-௪௯௭.

பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர்.

0

நின்றுபடியாளக்குலைக்கொடிகவிரண்
டென்றுமுளவாங்குடங்கைதமிச்சுரருக்-கொன்றுக்
குரைசகுமரையிந்தாரொன்றதனுக்கென்றே
வரைக்குமறையியா ரவர். ௧

எடுத்தசனனங்கடோறு மீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைந்நாகணைத்துயின்மால் பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்றுசிதம்பர தேவா. ௨

முக்கண்ணனென்றரனை முன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே-மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரைமற்றான்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாலென்றறி. ௩

பாணியிலேபுள்ளிமான்பாகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேயோர்வெள்ளமான்-சாணுமலர்ச்
செம்மானுலவுந்திருமறைக்காட்டீசரோ
எம்மானுக்கெங்கே யிடம். ௪

சட்டளைக்கலித்துறை.

நாண்பணிந்தாலவனென்பேயுரைக்குமலரிலயன்
தான்பணிந்தாலவன்றன்றலையேசொல்லுந்தாரணியுண்
பான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகற்கே. ௫

மெய்க்கேயணியும்பணியேபொன்பேர்முடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேயரைசேர்ந்தகொடுப்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாலெமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயத்தைச்சொல்லுங்களே. ௬

தாண்டித்திரியும்விடையேறியோடொன்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்சலிபுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரப்படிபட்டனரோ. ௭

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET

ஆகத்திலேயொருபாதியென்னம்மைக்களித்தவுடன்
பாகத்திலேயொன்றுகொண்டாயவண்மற்றைப்பாதியுமுன்
தேசத்திற்பாதியுஞ்சேர்ந்தாலிருவருண்டேசிவனே
ஏகத்திராமலிருப்பாய்களந்தையுமென்னெஞ்சமே. அ

துணையானகாரிபுவியையெல்லாம்பெருங்கொல்லைவடிக்
கணையானதுபுவியெல்லாமெடுத்துண்ணுங்கைச்சிலைகள்
இணையாகநின்றுபுவியினைத்தாங்குமென்றுவிணியான்
பணையார்களந்தைப்பதியார்செயலையென்பன்னுவதே. கூ

மூன்றனைக்கூப்பிடவோடிவந்தானைமுளரிமலர்ப்
பொன்றனையேறியிருப்பானைப்பூழியன்கைக்கரும்பைத்
தின்றனையென்றுகல்லானைக்கிட்டானைத்திருமதுரை
மன்றனைவீதியிலேறிவந்தானைவணங்குதுமே. ய

நமக்கின்றுநுவலரீர்கரவேண்டுகலந்திசைழ்க்குங்
குமக்கொங்கைபாகந்தாக்கொச்சையுள்ளீர்கொடுங்கோளாவிற்
கிமைக்குப்பிறைபாளித்தாலதற்குமிருப்பசிபோ
முமக்குந்தலைச்சுமைபோமெங்கண்மானுமுயிர்பெறுமே. யக

ஆனையுரித்துமதனைப்போர்த்திட்டடியுப்பட்டு
மானமழிந்தங்கிரந்தேதிரிந்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானமிகப்பெறறுவாழ்வதெல்லாஞ்சொக்கநாயகியாள்
பாணிபிடித்தமுகூர்த்தத்திலல்லவந்தபாக்கியமே. யஉ

ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லணைமீதுன்னருகிருந்து
நீமுத்தந்தாவென்றவர்கொஞ்சும்வேளையினித்தநித்தம்
வேய்முத்தரோடென்குறைகளெல்லாமெல்லமெல்லச்சொன்னால்
வாய்முத்தஞ்சிந்திவிடுமோசெல்வேலிவடிவன்னையே. யங

குதியானமமீனையுதைத்துள்ளக்காலினிற்கூணிமிர
மதியாகஞ்செய்த்தவ்விலங்கேசன்மாமுடிபத்துநக
நுதியான்மிதித்துமுயல்கைன்மேனிநுறுங்கவின்னு
மிதியாதின்றருளெங்கேசொக்கேசர்தயவெல்லடிக்கே யச

மண்ணென்றமன்றலமெல்லாம்புரக்குங்கழுதிசற்றுந்
துண்ணென்றநெஞ்சந்தரித்திலதேதுனதேடனச்சில
உண்ணென்றபோதுண்டவர்சொக்கர்பாதியுடலம்பைச்
பெண்ணென்றறிந்துமடித்தானெவ்வாறுயிர்புகொண்டே.

இன்றெருக்கவேண்டிலெவ்வாறெருக்குமோவெழில்சேர்சவங்கைக்
குன்றெருக்குங்கோபுரங்கோபுரமொக்குமக்குன்றதுபோல்
அன்றெருக்கவேண்டுமென்னல்வினைதீவினையாமிரண்டும்
என்றெருக்குமோவினித்தென்களக்காடனையான்பெறவே. ௰௬

மாதாம்படியுண்டுமெய்சிவந்தான்குழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாம்பலங்கனிவாய்சிவந்தான்செம்மலர்த்திருவின்
றாதாந்தனங்கைத்துரஞ்சிவந்தானவர்தூதுசென்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தான்சிவந்தான்மல்லைப்பல்லவனே. ௰௭

பாடுந்தமிழ்க்குச்சிவந்தெழுந்தான்மல்லைப்பல்லவர்கோன்
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிட்டைக்கடுக்கன்செய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகமாவற்பப்புல்லனைக்கொண்
டாடும்பொழுதிருகன்னத்திலேநின்றடிக்கின்றதே. ௰௮

சான்றெண்டனிட்டகணங்குழலாளையென்கண்மணியை
தேன்றொண்டைவாய்ச்சியைத்தென்கூடல்வாழ்சிறுபெண்பிள்ளையை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயியமனெனக்குமடி
வன்றெண்டனிட்டிண்ணப்பமென்றோலையெழுதுவனே. ௰௯

மற்றோரொருவனைக்கண்டதுண்டோசத்தியவாசகராய்
உற்றோர்கழஞ்சுவெண்ணெய்க்கின்றதாய்க்கொருகோடிபொய்கள்
சொற்றோனுந்தாமரைமலர்சாட்சியென்றுசொன்னோனுமல்லால்
கற்றோர்கள்வம்பின்கள்செம்பின்கள்பொய்யின்களந்தையிலே. ௨௰

அண்டத்தமரருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பண்டெத்தனைதவஞ்செய்தனரோமணப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறையணிசொக்கர்கைத்தாலிக்குநீதுணிந்து
கண்டத்தைநீட்டினையேகூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. ௨௧

அற்பின்றதாயென்றுனைப்பணிந்தாலென்னவதியெல்லாம்
பொற்பின்றபூஷணம்போற்குறித்தாய்புகழ்க்கூடலில்வாழ்
கற்பின்றசட்டிக்கரும்பேயுனக்குக்கன்னெஞ்சதுதான்
வெற்பின்றவாசனையோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே. ௨௨

பேயல்லவோவொருவேளைவரந்தந்துபேசிடுங்கல்
லாயல்லவோநின்மனங்கெட்டியானதுமற்புதந்தான்
நீயல்லவோமதுரேசர்பங்குற்றவணியெனக்குத்
தாயல்லவோபிள்ளைநானல்லவோசிவசாம்பவியே. ௨௩

பண்டோசரியமறைபாடுங்கூடற்பசுங்கிளியைக்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றிண்டு
மூண்டோதிவந்திடும்போதம்மைகோயின்முன்னேதிரியுங்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றடைதட்டிக்கொள்ளுவனே, ௨௪

செகத்தாயெனவந்தமுதேதெள்ளமுதேதென்கைலையெனு
நகத்தாற்பணியுங்கயற்கண்மணியேநின்னையானைத்திறல்
மிகத்தான்கருகிறங்கொண்டமையாலும்விளங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமூக்குத்தியே. ௨௫

செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்சொட்டியதாய்
மிகமதிரத்தினம்விற்றசொக்கேசனைமேவியன்பாச்
சுகமதிருந்தேனையாள்கயற்கண்ணிநின்சுந்தரமா
முகமதியின்றகதிர்மணியேமுத்துமூக்குத்தியே. ௨௬

பொன்னேமலைபத்துவசனுகியபுலியின்றெடுத்த
மின்னேயுனதுவதனத்தைச்சேயவெண்மதியமெனத்
தன்னையத்தாலொருதாரகையானதுதான்விரும்பி
முன்னேகிடந்தினப்பார்க்கின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே. ௨௭

வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திரும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்துபெருமையாக்
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன்கைக்கொடுபிரப்பால்
அடிகொண்டபோதிலையாரவர்பொன்னடிகொண்டதே. ௨௮

அக்குவடப்புனையானைக்கவெள்ளத்தைகயற்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைக்கடப்பாடவிச்சுண்டுமூலத்தெழுந்த
சொக்கைக்கண்டாலன்றித்தீராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே. ௨௯

பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பால்வரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றனைமேல்
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டகெல்லாந்தந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திவோள்கலிகாலமென்றஞ்சுவளே. ௩௰

உமையேயெனும்பேனாயுணர்கின்றேனையுனைக்கருதிக்
கமையேமெனவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடந்தகுண
வமையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துமையேயழகியசொக்கேதமிழ்தந்தசுந்தரமே. ௩௧

முக்கட்பராபராசொக்கப்பிரானெனுமுன்னவனே
தொக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிசந்நிதியுற்றுமிசச்
செக்கச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பாதந்தெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவர்சொர்க்கத்தினையெட்டிப்பார்ப்பவரோ. ௩௨

மட்டார்குழலங்கயற்கண்ணம்மையிம்மட்டென்றுசொகைக்
கெட்டாதெனத்துயரநின்பாற்சொல்லிபேசவிக்க
ஒட்டாரநீசெய்யலாகாதுபாருன்னடிமைதன்னை
நட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகுநாளிற்குமே. ௩௩

விரித்தான்சடையைமகாமேருவாசுகிவில்லைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தையெரித்தான்பாகுருதேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியையுடுத்தான்பகிரண்டத்துள்ளுலகும்
பரித்தான்மதுரைதரித்தான்சவுந்தரபாண்டியனே. ௩௪

மைக்காற்குழற்பெண்வடிவாளைத்தென்னவன்மாமகளை
அக்காளையோன்பங்கிலாத்தாளையாறங்கைபாணவளைத்
திக்கார்தொழுங்கயற்கண்ணாளையோர்தினஞ்சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரோ. ௩௫

வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கைவளைகளுங்கற்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயற்கண்ணிபாகமுங்கைதொழுதேன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சன்னையிட்டுநகைத்
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளாயென்றாருக்கனுப்புவனே. ௩௬

பொன்னேபொருந்தற்புதமேபொலிந்தமென்பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட்சின்மயமே
அன்னேயமுதேயருளேயமரர்க்கரும்பொருளே
மின்னேவியன்கூடாமதுராபுரிமீனம்மையே. ௩௭

தேட்டேதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லைதிரத்துழவில்
பூட்டேருமில்லையிதெல்லாமெம்பாவிலைபூர்ணவரங்
கேட்டேனதற்குப்பிறிதில்லையேயினிக்கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுராமனோன்மணியே. ௩௮

உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போதுமுனதுமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருந்தாயெளியேனினிமேல்
தள்ளப்புறத்தினிலென்றாலும்போவதுதானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுதன்னகிள்ளாய்கடம்பவனவல்லியே. ௩௯

எப்படியெப்படிச்சொன்னாலுநானிங்கேனெனவே
அப்படியப்படிநீயிருக்கின்றவதிசயத்தை
இப்படியிப்படியென்றாலுமெனக்கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியம்மாமதுரைச்சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பத்திலுன்னைத்தொழவாயிரங்கண்ணுஞ்செல்லும்பொல்லேன்
தப்பத்தவறத்தொழுகாலுஞ்சொக்கர்தடம்புயத்தாக்
கொப்பத்திரண்டகொங்கையுன்னவயவமொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண்வேண்டுங்கண்டாயென்முகத்தினுக்கே. ௪௧

அடியார்காத்துமதுரேசரோயும்மைத்துள்ளியசேற்
சொடியானடித்ததாங்குற்றமன்றேகிழக்கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்டபிட்டையெல்லாமள்ளியள்ளித்தின்று
வடியாகதியிற்களைத்துவிட்டீரவள்வல்வினையே. ௪௨

காஞ்சொன்னங்கண்டகெந்நாளோதொடுத்தகவிக்கெவர்கள்
உராஞ்சொன்னதோவந்திருததிவ்வேளையுதவுனக்கே
பாஞ்சொன்னேனின்னம்பாமுகமேதிதுபத்துலட்சம்
தாஞ்சொன்னதாயெண்ணுவாய்சிவகாமசவுந்தரியே. ௪௩

ஒருபாதிமால்கொளமற்றொருபாதியுமையவள்கொண்
டிருபாதியானுமிறந்தான்புராரியிருநிதியோ
பெருவாரிதியிற்பிறைவானிற்சர்ப்பம்பிலத்திற்கற்ப
தருவானமேபோஜகொடையுன்கையேடைக்கைதந்தனனே. ௪௪

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்பாலகாமுனம்பூமணஞ்சொற்பொருளாகமுயிர்
சுரும்பாஞ்சுவையெள்ளுநெண்ணெயும்போலொத்தகாதலனைப்
பெரும்பாலினல்லன்னஞ்சாசலத்தைப்பிரிப்பதுபோல்
சுரும்பாம்புலவர்யமனாலேசெக்கெனத்தோன்றினையே. ௪௫

அரும்பாக்கியகொங்கைபாலாக்கியுழக்களப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தளையாக்கியவ்வேந்திழையைக்
கரும்பாக்கியென்னையும்வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங்கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோமகனேயுனைப்பெற்றதுவே. ௪௬

கலவிமேற்பிரிதல்.

விண்ணுக்குமாமதிகாயவெங்காமவெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்குமாமொழிமாதங்கமாம்பஞ்சபூதியம்போம்
கண்ணுக்குமூக்குச்செவியாக்கையற்றகடத்திலங்கம்
பெண்ணுக்குவார்தமைப்போலோதிவாரும்பிரியவரோ. ௪௭

உணர்வின்றியான்செய்தகுற்றமொன்றிலையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழவறியேன்வண்மைசேர்மயிலே
எனக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணாந்துவிம்மியிருக்குமுன்றன்
றனக்குன்றிலேறிவிழுவேனின்னல்குற்றடாகத்திலே. ௪௮

கண்ணார்புதிட்டநல்லாள்காட்டபோதிரண்டுகூட்டமலர்க்
கண்ணைக்கூட்டவிரண்டிருக்கக்கிர்க்கம்பிபோல்
கண்ணாநடுவிரற்சேதாமுலோபருக்கேதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணல்சேய்வணிசாசெந்தில்காந்தவனே. ௪௯

நிணம்போகத்தள்ளிப்பெருர்பூதம்போலப்பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போற்கிடக்குபுராணவர்காண்பிறர்ச்சிட்டிவைத்த
பணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகுமப்பஞ்சைகள்வந்
கணம்போதும்போதுங்கறுப்பாதென்மாவையிற்காவலனே. ௫௰

ஏவைக்குக்கூன்சிலைதொட்டானனங்கனிருவிசப்பில்
தீவைக்குந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றற்றேருகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணிகள்தூரியீன்றசறுப்பன்வளா
மாவைக்கும்பாவைக்கும்பூவைக்கும்போதுவடுவைக்குமே. ௫௧

பொன்னாகத்தார்பணிமாயோன்காங்கைதப்பொருப்பில்வரும்
மின்னாண்முகங்கண்டணஞ்சாயல்போற்பெறுவேண்டியன்றோ
வன்காட்கமலமலர்கடன்மேருவணியயிலும்
தன்னாலயவனிசங்கரன்வேலைத்தாங்கியதே. ௫௨

குண்டைக்கொருத்தனைக்கூத்தாடும்பித்தனைக்குண்டுணியைக்
கண்டக்கருப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னியைக்காணவயன்
மண்டைக்காத்தனைக்கண்ணைப்பனைச்சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பறையனையோதேவனென்றுபகருவதே. ௫௩

அந்தங்கரும்பள்ளிபாசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
கைத்தவிடச்சிகுறத்திக்குமாமிகவில்வலைச்சி
சந்தீபுழுக்கச்சிபாம்பணையோனுக்குத்தங்கச்சியாம்
இந்தப்பாச்சியையோசிவகாமியென்றேத்துவதே.

நிலமேமுளந்தநெடுமால்பணியுநிமலர்போன்னம்
பலமேவுதில்லைப்பதிடாயர்பணிவளையில்
கலமேதிமிக்கலமேசங்கமேநற்கயலினமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுநீருமென்சஞ்சலமே. ௫௫

பொரடக்கயப்பிடியென்றன்மதனுமிப்பூவையுமா
நாடக்கமுஞ்சற்றறிந்திலனேமலர்த்தாள்வணங்கா
மூரடக்கவுடக்கெடிமன்னர்வெற்றிமுடிபிடுங்குங்
கூடக்களிற்றண்ணலேவல்லமாநகர்க்காளத்தியே. ௫௬

கவிபாகுமாதினைப்பெற்றேன்புலவன்கற்றேனனையாம்
செவியாரக்கேட்டங்குணர்வான்சகோதரன்செந்தமிழ்க்கு
சுவியாவருமையறிவான்பதியவன்றானிலையேல்
புவியாகுமண்ணுக்குளெவ்பலமாமந்தப்பூங்கொடிக்கே. ௫௭

சோரதவேடன்செருப்பாலடிக்கவுந்தீண்டயுந்தன்
நீர்வாயுமிழவுமுச்சிட்டம்போடவுநீண்டசிலைத்
தாராலடிக்கவுங்கண்ணீர்ததும்பவுந்தாய்தமர்கள்
ஆராகிலுமில்லையோதிருக்காளத்தியப்பனுக்கே. ௫௮

ஒட்டாகவொட்டியுங்காற்பொன்னின்மாப்பொன்னுபாயமதாய்த்
தெட்டாதிரான்பணிசெய்யாதிரான்செம்பொன்மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக்கவிகளவாநிறைகாட்டவல்ல
தட்டானுங்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன்சர்ப்பத்தையே. ௫௯

ஏராட்டும்பூந்தொங்கனமோகனைக்காரற்கினியசுதம்
பாராட்டநாணினியாளல்லவேபசுபெண்குழவி
தாராட்டவுஞ்சங்கிற்பால்பிள்ளைக்கூட்டித்தடவியஞ்சல்
நீராட்டமையிடப்போமோவெனக்குள்ளநேசமுமே. ௬௰

விருத்தம்.

மட்டாருந்தென்களந்தைப்படிக்காசனுரைத்ததமிழ்வரைந்தவேட்டைப்
பட்டாலேசூழ்ந்தாலுமுவுலகும்பரிமளிக்கும்பரிந்தவேட்டைத் (ல்
தொட்டாலுங்கைம்மணக்குஞ்சொன்னாலும்வாய்மணக்குந்துய்யசெ[illegible]றி
கட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய்விளைந்திடுமேபாட்டினிடங்களிநந்தானே. ௬௧

வெண்பா.

ஆலெங்கேயங்கே யரும்பறவையாற்றுயிலும்
மாலெங்கேயங்கே மலர்மடந்தை-கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ் செங்குன்றையூரனெங்கே
ஆங்கேயிரவலரெல் லாம். ௬௨

ஊணைக்கருடுமோ வுலகந்தனைக்கடுமோ
ஆணைக்கடுமோ வறியேனை-க்கமோ

பொருப்புவட்டமான முலைப் பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா. ௬௩

நற்றோரணவீதி நண்ணூர்வல்லைக்காளத்தி
சற்றோர்தமக்களிக்கும் கையேகை-மற்றோர்கை
வேங்கையலகைமுகை வேட்கைபலகைநகை
காங்கையழுகை விழுகை. ௬௪

போசனேபோர்புலவப் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாயன்சதிலோர் விந்தேனும்-பேசுமென்மேல்
பட்டதில்லையென்வறுமை பாரக்குடையாய்
முட்டக்கவிந்திடுத லால். ௬௫

காலையரவிந்தக் கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையரவிந்த மயக்காதோ-பாலைப்
பழிக்கின்றமென்முலையீர் பாண்டியனூருணா
அழிக்கின்றதென்னோ வது. ௬௬

பாண்டியனூர்-கூடல்-அது-புணர்ச்சி.
ஆகசெய்யுள்-௫௬.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

வாய்த்தவயிரபுர மாகாளியம்மையே
ஆய்த்தமணலி லணிவரையிற்-காய்த்த
கதிரைமாளத்தின்னுங் காளிங்கனேறுங்
குதிரைமாளக்கொண்டு போ. (௧)

இவருபாத்தியாயர்.

பொதியிலகத்தியனைப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிதைவில்புலவர் சிகாமணியாய்த்-துதிசேருஞ்
செங்காட்டங்கோட்டத் துறையூரனுந்தலத்தில்
தங்காட்டங்கொண்டிருப்பாய் தான். ௨

அகவல்.

வாழிசோழவென் வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநிலவெறி மாளிகையின்வயிற்
கட்டிளங்கணவன் கவின்பெறுசேக்கை
என்றறியமனவி நெடுந்துயில்கொளச்

செல்லாக்கிடமி னெனக்கிடந்தருகெனச்
சொல்லியநண்பன் றனிச்செல்பவனே
நானுமேகுவ னற்றுணையவர்க்கே. ௩

வெண்பா

அன்றுநீசெல்லக் கிடவென்றாய் பிழைபோ
யின்றுநீவானுலக மேறினாய் - மன்றல்கமழ்
மானேக்கும்வேல்விழியார் மாமனே கண்டியூர்
சீனக்காசெல்லக் கிட. ௪

பூவேந்தர்முன்போற் புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும் பான்மையால் - கோவேந்தன்
மாறனறிய மதுராபுரித்தமிழோர்
வீறணையேசற்றே மிகு. ௫

உங்களிலேயாவொருவ னெவ்வுவனோவொவ்வேனோ
இங்கட்குலனறியச் செப்புங்கள் - சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரோவெழுவி ரின்று. ௬

பொன்போலுங்கள்ளிப் பொறிபறக்குங்கானிலே
என்பேதைசெல்லற் கியைந்தனளே - மின்போலும்
மானவேன்முட்டைக்கு மாறாயதெவ்வர்போங்
கானவேன்முட்டைக்குங் காடு. ௭

முருகக்கடவுள்.

விழுந்ததுளியந்தரத்தே வேமென்றுவீழின்
எழுந்துசுடர்சுடுமென் றேங்கிச் - செழுங்கொண்டல்
பொய்யாதகானகத்திற் பெய்வளையுஞ்சென்றனளே
பொய்யாமொழிப்பகைஞர் போல், ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளு முப்பொருளும்பெய்தமைத்த
செம்பொருளேயெம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளாத் - தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பர் சிலரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியதென்பேன் றகைந்து. ௯

சேய்மொழியோதாய்மொழியோ செப்பிலிரண்டுமொன்றே
வாய்மொழியையாரு மறையென்பர் - வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிகள்சால வுளவெனினுமம்மொழியுஞ்
சாய்மொழியாவென்பேன் றகைந்து. ௰

மதுரைச்சொக்கநாதர்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே ௰௧

அகவல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும்பாணிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிந்திடுமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ்குலவியகுடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன்
றன்போலென்பாலன்பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே. ௰௨

அங்கம்வளர்க்கவரிவாளிதனைத்தடவிப்
பங்கப்படவிரண்டுகால்பரப்பிச்-சங்கதனைக்
கீர்கீரெனவறுக்குங்கீரனோவென்கவியைப்
பாரிற்பழுதென்பவன். ௰௩

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ் சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற் பழுதாமோ-சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோ மரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழோ மினி. ௰௪

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவாளைகாவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசும்பிற்பாய
அடியுண்டவுயர்தெங்கின்பழத்தாற்பூசும்
அலையுண்டுகுலைசிதறுமாவினாடா

படியுண்டபெருமாளைப்பரிந்துபாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானே கவியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவந்தானே. ௰௫

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைகனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மருதிலோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமாள்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலால்வெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினேமென்
றிருக்குமதுதகவன்றுநிலவால்வெந்த
இவளையுமோர்பெண்ணாக்கலியல்புதானே. ௰௬

சேமங்குருகையோ செய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமம்பராங்குசனோ நாரணனோ - தாமம்
துளவோவகுளமோ தோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுனக்கு. ௰௭

சங்கத்தார் அகவல்.

காலைஞாயிறு கடுங்கதிர்பரப்பி
வேலையுங்குளனும் வெடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கண் முகம்பாராமல்
வெந்தசாகமும் வெவ்வேறருந்திக்
குணமுடனுருங் கொடுத்துறவாண்ட
கணவனைமகளிர் கண்பாராமற்
பழுத்தவுடலம் பசையறவற்றி
விழித்தவிழியெலாம் வேற்றதுவிழியா. ௰௮

அறவுரையன்றி மறவுரைபெருகி
உறவறமொழிந்த வூழிகாலத்தில்
தாயிலார்க்குத் தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத் தந்தையேயாகியும்
இந்தமாநிலத் திடுக்கண்டீர
வந்துதோன்றிய மாநிதிக்கிழவன்
சீலஞ்சேரி னெடுமாலானன்
ஆலஞ்செறியி னூன்றசடையன்

பிறந்தும்பிறர் கேடுநினையான்
பிறர்பொருள் வவ்வான்
மறந்தும்போகான் வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகா தெம்மையுங்காத்தான்
வருந்தல்வேண்டாம் வழுதி
இருந்தனையிருந்தன யிடர்கெடுத்தனனே. ௰௯

திருமழிசையார்.

கணிகண்ணன்போகின்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணாநீயிங் கிராதே-துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான் செல்கின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக் கொள். ௨௰

ஆகசெய்யுள்-௫௫௧.

சொக்கநாதப்புலவர்.

விருத்தம்.

சீர்கறுத்தமுகிற்கரத்தான்கஸ்தூரிபூபனருள்சேயாவென்று
மோர்கறுப்புமில்லாததொண்டவளநாட்டிருக்குமுசிதவேளே
ஆர்கறுப்பனென்றுசொல்லியழைத்தாலுநாமுன்னையன்பினாலே
பேர்கறுப்பனிறஞ்சிவப்பன்கீர்த்தியினால்வெளுப்பனெனப்பேசுவாமே.

பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியநரவாகனமும்பெற்றோம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினியுரைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளிலகுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டளவநகத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவலவனர்கறுப்பனுன்னைவாழ்த்தினோமே. ௨

நல்லப்பனம்மையப்பன்றருதிருவேங்கடராமனெழிற்சீராமன், வல்
லக்கொண்டமனுடனே பாதைவெங்கடேசனைப்போல் வரிசைதந்தான்;

செல்லத்தம்பிரநடேசனமானவையில்வாழ் கறுப்பண்ணன்றெருவிதிக்கே,
பல்லக்குத்தான்சுமந்தானதுமட்டோவாயிரம்பொன்பரிசுதானே. ௩

மெய்யிலேயொருபாதியுமைக்களித்தசெங்காட்டுவிமலனாரே
மையிலேதோய்ந்தவிழிச்சந்தனமான்றலைச்சறியவளமாயாவி [று
நெய்யிலேதான்சமைத்துக்கொடுத்திருந்தும்படைத்திருந்தீர்தாளின்
கையிலேமழுவெடுத்தாற்பொய்யாமோபிள்ளைகொன்றதளவுதானே. ௪

துப்பனையுமரகதத்தின்கொழுந்தனையுமொன்றாகக்கலந்தமெய்யா
செப்பரியபுலியதளைத்தரிக்குமுத்தாபதியிற்சிவனேநீதான்
அப்பனையும்விழுங்கியொருபிள்ளையுந்தின்றாற்றாமலேயோவின்னுங்
கப்பனையுங்கையுமாய்ப்புறப்பட்டாய்நல்லதிருக்காட்சிதானே. ௫

அடிபட்டீர்கல்லாலுமெறிபட்டீரத்தனைக்குமாளாயந்தப்
படிபட்டும்போதாமலுதைப்பட்டீரிப்படியும்படுவாருண்டோ
முடிபட்டசடையுடையீர்கழுக்குன்றீர்முதற்கோணன்முட்டக்கோண
விடிபட்டுப்பொறுத்திருந்தீர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமோ. ௬

செல்லாரும்பொழில்புடைசூழ்புலியூரம்பலவாணதேவாவும்மைக்
கல்லாலும்வில்லாலுஞ்செருப்பாலும்பிரம்பாலுங்கடிந்துசாடும்
எல்லாருநல்லவரென்றெண்ணியருளீந்ததென்னவிகழ்ச்சியென்றுந்
சொல்லாமன்மலரால்விட்டெறிந்தவனைக்காய்ந்ததென்னசொல்லுவீரே.

நல்லானையிடமருவுந்தியாகையாவுமதிடத்தினியாயங்காணோம், கல்லாலேயெறிந்தோர்க்குஞ்செருப்படியாலுதைத்தோர்க்குங்கடிந்துபோரில், வில்லாலேயடித்தோர்க்குங்கொடுத்தீரேயல்லாமல்விழிநீர்சோர, எல்லாமுன்செயலென்றேயிருப்போருக்கியாதேனுமீந்திலீரே. ௮

பண்காணுந்தமிழ்ப்புலவரினத்தோடேயிணஞ்சேரும்பரிசேபோலத், தண்காவிமலர்த்தடஞ்சூழ்காவிரிநாட்டொருபுதுமைசாற்றக்கேளீர், கண்காணநாயான்மேல்வெண்காடைவீற்றிருக்கக்கண்டோமந்த, வெண்காடையிடப்புறத்தேபச்சையன்னங்கலந்திருக்கும்விதங்கண்டோமே. ௯

இந்திரன்கலையாமென்மருங்கிருந்தானைக்கிளியுநாம்விட்டகலான், எமனெனைக்கருதானானெனக்கருதிநிருதிவர்த்தென்னையென்செய்தான், அந்தமாம்வருணனிருகண்விட்டகலானகத்தினின்மக்கணூறாயானும், அநிலமதாகுமமுதினைக்கொள்வோம்யாரெதிரெமக்குளாருமில், சந்ததமித்தல

ரிசையைப்பெற்றுந்தரித்திரராசனைவணங்கித், தலைசெய்பெய்யைநிலை
செய்சற்கீர்த்திச்சாருவகோப்பையனுதவும், மந்தரபுரத்தான்றிப்பைய
ராயன்மகிழ் வொடுவிலையிலாவன்றேன், வாக்கினுற்குபோனுக்கினுனவ
னேமாகிலீசானபூபதியே. ௰

வண்டுகெண்டியதொங்கலோ திருணங்கொழுந்துடனிலமோ
மன்னுநூபுரமோபயோதரமுருவானவர்கணிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுகபமுதவாயிதழ்தும்பியோ
அரிசையாயுதமோபிறந்திடமன்னமென்னவுலாவுவிர்
கொண்டனண்புமதாரமுந்தவறுதகோகனகானனன்
குத்தியல்லவாரயமேருகுனைதிப்பையன்வனாயின்மேல்
துண்டவெண்பிறைவேணிகச்சிலைநாணைணப்புகலாவிடின்
தூரமோவதிபாரமோவொருசேரனுக்கொருதொங்கலே. ௰௧

குணக்கெழுந்திமனிலம்-கீழ்காற்று-கொண்டல்-மேகம் —(ஒதிநூபுரம்-சிலம்பு-மலை-கொங்கை) (வானவர்கணிகை-அரம்பை- வாழைதொடை) அண்டர்பூபதி-வனிதை-சசி-சந்திரன்-முகம்)தும்பி-வண்டு — தேன்-இதழ்-அரிசையாயுதம்-ஆழி-திருப்பாற்கடல்(துண்டவெண்பிறைசூடி-கைச்சிலைநாண்-ஆதிசேடன்-வாசுகி-வா-சுகி - என்னுவிடின்) (சேரன்தொங்கல்-பனை) (படலேறுவேனென்பது-கருத்து)

சந்திரனுக்குடனானந்தனதனுக்கோர்கண்ணானந்தருவினீழல்
இந்திரற்கோபகக்குறியாமியமனுக்கோபுழுக்காலாமிரவியின்ற (யின்
மைந்தனுக்கோகான்முடமாம்வனசனுக்கோர்தலைகுறையாய்வாழ்வரா
பந்தமுளமாணிடனைவிதிவிடுமோவாலவாய்ப்பதியுளானே, ௰௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

அட்டாவதானமுந்தொல்காப்பியமுமகப்பொருளும்
தொட்டாதிதொட்டப்ரபந்தமெல்லாநம்மைச்சொல்லச்சொல்லி
ஒட்டாரங்கட்டிநப்பல்லக்குக்கொம்பையொடித்தெறிந்த
தட்டாரப்பையலரிகரபுத்ரனைச்சண்ணினனே. ௰௩

பண்டனைப்பண்டனைபோதுபெம்மானைப்பணிவனாக்கோ
தண்டனைத்தண்டனைசெய்யுமுத்தண்டனைத்தண்டனைமு
தண்டனையண்டர்தொழுந்திருமாற்பேறமர்ந்தமணி
கண்டனைக்கண்டனையாயினெஞ்சேமுத்திகண்டனையே. ௰௪

துளைபடமாமரமேழுமெய்தவன்றூதுகவி
உளைபடுவாரிதியொன்றேகடந்ததொளிர்தரள
வளைபடுவாவியணைவைமல்கூத்தன்வகுத்தகவி
தளைபடுகாவுடனேகடலேழையுந்தாண்டினதே. ௰௫

தங்கநாதலமெங்குமொருமிக்கத்துய்த்தநர
சிங்கநாதாநாந்தானறிந்தேனெல்கச்சேலம்வந்த
செங்கநாதரின்புகழ்கேட்டசைப்பண்கிரீடமென்றே
வெங்கநாதாவுக்குச்செய்தானிலமலர்வேதத்தனே. ௰௬

புராசைவடமலையப்பாவிருட்கயப்பூண்டுகொண்டு
முராசைவடமலையப்பாலுஞ்செல்லமுழக்கஞ்செய்தோய்
கிராசைவடமலையப்பாம்பின்வைத்துத்திருக்கண்வளர்
இராசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கோரிந்திரனே. ௰௭

சோதிச்சவரிவிழிக்கோபுரவில்லிதூயகுழல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கரியாள்கொண்டகோலமென்றே
நீதிச்சவரிப்பெருமானென்றேநினைந்துருகப்
போதிச்சவரிவட்காரோவறிகிலன்பூங்கொடியே. ௰௮

சொல்லுக்கினியகழுக்குன்றமோயுமைச்சொல்லவென்றால்
அல்லற்பிழைப்புப்பிழைத்துவிட்டீர்முப்புராதியர்மேல்
வில்லைக்குனித்தெய்யமாட்டாதனீசந்தவேளைதனிற்
பல்லைத்திறந்துவிட்டீரிதுவோநும்படைத்தொழிலே. ௰௯

துயிலையிலேயிடர்தன்னையிலேதெவ்வர்குழையிலே
பயிலையிலேயிருட்பாதியிலேபகப்பாலனைத்தை
அயிலையிலேவயதாலகையிலேநமக்கார்துணைதான்
மயிலையிலேவளர்சிங்காரவேலர்மயிலையிலே. ௨௰

போதாசிவகுருநாதாகலைவப்புழுகொடுசெவ்
வதாந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்குவாய்த்திடுமின்
பாதாருசற்செற்றவேல்விடுத்தாலென்பகையறுக்
காதாமனமிரங்காதாசிவகிரிக்காங்கேயனே. ௨௧

காப்பிட்டபிள்ளைக்கறிக்கிச்சைபட்டுவையைக்கரைமேன்
மாப்பிட்டுவந்தபயிலேசனேமலையானைநின்னைக்
கூப்பிட்டுநின்றுகுனித்தொருகோலக்கொய்பாற்றடவிப்
பூப்பட்டதன்னிச்சயமாக்கிறுஞ்சமைப்புயல்வண்ணனே. ௨௨

உம்பரைவாழ்வித்ததஞ்சங்கண்டோமொண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றிக்குலங்கண்டோமாரூருங்குறைவில்
நம்பரைபாகமுங்கண்டோமவர்திருநாமஞ்சொல்லா
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம்வெண்காடனைவாழ்த்துங்களே. உ௩

பாடேறுதாருமதியேறுசென்னியுமாமலரோன்
ஓடேறுகையுமுடையார்தமக்கிடமோங்கியநெற்
கூடேறுசங்கஞ்சொரிமுத்தைமுட்டையென்றேகமலக்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங்கழுக்குன்றமே. உ௪

நெருப்புக்கறுக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர்நீள்கனகப்
பொருப்பக்குனித்துப்புரமெரித்தார்கிடம்போர்க்களிற்றின்
மருப்புக்கண்முத்தும்வளர்கழைமுத்தும்வளைக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங்கழுக்குன்றமே. உ௫

ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றியம்பிலிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்குறையாதகுண
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றிசெய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கண்டாய்வணிகாசெந்தில்காத்தவனே. உ௬

வெண்பா,

வேளுக்குலாம்பரியும் வில்லுக்குநேலமுஞ்சேல்
வாளைக்குங்கண்மடவார் வாய்க்காடும்-நாளும்
மருதப்பனையே வளர்த்துவிட்டதாலே
மருதப்பனையேவணங்கு வார். உ௭

சிந்தாமணிசங்கு தேனுமலர்த்தாமரைசீர்
ஐந்தருவுநின்னவே யாயிருக்க-வந்தேதான்
உச்சவிடமேயுண்ட கண்டாகடைதோறும்
பிச்சையிரந்துண்டதென்ன பேசு. உ௮

அந்திக்கார்வந்துமயலாற்றுவாரண்ணையிடு
வந்திக்நார்வந்து வழக்குரைப்பார்-நந்திக்கார்
கச்சிக்காளத்திக்கார் காதருரைப்பார்கனகக்
கச்சிக்காளத்திக்கார் காண். உ௯

இருப்போமென்றூஉ மிராதுளமானேயிக்
கருப்போமென்றூஉங் கசக்கும்-விருப்பாரும்
காசண்முகனைக் கடல்புடைசூழ்கோவளம்வாழ்
மாசண்முகனை மறந்து. ௩௰

பாவிளநீர்சுமக்கப் பண்டேபொறாதவிடை
ஆரவடஞ்சுமக்க வாற்றுமோ—நேரே
புடைகனத்தகொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ்சாத்தி
இடைக்கனத்தம்வைத்தவரா ரின்று. ௩௧

வெங்காயஞ்சுக்கானால் வெந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை—மங்காத
சீரகத்தைத்தந்தீரேற் றேடேன்பெருங்காயம்
ஏரகத்துச்செட்டியா ரே. ௩௨

என்னெஞ்சுகல்லாகு மென்றறிந்தக்கல்லுமையாள்
பொன்னஞ்சரணம் பொறுத்தன்றோ-முன்னாள்
இடத்தாளையம்மியின்மே லேற்றுங்காளக்காடா
இடத்தாளையஞ்சாதை யின்று. ௩௩

முன்னேயிரண்டுமுலை முற்றியபின்னாலுமுலை
எங்கோவெண்மதலைக் கெட்டுமுலை—என்காணும்
பைந்நாகஞ்சூழ்மதுரைப் பாணநின்பாகனுக்கிங்
கென்னாகமென்னா மினி ௩௪

கங்கையொருத்தியையு காயிருவர்மூவரையும்
பொங்குமமளி பொறுக்குமோ—சங்கம்
குழையவரால்பாயுங் குருநாடர்கோவே
பழையவராலென்ன பயன், ௩௫

நங்கைபயனா நமக்கென்றுனாத்தளவில்
அங்கம்பசலைதிற மானதே-செங்கை
வளைநெகிழப்பாதி மறந்தேனென்றோத
உளநெகிழப்பாதி யுடைந்து. ௩௬

உன்னுயிருமென்னுயிரு மொன்றென்பதின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ்பச்சத்தார் மன்னவா—உன்னுடைய
பொன்னாகத்தெங்கையர்தம் போசநகச்சின்னங்கண்
டென்னாகத்தேயெரிகை யால். ௩௭

ஒருவர்க்கிடமா யுகந்திருந்தபாயல்
இருவர்க்கிடமாய தென்னா—மருவலரைக்
கன்னாட்டின்னாட்டுங் கண்டன்சரிகாலன்
றன்னாட்டிதுபுதுமை தான். ௩௮

அம்பலவர்பின்னொருநாலடிநாலாகாதோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ-சப்புரீவ
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந்தித்தியென
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்கு முர். ௩௯

பாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்து விட்டானே-நாதா
இருப்பையிலேவாழ்சிவனே யின்னமோரன்னை
கருப்பையிலேவாராமற் கா. ௪௰

இந்தவிடைநிற்பதரி தென்றணையும்பானை
சந்தேகமாகச் சமைத்தானே-அந்தவயன்
பாரதிராமன்வரையிற் பைங்கொடியிர்கொங்கையிள
நீரதிராமன்னடமின் னீர். ௪௧

காளத்திகண்டத்தே காளத்திநெற்றியிலே
காளத்தியுன்றன் கரத்திலே-காளத்தி
அங்கமெங்கும்வெவ்வழலை யாற்றினன்றனைப்பூங்
கங்கையென்னும்பெண்ணொருத்தி கண்டு. ௪௨

மேவிலுடனே விடியும்விடியாது
கோவைமணிமார்பன் கூடாநாள்-தேவர்
திரண்டாதரிக்கின்ற தென்னரங்கமாலே
இரண்டாலும்பொல்லா திரா. ௪௩

ஆகசெய்யுள்-௪௩.

அம்மானை.

சித்தம்பூர்வாழுஞ் சிவனளித்தபிள்ளையார்
வைத்தப்பெருவயிறு விக்கினர்காணம்மானை
வைத்தப்பெருவயிறு விக்கினரேயாமாயின்
இத்தரையின்மீதவருக் கேச்சலவோவம்மானை
இரவுபகல்குட்டுணிக்கங் கேச்சுண்டோவம்மானை. (௧)

விருப்பாரும்பூஞ்சோலைமேவுதிருவரங்கர்
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வர்காணம்மானை
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வரேயாமாயின்

இரப்பார்க்குப் பெண்கொடுத்த தென்னமதி யம்மானை
என்றல்லோமன்னனுண் டிருந்தனர்காணம்மானை. ௨

ஆகாரமாகுடந்தை யாதிரும்பேச்சானூர்
கோதாடுமன்மதனைக் கொன்றெரிந்தாரம்மானை
கோதாடுமன்மதனைக் கொன்றெரித்தாராமாயின்
மாதாபிதாக்கள்பழி வாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுன்வாயின் மண்விழுந்ததம்மானை. ௩

தொல்லுலகிலெல்லோருஞ் சொன்மாங்கனியொன்று
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டேவம்மானை
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டேயாமாயின்
எல்லார்க்குந்தானே யினிக்குமோவம்மானை
இனித்திருக்குமொருவேளை யெரித்திருக்குமம்மானை. ௪

மட்டுவார்கூந்த லுமையாண்மனமகிழக்
கட்டியாவொன்றுளது கச்சியிலேயம்மானை
கட்டிமாவொன்றுளது கச்சியிலேயாமாயின்
இட்டமாநற்கனிகா யில்லையோவம்மானை
இல்லாமற்கல்லா லெறிவாரோவம்மானை. ௫

கல்லாலின்கீழிருக்குங் காளத்திநாதருக்குப்
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுகாணம்மானை
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுவேயாமாயின்
வல்லாரொருடாணிக்கன் வாராரோவம்மானை
வந்தல்லோபண்டுவடுபட்டதம்மானை. ௬

ஆத்தடல்வயல்சூழ் மாமாதைவாழழகர்
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததம்மானை
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததாமாயின்
ஈரக்கக்காநதியா னிருப்பதேனம்மானை
ஈசம்பெருநெருப்புக் கில்லையேயம்மானை. ௭

மாசிலாத்தென்விரிஞ்சை மார்க்கசகாயலிங்கர்
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனர்காணம்மானை
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனரேயாமாயின்
விசமுனைவெழ்க்க மவர்க்கில்லையேயம்மானை
இல்லாமற்றலையிரக்க மேன்வந்ததம்மானை. ௮

வற்றாநதிவையையிலும் வாள்விஜயன்றன்கையிலும்
பற்றுமலன்னலடி பட்டனர்காணம்மானை
பற்றுமலன்னலடி பட்டனரேயாமாயின்
பெற்றாரில்லாதசிறு பிள்ளையோவம்மானை
பிள்ளைமதியுடைய பித்தர்காணம்மானை. ௯

பூங்காவனஞ்சூழும் புள்ளிருக்கும்வேளூரான்
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணன்காணம்மானை
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணனேயாமாயின்
தாங்காதிழையெடுத்துத் தைப்பனோவம்மானை
தையலுக்குநல்ல சமர்த்தன்காணம்மானை. ௰

இப்பூமிதன்னி லியல்பார்திருத்தணியில்
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயம்மானை
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயாமாயின்
அப்பவருக்கங்கே யரிதல்லோவம்மானை
அவர்க்குமுகமாறு லப்பரிதோவம்மானை. ௰௧

மார்க்கதொடுவிண்ணோர் வணங்குதணிகாலத்தான்
போர்த்தலையோட்டிவிப் போன்மகன்காணம்மானை
போர்த்தலையோட்டிவிப் போன்மகனேயாமாயின்
காந்திவிடுமாடகப்பொற் காசரிதோவம்மானை
கல்லாவெற்படைந்தாற் காசரிதோவம்மானை. ௰௨

பாலாறுசேரும் பாமார்திருவிற்கோலர்
நாலாறுசேரி நடிப்புகுந்தாரம்மானை
நாலாறுசேரி நடிப்புகுந்தாராமாயின்
தோலாமையோடெலும்பு தொட்டனரோவம்மானை
தொட்டனவொன்றேமறையோர் தொட்டிலர்காணம்மானை. ௰௩

கோணுமலையுடைய கோதையிடப்பாகனார்
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலர்காணம்மானை
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலரேயாமாயின்
ஏனுதிமால்பிரமர்க் கெட்டாரோவம்மானை
இடைமதிக்குஞ்சமதிக்கு மெட்டுவரோவம்மானை. ௰௪

அண்டரெல்லாம்போற்றுகின்ற வண்ணாமலைநாதர்
தன்னொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாரம்மானை

கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாராயின்
உண்டவிடமெல்லாமே யுறாதோவம்மானை
ஊருமென்றேயுண்ணு முலையாளம்மானை. ௰ரு

தேவாதிதேவன் றிருவல்லிக்கேணியண்ணல்
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவன்காணம்மானை
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவனேயாமாயின்
பூவாருமாவலிபாற் போவதேனம்மானை
போனகதைகேட்கிலது பூத்தானமம்மானை. ௰சு

வில்வந்திருடிச்சடில மேவுமயிலேச்சுரனார்
செல்வந்தழைந்தநிறை செல்வர்காணம்மானை
செல்வந்தழைந்தநிறை செல்வரேயாமாயின்
இல்லங்கடோறு மிரப்பதேனம்மானை
இரந்தார்விதிதலைவந் தேறலாலம்மானை. ௰எ

தீமைக்கடல்விடத்தைத் தேர்ந்தவிரிஞ்சேசுரனார்
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனர்காணம்மானை
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனரேயாமாயின்
ஏமமுடிமேலரவ மேறுமோவம்மானை
ஏறுதோவன்புற் றிருந்தக்காலம்மானை. ௰அ

இருவருக்குங்காண்பரிய வீசர்மதுரேசர்
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனர்காணம்மானை
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனரேயாமாயின்
அருமையுடம்பிருகூ றுவதேனம்மானை
ஆறுலங்காயமில்லை யையரிவர்க்கம்மானை. ௰கூ

அடர்ந்துலாமூங் குடந்தையாராவமுதர்
மடந்தைபாகர்க்கேறு மாடுகாணம்மானை
மடந்தைபாகர்க்கேறு மாடுதானுமாயின்
கடந்தபாதம்பிரண்டுங் காணுமோவம்மானை
கண்ணிரண்டும்பூவாற் காண்பாரோவம்மானை. உ௰

கொண்டறிகழ்சோலைவளர் கும்பபுரிவாழரனார்
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தரோவம்மானை
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தர்தாமம்மானை. உ௰க

தெண்டிரைசூழ்தில்லைச் சிவகாமித்தாயார்க்குக்
கண்டமெல்லா ஞானக் கரும்பதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லா ஞானக் கரும்பதுவேயாமாயின்
அண்டர்பிரானிலைகனி லாடானேவம்மானை
ஆடப்புலியூ ரமர்ந்தனன்காணம்மானை. உஉ

விருத்தசடைத்தில்லைநகர் மேவுஞ்சிதம்பரற்கு
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமல்லேவம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமேயாமாயின்
பெருத்தகடனஞ்சாற் பிழையாரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோநடமாடிப் பேறுற்றாரம்மானை. உ௩

விரிந்தபுகழ்ப்புள்ளிருக்கும் வேளூர்வயித்தியனார்
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதர்காணம்மானை
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை
வாயிலேமண்போட்டு வாங்குவர்காணம்மானை. உ௪

பாட்டுவரிச்சுரும்பர் பாடுஞ்சிதம்பரனார்
மாட்டிடையன்றேட மன்றிலாடெடுத்தாரம்மானை
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாராமாயின்
ஆட்டுக்காரன்னை யறிந்தசெதவரம்மானை
அறிந்தனகாண்காற்புலியு மறைப்பாம்புமம்மானை. உ௫

இன்னதிருவென் றிறைவன்றிறமதனைச்
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதம்மானை
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதாமாயின்
கன்னிவனத்திடையே காணலாமம்மானை
கண்டார்பிறிதென்றுங் காணார்காணம்மானை. உ௬

மாலறியாக்கள்ளனவன் வந்துமன்றுளேபுகுந்து
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தானம்மானை
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தானாமாயின்
காலுதலைதோலெலும்பு கண்டதுண்டோவம்மானை
கண்டல்லோவிருகழுகு காத்திருப்பதம்மானை. உ௭

கற்றச்சடைமுடியார் கச்சியேகம்பருக்கு
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுகாணம்மானை
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

பற்றிச் சடையிற் படாதோவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிந்திருந்தாளம்மானை. ௨௮

செம்பொன்மலைவள்ளிமலை சேர்ந்திருக்கக்
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சிதானம்மானை
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமளக்க வன்னமெங்கேயம்மானை
அன்னந்திருக்கம்பை யாற்றிலுள்ளதம்மானை. ௨௯

ஈசன்பசுவாகி யேமனொருகன்றாகி
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாரம்மானை
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாராமாயின்
காசளவுபாலுங் கறவாதோவம்மானை
கன்றையுதைகாலி கறக்குமோவம்மானை. ௩௰

ஒற்றியூர்த்தியாக ரொருபெண்பாற்சுந்தரனை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றுரைத்தாரம்மானை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றுரைத்தாராமாயின்
குற்றமுண்டோவன்பர்மேற் கோபமோவம்மானை
கோபமேமேனாமகிழ்வாய்க் கொண்டிருந்தாரம்மானை. ௩௧

அக்கரவம்பூண்டிருந்த வங்கயற்கண்ணம்மைபங்கர்
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காலிவந்தாரம்மானை
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காலிவந்தாராமாயின்
சொக்கர்மதுரைக்குத் தோட்டியோவம்மானை
தோட்டியென்றேகாமனையுஞ் சுட்டெரித்தாரம்மானை. ௩௨

ஆரவயல்சூழருணை யண்ணாமலைநாதர்
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாரம்மானை
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாராமாயின்
சாரும்புடைவையெல்லாந் தப்பினரோவம்மானை
தப்பினார்தாருவனத் தார்புடைவையம்மானை. ௩௩

திருப்பாதிருப்புலியூர்ச் செல்வசிவக்கொழுந்தர்
கருப்பஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனர்காணம்மானை
கருப்பஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனரேயாமாயின்
ஒருத்திக்கிருவ ருடன்கலப்பேனம்மானை
தலைவரோகன்னிவனங் காவல்கொண்டாரம்மானை. ௩௪

மன்றாடியாரெங்கள்மா மாசிலாமணியார்
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகர்காணம்மானை
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றாமற்பெண்ணெங்கே கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணேநல்ல கொடியிடைச்சியம்மானை. ௩௰௫

கந்தரஞ்சேர்தென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான்
சுந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாரம்மானை
சுந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேனையின்மழு வேந்தினர்காணம்மானை. ௩௰௬

அட்டதிக்கெங்கன்னிவனத் தாரப்பணைக்கடலில்
இட்டகற்றாணேடுகளை யோவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றாணேடுகளை யோவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றாணீரின் மிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுன்வளைந்த வில்லானலம்மானை. ௩௰௭

தந்தைபிடித்தரியத் தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிடக்குய்ந்து மீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிடக்குய்ந்து மீண்டதுவேயாமாயின்
மைந்தனுறுப்பு மணந்ததோவம்மானை
மாதையான்வல்லபத்தால் மணந்ததுகாணம்மானை. ௩௰௮

நானென்றனஞ்சிறுக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பானந்தான்மண்டின்ற பானைக்காணம்மானை
பானந்தான்மண்டின்ற பானையேயாமாயின்
சேனுர்புமெரித்த சேவகமேயம்மானை
சேவகத்தைச்சொல்லச் சிரிப்பல்லோவம்மானை. ௩௰௯

பொன்றிருந்திசக்கிரஞ்சூழ் பூம்புகலூர்கன்னிவளர்
தந்திமுகன்பெருவீரன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன்பெருவீரன் சப்பாணியாமாயின்
இந்தவிற்றுக் கிளைபெய்கேவம்மானை
என்றல்லோவிச னிரக்கலுற்றனம்மானை. ௪௰

தென்னருபுகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமான்
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை

உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாராமாயின்
கள்ளனிவனென்று சொல்லிக் கட்டுவதேதம்மானை
கட்டாரோபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை. ௪௧

அடுத்ததிருக்காவிரிசூ ழணியரங்கரெப்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிடந்தீண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றல்லோ பருந்தெடுத்ததம்மானை. ௪௨

மட்டுற்றசோலை மதுராபுரிச்சொக்கர்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
ஒட்டத்தொழிலவருக் குள்ளதோவம்மானை
உள்ளன்பிலாதவருக் கொட்டர்காணம்மானை. ௪௩

நீண்மதில்சூழாயல்வளர் நீலகண்டேசுரனார்
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகர்காணம்மானை
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகரேயாமாயின்
காணக்கொடைக்கொடிதான் கட்டினரோவம்மானை
கையாற்சொன்னகொடியைக் கட்டினர்காணம்மானை. ௪௪

அம்புலியூரொன்று மணிகொள்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுங்காணம்மானை
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுமேயாமாயின்
அம்பலத்தைத்தான்விட் டகலாதோவம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை. ௪௫

புட்படியுநாரணன்போற் பூவைவேங்கடாசலவேள்
மட்படியில்வாழும் வயித்தியன்காணம்மானை
மட்படியில்வாழும் வயித்தியனேயாமாயின்
கட்படுநர்நோய்தீரக் காண்பானோவம்மானை
காண்பானிவனுங் கடைமருந்தாலம்மானை. ௪௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குநல்ல வரமீவர்காணம்மானை
எல்லார்க்குநல்லவர மீவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துதியாரோவம்மானை
துதிக்கையவர்தமக்குச் சொந்தமன்றோவம்மானை. ௪௭

தெங்குபுரழ்க்தென்மயிலைச் சிங்காரவெண்புருகர்
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாராமாயின்
பாங்காகவேமுயன்மான் பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கன்றைப் பாரறியவம்மானை. ௪௮

வடவாறுசூழவரும் வாழ்பயிலின்வாகனனார்
விடமானெனுமம்புகொண்ட வேடன்மகனம்மானை
விடமானெனுமம்புகொண்ட வேடன்மகனாமாயின்
அடைவானவள்ளி யறியாளோவம்மானை
அம்பான்மகளறிந்தா லச்சமுண்டோவம்மானை. ௪௯

திரிச்சிராப்பள்ளியரன் செட்டிமகட்காவேடம்
தரிக்குமருத்துவஞ்செய் தாயானாரம்மானை
தரிக்குமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தெண்ணெய்ச்சிக்கின் மணமிலையேயம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தா னணமரிதோவம்மானை. ௫௰

நாடுந்திருச்சம்பு நாதர்க்கிருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததம்மானை
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நவைதீரொருசிலந்தி நண்ணினதுண்டம்மானை. ௫௧

எண்ணரியகாஞ்சியில்வா மேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாமாயின்
வண்ணமுலைமார்பின் வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றநாதன் புகழ்கச்சியேகம்பன்
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்ததேனம்மானை
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுபட்டதம்மானை. ௫௩

சேற்றுண்மடையடைக்குஞ் சேவகனார்கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினர்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினரேயாமாயின்

அம்மானை.

மாற்றுணடித்த வடிவிலையோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடிவேதோவம்மானை. ௫௪

எட்டுத்திக்குள்ளோரு மிறைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
கிட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியையாமம்மானை
கிட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவான்பக்காற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுதேறுவாசற்குக் கோளிழைந்தாலம்மானை. ௫௫

பதமலர்ச்சகனைத்த பாரவடமலையார்
அதிகுணத்துதிலைகண்டே லாசைகொண்டாரம்மானை
அதிகுணத்துதிலைகண்டே லாசைகொண்டாராமாயின்
விதுமுகத்துமலாமானை விட்டனரோவம்மானை
விடுவாரோமாலாருன் மேதினிக்குளம்மானை. ௫௬

மனஞ்சலியாமற்றினமு மாறுமற்றண்டலையார்
திணங்கிமாவடுவுந் தின்றுவந்தாரம்மானை
திணங்கிமாவடுவுந் தின்றுவந்தாராமாயின்
கனங்கொண்டுமெய்யிலனல் காணுதோவம்மானை
கண்டதுகாணெற்றியிலே கண்ணெறிச்சலம்மானை. ௫௭

தண்டாமரைக்கடஞ்சூழ் தண்டலையாரெப்பொழுதும்
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுவுமம்மானை
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுவுமாமாயின்
பண்டோதான்றின்று பழக்கமுண்டோவம்மானை
பழக்கமில்லைத்தாயானோர் பழக்கிவைத்தாரம்மானை. ௫௮

பொன்னேனுமார்பர் புகழ்சேர் திருவரங்கர்
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாரம்மானை
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாராமாயின்
என்னேதலைக்குவிட மேறாதோவம்மானை
ஏறுமோசெங்கருட னேதிறலம்மானை. ௫௯

எந்தவுலகும்பரவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றூணடிப்பாரம்மானை
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றூணடிப்பாராமாயின்
அந்தவெளிமன்றதனி லாடினதேனம்மானை
ஆடினார்காண்மாற் றதிகமென்றேயம்மானை ௬௰

சேயமிருமாயல்வளர் சீலசண்பைச்சங்கரனார்
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகமம்மானை
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகமாமாயின்
காயமுழுதுங் கறுக்காதோவம்மானை
கண்டமட்டுந்தான்கறுப்பு காட்டினதேயம்மானை. ௯௧

மத்தமதிசூடி மயிலைத்திருபாட்டிலிங்கர்
அத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயம்மானை
அத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயாமாயின்
மத்தகத்திற் றிங்கள் வயங்குமோவம்மானை
வயங்குமிருகண்ணாய் மருவுதலாலம்மானை. ௯௨

காமருங்கண்டர் கயிலைநாயகனார்
பாதிபக்கையிற் பணம்படைத்தாரம்மானை
பாதிபக்கையிற் பணம்படைத்தாராமாயின்
ஊர்தோறும்பிச்சைக் குழல்வதேனம்மானை
உழலாரோபங்காளிக் கொப்பித்தாலம்மானை. ௯௩

பையரவஞ்சூடி திருப்பட்டீச்சுரநாதர்
தையலாங்கங்கை தனைத்தரித்தாரம்மானை
தையலாங்கங்கை தனைத்தரித்தாராமாயின்
மெய்யிற்குளிர்வாத மேவாதோவம்மானை
மேவுமீமாவன்னிகையில் வீற்றிருந்தாலம்மானை. ௯௪

ஆனபலந்தா னழகிக்கயன்வகுத்த
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததுகாணம்மானை
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததேயாமாயின்
ஏனதனின்வட்டப்பா டிருக்கின்றதம்மானை
இடைகுறைந்தால்வட்டப்பா டில்லைபோவம்மானை. ௯௫

போனபோரூரிற் பிள்ளையார்வேம்படியில்
சீராகவாழுஞ் சிவன்மைந்தனம்மானை
சீராகவாழுஞ் சிவன்மைந்தனாமாயின்
கூரானகொம்பொடிந்த குற்றமேனம்மானை
ஒடிந்தல்லோபாரதமு முண்டாச்சுதம்மானை. ௯௬

அண்டர்புகழ்போரூரி னறுமுகத்தன்முன்னோன்
பெண்டுகொள்ளமாட்டாப் பிரமங்காணம்மானை

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப் பிரமமோவாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக் கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள் குறைதீரவம்மானை. ௬௭

பொல்லாதபாவமெல்லாம் போக்குதிருப்போரூரில்
வல்லாளிடத்திலுண்டோ வாழானையம்மானை
வல்லாளிடத்திலுண்டோர் வாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்தி நடுங்காளோவம்மானை
நடுங்காமற்றானிருவர் நடுவிருந்தானம்மானை. ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழு மாபோரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமான்காணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர் சதாகாலமம்மானை
இட்டல்லோபோரூரொன் றேற்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்போரூர் பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்ற தவளைமானம்மானை
அம்மான்மகளென்றே யறிந்துகொண்டாரம்மானை. ௭௰

வீசுபுகழ்போரூரில் வேலவாமுன்செய்தமணம்
காசுபணநோக் கலியாணமம்மானை
காசுபணநோக் கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன் பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானேசூரன் குடிகெடுக்கவம்மானை. ௭௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரர்
பாடிகிரிநாதருக்குப் பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப் பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுமவர் தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாட வறியார்காணம்மானை. ௭௨

துள்ளிமயிலேறுந் துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்கலக்கக் கூடுமோவம்மானை
கூடினதுந்தேடினதுங் கோடியுண்டேயம்மானை. ௭௩

நம்பர்திருநாகை நாகலிங்கநயனார்
அம்பொன்மலைவிட்டா வமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவிட்டா வமர்ந்தனரோயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றுகூத் தாடுவதேனம்மானை
ஆடையனைப்பணிக்கா வாடினர்காணம்மானை. ௭௪

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங் கழுக்குன்றத்தீச்சரனார்
உற்றெமனைக்காலா லுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றெமனைக்காலா லுதைத்தனரோயாமாயின்
பற்றியகோர்கால்வலியும் பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயலகன்வலியும் பட்டதுகாணம்மானை. ௭௫

அப்பார்வயல்சூழணி விரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனுயி ரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனுயி ரிரட்சித்தாராமாயின்
தப்பாதவர்க்குஞ் சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமார்க்க சகாயர்காணம்மானை. ௭௬

நாடுதிருக்கோவனல்லூர் நாதர்தினமுமறைக்
காடுதனிற்றிரியுங் கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங் கள்ளரோயாமாயின்
மாடெடுக்கவாடெடுக்க மாட்டுவரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியை வைத்திருந்தாலம்மானை. ௭௭

சங்கரனாரபத் சகாயனார்சந்ததமும்
மங்கையுடன்கோவனல்லூர் மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்கோவனல்லூர் மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைநீர்சென்னியின்மேற் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டினல்லோவவர்தேகங் காய்ந்ததுகாணம்மானை. ௭௮

மன்னையம்பட்டை வாழ்சந்திரசேகரனார்
என்னுருமெண்ணினவெல் லாமுடிப்பாரம்மானை
என்னுருமெண்ணினவெல் லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னும்விவாகமவர்க் கேனில்லையம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண் ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை, ௭௯

அத்தர்நெடுவாயி லருணசலேச்சுரனார்
சத்தமிகும்பெண்கொண்ட சுந்தரன்காணம்மானை

அத்தமிருப்பெண்கொண்ட சுந்தரனேயாமாயின்
காய்த்தநடம்புரிவாயிளைத்ததென்னவம்மானை
இசையிளைக்காற் றிளைத்ததுகாணம்மானை. ௮0

விருணகோடைநகர் வெங்கியப்பர்க்கெப்பொழுதும்
நீரணிஞ்செஞ்சடை மேனிசெற்றமம்மானை
நீரணிஞ்செஞ்சடைமே னிசெற்றமாமாயின்
கூறுருமேனி குளிராதோவம்மானை
கோடைக்குறும்பனை குளிருமோவம்மானை. ௮௧

ஆரூரில்வாழ்கின்ற வாகிவிடங்கப்பெருமான்
போரரும்வாதப் பிணிக்காளனம்மானை
போரரும்வாதப் பிணிக்காளனுமாயின்
ஆரார்பிணிக்கு மருந்தருத்திலையோவம்மானை
அருத்திற்பிணியறுமோ வாழ்நெஞ்சாலம்மானை. ௮௨

வெள்ளெருக்கம்பூச்சூடும் வேதபுரிநாதர்
வள்ளலமார்க்கெல்லாம் வாத்தியாணம்மானை
வள்ளலமார்க்கெல்லாம் வாத்தியேயாமாயின்
பிள்ளைகையி லுபதேசம் பெற்றதென்னவம்மானை
பெற்றாலும் பின்னாற் பிழைபொறுத்தாரம்மானை. ௮௩

காலனையுங்காமனையுங் காட்சிசிறுதகொண்டவிட
பாலனையுங்கொன்ற பழிக்காரனம்மானை
பாலனையுங்கொன்ற பழிக்காரனுமாயின்
சாலவுயர்ந்தோர் முடியைச் சாய்க்காரோவம்மானை
சாய்த்தவரெல்லாம் பெரியசைவர்காணம்மானை. ௮௪

நத்துலவுதென்மயிலை நாதாதிருவாலீசர்
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகர்காணம்மானை
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகரேயாமாயின்
அத்தலைதீக்கொண்டதெவ னாற்றினர்காணம்மானை
அறுதலைபுள்ளார்க் கரிதலவேயம்மானை. ௮௫

மன்னுவெள்ளியம்பலமு மாசறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையவீசற் கிவையிரண்டுண்டம்மானை
என்னுடையவீசற் கிவையிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பம்பலமொன் றிலலையோவம்மானை
இருப்பம்பலமடியா ரிதயங்காணம்மானை. ௮௬

காஞ்சீபுரம்-வித்வான்

சர்வபாலஐயரவர்கள்பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா,

சந்திரத்தாளையடுத்தணிகங்கினங்காண்ற நித்திலக்கச்சிட்டுக்கைகளா
க,பந்தித்தாளைமருட்டுமுலைச்சியைப்பாரையாவுன்றன்பாதத்திலேவந்து
வந்தித்தாளையினிக்கைவிடாமலேமாஞ்சமீதிலிருத்திமகிழ்ச்சியாய்ச், சந்தி
த்தாளையமேனினைஞ்சித்திரசக்ரமேவும்விநாயகநாயனே. ௮௭

விருத்தம்

திருக்கோலம்பாரதத்தைத்தாருவகழ்ந்துங்காணுச்சிவனுக்கெற்பப்,
பெருக்கோலம்பாரதத்தையகற்றெனமாவேனமதவேள் பிறங்கத்தூண்டு
ம்,மருக்கோலபாரதத்தைமருவுமுணவையுமாற்றயருளியுன்னைத், தெரு
க்கோலம்பாரதத்தைப்பொருவவைத்தான் விநாயகனுஞ்சீர்மையோனே.

அந்தணத்தையளிவிழிமான்மயிலைவிநாயகதுணைமேலாசையாலே,
சுந்தரனத்தையும்விசித்தானுன்சனைத்துத்தருமினியகலத்ததிம்பால் மி
ந்தனத்தையும்வெறுத்தாளவன்குவளைத்தாரினையேவேண்டுகின்றாள், க
ந்தனத்தையலைப்பிவ்வாறலைபவனைமத்தாவெனில்யாங்கருதலென்னே ()

வந்தவிளைக்காக்கவெனுங்கண்மயிலைவிநாயகவேளினிதியெல்லாம்
பூந்தவிளைக்காத்தவிளைப்பொடித்தவிளைப்புனைந்தவிளைப்போற்றுமன்பன்
சிந்தவிளைச்செவிமடவார்பலகோடிசிலகோடிசேர்ந்தமாதர்
கோத்தவிளைகாமடவாளிக்குதெரியாதாசைகொண்டகொள்கையேதே, ()

சித்திக்குத்திரிபுகவிபுனைபுலவோருளங்களிக்குந்தியாகமெங்குஞ்
சத்திக்குத்திரிகலிலாதளிக்கும்விநாயகபூமேலேதனைசேர்காது
முத்திக்குத்திரிபாசல்செவிபுனையாக்குழன்முடியாக்கோதையின்பஞ்
சித்திக்கத்திரிசவிஞற்பயணிலைசற்றேமனந்தாள்சீர்மையோனே ௯௧

ஆகச்செய்யுள்-௯௭.

நமச்சிவாயப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்

அளிசெட்டிவாத்நகுபர்க்கிறைநிகராய்வளமருவுமாகின்றே
தனிசெட்டிபம்பேலவளர்ந்திருப்போர்தனைப்பாட்டோந்தனிநற்கிரன்

கவிசெட்டி திருவடிவைப் புகழ்வணிகனிசையுடனற்கவிஞர் தஞ்சைச்
செவிசெட்டிபாலடைக்காணமதுக்குமாறவிட்டோடுஞ்சேர்கண்யானே. ௧

பாங்குயர்பளிக்குமேடைகொல்லுலையாமாருதந்துருத்தியாகிடும்,பகர்நிலாக்கற்றைபதடியாமுடும்படரிருட்குழாங்குடைகரியா,ஒங்கியசெக்கருள்ளிநிங்கனலாவுயர்பெரும்பணிகொடும்புகையா, உருவிலியென்னுங்கொல்லனென்பொனையுருக்குமாறென்கொலோவுரையாய்த், தூங்கியவிழியுந்தாம்புடைக்கயிறுந்தூம்புறுகாம்பியற்குழலும், தூவருடைத்துகிலிங்கவருடைக்கழியுந்தொறுவியருறிபடுகுடமும், தாங்கியகைய்யுமெய்யுமாய்நின்றுதண்ணளிபெய்யுமாமுகிலே,தாவிடவராயபாண்டவர்தூதாதாழ்வில்சீர்க்கோவலாதிபனே. ௨

மெய்யாரப்புலிகாணப்பொதுவிலாட்டை
மிகவெடுத்திருமையாளக்கொருபங்கிந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்தீரையாநீர்தாம்
பாரறியகக்கத்தைமாலுக்கிந்தீர்
செய்யாததடம்புடைசூழ்கருவைவாழுந்
திருக்களாவீச்சுரரேதேவரீர்தாங்
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டினாலும்
களவும்மைக்கொண்டேநான்காண்பிப்பேனே. ௩

மான்பிடித்தீர்முயன்மிதித்தீரெவருங்காண
மன்றுதனிலாடெடுத்தீர்பகந்துவந்த
ஊன்பெருத்தயானையைக்கொன்றுரித்தீரிப்பால்
உரப்பானதலைக்கறிக்குமுவந்தீராயா
மீன்பொதிக்கவிழ்மடவாட்கொருபங்கிந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்மிகவேகொண்டீர்
கான்பொதிந்தகளாத்திருதாவுமைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங்காணத்தானே. ௪

பருப்பதங்களோவ்வொருதூண்பாவுக்கல்வளையாதபாரமேரு, கரிப்படர்காப்போதிகைநீசெய்தபணிவிடையையென்னசொல்வேனையா,தருப்பொலியுங்கதலமுந்திருகளப்பசாமிநின்றுய்ப்பாலுன்னைக், கரும்பணிமுன்றிருப்பணிகளென்றுருப்பணினன்மருப்பொலியுங்கமலத்தோனே;

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராச்சியங் கமந்திரி
மாம்பதிமுத்திருளப்பன்செட்டியவரிவெங்கைவளாகிக்கர்
சோதுவுபாமரங்காடுசெறிநணிகர்முப்பகற்சோல்யமைமற்றோர்
மோதுபெரும்புலிக்காடுகல்லிமான்களுந்திரிந்தால்மோசந்தானே. ௬

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஞாலத்தவருற் புகழ்கூடற்கா புரிநாதனெங்கோன்
சாலப்புலவன் னென்னுமையாளச்சாத் தக்காத்திலுன்னி
சீலத்தவனம்மடியாரென் றியார்க்குந்தெரியவிட்ட
சூலக்குறியல்லவோநாமயாதெனச்சொல்லியதே. ௭

வியந்தநிசாசரனைமென்றுசங்கிரனும்வெஞ்சனிக்குப்
பயந்தவனுமென்றுபானுவுமெங்குபணியச்செய்பொன்
நயந்தருசெல்வக்கமுகாசலாருநல்புனைவத்துச்
செயந்தந்ததான்மதியாதலரொன்னைத்திரிக்கனரோ. ௮

பொருகோட்டுவாரிநிலகதிர்சுனைக்கெட்டபூரியனைத்
தருகோட்டிக்கொம்பொன்றுனாதலிசன்பாயன்வருந்தண்டபிழீர்
வருகோட்டுச்சிங்கண்முழக்கூக்காதில்லைவனத்தில்வளர்
கருகோட்டுக்கற்பகமெலலாங்கருங்கண்ணையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கம்,

வண்டுறைசோலைமலைப்பரிகாரிவந்தாலிவளுக்
கண்டுபடாதவிக்காமச்சுரம்விடுமாதலினால்
பண்டுபழிசினர்போலிந்தவேலைமிர்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்தீரிதிற்றேடிப்பிறந்திடுங்கோலையரோ. ௰

படைத்தாமவேற்கண்ணிகண்ணீர்ப்பாவாகப்பாவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோநறையூற்றிதமிழ்த்
தொடைத்தார்மௌலியாற்சும்மாடுகட்டிச்சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுவையையாறல்லவே. ௰௧

ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தானென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழ்மையுந்திடுமாணிடரோசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தவடிகளும்பர்
வாழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தமணிமுடியே. ௰௨

காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணல்செல்லூரன்கனிந்தாமை
யாவென்றழைத்திட்டமோதிமேவண்மையானதமிழ்ப்

ட்டுநிற்கவுந்தான், சிரிட்டுநின்றுகண்டலைவணங்காமற்றிரண்டபூண்முலைக ளுடன்றன், திருமார்பிலணையவோருசிமேலேகவஞ்செய்கின்றதொக்குமெ ன்னுஞ், சிறுசேரமமோகைபாள்வங்காள்பாரக்கென்றுசேவித்துநிற்கிறவ பார், திகழ்வடுகநாதனுமைமெச்சுப்பாதாணிசிவசுப்பிரமண்ணியபராசக்கை (௯)

நையாண்டிப்புலவர்.

விருத்தம்.

விற்கம்பத்தடியாலுமடியுண்டான்விண்ணவரைவேலைகொண்டும்
கற்கம்பத்தடியானுந்தூக்கவசையானுருந்தன்கோயில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகத்தானையுன்னிப்போற்றினோர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே. ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைவரிச்சிலைதங்கமதைக்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குவைத்தானுமப்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்க்கிவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசூழ்டுங்
கங்கைக்குழுத்தரித்தேயொளித்தானுமைகாதலனே. ௩

மேலாடையின்றிச்சவைபுகுந்தானிக்கமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமெண்ணார்நலவல்பாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்னுடைகண்டுமகவைத்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமான்றனக்கே. ௪

வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிமேலேறிக்கொண்டான்சுபசோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவென்றே. ௫

எல்லீசு.

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
சுந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமசந்த்ரனைகண்டுவெட்கி
யந்தாவெற்பிழிபாதாளந்தேடியடங்கினரே. ௬

இராமச்சந்த்ரகவிராயர்.

வணக்கம்வருஞ்சிலரோம்குமாகண்ட
வலிப்புவருஞ்சிலரோம்வலியச்செய்பா

கனக்குவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
  கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கம்வரும்படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
  எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரானை
  குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே. ௭

மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
  மாரப்பால்கணைதைத்திடவங்கெய்தனனோ
[illegible]த்தோபுண்ணுணதுகட்டத்தீயளவாய்க்
  கையத்தனையாறுண்மகண்மெய்யெத்தனைநோமோ
வாசற்படிகடவாதவண்மனைதெப்படியாளுள்
  மதனைன்சீலுக்கறியாதவன்மயலெப்படியாளுள்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
  அருணசலராயாதமிழறியும்பெருமானே. ௮

புல்லுக்கட்டும்விறகுஞ்சுமந்தபேர்பூர்வகாலத்திற் புண்ணியவசத்தினா
ல், செல்லுக்கட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபின்மேலக்கல்விற்கடுக்கனும்போடு
வார், சொல்லுக்கட்டும்புலவரைக்கண்டக்காற்றாறிப்பாய்பாய்ந்தாகதவ
படைத்தெதர், மல்லுக்கட்டும்மடையனைப்பாடவோமலையச்சாரலில்வா
ழ்பெரியம்மையே. ௯

வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனியுமட்டலாம்
  விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்வளோமொரு
பெண்ணைக்கடிக்கொடித்திடலாம்பிள்ளை
  பெருவதற்குமுடைப்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாருந்தம்
  படுக்கைவீட்டில்வைத்தாளவடனைக்
கண்ணைக்கட்டியணைபாமலென்விட்டூர்
  கழனிசூழும்பழனியில்வேலனே. ௰

எதிலேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவருக்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருவப்பபூபனைற்குக்
கோதிலேயிடந்துமழலும்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணங்
காதிலேபொட்டிட்டுத்தாடையின்மோதக்கடுக்கன்றனிட்டானே. ௰௧

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்கும்பெரும்பிறைக்குநிகராகவளர்ந்தவொ
ற்றைக், கொம்பிறைக்குத்தாதையாங்கடனைக்காரோணர்சொன்றைந
ல்கார், அம்பிறைக்கும்விழிப்பாவையாயர்குழல்சொல்லனுலைபனைவிற்காய்

௩௧, செப்பிறைக்குப் வெண்பிறைக்குங்கரும்பிறைக்குமொருத்திரனிக் கென்செய்வானே. ௰௨

மூக்கிலிசீலையொளித்திருந்தான்புக்கண்சாமி
முதியகடற்போய்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொருட்டுறைந்தான்றலைநாற்சாமி
நடையாரிலுழன்றுநின்றான்றசப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாத்தான்வயிற்றுச்சாமி
வாணருக்கிங்குதவுவரார்மற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீரயிலையிற்பொன்னப்பசாமி
உதவியவேங்கடசாமியுசிதவேளே. ௰௩

வஞ்சகத்திலொன்றனைத்துதிக்கைமிகத்திரண்டானைவணங்காருள்ளே, அஞ்சாணமூன்றனைமறைமொழிநால்வரானையத்தனுநித், துஞ்சவுணர்க்கஞ்சானைசென்னியணியாறனைத்துகளெழானைச் செஞ்சென்மறைக்கெட்டானைப்பரங்கிரிவாழ்கற்பகத்தைச்சிந்தைசெய்வாம். ௰௪

மூன்றுவெண்பா.

சலமேமேதோசங்கரநாபூணோர்தாமே
கலைகாதற்புங்கவன்மால்காணாப்புலவுடைய
கங்காகோணகலாமதியக்கோடீர
சங்காசோணசலா. ௰௫

சிரிலங்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
திருவிருசகுமாரபனங்கடிருலைக்குமுன்புபோய்
நீரிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுந்துணைக்கிலன்
கொஞ்சுசொல்லுவார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லும்வண்டுகாள்
வாரியொன்றுபாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேய்
மதியணைந்துகங்குலாறுமாரநேழுவாடைவெட்
டாரமொன்பதன்றிலபத்தடங்கலுமமொருக்குமால்
அத்தனைக்கெலாமிலக்கெனுவியொன்றுகாணுமே. ௰௬

ஓரானைவனத்தேதிருவெண்ணாவனிழற்கீழ்
உரையும்பெருமான்வீதியுலாவும்பவனிக்கே
நேராகடப்பேனவலைபறிபோனதுசேட்பேன்
நில்லென்றுதடுத்தால்வலைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
போரானையைவிட்டான்றலையீரானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தாலிருவிழியம்புதொடுப்பேன்

கோராவழக்கிட்டால்வைகைவாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கணைகொண்டோவகையல்லப்பெருவேனே. ௰௭

அடல்கொண்டெழுகுலப்பகையாரூர்பெருமானார்
ஐயப்பகரென்றேயமதகவாசவில்வந்தார்
கடுகும்படசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்நின்றேன்
கைவந்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமதென்றாரிதுமடவன்னமதென்றேன்
வல்லோதனமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
கொடுவந்தனமென்றாரிதுகொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளார்பலிசொல்லாரவர்கோட்பாடறியேனே. ௰௮

வீமனுக்குமைந்தனார்வேதனாகும் வேதனுக்குமைந்தனாரீசனாகும், காமனுக்குமைந்தனார்வீமன்தம்பிகந்தனுக்குமாமனார்காமன்றானே, மாமனுக்குமூன்றமையன்றந்தைகாலன் வையகத்திலிம்முறைமைவழங்கலாலே, ராமனுக்குச்சீதைதங்கையாகவேண்டும் ராவணனுக்குத்தகப்பன்சாமன்றானே. ௰௯

(வீமன்-கருடனுக்கு-இறைவனாகிய-திருமால்) (வே-மூங்கில்-மைந்தன்சிவன்) (காமன்-கற்பகதருக்கரசனாகிய-இந்திரன்) (வீமன்தம்பி-அருச்சுனன்)(கந்தனுக்குமாமன்-காமன்-இந்திரன்) (மாமன்குதிரைக்கிறையவனாகிய நகுலன்-தமயன்-தருமன்-தந்தை-இயமன்) இராமன் இரவுக்கரசனாகியசந்திரன்)(இராவணன் இருள்நிறமுடையமன்மதன்)

வெண்பிள்ளைப்பிறைநோக்குங்கரும்பிள்ளைக்குறிபார்க்கும் வேதாவென்னும், மண்பிள்ளைதிரந்தற்றுங்கிளிப்பிள்ளைமொழிபயிற்றுமடவார்க்கெல்லாம், எண்பிள்ளைசிறுபிள்ளையெனக்கவளோவொருபிள்ளையெளியேன்பெற்ற, பெண்பிள்ளைபடுந்துயரம்பெரியபிள்ளைக்காரெடுத்துப்பேசுவாரே. ௨௰

விறகுகறிக்கக்கறிகறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடுகுவைக்கப்
பிறகுபிரவுகிடைத்ததென்றாலாறுகப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறகென்றேசொறியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்திராயிற்கொடுப்பீரோ. ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரவலனேயுனக்கில்லாததென்னவிதயமென்ன
பாவுணவேதுசுவையற்றதென்னசொற்பான்மையென்ன

தாவுரைசெய்திடவென்றனதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலன்பான்
வாதிருவேங்கடநாதாவென்றேன்பொன்வழங்கினனே. ௨௪.

இல்லாதென்ன - திரு - இதயமென்ன - வேம் - உரைவேதா - சடன் - ஒளைவயற்றதென்ன - நா - சொற்பான்மையென்ன - தா - இருதிறம்பொருந்தபொருள் திருவேங்கடநாதாவென்பதாம்.

விருத்தம்

கல்லாதவொருவனைநான்கற்றாயென்றேன்
காடெறியுமவனைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லாயென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேயென்றேன்
மல்லாருந்புயமென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே. ௨௫

ஆவினமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாள்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரச்சர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்கக்
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே. ௨௬

கல்லைத்தான்மண்ணைத்தான்காய்ச்சித்தான்குடிக்கத்தான் கற்பித்தானா, இல்லைத்தான்பொன்னைத்தானெனக்குத்தான்கொடுத்துத்தானிரட்சித்தானா, அல்லைத்தான்சொல்லித்தானாரைத்தானோவத்தானைபோலெங்கும்பல்லைத்தான்றிறக்கத்தான்பதுமத்தான்புவியுற்றான்பண்ணினானே

வஞ்சகர்பாணடங்கலைந்தகாலிற்புண்ணும்
வாசற்றுமுட்டுண்டதலையிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொல்லைநினைந்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
தீருமென்றேசங்கரன்பாற்சேர்ந்தேனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவன்வில்லாலடித்தபுண்ணும்
பாரென்றேகாட்டிநின்றான்பரமன்றானே. ௨௭

கள்ளிக்கேன் முள்வேலி கழுதைக்கேன் கடிவாளங் கற்பில்லாத, உள்ளிக்கேன் பரிமளங்கள் நவரத்தினத்துக்கேன் விலைதகவெட்டித்துப்போடு; கள்ளிக்கேன் கோடாலி தடைப்பக்குறிக்கேன் கவசகுண்டலமேபாகும், பள்ளிக்கேனிதிவிசாமூவாக்கூழ்பனேனுப் பட்டாதேனே. உ௭

காயக்காலிக்றுங்குழற்பிற்பிரசண்டா
 காரார்கொடைச்செங்கையாரோதத்தமைந்தா
இயக்காநின்மார்பிற்செழுப்புன்னையந்தார்
 இப்போதுகேட்கிலென்பேதைமார்பில்
சயக்காமவேளம்புதையாதுமுக்குத்
 தாபஞ்சுடர்சந்தனம்பூசினாலும்
செயக்காதுவேயோசெவிக்கும்பொறுக்கும்
 தீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே. உ௮

சொன்னமன்னாடைதந்தான் வீதியில்வெற்றிலைபடிக்கத்துச்சருளுந் தந்தான், கன்னலின்சோறிரந்தான் சாப்பணிதந்தானிரட்டைக்கடுக்கண்றந்தான், செந்நெல்விளையூர்தந்தான் பேர்தந்தான் மல்லையில்வாழ்சிவந்தாணுக்கட், கென்னதந்தாவென்றவர்கட்கெத்தனையுந்தாந்தந்தாணியமபத்தாலே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

அத்திரம்வேலாவலயமிராசியொன்றிற்
 கடைந்தபெயர்மூன்றினிடையக்கரத்தால்
மெத்தநடுக்குற்றவனைக் கடைந்தேனித்த
 விதனமகற்றிமற்றையெழுத்தோராறில்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணச்செய்து
 பரிவினுகர்வோனிருதாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனைத்தெளியவிங்கன்றவத்திற்றோன்றுஞ்
 சீகாராமப்பரபலதியாகனானே,

அத்திரம்—பகழி—வேலாவலயம்—கடல்—இராசிகன்னி—இவற்றினடுவெழுத்துக்கடன் மற்றையவெழுத்து—பழி—கல்—கனி—பழியால்—இவைகளைக்கொன்று கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்து சவரியின்கனியைத்தின்றவன்—திருமால். உ௯

கல்லாலயமாந்தேவருமாங்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்குங்
 கடாவேவாவுழுதுபயிரிடக்காங்கட்டம்பண்டிக்கினாயாசும்
புல்லேறிசர்வாகாமாய்ப்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணையெனிவே

பூசிமுடித்துமறையோர்க்குப்பொருளீயுமிடம்பரிந்தும்
மல்லார்குட்டிச்சுவரொணிமேலாமாடுமுனைந்துமறைவாறும்
மதியாத்துடைப்பக்காரணிமேலாமாடகூடஞ்சமைவிளக்கும்
அல்லாதுலுத்தன்றனக்கிணையாயானையுமாப்பெண்புவிமீதில்
அவனைக்குறித்துக்கூறமிடத்ததனுக்கவனேசரிதானே ௯௰

வீரவெண்டையப்ரகாபர்திபாகராசர்கமலைசூழ்
வீதிகண்டுபவனிகண்டுவிந்தைகண்டுபந்திபாய்த்
தூரநின்றபூவைகாளடுத்து நின்றகிள்ளைகாள்
துன்பமேயலாதுபாவிசுகமறிந்ததில்லையால்
மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லையிவ்வெலாம்
மங்கைமார்கொடுக்கசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுகவியில்லையென்றனாசையொழியுமோ
அதுவுமில்லைவிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே. ௯௧

சத்தபங்கி,

திமிரமறுதபுலாதிகளேதருகேடரிதாய்மாறுஞ்
செனனமகாமால்வசமேமதமுஞ்சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூட்டனவேகூறுங்
குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியேபிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமேதேறுங்
கவிமகள்சேர்வேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனேமீறும்
மரகதவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே, ௯௨

திமிரமறுதபுலாதிகளேதரு-கேடரிதாய்
மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே-மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்-கூட்டனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே-விதியொடுகுறுகியபிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதர-நாடொறுமே
தேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே-புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணர்-ஆடவனே
மீறும்மரகதவேலாயுதனே-முதுமறைஅறுமுகமுருகோனே. ௯௩

நவபங்கி.

ஸ்ரீமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
வழியுமையோர்சூழ்புனிதர்புலவடயிலமர்பொற்சபனே

கரிமுகனையசகோதரனேபடிகாரணனேநல்கு
கதியுறவேவானவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்தீபமணிப்புயனேவடிகூர்முத்தயோதங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
மதியகமேவாழ்குமாராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே. ௬௬

அரிமருகாகருணையனே   திட   ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடர்   அயிலர்பொற்கரனே
கரிமுகனையசகோதரனே   படி   காரணனே
நாதங்கதியுறவேவானவனேநலமிகு   கயிலையனற்குருவே
குரவலர்தீபமணிப்புயனே   வடி   கூர்முத்த
ஒதங்குருமணிசேர்மார்பினனேஉலகருள்   குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே   கொடி   வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமாராகுலவிய   மயிலைமலைக்குகனே

சத்தபங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திரிமருதபுராதிகளேதருதேடரிதாய்
குமரிகாமணியேகனிவாயருள்கூடணவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனே. (௧)

கொச்சகம்.

தேடரிதாய்மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே
கூடணவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமாகரவேலாயுதனே. ௨

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே
தேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே,மீறும்மாகரவேலாயுதனே. ௩

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே,விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா,முதுமறையறுமுகமுருகோனே. ௪

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்,

சிறுமையின்மதியாலே,குறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பா,அறுமுகமுருகோனே. ௫

வெண்பா

தேடரிதாய்மாறுஞ்செனனமாகாமால்வசமே
நாடொறுமேதேறுநவிமகள்சேர்—வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமாகாவேலாயுதனே
கூடெனவேகூறுங்குரு.

நவபங்கியின்பிரிவு.

அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே.
புலவடரயிலமர்பொற்கரனே, நலமிகுகயிலையமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலைமலைக்குகனே.

கட்டளைக்கலித்துறை

அரிமருகாகருணாலயனேதிகழாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே.

கொச்சகம்.

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா.

சந்தவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடரயிலமர்பொற்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே.

கலிவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா.

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

அயிலமர்பொற்கரனே கயிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனே மயிலையலைக்குகனே.

திடவாரணனே படிகாரணனே
வடிகூரமுதே கொடிவாரணனே. ௪

வெண்பா.

ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்-மார்பினனே
வாரணனேசோதிமதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங்கதி. ஆக-௬௰, ௫

ஆக செய்யுள்-௭௨.

மதுரகவிராயர்.

வெண்பா

துங்கவரைமார்பாதுரைரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமை யியம்பக்கேள்·பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குநாதலைக்குகுழையா றுமூலை
மாயவிழியேழாமதி. ௧

அந்திவெடிமுல்லையரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகற்குமெல்லி!லே-சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுசட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோட்டுக்கொளுத்து, ௨

சித்திரமாமண்டபங்கடென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுல வும்பளிக்கறைகள்-இத்தனையிட்
டிக்குச்சிலையானிருப்பிடமென்றூர்சொன்னா
ரிக்குச்சிலையாணுக்கின்று. ௩

நீளத்திருந்துழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
காளைக்கிருப்பாயோநல்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்காளியங்கேநானெங்கே
இன்றைக்கேசற்றேயிரு. ௪

விருத்தம்.

உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரப்பூரானைத்தாங்காவுன்பாற்செல்ல,
வலங்கொண்டகருடனையா யிடங்கண்டோமொழினையான் வலத்தேக
ண்டோம், பொலங்கொண்ட மணிமாடமீமிசையிற் புயறவழும்புதுவை

யென்னுங், தலைக்கொண்டோநினதுகைசமுகங்கண்டோமினிவேண்டேச்ச
னங்கண்டோமே. ௫

இராமகவிராயர்.

சார்படைத்தகரதலைத்தான்றனைதிருவேங்கடமளித்தகன்னுமெங்கும்
பேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலாநின்பிரசப்பூர்நாட்டி
னேரிழைக்குவிழியேழுமுலையாறுகாதைந்துநெற்றிநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவெந்தேனிதன்பயனைப்பகர்ந்திடாயே. ௬

கொக்குப்பறக்கும்புறாப்பறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொறுக்கிகளும்பறப்பார்நானேன்பறப்பேனாதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியுயர்செங்கோனடாத்துமரங்காநின்
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேனே. ௭

மூவொன்பதென்பதிலோநாளில்லைமொய்வனத்திற்
றுவுந்தனிமிருகங்காணிலை நேரே
வளையாநடையில்லைவாரிதிகவிழ்ந்தும்
முலையானையான்முயங்குதற்கு. ௮

சென்னபுரிவந்துசிவனாயினேனல்ல
அன்னமதுகாணாதவனாகி—மன்னுசிரங்
கைக்கொண்டனைச்சோமன்கட்டிச்சடைமுடக்கி
மெய்கலைகொண்டீரணிந்துமே. ௯

துணைப்பொன்பணம்படைத்தசம்பிரியாப்பின்னோர்
முளப்பிச்சைகள்வணிலமூட்டை-கணம்பெற்ற
மீதுலத்தும்போற்றுகின்றவேதாசலாநினைப்போல்
ஈதலத்தமார்கிலரோயென். ௰

சோராநாளெல்லாம்வெண்டிங்களனமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமென்னாச்சரியம்—ஓரமல்
நாணிவாசைமேவநரசையன்றந்தருளும்
சீனிவாசையன்மணஞ்செய்து. ௰௧

அஞ்சம்பினலெய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பினலெய்துமப்பாவி-நெஞ்சமுறும்
காவிக்கணாந்தார்கலசைவேதாசலனே
காவிக்கணாந்தார்கடந்து. ௰௨

விருத்தம்.

யதுமேவுகுவளையணிபுயனென்றேனே
மருவணைந்சூழ்கலசைநகர்மன்னென்றேனே
மூஸ்ரீதிருதெய்வசிகாமணிமானுக்கு
மூத்தவொருமகனெனநான்மொழிந்திட்டேனே
பதுமாசனத்திமகனென்மேற்சண்டை
பண்ணுகின்றானவனாற்படுந்துன்பத்தால்
இதுவேதாசலமென்றேனிதற்கென்னன்னை
ஏதேதோவைதுபழியிடுகின்றாளே. ௰௫

பூங்கமலன்கலசைவேதாசலன்போனுருவமைக்கும்பொற்பிலாலென்
றாங்கயலார்சொலக்கேட்டுவாணியரிபாலுரைக்கவடைந்தாளன்றேன்
றாங்குவனம்போயிருந்தானரனிடத்திற்சொலப்பித்தாய்ச்சுழலலுற்றான்
எங்கியந்தகதிரங்கற்பாணிவனுவில்வீற்றிருந்தாளெழிற்கண்யானே. ௰௬

ஆக செய்யுள்—௭௰௬

பொது

பலவித்துவான்கள்பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கோப்பிட்டெனுஞ்சிறுதூப்பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடிபட்டசொக்கேசருக்காசைபட்டுச்
சேப்பிட்டுமைபிட்டுப்பூமாலைகந்தர்த்திமிர்ந்துமஞ்சட்
காப்பிட்டுவாழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. ௧

காமாட்சியற்கண்ணிகோபப்பொருளென்றக்கண்பணிநீர்
சீமான்கரத்திற்றுடைக்கரிதேசெகமேழுமெச்சும்
கோமான்கரத்திற்குனிசிலையாயன்குகன்சிலைப்பில்
மாமாவின்காலல்லவேமன்னவாவுன்மலர்க்காமே. ௨

கைத்தலந்தன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலகலெனச்
சத்தமொலித்திட நூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்றுநடஞ்செய்சம்பீசர்தஞ்சந்நிதிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத்தலைமேற்சுமந்துதிரிந்தனளே. ௩

பரிக்கொம்புபோலப்பகவான்சரிதைதபகர்ந்திடினும்
உரிக்கம்பதாரிலுமீபார்கடலுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோன்முலைமின்னார்நிலைக்கண்ணியர்கை
சரிக்கொம்புதானுமுண்டோவேங்கடாசலநாயகனே. ௪

சேவைக்குதாளையின்னைமந்தாரின்னையனைக்கிட்டிமத
வேளெய்ந்துபூசலிடமதிகாயவெறுநன்றெனவே
தாள்வாங்கிப்பற்றிமுன்வாய்புதைத்தகேதவின்றுதாழ்மைசெய்ன
நாலெருதாளவல்லவேயித்தாளத்தநாயகற்கே. ௫

கற்றனவொக்கும்புதியனகேட்பனகண்டவன்றான்
உற்றனவொக்குமொருபகற்காண்பனவெண்ணலனாச்
செற்றனவொக்குஞ்சிறுநகைசெய்வனதீயர்செய்யப்
பெற்றனபெற்றியென்றன்மறப்பானெம்பெருங்குன்றனே. ௬

பக்குவமாகக்கவிநூறுசெய்துபரிசுபெற
முக்காணம்மெதிர்பல்காலும்போட்டுமுயன்றிடினும்
அக்கடபோவெனும்லோபனைப்பாடியலுத்துவந்த
நக்கனையாண்டருள்வில்லவனதுக்குயிலம்மையே. ௭

பொல்லாமசப்பயலெக்கோழுஞ்செய்யும்பொருமெனைக்
கொல்லாமற்கொல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமினை
எல்லாந்தொலைந்ததென்றெண்ணினன்பாவியிப்போதன்மனம்
கல்லாயிருக்குமென்றெவ்வளவேனுமுன்கண்டிலனே. ௮

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சிபிற்
சாலவுபாதிபசிதாகமாகுமுறசஞ்சிதமாம்
மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
ஆலமுகுந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே. ௯

காலடிவன்றேவரோமெயிப்பாலைநடக்கபொருந்
காலடிமேலடிமாணடியேகட்டுவிற்பட்டும்
பாலடிசில்வெண்ணெயுண்டோனரங்கன்பணிவரையில்
வேலடிமூள்ளேக்குபாயமிட்டேகும்விழைவுநன்றே. ௰

புலியைக்கொடுத்துப்பசுவாங்கியோர்புலிப்பூங்குழலாள்
புலியையப்சுதின்னவிட்டுப்புலியைத்தினுதகற்றிப்
புலியையனைத்துப்பலகாலஞ்செய்துபொருந்துமுகப்
புலியைக்கவிப்புடன்சாறுவைத்தாடன்புருடனுக்கே. ௧௧

(புலி-வேங்கை-பொன்) புலி-மயிர்ச்சாந்து (புளி புல்) புலி-காரி-கெல் (முகப்புலி-முகத்தாமரை) (சாலு-திருவிழா)

வேளாமழுகன் றுணைசிதக்காதிபொன்விட்டிலொரு
காளாவிலும்வரத்தானிலனேபொந்தனுருப்பான்
கொளாவணையுஞ்சுகவாவிபதனைத்துணிக்குமொரு
வாளாப்பிறந்தனையேமைந்தனேபென்னவாயுனக்கே. ௰௨

நடந்தாளொருகன்னிமாராசகேசரிநாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தாளைசைபொவாயிலாயநுகண்டுகொற்றவருந்
தொடர்ந்தார்சந்யாசிகள்யோகம்விட்டார்சுத்தசைவரெல்லாம்
மடந்தானடைத்துச்சிவபூசையுங்கட்டிவைத்தனரே. ௰௩

நாலசகிலெர்ரியேகம்பவாணர்நுஞ்நாட்டில்வளர்
சேலாக்கண்கள்படைத்தபெண்ணேநின்றிகழும்வயி
றாலசவுமல்குற்பாம்பாகவுமவ்வணையின்மிசை
மாலாகயான்பள்ளிகொள்ளவந்தேனுன்றன்மாளிகைக்கே. ௰௪

அரக்கிரதகன்பங்கதன்றம்பிமைத்துனனென்னைகயில்
வருந்திவாயுதம்பூண்டவன்காணுமற்றங்கவனே
பாமன்றிகிரியையேந்தியமைந்தன்பகைவன்வெற்பை
உரமென்றெடுத்தவன்மாற்றான்றன்சேவகனெண்டேடியே. ௰௫

சங்கரன்றேவிதமயன்மனைவிதனக்குமுன்னும்
மங்கைகட்கோரியவாகனங்காணுமற்றங்கவளோ
கொங்கைகளீரைந்துடையவளாய்க்குலபத்தில்
எங்குந்திரியும்வயிரவருர்திபென்றேகினையே. ௰௬

மாத்தனைப்பித்தனைமாடேறுவானைமதகரித்தோல்
போர்த்தானைவெகப்பொடிபூசுவானைப்பூதலத்தென்
ஆத்தாருண்ணேதிர்த்தம்பலத்தேயென்றுமாடிநிற்குங்
கூத்தாடிப்பையனுக்கோமகளேமயல்கொண்டனையே. ௰௭

கானவீர்தான்றினைகொய்தனரோ கண்டகண்ணல்லவோ
தேனார்வண்டினங்காள்கிளிகாள்செழுங்கானைவிட்டுப்
போனவன்றுநல்லவோநெடுங்காளிப்புனமல்லவோ
கானவன்றுனல்லவோசொல்லவேண்டுநடுக்கண்டதே. ௰௮

அாராவணைக்கடிநின்றைச்சேடன்சபிலத்தின்பால்
கீர்முகிற்குழற்பெண்பேதையைவிட்டுனிபிரிந்தால்

சீராமனில்லை முதில்லைபஞ்சனைச்செல்வனில்லை
காரார்பொழில்வளர்காழிப்பிரானில்லைகாப்பதற்கே. ௰௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவெளிமுபார்ந்தகொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வளவவ்வளவேவாயிதழ்சீர்கொள்வஞ்சிக்
கொம்பளவெவ்வளவவ்வளவேயிடைகூறலுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனந்தையலுக்கே. ௨௰

நச்சணிகண்டத்தாரூர்த்தியாகர்தளினவெற்பில்
கச்சணியும்முலைமாதேயிதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனுமத்திரண்டாமெழுத்திலவையெழுத்தில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்துவாய்ந்ததுவே. ௨௧

அச்சுதன்—அரி-இரண்டாமெழுத்து—ரி — அதில்—ஆறையெழுத்து பாதிரி—வஜ்ஜிரபாணி-மனைவி—சசி-சந்திரன் (பகை—பாம்பு).

போமேபொழுதுவருமேமதியம்புரண்டெனங்கம்
வேமேமதனன்சரந்தைக்குமேதைத்தபுண்வழியிற்
பூமேவுதென்றல்புகுமேயென்பெண்புத்திபோய்விடுமே
கோமேதசப்புயலேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௨

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்மொழிப்பாவைநல்லாண்
மேலினுங்காமன்சரந்தைக்குமேவடவேங்கடம்விட்
டாலினும்வேலைநடுவினும்பாம்பினுமாத்தூத்தூங்
கோலினுக்கண்வளர்வாய்மழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௩

மெய்யினுநல்லவரீனம்பொருர்மயிர்வீழ்தொடக்கம்
செய்யினுமானக்கவரியுய்யாசிற்றினக்கயவர்
வையினும்வாழ்வர்தகையாக்காதுயிருமொக்கக்
கொய்யினும்பின்செலுமேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௪

மாலாக்கியென்னைப்பெருவயதாக்கியென்மார்பின்முலை
பாலாக்கியங்கம்பசுநரம்பாக்கியப்பாவையனை
மேலாக்கிச்சிக்குவிளக்கெண்ணெயாக்கியென்மேனியெங்கும்
தோலாக்கவோமகனேபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே. ௨௫

சதிராயிருந்தாதிமாயினன்மதன்சற்பனைசெய்
தெதிராவியாயைக்கணைதூவவாணத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசவினைவைமறந்துமதிமயங்கிப்
பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே. ௨௬

பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்கு-அம்மணம்.

அன்பட்டதிக்கெங்கும்போற்றுந்தென்கோட்டுக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூடினருநாசூபவிப்பூதலத்தே
இன்பட்டமேபட்டதேயேதுமைமற்றிக்கீணிலத்தோர்
தன்பட்டமென்பட்டந்தோலாலடிபடுந்தம்பட்டமே. ௨௭

சேமன்புதல்வன்செழுங்குன்றவேலன்செழுங்கிரியில்
காமன்பகைவன்கரிமுந்துமாகினங்கைகளைவா
பூமன்கணையுமதியுமிவ்வாடையும்பூசலிட
மாமன்றமையன்றகப்பனென்றேறெஞ்சிவாடுவளே. ௨௮

(சேமன்-இடபவாகனன்.) காமன் கரி-இந்திரனூர்தியாகிய-மேகம் மாமன்-தருமன்-அவன்-தமையன்-தருமன்.

சூலேறிச்சங்காடவார்குடையுந்துறைக்கொதுங்கி
வேலேறுங்கண்ணியர்கைக்குடநீர்புக்குமீண்டுமுழுச்
சாலேறிமுத்தந்தனையீனுந்தண்வயலூரணம்பால்
மாலேறிவான்பரிமாவேழினுணடிமாமயிலே. ௨௯

பாட்டுக்குப்பாத்திரநல்லோரைப்பாடிப்பதம்பெறலாம்
வேட்டுக்குலாமனைப்பாடிலென்னைமுழத்துண்டமுண்டோ
வீட்டுக்குச்சோற்றுக்குண்டோவெள்ளைவாய்க்கொருவெற்றிலையோ
எட்டுக்குச்சேதக்கண்டாய்வெள்ளைநாவிருப்பவனே. ௩௰

கெலிக்குஞ்சிங்கத்துக்கும்யானைக்கும்வெற்றிக்கெருடனுக்கும்
வலிக்குறுசிங்கியாவுக்குநண்டுக்குமவன்சவிக்கும்
புலிக்குஞ்செம்மானுக்குஞானிக்குமூடர்க்கும்பூனைக்கும்வீட்
டெலிக்குஞ்சங்காத்தமுண்டோவெள்ளைநாவிருப்பவனே. ௩௧

கலங்காதவீரியாரேனும்போகின்றகாலம்வந்தால்
கலங்காமலேவெல்லமாட்டுவரோவிந்தநாணிலத்தில்
சலங்காணுங்கோட்டைமதிலேழ்தலைபத்துத்தானிருந்தும்
இலங்காபுரிநின்றதோவெள்ளைநாவிருப்பவனே. ௩௨

வரிக்குமதிச்சடையண்ணாமலையனெழிற்கிரியில்
பரிக்கின்றபூவைமிதிக்கப்பொறாளஞ்சப்பாதத்தினாள்
பொரிக்கண்பிசாசுகணற்களைத்தாவிப்பொரிபொரிந்துக்
கொறிக்கின்றபாலையிலெப்படிபோயினள்கோமளமே. ௩௩

திரைகடலோடித்திரவியந்தேடென்றசெப்புமௌவை
உரைபழுதன்றெனச்சேர்ந்தாள்கழுக்குன்றத்தோர்மடயான்
அரைபணிநீர்ச்சந்தனங்கொண்டுபாங்கியாற்றியபின்
திரைகடல்போய்வரவெத்தனைநாளென்றெழுந்தனளே. ௩௪

மேகம்பிறைசிலைவேல்குமிழ்வள்ளைவெண்முத்தந்தொண்டை
பூகம்பசுங்கிளைதேனுமிழ்காந்தள்பொற்பாவிலைநால்
நாகங்கதலியலவன்வாளையன்னமினமுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லையிலேயொருவல்லியிலே. ௩௫

இளந்தத்தையேநல்லமுதத்தையேபுசித்தென்கரத்தில்
வளர்ந்தத்தையாருமுணர்ந்திலையேமயலாகிமனந்
தளர்ந்தத்தையேயென்றிருவரங்கேசர்க்குச்சாற்றச்சொன்னால்
அளந்தத்தையேயளந்தாய்பின்னையாருமளந்திலையே, ௩௬

ஆயத்துறையிற்பிறந்துவந்தந்தணர்பால்குடித்து
மாயக்கண்வேசையிடத்தேவளர்ந்துவண்ணனொருநாள்
ஏயப்புலவரிடத்தெட்டுநாள்செட்டியேயென்றுபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தனள்காணந்தப்பொய்மகளே. ௩௭

பூச்சிலைக்கன்னற்கைச்சேஷாசலேந்த்ரபொருப்பிடத்தே
சாச்சியபாலைக்குடிபோவென்றேனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிளைத்துக்கள்ளிபின்னைகைகாமற்குமுன்சொன்னதாய்
வாச்சுதென்றேநடந்தாள்பாலையானவனந்தனிலே. ௩௮

தோப்பிடுவாரில்லைதென்றல்வாராமற்சுடுமதிக்குக்
காப்பிடுவாரில்லைகாமன்வாராமற்கருங்குயில்வாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைதென்னரங்கேசர்க்கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்டுகோளென்குறைசொல்லியே. ௩௯

அணியார்கடுக்கைநறுந்தும்பைகங்கையறுகுடனே
பணியார்சடாடவிக்கச்சாலைநாதர்பணிவளையில்
தணியாசமாமதப்பேய்பிடித்தாடுமித்தையனுக்கு
மணியாட்டினால்விடுமோசொல்லுவீரிந்தமாநிலத்தே. ௪௰

பாதாதிகேசமுதலாயிவளைப்படைத்தமலர்
வேதாமருங்குல்வெளிவைப்பனோவிரிபூதலத்துள்
ஆதாரமின்றியிரண்டிளநீர்தாங்கிற்குமோ
ஏதாகிலுஞ்சற்றங்கில்லாதிராதிடையேந்திழைக்கே. ௪௧

குணமிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலுமதியிருந்தாலும்வழுத்திடுவங்
கணமிருந்தாலுமோர்காசும்பெறுதசிங்காரவனைப்
பணமிருந்தாலவர்க்கெல்லாருமஞ்சலிபண்ணுவரே. ௪௨

உரகத்திலேகிடப்பான்சக்ரபாணியுயர்கரும்ப
சரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிகன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பான்காமராஜன்பிருந்தவெழு
நரகத்திலேகிடப்பான்கொழூமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௩

செய்க்கறியுண்டவன்மேலன்பற்றவன்சிறியவன்
வாய்க்கறியாதவிடக்காணதுமில்லைமாக்கறியுங்
காய்க்கறியென்பதும்வேண்டான்சப்பாரங்கனக்கவிட்ட
நாய்க்கறியும்புசிப்பான்கொழூமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௪

தருக்காரணகான்செல்வநாளுந்தழைக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயனூடுதனிலேனைப்போலோர்பிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டினனிவ்வுலகினுள்ளே
இருகுடங்கொண்டைப்பாம்பாட்டுவதென்னவேந்திழையே. ௪௫

தேனாட்டுமுல்லைத்தொடைரகுநாதன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர்தொழாமலிரார்மணிப்பூணணிந்த
வானாட்டரம்பையர்மண்ணாட்டரசர்மனத்தினுக்குக்
கானாட்டுவரிவன்னைகநாட்டும்வேலிணைக்கண்டுகொண்டே. ௪௬

ஞாயிறுபோய்விழத்திங்கள்வந்தெய்திடநண்ணியசெவ்
வாயனல்தூவப்புதனப்புகாயநல்வியாழம்வர
வேயிருவெள்ளிக்கலைசோரநானுன்னைமேவுதற்குத்
தாய்சனியாகினளேரகுநாதநளசிங்கமே. ௪௭

ஆடியநாகம்சரோருகம்பானுநல்லம்புலியும்
சூடியநாதர்நயனமுமாலம்புஞ்சொற்பனுவல்
பாடியபாலனுமாய்வந்தகால்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவந்தான்றிருமார்பிற்குளிர்தொங்கலே. ௪௮

சிவந்தான்மாலை—மதனையும், கடலையும்—அடக்கி, இவளைப்பிழைப்பித்தமையின் பரமசிவன்கண்ணையும், திருமாலம்மையையும், சம்பந்தசுவாமிகளையும் ஒத்தது.

முருகார்முளரியுமுள்ளரியுமுண்டகமுரிபாம்
பொரிகாரிரும்புக்கனகமும்பொன்பொறித்தாரகையும்
குருகாருங்கொண்டையுமீனனல்போலென்குரிசிலுக்கு
வருகாதலேதந்தமங்கையுமானுமடந்தையமீ. ௪௯

ஞானகோட்டிளங்கன்றுநன்வளநாடுயெந்தலிப்பன்
வினையூட்டுதர்ப்பயன்வெற்பிழமன்னனென்றேவிரும்பிக்

கரைபோட்டபூமிதின்மாசக்கலம்போட்டுன்னைக்காணவந்தால்
திரைபோட்டுநீயிருந்தாய்சிங்கபூபசிரோமணியே. ௫௰

வண்டோவிழிநுதல்வாண்பிறையோவல்குன்மான்குளம்போ
செண்டோமுலைசித்திலமோநகையிடைசேர்துடிகற்
கண்டோமொழிகுழல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோவிதழ்கன்னித்தண்டோதுடையிந்தத்தோகையற்கே. ௫௧

வண்டுமதுவுண்டிசைபாடுஞ்செந்திலின்மாண்வரக்
கண்டுமிருந்தும்வடிவேலிண்டுங்கருப்புவில்லும்
குண்டுமருந்தும்பொற்றேருந்தாமற்குழலைதந்தால்
தண்டுகொண்டேப்படிவென்றிடலாமடிதாகுழலே. ௫௨

ஆலங்குடியார்சங்கஞ்சேறியத்தாஞ்சக்கரப்பொன்
மேலப்பரத்தினர்காகமெடுத்தவர்மேவிடையார்
கூலக்கண்மெய்யினர்பார்பதிகோன்மதிதோய்சவினர்
பாலன்கைக்கோற்படைக்கூர்மைக்கண்ணுமிந்தப்பைந்தொடிக்கே. ௫௩

ஆமாவிகழ்ந்திடலாமாவிணியுனையான்றிவினை
போமாவுனைவிடப்போமாவெனக்கிந்தப்புன்மைவரா
லாமாபாமுகமாமாபுயத்தினணிகடம்பர்
தாமாகுக்கெனுநாமாவயிறக்கச்சண்முகனே. ௫௪

ஆக செய்யுள்-அ௱௫௰௪,

வெண்பா

செந்னிமலைவேலவர்க்குச் சேர்ந்தகொம்பிரண்டுண்டு
கன்னிகுறவள்ளிக்குக் காலில்லை—முன்னமே
ஆட்டுக்குக்கொம்பில்லை யானைக்குக்காலில்லை
பாட்டுக்குளாராய்ந்து பார். ௧

தார்க்கொன்றைதாவென்றேன் றுவேழிலொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிநான்மூன்றி லொன்றென்றேன்-ஆர்க்கும்
பொதுவென்றான் பூவென்றேன் போயினான்றோழி
இதுவோநம்மீச னியல்பு. ௨

பறவைநாம்நாவம் பகைவிலங்குபஞ்சம்
செறியுமிருணாஞ் சேதடன்-குறிகிழவன்
என்றுரைத்தகவீரைந்து மோர்தண்டத்திற்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்ப ரால். ௩

பரியூர்வார்பாலருந்தல் பண்பாமுடற்குக்
கரியூர்வார்பெண்ணின்பங் காணல்-விரியும்

சிவிகையூர்வார்க்குமைத்த வின்பஞ்சேட்செல்வார்
பசிவியவுண்டல் பயன். ௪

தக்கசதனஞ்சபகஞ் சாமுத்திரியஞ்சொன்
மிக்கவசீரிகனு மென்றைந்தும்- இக்கலியில்
கூடினுங்கைகூடிவருங் கூடாதொழிந்தொருகால்
விடினும்விடி விடும் ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வேள்வியிலே
தக்கனாரைத்தகர்த்த தக்கனார்-பொக்கைவாய்
ஆக்கினார்சூரியனை யம்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத் தான். ௬

ஓடினாளென்ப துணர்ந்துமுனக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நாகமோ-நீடியே
ஆலவிடந்தோன்றியபோ தம்பலவாணநெடிய
மாலவிடஞ்சஞ்சரி யாதே. ௭

அசனமிளைப்பகற்று தன்னையேநம்பால்
வசனமிதுதவறு வாய்மை-இசைநாகைச்
சின்னப்பால்வெண்மதியஞ் சேரியையத்தேபிறந்த
அன்னப்பாலிங்குவந்தா லாம். (அன்னப்பால்-பரமசிவன்) ௮

தலையிலிரந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாதி
மலையின்மடமகளுக் கீவான்-உலையில
இருப்புவனமேனியனே யென்றுலோவாவாம்
திருப்புவனத்தீசன் றிறம். ௯

ஆச்சரியந்தென்னைமா மத்தனையுங்குத்துமுலை
காய்ச்சிருக்குந்தென்குடந்தை காவலா-மாச்சன்
வாக்குப்பையாரீ மருவாரெல்லாம்
சரக்குப்பையாமே தனம். ௰

கல்லுமுருத்தாது காலின்முட்டையாது
எல்லைமார்த்தாண்டன்கு டேறாது-தொல்லைமரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்காது
காலிற்செருப்பிருந்தக் கால். ௰௧

தந்தைபோய்த்தாய்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெந்தைபுரிபாகி விட்டேனே-முந்தவே
ஆழாழிநஞ்சுண்ட வாபத்சகாயனெனும்
பாழாவான்சண்டைனாறு பட்டு, ௰௨

கைக்குடமுங்கொண்டு கனக்கும்பக்குடமும்
முக்குடமுங்கொண்டான் முறியாதே—மைக்குழலீர்
வேய்க்காற்றினால்விளங்கும் வீரந்திராநகரில்
ஈக்காற்றுக்காற்று விடை. ௰௩

வையம்புகழு மலராயிரமெடுத்துக்
கையிலாருமாமலரைக் காணாமல்—வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் றிருவடிக்கே கண்ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினா னன். ௰௪

பாம்புசேர்சென்னியாள் பாலயத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியைச் சாராதே—வேம்பின்
இலையையுத்தியவ ரீனமானப் போகத்
தலையில்விளக்கேற்றிவைப்பா டான். ௰௫

அட்டமியிலோதினு லாசானுக்காகா
சிட்டருக்குப்பன்னான்கு தீதாமென் றிட்டவுவா
வித்தைக்குநாசமாம் வெய்யபிரதமையில்
பித்தரும்பேசார் பிழை. ௰௬

ஆயிரம்பாக்கன் மறைமலை வெண்ணைநகைக்கண்ணிபதி
னாயிரம்பாக்காளானா னாசையினால்—நீயிரங்கி
வக்தாளவேண்டி மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தாளவேறில்லை தான். ௰௭

(ஆயிரம்பாக்கு—லசம்)(பதினாயிரம்பாக்கு—அம்மணம்)

பிறப்பித்தோன்வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ் செய்தோன்—அப்பெரிய
பஞ்சத்திலன்னம் பகர்ந்தோன்பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென வெண். ௰௮

காணக்கடன்மல்லைக் கார்வண்ணன்றனுமால்
கானக்குழன்மடவீர் நானுமால்—ஆனக்கால்
தன்கையிற்சங்காழி தாமிருக்கப்போவதேன்
என்கையிற்சங்காழி யின்று. ௰௯

கட்டியடிப்போர்க்குங் கன்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
எட்டியடிப்போர்க்கும் மேலோர்—திட்டமுடன்
பாடுவோர்க்கீயாரோ பல்லுமிளித்தாடையினிற்
போடுவோர்க்கீவார் பொருள். ௨௰

செய்யாள்கணவா சேகராஜசேகரா
ஐயாவட்டகன்னைக் காரியா—ஐயா

குடஞ்சுட்டுப்பின்போன கோபாலமூர்த்தி
வடஞ்சுட்டிக்கண்டுயிலாண் மான். ௨௧

உன்றன்மகளை யொறுப்பதற்குக்காரணமென்
னன்றன்மகட னியல்புகேள்-குன்றச்
சிராப்பள்ளியனே றிவருஞ் செவின்மணியோசை
கிராப்பள்ளியுங்கொள்ளா ளிவள். ௨௨

நீருருஞ்செஞ்சடைமே னீருரும் பாம்பணிந்து
நீருருரிலேவந்தா னிதியோ-நேரே
படவரவஞ்சாடப் பலியிடவந்தால்
இடவரவஞ்சாளோ யிவள். ௨௩

வாலைப்பொருந்துதலால் வல்லைவம்பற்றுதலால்
நாலையடுத்துநெடு வானுறவால்-சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளு மொற்றியூர்வளையில்
அம்புலியுங்கருடனும். ௨௪

அம்மையிலேயேறி யடியேனிட்டீர
இம்மையிலேவந்தென்னை யிட்டேற்றி-மும்மையிலே
எந்தப்பாவஞ்செய்தே னந்தப்பாவந்தீரக்
கந்தப்பாவந்திப் போகா. ௨௫

எழுதரிதுமுன்ன மெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பறிது பண்பா-முழுதுமதைக்
கற்பரிதுநற்பயனைக் காண்பரிதுகண்டக்கால்
நிற்பரிதுதானந் நிலை. ௨௬

ஏழேறுநீரேறு மெண்ணிலுயிர்க்குயிராம்
பாரேறுங்காலாற் படியளக்கும்-வீரேறும்
அன்னக்காணிச னரியயனுர்தாமன்று
துன் அபுகழ்மாரியப்பர் சொல். ௨௭

கோடுதிக்குந்தும்பமூலைக் கோதையனைக்கூடவென்றால்
மாடுதின்னியென்னை மறுத்தானே-மாடுதின்னி
தன்பொழுதும்போச்சுதே தன்னந்தனித்திருந்த
என்பொழுதும்போச்சுதே யென். ௨௮

மாடுதின்னி-வைச்சோலற்செய்தமருள்

நெஞ்சடைந்தவேட்கையெல்லா நீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவி படுமுனனே-செஞ்சடையில்

வெள்ளாறுவெண்ணெயும் வெள்விப்புகையாறு
கள்ளாறுவென்று கவில். ௨௯

மூவர்கவிமுன்னூறுமுன்சோழனைந்நூறு
நாவலர்மாணிக்கர்தலநாற்பதெட்—டோவறுசீர்
நாதனசிவாலயந்நூற்றறுபதுங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தெட்டோர், ௩௰

நாலெழுத்துப்பூநெடுவேநார்பிருக்கும்
காலுந்தலையுங்கடைச்சாதி—மேலாக
ஒட்டிமுதலெழுத்துமோதுமூன்றும்மெழுத்தும்
விட்டார்பரமனுக்குவீடு. (புனைகயிலை-புலை-னைகலை) ௩௧

முனியதட்டுமுட்டுக்குமுன்னீரளக்கும்
கனியுகிர்க்குச்சவ்வுநாய்காக்கும்—தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாக்கும்பயந்தீர்க்கும்பாம்படிக்கும்
கைதலத்திற்றண்டிருந்தக்கால். ௩௨

பகலோன்றெறுங்கிரணம்பாய்பறவைபெச்சம்
மிகமேனுறுதகற்றும்விண்ணின்-முகிலதனால்
பெய்யுமழையைத்தடுக்கும்போழகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால். ௩௩

வந்தவனைக்கையாதுவாய்முத்தந்தருள்வாய்
நொந்தவனைக்கையாதுவாரகையா-சந்தவனை
கோடையிடத்தானைகுயிலோசைக்கஞ்சியுளத்
தாசையிடத்தானையறிந்து. ௩௪

அறிந்துதவிப்பாரையருள்கோசையான்மால்
செறிந்துதவிப்பாரைத்திருத்தும்-திறநதனைந்த
வைகுந்தனூர்வாய்மடமனனேகொவ்வைவநிகர்
வைகுந்தனூர்வாய்மடுத்து. ௩௫

படுக்குஞ்சரமழைக்கும்வான்கோசைமாலே
விடுக்குஞ்சரமழைக்குமேலாய்—முடுக்கும்
அநங்கனையஞ்சங்கமடுத்தேனையாள்வாய்
அநங்கனையஞ்சங்கமலர். ௩௬

அலரோதிமத்தானறைகோசைமாலே
அலரோதிமத்தாலடிக்கும்—அலரோதி

நந்தனகத்தாருறமேல நண்ணிநின்றுயானடைந்தேன்
உந்நககத்தாருறமேவ யோர்ந்து? ௩௭

ஓர்த்தண்டலையாரு முத்தமநற்கோசையனே
ஊர்த்தண்டலையாரு மிந்நிரையும்—சேர்ந்திலகு
தூயத்திருக்கருப்பா தோற்றியடியேனுடைய
மாயத்திருக்கருப்பாய் வந்து. ௩௮

அரும்போதாகு மனைத்தமதிவொழிந்து
போகும்போதெல்லாமும் போகுமே—வேக
நவசாரம்பட்டாபோ னலிந்துமடநெஞ்சே
அவசரப்பட்டா லாகுமா. ௩௯

சல்லடைக்கண்ணாகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
மல்லடையுந்தேசநகர் வைகுந்தா—கல்லடையும்
பாந்தாளிணைசேர்காலன் பாணம்வருத்துதலால்
மாந்தாளிணைத்தோகாலாண் மார்பு. ௪௰

காரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீரங்கநாதனோ செல்வனோ-சீரங்கே
அள்ளியுண்டவெண்ணெய்க்கா லம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோ பயம். ௪௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணைசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம்-படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யானறுத்தபோதிலவன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான் றான், ௪௨

நாறுங்கடப்பு நடையுடை யும்பாவனையும்
வீறுமுனக்கென்பழனி வேலவா-ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்தனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான் காண். ௪௩

தூதுமதுரை துவரைகடையிடைமுன்
ஓதுகின்றவெழுத்துமொக்குமே-நீதி
செகராஜசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராயிழையார் நகை. (து-து-து-முத்து) ௪௪

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கோங்குடிக்கு வடுவென்றே-நாங்கள்

முலைக்கோட்டணிவதெல்லா முக்கண்ணன்சென்னித்
தலைக்கேடுபெட்ட தழும்பு. ௪௫

இவ்வரையுமாவிக் கிரங்குவோர்தாமில்லை
ஐவரையுங்காத்தவா னதவினால்-மைவரைசொல்
வாணிரங்குமுத்துகிரஷ்ண மன்னன்மகதொண்டை
மாணிரங்குவானென்றான் மான் ௪௬

வாரிதாளஞ்சொரிய மாலையினாடுருவிச்
சேரனமர்நாடளவுஞ் சேர்ந்ததே-மூரிமதன்
அம்போடலைகின்ற வாயிழைக்குநீகுதிரைக்
கொம்போகுலோத்துங்கா கூறு. ௪௭

தேமிருக்குமாந்தளிரைச் செந்தீவணமென்றும்
பூமுருக்கையத்தீப் பொறியென்றும்-நாமிருக்கு
மாப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனந்தளர்ந்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். ௪௮

காமனார்விட்டினிலே கள்ளன்புகுந்தானே
சோமனைப்பாம்பு சூழ்ந்ததோ-மாமரந்தான்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்நன்னாட்டில்
கூப்பிட்டதேயந்தக் குயில். ௪௯

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவள்ளல்
சந்ததமுஞ்சோராநா டாழ்குயிலே-வந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வந்தவனைச்
சங்கரனைவாசுகியைத் தான். ௫௰

கருப்புவில்லைமுறிக்க-ஐங்கரனையும், கடலையடக்க-வேலவனையும், சந்திரனைத்தேய்க்க-வீரபத்திரனையும், மன்மதனையெரிக்க -சங்கரனையும், தென்றலையுண்ண-வாசுகியையும்வந்தனைசெய்.

முக்கண்ணன்வாழ்வெற்பை முறித்துவரியிட்டகால்
முக்கணனையப்பில்விழ மோதாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்வைத் தேகினன்மெல்லியலே
சாணிற்குறைந்தான் றலை. ௫௧

முக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு, கால்-காற்று, முக்கணன்-தேங்காய் முக்கணன்-வேணிக்காகாமலர்-தாழம்பூ, சாணிற்குறைந்தான்-ஓட்டைச்செடி,

சேலநகரோமதுரைசீர்ச்செழியனேசெழியன்
சாலவதிலுள்ளோரோசங்கததார்-சீலமிகும்
கம்பாலசேவன்கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீனாட்சித்தாய். ௫௨

மங்கையர்கள்யோனிமிசைவைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்துநூற்றிலொருபங்கெடுத்தாக்-கங்கைமதி
வேணியான்பாதாரவிந்தத்தில்வைத்தக்கால்
காணலாங்காணுக்கதி. ௫௩

அர்ச்சுனரும்பொன்னுந்துடியுந்தூரகதமும்
அச்சமறமுன்னிற்குமாயிழையும்-சச்சரவும்
கண்டித்துவெள்ளருங்கரும்புமிளநீரும்
தண்டித்தார்க்கல்லோசயம் ௫௪

புட்டவல்பட்டாணிபொரிதேங்குழல்ப்பம்
பட்டவிழுந்தோசைவடையுடனே-சட்டமுடன்
ஓயாமற்சோறுசுரியுண்டையுண்டையாயடைக்கும்
வாயாநமச்சிவாயா. ௫௫

குச்சிலியமாதர்குயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சுதமிழ்மாதர்வியன்முலையும்-சிச்சீ
தெலுங்கமடமாதர்சிங்காரக்கொங்கைக்
கலிங்கமெனவேசொற்கவி. ௫௬

இங்கிருக்கவென்றலமனொட்டானிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்கவென்றலயனொட்டான்-எங்குவைத்துப்
பேணுவேனிவ்வுடலைப்பித்தாபிறைசூடும்
தாணுவேசொக்கநாதா. ௫௭

வெள்ளிமலைபொன்னின்மலைமேவமகிழ்வீடாகி
பிள்ளைகளோபுத்திசொலும்பிள்ளைகளாய்-தெள்ளுமுகம்
வாடாவடிவுடையான்மாமனையாளானக்கால்
ஆடாரோவொற்றியப்பனார். ௫௮

அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றம்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்-படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பானுக்குப்பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திக்கொடுக்கமுறை. ௫௯

பரமரகசியத்தைப்பாழானவாயால்
இரவுபகலெந்நேரமின்றிக்-குரவெனரியக்
கூப்பிட்டுங்காணுமோகோலமடநெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுங்காணாப்பொருள். ௬௰

காந்தனுக்கென்றன்கொடியகாமவிகாரமெலாம
போங்கறிவித்தாலுனக்குப்புண்ணியமாம்-சேர்ந்தேரடும்
தெளிபடவாடுங்கிளைக்கடமேமன்மதன்கை
வாளிபடவாடுமனம். ௬௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங்காளியொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியென்றும்பேர்கொள்வாரோ-அப்புவியில்
மன்னுவலர்புடைசூழ்வாழ்குடந்தையரியப்பன்
அங்காளிமேலயிருந்தக்கால். ௬௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருக்கண்டியந்தகன்கோவல்புரமதிகை
மாமன்பறியல்சலந்தரனவிற்குடிமாவழுவூர்
காமன்கொறுக்கைநமன்கடவூரிற்றக்காசினிக்குள்
தேமன்னுகொன்றைச்சடையான்பொருதிட்டசேவகமே. ௬௩

கொச்சகம்

மெய்ச்சரசமாகவிளையாடும்வேளையிலே
கைச்சரசமென்றதல்லாற்கைச்சரசமென்றேனே
அச்சனகியார்மீதிலாசைகொண்டராவணனைத
தச்சுருவவாளிதொட்டகாமோதமேந்திரனே. ௬௪

மீன்பார்த்துவிண்பார்த்துவேளையும்பார்த்தாள்லாவு
தான்பார்த்தெதனைப்போற்சரிபார்க்கும்வெண்குருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்டமால்சிவநாராயணனை
நான்பார்த்துமாதர்நகைபாரத்திருந்தேனே. ௬௫

முல்லை முல்லையாய்த்தொடுத்துமோகமதனெய்யவந்த
வில்லைவில்லையாய்நறுக்கிமெல்லமெல்லத்தாராயோ
இல்லைஇல்லையென்றுசொல்லியேற்கவரும்பாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்களந்தைச்சுப்பிரமணியபூபதியே. ௬௬

ஆயிரங்கண்ணாகமதனம்புமேலம்புவிட
வீயிரங்குசெந்தேனிருவிணங்கமானேனே
தாயிரங்கமேவணைபெண்கடாமிரங்கவாணிரங்க
வேயிருந்தும்வாயாவிசயரகுநாயகனே. ௬௭

கன்னலெனுஞ்சிறுகுருவிக்கணமழைக்காற்றுமல்
மின்னலெனும்புழுவெடுத்துவிளக்கேற்றுங்கார்காலம்
மன்னவனுந்தென்மதுரைமாலவிளாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்பென்னவிருப்பென்னநகைப்பின்னமுமே. ௯௮

ஆகசெய்யுள்—௯௮.

விருத்தம்

கைத்தலத்தழற்கனிச்சிலைத்திடப்புறத்தொருத்தி
 கட்சடைப்படைக்கிளைத்ததிறலோராம்
முத்தலைப்படைக்கரத்தெமத்தர்சிந்தைக்குணிற்கு
 முக்கணக்கருக்கொருத்தர்மொழியாரோ
சித்திலத்தினைப்பதித்தகச்சறுத்தடிக்கணத்து
 நிற்குமற்புதத்தனத்தினிடையேவெள்
அத்தரத்தினைத்தொடுத்துவிட்டுநெட்டயிற்கணத்த
 லக்கணுற்றிடச்செய்விக்குமறுதானே. ௧

கருப்பாலேபணையடித்துப்பனிநீர்தேக்கிக்
 கதலிபலாக்கனியதனால்வரப்புகட்டும
திருப்பாலைவாழிசர்பவனியாருந்
 தெருவிற்பால்விலைபகர்சிற்றிடைச்சியாரே
அருட்பாலோபொருட்பாலோகாமப்பாலோ
 அழிதனைக்கடைந்தெடுத்தவமுதப்பாலோ
இருப்பாலேமனம்படைத்தீர்நில்லீர்செல்லீர்
 எந்தப்பால்விற்கவந்தீரியம்புவீரே. ௨

பூப்பார்த்துப்புகழ்பார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
 கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள்
காப்பார்த்துக்கொடைகொடுக்குநல்லதம்பி
 தந்தசொக்கநாதவென்னால்
காப்பாற்றமுடியாதுகையிலொருகாசுமில்லை
 கடனென்றாலும்
பாப்பாத்திசோரிடுவாளிருந்தாலுமுறங்கமதப்
 பயலொட்டோனே. ௩

கெட்டசாறுதவிடுகஞ்சிகிருமியுண்டமாவறைக்
 கிளைவேர்தெளிந்தயோர்முறிந்தபாகுகிண்டிமா

இட்டசோறுகொழியலும்பிடாதபுற்கையாயினும்
எக்குமென்பதாகனுங்கவின்பாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்பருப்புமுக்கனிக்குழாம்
பாலிசக்கடாளிதங்கள்பண்ணியாரவனையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமோடுமுதவினும்
அன்பிலோருடளித்திடாதவசனமென்னவசனமே.

திங்கவடகயிலாயமுதலாமைந்து
துளுவொன்றுதொண்டைவளநாட்டெண்ணான்கு
தங்குநடுநாட்டிருபத்திரண்டுபொன்னித்
தலநூற்றுத்தொண்ணூறுமலைநாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களத்திவிரண்டுவையைக்
குளிர்தமிழ்நாட்டீரேழுமேலாஞ்சூலச்
செங்கையார்தலமிருநூற்றெழுபானென்கில்
தென்பாகங்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம். (1)

ஓதுமைந்திலொன்றிலைந்திலொன்றுமன்னவன்பிதா
ஊர்திகொட்டவேழின்மீதிலுற்றசாபநிருபனார்
காதல்கொண்டதாளிமாலைசூடிதம்பிதம்பிசேய்
தன்குடைப்பிணைவன்மற்றலைக்கிரீடதாரசனார்
காதனானபன்றந்தைபாகனபின்வன்பகைக்கமைக்
கலையெடுத்தகையனையர்சதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
நீதிருதைகொண்டுவந்தசிலைவதிந்தபதியினை
சிரமரிந்தவன்கொள்பாரிசேரிலாலுறைந்ததே.

ஓதும்—ஐந்துபஞ்சபூதம்-அதிலொன்று—நிலம்-அதில்-ஐந்து- ஐந்து திணை-அதில்ஒன்று-குறிஞ்சி-அதற்குமன்னவன்-முருகன்-அவன்பிதா - சிவன்-அவனூர்தி-இடபம்—அதற்கேழ்—விருச்சிகம்- அதன்மீதிலுற்றசாபம்—தனுசு-அதையுடையநிருபன்-இராமன்-அவன்தம்பி பனைமாலைசூடி-பலராமன்-அவன்தம்பிகிருஷ்ணன்-அவன்சேய்-மன்மதன் - அவன்குடை திங்கள்—அதற்குப்பின்இவன்-சனி-அவன்கிரீடம்—அரவம் - அதைக் கொடியாகவுடையவன்—துரியோதனன்-அவன்நண்பன்-கர்ணன் —அவன் தந்தைசூரியன்-அவன்பாகன்—அருணன்—அவன்பின்னவன்—கருடன்—அவன்பகை—ஆதிசேடன்-அவன்சுமைபூமி-அதன்கலை—கடல்- அதையெடுத்தகையர் அகஸ்தியர்—அவனையர்-பிரமதேவர் - அவர்கதிபெறத்தவஞ் செய்தோன்-அனுமான்-அவன்றந்தை-வாயு - அவன்தொனிவர்த்தில-

பேருசிரங்கள் - அவைகளைப்படியாகவுடையவன் - இராவணன் - அவன் பிராரிக்கவன் - திருமால் - அவன் கொள்பாரி - இலக்குமி - அவள் சேர் இல் - தாமரைப்பூ ஆலுறைந்தது - ஆலமரத்தின்கீழிருந்தது - (இதுபொருள் மேற்பிரிந்ததலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்த அலர்க்குறியைக்கண்டுபாங்கிதலைவிக்குணர்த்தியது)

கொடுத்தமுத்தமிழ்க்கத்தியனைனைவேதோன்றியபுனைச்சேனையர்கோன், சொலக்கணைப்புலவனிலகணைக்கவியைத்துதித்தங்களிக்கிறிங்களிலோம், படைக்கினிற்புகுந்தயமதாதழியந்தவனோர்வடித்தசட்குடித்தாரின்றவனோர், வறுத்தகட்கடிதுக்குகட்டுகின்றவனோர்மயக்கியுட்டியக்கழற்றவனோர், கடுக்கினையிடற்றிலொடுக்கிவிட்டவனோகையிலேசிலம்பையிட்டவனோ, கனத்தருளாகொடியையநாவில்விட்டவனோகண்ணிலேகுழையையிட்டவனோ, மூக்கிலயிற்றிலாழியிட்டவனோமுகத்திருபதக்கமிட்டவனோ, முனைத்ததோளொருபான்சதங்கையிட்டவனோமுழுப்பட்டவர்க்களாதிலையே. ௭

கடுவிதைய் - சிலம்பு - மலை - நூற்கொடி - வாணி - கண் குழைகட்செவி ஆழி - கடல் - இருபதக்கம் - இருபதுகண் ஒருபான் - சதங்கை - ஆயிரம்கை.

நேமதுரகவிவிரகன்றெவ்வைவருபெருமான்
செல்வச்சாங்கார்தானைத்தினம்வணங்குகளியேம்
யாமதுவுண்டாலுமதுமக்கழைவரிர்போல
எமைமயக்குமோமயக்காதினியியம்பக்கேளீர்
வீமனக்கனத்தியனேகுபேரனமகன்புதனே
விருனைமுகனொருவன்விரும்புமகன்குகனே
காமன்மகன்சயந்தனேவேதன்மகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடல்கடந்தானே. ௮

வீமன் - பிரமன் - குபேரன் - சந்திரன் - விருனைமுகன் - விருன் ஐம்முகன் - காமன் - இந்திரன் - வே - மூங்கில் - கால் - காற்று

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசைப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவுக்கும்
விந்தையப்பாவாசிரியப்பாவும்
வெல்லப்பாவதுபோலவிகடப்பாவும்
எந்தப்பாவுந்தெரிந்துமொருபேரில்லா
எதுப்பாவிக்குளிதிணைப்பாதகத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்மேல
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே. ௯

ஆதிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ
நாதியற்றுப்போனாயோவழிகாட்டாயோ
நாயேனுக்கிரங்கிலந்துநலந்தாராயோ
பாதிவழிதன்னிலவதிப்படுத்துவாயோ
பாதகனாதிருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே. ௰

நீறுஞ்சுமந்தேன்விறகெடுத்தேனிக்கஞ்சுமந்தேன்சரணங்கம்
நிகழவடிபட்டுதைப்பட்டேனின்றேன்வைவயைக்காளாக
ஆறும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தேனமுருமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனதனாலல்லோவுன்னடியானனக்குச்சரியானேன்
காரும்விரும்புங்கடுவணிந்தகளனேகருணைப்பெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணாதகாலகாலாவென்றுயரம்
தீரும்படிதண்ணருள்புரிவாய்சிவனேயமார்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடவூர்ச்சேவகனே. ௰௪

காளமேகப்புலவர்பாடியது.

ஏறுகட்டியகொட்டிலாங்கமேயிரண்டுமுகன்வாயிலாயமே, மாறுக ண்ணப்பன் வாய்மடைப்பள்ளியேவாய்த்தவோடை திருமால்வதனமே, விறுசேர்திருத்தொண்டனில்லாளுந்திவேட்டநற்சறிகாய்க்கின்ற தோட்டமே,நாமுபூம்பொழிற்சூழ்தில்லையம்பலநாரிபாகற்குநாடகசாலையே.

கடுவெழுத்தலங்காரம்

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிலமிவ்வேழின்
உருவாமேழெழுத்திநடுவெணக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினெண்கணையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருத்தினன்கையிலேற்றான்
ஒருமதலைதனக்களித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொன்காத்தமைத்தானுகந்தாளிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளாடும்பாமன்றானே. ௰௫

திருமால்வாகனம்—நாசாரி-நாவாய்—கலசம்- இராசி-கன்னி-சினை-கவ டு-தெவிட்டார்—ஆரார்-மாதுலன்-மாமன்—கோகிலம் - பல்லி — இவற்றி

ண்-நடுவெழுத்துகள்-கால்ன்வராமல் இவற்றின் ஏனையவெழுத்துக்களின் பயன்-நாரி-உமை(கம்-கபாலம்) (கனி-பழம்) (கடு-விஷம்) ஆர்-ஆத்தி) (மான்)(பலி-பிச்சை)

கூற்றவனைவின்மதனையரக்கர்கோவைக்
  கூனிலவைக்குஞ்சரத்தையிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவமாளத்தோள்க
  ளிறவெறிப்பவிமையப்பெண்வெருவவேலக்
காற்றெழிலாணயனத்தால்விரலாற்கற்றைக்
  கதிர்முடியாற்கரதலத்தாற்கணையாற்பின்னும்
ஊற்றழியவுதைத்தெரித்துநெரித்துச்சூடி
  உரித்தெரித்தானவனென்னையுடையகோவே. ௰௪

பொன்னனைவாளரக்கனை நூற்றுவரைக்காவைப்
  பொருசிலையைக்கனைகடலைப்பொன்னனின்று
நன்மகற்காய்ச்சூர்க்காயைவ்வருக்காய்க்காதல்
  நட்பினுக்காயச்சானகிக்காய்நடைவைக்காக
மன்னுகிறல்வடிக்கணையால்வலையாற்புள்ளால்
  வயங்குதோள்வலியால்வானரங்களாலும்
உனனுடற்கிறிச்சிரங்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
  முதலொடுங்கொண்டிழுத்தடைத்தமோகூரானே. ௰௫

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளிருக்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்கக்கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனுக்குச்
செந்தப்பொடியேன்பூமுடியேன்கிழமாய்நரைத்துமுசந்திரைந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்வீறுப்பேனெடுப்பேனுன்னைக்கொடுப்பேனே, ௰௬

ஏழானையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசென்னனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்சிறுபுலிகளிப்புலியோடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாகிக்காடெல்லாம்பாதவிக்கவடுகாடுப்படியில்வந்து
கூழாகிவயிறறினிற்போம்பொழுதுகுணம்போகாமற்குமுறுந்தானே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுஞ்சொல்லியென்கையிலெள்ளித்
தாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம்பின்னின்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாணமங்கேயென்னைப்போவதிங்கு
வாவென்றிழுக்கவும்வந்தேன்விராலிமலைக்கந்தனே. ௰௮

கொச்சகம்

காவொன்றுபேர்படைத்தாய்ககனத்துறும்போது
நீயொன்றுபேர்படைத்தாய்நெடுந்தரையில்வந்ததற்பின்

வாளொன்றுலெமன்றலையாராச்சியர்கைவந்ததற்பின்
மேலொன்றுமேப்படைத்தாய்மூப்பெறும்பெற்றமே, ௰௯

மூன்றுகதிராளக்குமுடிமன்னர்க்கரத்திருக்குமணிகளென்னை
மன்றுமமேலாட்டுவிக்குநாதனைச்சொற்சேட்பிக்குமடக்குமாட்டைப்
பன்றுகத்தலைகறுக்கும்பாலனைச்சொறசேட்குவிக்கும்படிப்புண்டாக்கு
என்றுறுக்கிழவருக்கோரிடுப்பாகுகடைகொடுக்குமென்கைக்கோலே ௨௰

கருந்தலைசெந்தலைதன்காண்றிருக்கால்கடையிற்சுற்றி
வருந்திக்குடைவைக்குந்தாட்டிக்குங்கொத்திட்டுமாய்வதல்லால்
காக்கைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதுகண்டிருந்தும்
அருப்புக்குங்கொத்துக்கும்வந்தார்பிழைப்பதரிதென்பரே. ௨௧

சங்கையிலாமதன்விடுத்தபகழிதைத்தபுண்வருத்தந்தன்னைநோக்கிக்
கொங்கையையொத்திடங்கொடுத்துக்குங்குமச்சாந்தப்பற்றுங்குளிரப்பூ
சிச், செங்கனிவாயிதழ்மருந்துமுள்ளுருக்கேகொடுத்தெனக்குச்செய்தநன்
றி,மங்கையேயிந்திரவிதெர்க்குவடக்குதித்திடினுமறந்திடேனே. ௨௨

ஏமிராவேவரிபெண்பாளெந்தண்டிவஸ்தியென்பாள்
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழுஞ்சோலைபொருந்ங்கொண்டைத்திம்மிகையில்
நாமிராப்பட்டபாடுமன்னையிற்பாடுதானே. ௨௩

சந்தரகவிராயர்-விருத்தம்

ஒருசோட்டிக்கலைமுனியுமொளிதிகழும்புலியானையுரித்தகோவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவர்நாயகனுமயிடன்றனும்
கரியநிறத்திருமாலும்வாலியும்பராசனுமேகாமரும்பால்
பெருமையிழந்தவரென்றால்சிறுமனிதர்க்கெப்படியோபேசுங்காலே ௨௪

வாசவனும்பிறர்தனைக்கவுடலாறுநூறுருவனானவடிவமானான்
தேசுபுகழ்க்கலைமதியுமுடவிழுந்தான்மலர்வேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுதல்விழிதிறந்தானிராவணனுந்தோயகந்தரிறந்தார்மண்மேல்
காசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரமதனைக்கடக்கவல்லார் ௨௫

உணங்கியொருகான்முடமாகியொருகண்ணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குநெடுவாலறப்புண்டுமன்னுமுதுகில்வயிறொட்டி
அணங்குசலியமெலிவெய்தியகல்வாயோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவல்பின்சென்றுற்பாணாக்காமனுயர்செய்யான். ௨௬

கட்டிறலைதிருப்பிவைத்தாற்றலைவலிபோமோவந்தக்கதைபோலட்டிச்
குட்டியிதென்னடிசகியேகெட்டி வயித்தியன்பார்த்திக்கொண்டான்பார்

ன், பெட்டியிலுங்கையிலெவனுண்டையும்பாய்ச்சிடுவனன்றுய்ப்பிலையைக் காயஞ்,கட்டிடுவனிஃதல்லாலாறுதேடாதன்விடுமைபகழிப்புண்டானே. ௨௭

மாமனுமாத்திலேறி மாமனைத்தோளில்வைத்து
மாமனுமாத்னைதக்கண்டு மாத்தினன்மாத்னைதக்குத்தி
மாமனுழையிலேசென்று வளமனைக்கேகும்போது
மாமனுகண்டமாதர் மாமுடன்மாவெடுத்தார். ௨௮

இராமசாமிக்கவிராயர்பாடியது

மாலைதனைப்புனைந்தாலுமலரணையிற்படுத்தாலுமருவார்பன்னீர், ஏலமுறத்தெளித்தாலுமெவ்வளவேனுங்குளிரவில்லையென்செய்வேன், கோலமுடிமணவியிலேகிளிகளொடுசுகம்படைத்துக்குலாவுமெங்கள், சோலைதனைச்சேராமற்காமவிடாய்தணியாதேதோகைமாதே. ௨௯

பாலைநிகர்மொழிமாதேயென்னிடத்தில்பூரணமாய்பட்சம்வைத்துத், காலைமுகிலனையகண்மணவியில்வாழ்சோலையெனுங்கன்னன்பாற்போய், மாலைகேண்மறுத்தாலென்மனத்தைக்கேண்மறுக்கின்மதன்வாராவண்ணம், ஓலைகேண்மறுதழக்காற்கிள்ளாக்குக்கேள்வெறுன்றேடாவே. ()

அரக்கனலைபிலங்கையைவென்றோன்மருகன்றணிகேசனன்பர்பரனருஞ், சிரக்கனலைபாமலுனைக்காப்பாவென்றனையடிதேமொழியேமாலை, வரக்கனலைமதிவீசப்படுமோவவ்வேலோதனில்வாதுக்கேமை, துரக்கனலைமதப்பயலென்றனைக்குனிக்கத்தகுமோசொற்றேனைகநீயே. ௩௧

என்னைப்பார்நாறத்தார்பாணவனைமிகநினைந்திங்கிருந்துவாட
றென்னைவிசிப்படிகாதோழர்பிறப்பிற்சேர்தவினையுடிக்கவாறே
கன்னவெங்களபிராமன்வசுதுன்சாமனிபற்காசிகோட்டில்
அன்னவயற்குருகினங்காட்டாதிருக்கமுடியாதென்றனைகுவீரோ, ௩௨

தன்மனையிரதமாக்கித்தன்மகன்வலவனாக்கித்
தன்மகன்போரேறுந்தனக்குனைத்துனன்காலாக்கித்
தன்னனைநாரியாக்கித்தானுமேமப்புமானுன்
தன்மனமிடங்கொண்டுய்த்தசங்கரன்றனக்குமாயன். ௩௩

முன்னொருவூரின்பேராமுதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
நன்னகர்மன்னர்போரநடுவெழுத்தில்லாவிட்டால்
கன்னமாமிருகத்தின்பேர்கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதனின்பேராமூரின்பேர்விளம்புவீரோ. ௩௪

மதுரா-துரை-மரை=மதுரை.

புதுவைமுத்துக்குமாரதொண்டன் தமிழ்போலக்கவிமதுரம்பொழி யப்பாடும்,சதுரருண்டோவெனவிரிஞ்சன்வினவினன்சேடனன்றென் றனோர்,பதமெனினுந்தோன்றுமன் மால்கொண்டுகடல்வீழ்ந்தான்பதும ன்சிறி,மதமுறுகாவைப்பிளந்துகாதறுத்து மண்சுமக்கவைத்திட்டானே,

மதுகரத்தைதயிகழ்ந்துகுயில்வடிவேலர்தமையழைத்துவாரோவென் றே, இதமுரைத்துச்சென்றதென்னவின்னமுங்காணேனதனுக்கிரக்கமே து,சதிபிரேதனைவளர்த்தெடுத்ததாய்க்குதவாதார்க்குதவுந்தத்தையேநீ, மு துமறைசேர்குமரர்தமையழைத்துவரமதப்பயலைமுடுக்கத்தானே. ௧௬

குருமூர்த்தமாய்வந்துவினையொழித்துமுத்திதனைக் கொடுக்கத்தி யாகர்,ஒருமூர்த்தியல்லாமன்மற்றுமொருமூர்த்திகளுமுண்டோநெஞ்சே, திரிமூர்த்தியென்பார்களவரவர்வாகனமேறிச்சேனிற்கும்மாய், திரிமூர்த் தியல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற்சேர்த்திடாரோ. ௧௭

இருக்கோலமிடுங்கலைசைத்தெய்வசிகாமணிமுகில்வந்திணங்காநாளி ல்,உருக்கோலவடிவாளுன்மைந்தனுமைத்துனனுநிதமோய்விலாமல், மரு க்கோலஞ்செய்வதினும் வடவனலைச்சொரிவதினுமயக்கமுற்றுத், திருக் கோலங்கொண்டமதனயக்குகின்றான்மயங்குகின்றாடினமுந்தானே. ௧௮

முந்தனத்தைதாதுவிட்டேன்வரவுமில்லை மகாராஜன்முனிந்தேவில் லால்,எந்தனத்துக்கிலக்காகமலர்வாளியெய்கின்றானினியென்செய்வேன், சுந்தனத்தையகலாதபூம்பாவைவேலப்பன்கையாற்பூசுஞ், சந்தனத்தைச ல்வாதைதீர்ந்துமனதுருகுதடிதையலாளே. ௧௯

வெறிவிலக்கல்.

குருந்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குருட்டிக்
கருத்திற்களிக்குங்குறுங்குடிவாழ்தருமண்ணல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிக்கிட்டதீப்போலக்காமம்படைத்தவிந்த
ஒருத்திக்கொருவன்பகைபோநச்சொல்லுமூரவரே. ௨௰

தொட்டிக்கலை—சுப்பிரமண்ணியதம்பிரான்வெண்பா.

வல்லவகுளத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
கல்லவகுளத்திருக்குநாதனை-மெல்ல
வடிவாளைக்கொண்டமணவாளாகணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டென்னிடர்மாற்று. ௨௧

(குளத்திருக்குநெற்றிக்கண்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கிநின்றன்முகநோக்குமுன்போயினளென்
றுன்னிடவிழ்ந்தனள்கைதொடவுய்ந்தனளுன்னுடனே
பின்னும்புணர்ந்திடமுன்னறிவற்றிடபெற்றபிறப்
பொன்னலமென்றனளோகத்தான்மலையீங்கொடியே. ௪௨

ஒட்டக்கூத்தர்.

தற்கோலிப்பாசப்பூசற்கேதட்டாமற்சாகைக்கேநிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசித்தேமுட்டாமற்சேவித்தேநிற்பீர்
வற்றுநெட்டோடைப்பாசச்சேன்மைப்பூகத்தேறித்தாவிப்போய்
நெற்றுறுநறுலைப்பாகிற்சேர்நெய்த்தானத்தானைத்யானித்தே. ௪௩

புகழேந்தி

விக்காவுக்காவித்தாவிப்போய்விட்டாணட்டார்கட்டேர்புக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பாடுற்றேயிற்றேடிப்போய்வைப்பீர்நிற்பீர்
அக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழப்பாடத்தீவெப்பாடப்பூண்
டெக்காடக்கானத்தாடப்போநெய்த்தானத்தானைத்யானித்தே. ௪௪

ஆக செய்யுள்-௩௫௨.

இப்பதிப்பில் நூதனமாகச்சேர்த்த

பலவித்வான்கள்பாடியபாடல்.

கலித்துறை.

நீந்தாவறிஞர்பிணியாளர்கல்விநெறியறியார்
பூந்தாமஞ்சிவிருந்தொளிப்பார்பொருட்கேசிவிகை
யூர்ந்தேதசுமைசுமந்துண்போரிவர்களுயிரிருந்து
வீந்தாரிவரைவர்காண்செழியாதிருவேங்கடமே. ௧

கொடுத்தாலிகாக்கின்றநாவேரிவற்றிக்குறைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீருண்ணுவாதுபோலிந்தமாநிலத்தி
லடுத்தாரைரட்சிக்குந்தாதாவென்பார்க்கடையாளம்பிச்சை
யெடுத்தாகிலுங்கொடுப்பார்வெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௨

வெண்பா,

மாயிக்கோர்மாயியுண்டுவாணருக்கோர்வாணருண்டு
சாமிக்குமேற்றகப்பன்சாமியுண்டு-பூமிக்குள்
ளெல்லாந்தெரிந்தவருமில்லைதெரியாதவரு
மல்லாமற்கண்டவர்களார். ௩

ஆங்காலமெய்வருந்தவேண்டாமதுவென்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலை
காட்டானைதின்றகனியதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தனம்; ௪

சொல்லிச்செய்யார்பெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலைவேற்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாநற்பாதிரியைப்பார். ௫

கலித்துறை

முற்றாததில்லையும்வாசமுமுள்ளருமுனையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்செய்துவைத்ததுண்டோவன்புஞ்சற்குணமும்
பெற்றார்பிறவிக்குணங்காணதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றால்வாராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா

மிக்குப்பெருகிமிகுபுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொலிகடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையாயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கிழ். ௭

உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமில்நெஞ்சத்தினுடு-நடக்கையின்
ஒள்ளியனல்லான்மேல்வைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லையேவில்லையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமன்றே. ௯

கதிரவனிலையேற்கண்ணிற்காண்பனமறையுமாபோல்
நிதியமொன்றிலையேலியார்க்குநீதிமான்ஞானபோதம்
துதிபெறுகீர்த்தியாண்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
சதிரபிமானமெல்லாந்தன்னிலேமறைந்துபோமால். ௰

கலித்துறை.

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையற்ற
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்தித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனத்ததண்டு
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே, ௰௧

மேவுமென்போகம்விளம்பில்பெண்ணுடையியன்கலன்பாற்
றாவியப்போசனந்தாம்பூலம்வீசுசுகந்தமன்றி
ணெவெழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமிவைகளைந்த
வாவிக்கடவுளருட்பாழிபெற்றவசிட்டமே. ௰௨

வெண்பா,

என்கோனைமேகக்கொன்றியிருகோனை
கண்கோள்களாபமிருப்பதொன்று-பன்கோள
மருமப்பசின்மூன்றுமுப்பத்திரண்டு
விரிசிவினையென்றுணரப்பாற்று, ௰௩

மன்னவன்றுணங்கொடிதென்வருத்தலுமதற்குத்
தன்னுண்பன்கொடியடுத்தகொம்பதனையேசூழும்
கன்னிமாதருமன்னருந்தங்களைக்காத்தீதே
பன்னுமிக்கிதஞ்செயுமவர்பாற்செய்வார்பரிவு. ௰௪

பாவிகளகத்தினைப்போலும்பலவிரதியர்கள்போலும்
வருசகாயர்போலுமுறைமுறைசுற்றம்போலும்
மேவுவரவணைச்சேரின்மேன்மையரோலுமுப்பார்
பூவையுமுயலுமுன்னோர்ப்பூனையைச்சேர்ந்தவாமே. ௰௫

வேங்கருங்கொடுந்தீயும்வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாந்தளுஞ்சரிபாதகினன்னவன்பக்கல்
போந்துநண்புகொண்டவிதீபுரக்குமாறென்னும்
மோந்திடும்படிக்கடிப்பதுமன்னர்தம்முறையே. ௰௬

ஒருவருக்கமுதளித்தானும்பனுலகமாளு
மிருவருக்கமுதளித்தாலிந்திரன்பதவிசேர்வார்
மருவியபூசைசெய்துவந்தவரிளப்பையாற்றில்
திருமடவன்னதானஞ்சிவாலயமாகுந்தானே. ௰௭

வெண்பா

அருக்கனையுஞ்சோமனையுமைம்மூன்றுநாளதனிற்
பெருக்கவயவந்தீண்டிற்பேசுங்கால்-செருக்களத்தின்
மன்னர்மடிவார்மடிவாரேயாமாகில்
அன்னமரிதாய்விடும். ௰௮

பரிதியும்பஞ்சமாகிற்பார்மதிவெள்ளமாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகுங்கொடும்புதன்காற்றதாகும்
பெருத்ததோர்வியாழம்வெள்ளிப்போகமோவிற்குங்
கருத்ததோர்சனியுமாகிற்சலகமும்பற்றறுதே. ௰௯

வெண்பா

கல்லாடர்செய்பனுவல்கல்லாடம் நூறுநூல்
வல்லார்சங்கத்தில்வந்தருளிச்-சொல்லாடா
மாமதுரையீசர்மனமுவந்துகேட்டுமுடித்
தாமசைத்தார் நூறுதரம். ௨௰

இடுகாட்டுமங்கையெனும்பிற்புராண்மால்
சுடுகாட்டிலாடுவார்சுட்டி-னெடுகாட்டுஞ்
சப்பந்தாயென்புநின்பாறந்தாக்கிக்கொண்டிலனே
கும்பந்தானென்னுமுலைக்கொப்பு. ௨௧

கலித்துறை.

அரியெச்சில்போலவாவெச்சிலுமஞ்சரியெச்சிலும்
எரியெச்சிலேழுமுனியெச்சிலும்போர்வேந்திழையாள்
கரியெச்சில்போன்றனள்விக்கிரமச்சோழன்சனைத்தகன்றின்
புரியெச்சிலுண்டபுயல்வண்ணனெச்சிற்புரந்தரனே. ௨௨

வாக்குமனமுமுடையானென்னூர்தமணிமுடிநீ
ராக்குந்திறமையிருங்கோளன்வெற்பிலனையனடுக்கம்
போக்கும்புனிதனுங்கந்தனுமாலும்புரந்தரனும்
நாக்குங்கழுத்துந்தலையுமில்லான்பகைநாணல்லவே. ௨௩

காயுங்கடுஞ்சுரமீதென்றுகாட்டியகையுஞ்சொன்ன
வாயும்புகையெழும்பாலையிலேமணிமாமகுடம்
தோயும்புகழ்க்கச்சிச்சுந்தரபாண்டியன்தோகைவெற்பில்
தாயுந்தமருமில்லாளிங்ஙனேனின்றதார்குழலே. ௨௪

ஆகசெய்யுள்-௯௱௬.

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடியயடக்கு.

கருப்பஞ்சிலையுமோர்கரமே-கண்டோனுஞ்சூகரமே
காமப்பயனுமோர்க்கரமே-கணையைத்தொடுப்பான்சீக்கரமே
வருத்தம்புரிவாரனேகரமே-வல்லார்மடவார்நிசகரமே
மாமால்வெங்கடேசுரெட்டன்-வருவான்வருவானென்றிருந்தே

திகத்துப்படிக்குமனோகரமேசெய்நாவினிக்கிவாகரமே
இனிமேல்வருவாயெனக்கபமேதெரியவுகித்தான்சக்கரமே.
பொருத்தக்கருகண்ணுகரமே போர்வே இலவிராகரமே
பூவைமாருஞ்சேகரமே புகழ்ந்தேன்ரத்தினகரமே. கூ

கையால்முகத்தைத்துடைத்துமலர்க்கண்ணாலெனைப்பார்த்துமலர்
காலால்வண்டுகுடைந்தமலர்க் கனியையெனதுகுழற்கணிந்து
மெய்யானதையேநடவியென்றன்மேலேயிலங்குமுடைமையெல்லாம்
வெவ்வேறாக்கவேந்தனை மீட்டுநிறையாத்தரித்துமங்கே
கையாலிடையத்துகிலாலே நன்றாப்பொதிந்துமனம்விரும்பி
கைத்தான்வெங்கடேசுரெட்டன் நாளுமகிழ்ந்தவனைப்பார்த்தேன்
மையார்விழியார்தமைக்கலவி வகையாலுருக்கிவசப்படுத்தும்
மார்க்கமவனுக்கல்லாமல் மாரன்றனக்குவாராதே. ய

தலைவனைச்சேர்ந்தவகைக்கும்-கடலுக்குஞ்சிலேடை.

மடிமேலேங்கிமலர்வாய்த்தேன் வழங்கித்தனபாரத்துசிரும்
வைக்கத்தனமேகசங்குமென்றுமணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்கக் (கு
கொடியினிடைகால்விசைத்தெழும்பிக் கொள்கப்பலைப்பாயசைக்கவுங்
கூடவளைச்சோமனுந்தோயக்கொட்டுமமிர்தம்கொப்புளிக்கப்
படியையளந்தகாலாற்கற்பாறைமிதித்துமடமாதைப்
பார்த்துமுனியேயிதுவெனவேபகர்ந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
துடியுமுழையும்படைத்தவெற்றித்துறையைச்சேர்ந்தவிதம்போலத்
தோற்றுங்கடலேநானுனக்குச்சொல்லிக்காட்டவேண்டாமே. கக

அப்புறத்தொழுக்கடிக்கும்அத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
அக்கணத்தினிற்றொடைக்குள் அப்படிப்பதித்தெழுப்பி
இப்புறத்திழுத்தொருத்தினப்படிச்சமத்திகெட்டி
இத்தனைக்குமூத்தரித்ததிப்படிக்கெனப்படப்பை
சுப்புறக்கெடுத்தும்வித்தைகுற்றமற்றவிசைதருத்து
குத்தெனச்சொலச்சொலிக்கொடுத்துமாத்தடுக்கடுத்து
மெய்ப்புறத்தொழிற்பயிற்றிவெங்கடேசுரெட்டமன்
விடியுமட்டுமனுபவித்தவித்தைநல்லவித்தையே. கஉ

ஒருகரத்தில்விடவிலைப்பின்உபரிவித்தைமுதனடத்தி
உயிர்செலுத்திகரிகரத்தில்உரகணுச்சிமேனியசைத்து
மருவியுப்புறமுதுடைத்துவரவெழுப்பியகிலெலாக்க
வலுமயக்கம்வரவிரித்தமலரினைக்குள்விருந்துபார்த்தும்.

இருதோளை க்குளவனிருக்க எனைமலர்த்திமுலைசுவைத்தும்
இதழ்சுவைத்துமொருதரத்தில் இருவருக்குமனமுருகிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்த வெங்கடேசுரெட்டயன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே.

தந்திரங்கலந்துகண்ட தந்தரங்கமென்றுசந்த
தந்திடம்புரிந்தணைந்ததந்திரந்தெரிந்திசைந்து
பந்தெழும்புகின்றதென்று பந்திகொண்டெழும்பவுஞ்ச
பந்தெருஞ்சுகம்பொருந்து பந்தயங்களும்பகர்ந்து
வந்துவந்திருந்தகொங்கை மந்தரந்துலுங்கவண்டு
மண்டுகொண்டைகொண்டலென்று வந்தொதுங்குசன்னைகண்டு
விந்தைவிந்தையென்றியம்பி வெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்த வேளைநல்லவேளையே.

மடியில்வைத்துமுலைபிடித்து வலியமுத்தமிட முகத்தில்
வதனம்வைத்துமதனவித்தை வகைபிறக்கவலுவைத்து
முடியுறைக்கநகமழுத்தி முதுகினிற்கைபடவணைத்து
முறுகிமெத்தவிறுகிவெட்க முழுதும்விட்டுமெலவசைத்து
கெடியபுட்கள்குரலெழுப்பி நிலைதரித்தவிழியிமைக்க
நினைவுமற்றபரவசத்தினிறைவெணக்குவரமயக்கி
விடியுமட்டுமனுபவித்து வெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே.

மடக்கு.

சுரதஞ்செயவேகடிதடவிச்சுரதந்தனையேதொட்டதுமீ
சுரகந்திரமாமதனையுமீசுரதந்திரமென்றெண்ணேனே
சரசஞ்சொலியேநகைத்ததும்மிஞ்சரசந்தனே முடித்ததனூச்
சரசம்பிரமவேவெளுத்தசரசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
காகஞ்சமுமென்முலையானகரகந்தொடும்போதிலனந்
சரகந்தையும்போய்விட்டதராகந்திருவமணமிதுவே
ஆரவந்தருபுட்குரன்முழங்கஅரவந்தனிலேநடித்தமுகில்
ஆமால்வெங்கடேசுரெட்டன்அனுபோகத்தைத்தொடுத்தானே. அ

மடக்கு.

சேலையுரிந்தான்கழிந்துவிழிச்சேலையுருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானன்செவ்வாய்நீவிப்பற்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரினுக்குள்மாலையமைந்தபிறைபோல
வைத்தானகத்தைக்கவளையுஞ்சுவைத்தானயமிதென்றுவைத்தேன்

சாலையிடுப்பிலிருக்கியொருக்காலைவகையாலெங்கணத்தாற்
கட்டியிணைக்கத்தொடுத்தவகைக்கட்டிசொலவுமனம்வருமோ
வேலையொடுநதிகளைக்கடலேவேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
வெங்கடேசுரெட்டனெனைமேவச்சமையம்வாய்த்ததுவே. ௯

மடக்கு.

கலசமுலையைத்தொட்டணையுங்கசைமருயாமெனிற்பிடித்துக்
கசக்குமுலைக்காமனையும்பருகக்கசக்குமெனவுனையாதே
சலவையுரிவேனுயர்ந்தபுயாசலவையினுநான்விடுவேனே
சவாதுவழித்துக்கழுத்தினிற்பூசவாதுவனைநேரிதழ்பருகு
புலவிதனையேயினைப்பதுநான்புலவிதலமோசமயமென்றே
புகழ்சேர்வெங்கடேசுரெட்டபூபாவுனையேநாளினைந்தேன்
நிலவானதுவுங்குளிரவந்தாநிலவாசமும்வந்தடிக்கவுநான்
நினைப்பாடலிமேல்மருவவுநீநினைப்பாயலிமேலென்றேனே. ௰

கனவில்மருமன்னவனைதுகையைப்பிடித்துமடியில்வைத்துக்
காற்போற்குழலைக்கோதியவன்கையான்முதுகைத்தடவியுமென்
மனதுகுளிரமுன்புசுருள்வழங்கியவனேபின்புமுத்தம்
வழங்கித்தலையைவளைத்தகரமாறிச்சுவைத்தான்வகைக்காரன்
சனகன்மகளைமணம்பொருந்துந்தாமோதரன்போலிருபுயமுஞ்
சாதிவசசக்கணமலருஞ்சந்த்ரோதயம்போற்றிருமுகமும்
எனதுவிழியிற்குளிரவுங்கண்டிருந்தேன்வெங்கடேசுரெட்ட
மேந்தரனகலவிதனைக்கடலேஇன்னம்புகல்வேன்கேட்பாயே. ௰௧

ஆழியிடத்திலிருந்தாளென்றவளுமுறைப்பமகிழ்ந்துகனை
ஆழிகொடுத்தானதனுடனேஅதிகவிலைமுத்தமுங்கொடுத்தான்
ஊழிகாலம்வாழியெனஉளாக்கத்துதியெமைப்புரக்கும்
உரமேவான்வெங்கடேசுரெட்டனுகந்துவெகுமானமுங்கொடுத்தான்
சூழியானையென்றமுலைத்துணைமேலேற்றிமுரசமெனத்
தொனிக்குஞ்சிலம்புமலம்பவளைதுகிலுந்தரிக்கமனைக்குள்வந்தேன்
வாழியெனவேநானிருந்தேன்மாரப்பயலும்புறம்போனன்
வையமெலாழிந்துகண்பொழிந்திமன்னன்வரவுங்கண்டேனே. ௰௨

மடக்கு.

கடலேயுன்போல்வந்தவளைக்கண்டேன்மகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுங்கற்
கண்டேயுனைப்பதெல்லாநீகண்டேயெனவுங்கண்டேனே
உடலேன்பசந்தாயென்றளார்உறவேன்பசந்தாயுனக்கவெனக்
கொருவரிலாதவாறென்றேன்உள்ளதெனவேதலையசைத்துத்
திடமேபுகன்றாள்புவிபுரந்தசெயமால்வெங்கடேசுரெட்ட

தீரன்கொலுவிற்சென்றுளென்செய்தியுரைத்தான்பவனிகண்டு
தடமென்றுலையார்பொதுமாதர்தம்மிலொருத்தியதுமிகவிப்பெண்
தாங்கொடுக்கவேண்டுமென்றாள்சாமிகருத்துமிசைந்தானே. ௰௩

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலவன்கருப்பனிவனேச்சிவப்பனென்பார்
காளமேவலனென்னிலவன்கண்ணிரண்டுங்கலந்திருப்பான்
பூமன்னவனைக்கருணையாப்பூமான்வெங்கடேசுரெட்டன்
புகழ்ச்செட்டப்புரந்தழைக்கப்புருடனைப்போல்வரக்கண்டேன்
சோமன்றனக்குமாமனேயேதுணையாயிருக்குமாமனேயே
சூழும்புலிக்குள்வலைபட்டேதுடித்தேன்மதனால்வலைபட்டேன்
ஆமன்மதன்சேர்வைப்பறையேஆரமணிசேர்வைப்பறையே
ஆழியிலேயாப்பயகிலேயேஅன்னையாலும்பயகிலையே. ௰௪

கடலுக்குந்தலைவிக்குஞ்சிலேடை-மடக்கு.

கச்சங்கடக்கவடனகாக்கொங்கைக்கும்பசலைபொருந்தியமங்
கைக்கும்படிக்குமிருந்துமடல்கைக்குந்தரிக்கவெண்ணிமதி
உச்சம்பார்க்குமடவார்கள்உள்ளங்கவரக்காமனைப்போல்
உதித்தேன்வெங்கடேசுரெட்டன்உலாவப்பார்த்தேன் பெருங்கடலே
அச்சங்கூறுமுன்னிடத்தில்அச்சங்கூறுமென்னிடத்தில்
அம்பாசலசமாய்நீயுமசன்அம்பாலசைவுமெனக்குண்டே
மச்சங்கவாதுன்னையுங்காமச்சங்கவாதெனக்குமுண்டாம்
வணங்காராகுமுனக்கெனக்கும்வணங்காராகுஞ்சிலதியமே. ௰௫

மடக்கு.

வருந்துஞ்சனகிமுகம்பார்த்தவரிவிற்பலத்தைப்பின்பார்த்து
மணக்கோலஞ்செய்திருந்தவன்வேள்மணக்கோலஞ் செய்ததைப்பா
ரான், இருந்துவுலையும்போச்செனவேதெரிவைமாதாமயலாகுஞ்
செயவேள்வெங்கடேசுரெட்டதீரனிளசைக்கடற்றுறைவாய்
இருந்திடஞகைக்காவேளன்னைத்திடஞகைக்காவே
ஏற்பகாலத்திடந்தூரோவசுங்காலத்திடந்தூரோ
பொருந்துமனைவின்வாய்த்திட்டே பொருப்பேனுந்தாய்வாய்திட்டே
புதியாமதியாசந்தினமேபொருகாமதியானந்தினமே. ௰௬

மடக்கு.

காரியுனையகொடைக்குபகாரிதமிழ்பாராட்டும்விப
காரிமதியோசனையாலுங்காரியகருமம்புகர்வோன்

வெரிவனசத்திருமாதைகவிழியுளிருத்திப்பகையனைத்தும்
　　வென்றோன்வெங்கடேசுரெட்டன்மேவுமிசைக்கடற்றுறைவாய்
வார்முகட்டிவெழுகலமேயனைபோனதுமெழுகலமே
　　வந்தால்வருமீசுரப்பாறேமெயவெனக்குஞ்சுறப்பாறே
சீரிறுயமீன்புலவேவெநெடுநாட்செலுமேமோநான்புலவே
　　செய்தற்படருங்கொடியமோரேபனைமாகொடியாரே.　　மௌ

மடக்கு.

கனத்துப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக்கம்புதிரண்டசெண்கறுத்துக்
　　காமன்பகுடப்போற்பரந்துகச்சுக்கடங்காக்கனதனத்தார்
மனத்துக்கிசைந்தவழிவழுகன்மதவேள்வெங்கடேசுரெட்டன்
　　வனைநதியும்வைப்பாறும்வந்துபெருகுங்கடற்றுறையே
உனக்குமோவாசஞ்சலமேஉள்ளத்துளவாசஞ்சலமே
　　ஒழியாதுப்புயக்கம்மேஉண்டேதுப்புமயக்கமே
இனைத்துமோதுவரியாமோதெரிந்துமோதுவரியாமோ
　　தேனுகோடமலைத்தேனேசித்தங்கோடமலைத்தேனே.　　ஙே

பாட்டுடைத்தலைவன்குணத்துக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை

மடக்கு.

தெரியவமுதம்பழகுமணிதெரிந்தவாரம்பிரியாமற்
　　றீரத்திடமுநீங்காமற்செழிக்கவாய்மைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்புனையவந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
　　மனதுநிறையுங்குணம்போலவளருப்பெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனைசினக்கயலேபெண்டாலெவருமெனக்கயலே
　　பெருகுந்திரையிற்செல்லீரோயின்மழக்கத்தூதுசெல்லீரே
அரியின்பனையேமூடலேயமைத்தாரெவருமூடலேய
　　ஆரூர்க்குரித்தாங்கனைக்கூடே அறுகேன்மலர்தாங்கணைக்கூடே.　　டே

ஆக-செய்யுள்-சுசுரு.

பின்முகிகுவெண்பாவும்வெண்டுறையும்

கல்விக்குஞானக்கருத்துண்டாங்காயமுறும்
தொல்வினைகளெல்லாந்தொலையுமே-வில்லைக
னிற்புயற்றிருக்கணத்தனித்தன்வச்சிரப்புயத்தோர்
கற்பகத்தினைத்துதித்தக்கால்.　　௧

சிந்தாகுலந்திருஞ்செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென்பூந்தழைக்குந்தரும்-டைந்நாமத்

தானவபத்தானை மலைப்பாவைபளிந்தானை மகத்
தானைமுகத்தானை நினைந்தால். ௨

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்லும்புனைவார்விரிஞ்சேசர்-புல்லுமதன்
சோனைபுடிக்காரிமைபக்கோதையிடத்தார்சமலத்
தானைமணத்துநினைத்தால். ௩

அண்டர்தமக்காசாமன்புபடரக்கொம்பாம்
மண்டவுணர்தம்முயிர்க்குவன்னியமற்-பண்டுகிறற்
கஞ்சனஞ்சிடுங்கடம்பணிந்தெழுந்துகந்துகுறா
மிஞ்சிநெஞ்சுநிந்தெழுந்தவேல். ௪

ஆதரவாமென்னருகிலஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெப்போதுமே-ஓதுமமிழ்ச்
சங்கமுந்தலங்கிர்தஞ்செறிந்துநற்குயர்ந்துநந்த
விந்தைகொண்டிலங்குசெந்தில் வேல். ௫

இங்கிதமாநல்வாழ்வெமக்களிக்குமுற்பகல்செய்
சங்கடமாம்வேலைதணிக்குமே-பொங்குமுறத்
தற்பரற்கனுக்ரகித்திடக்கருத்தளித்தசத்த
வெற்பினைக்குலைத்தவுக்ரவேல். ௬

சுட்டும்வினைகளறுத்தின்பமுறவேபெருது
பட்டிக்குகந்தருள்பாலிக்குமே-நாட்டமிகும்
மண்டலங்கலங்ககண்டர்கண்டர்துண்டர்மிண்டரானி
விண்டொடுங்கமண்டியுண்டவேல். ௭

உன்னவினிதாயிருக்குமோங்குசெல்வமும்பெருக்கும்
நன்னலருளைக்கொடுக்குநாடோறும்-பன்னும்
சகடமுருளவெருடுகமலசரணகருணைமுநியின்மருகன்
விகடகரிபிணிமுருகன்வேல். ௮

ஊழ்வினையைப்போக்குமேயுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வதற்கோர்வித்தாய்வளருமே-தாழ்வார்
தடபடவெனபதிர்கடலின்முடிமிசை
விடவதிபொடிசெயும்வேல். ௯

ஓராருசென்னியொருமுருகாவென்றனளில்
தீராதவல்வினைநோய்தீருமே-போராடிக்

கொக்கரித்துச்செற்பார்த்துக் கொக்கரக்கனைத்துணித்து
விக்கிரக்கிருக்கரந்தவேல். ௰

கந்தாசுராகாபிலாயமாமலையான்
மைந்தா கவுரி வடிவேலா - சந்தங்
குறமடமானைக்கொள்கணவா குருபரனேபகுமாரா
ஆறுமுகவாபழனியின்வேலா. ௰௧

அன்பர்பயங்கெடுக்குமத்திகிரியைத்துளைக்குந்
இன்பவல்லிகண்ணுக்கெதிருக்கும்-பின்பரந்த
வாகுதோளிமேலேறிமீறிவாகுசாரியோடியாடி
வேகசூரன்மார்பிளந்தவேல். ௰௨

அஞ்சிமயல்சகிபாதங்கமுருகின்ற
வஞ்சியைச்சேர்தென்றணிகை வள்ளலே - பஞ்சமலர்
அங்கசனுக்குங்கிரணத் தங்கிமதிக்குங்கடலுக்
குங்குழலுக்குங்குயிலுக்கும். ௰௩

வாங்குசிலைநுதலார் மாயக்கலவியிலே
ஏங்கிமனமேயிளையாதே-மாங்கனிக்காய்த்
தம்பியொக்கச்சண்டையிட்டுத் தந்தையைச்சுற்றந்தவொற்றைக்
கொம்பனைச்சற்றன்புவைத்துக்கூறு. ௰௪

தாமரைப்பூந்தேனையுண்டு தாதளைந்துவண்டிமிர்ந்து
காமரஞ்செய்வாவிகள்சூழ் கந்தர்சிவ - மாமலைவாழ்
பூவையரங்கத்தங்கம் பூகமிலங்குங்கண்டம்
காவையரங்காஞ்சனங்கள்காண். ௰௫

வந்துமழைபொழியும் வானேவெஞ்சூர்கடிந்த
கந்தர்திருவிசாககாலத்தில் - தொந்தமாயா
சித்துளியைப்போற்றிவிட னேர்த்திபலமாற்றிவிடு
இத்திவருநாட்டென்மொழிகேள். ௰௬

போற்றுவார்வல்வினையைப் போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவதாக்கயிலை யேற்றுமே-தோற்றிய
சுந்தரங்குஞ்செஞ்சொற்சங்கம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தனைசெம்பொன் றண்டைக்கால் ௰௭

ஆறுமுகமென்றளவி லச்சந்தவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால் விலக்குமே-கூறுபுகழ்

மாரியொத்தகுரபத்மன் மார்பிளக்கவேதொடுத்த
வீரசத்தியான்மிகுந்த வேல். ௰௮

வேலாவிராலிமலை வீராவுனக்கொருபெண்
மாலாகியேமின்னு வாடுகிறாள் - நீலோற்
உற்பலக்கயற்கலைச்சியுத் தரித்திடச்சமர்த்தி
அம்பசிற்றிடைக் கொடிச்சியாள். ௰௯

கந்தனென்றும்வேலனென்றுங் காணமயில்வீரனென்றும்
செந்தனென்றுமென்புலவீர் செப்புகிறீர் - முந்தவிளங்
கூனற்பிறைசூடச் சிவனுருக்குபதேசித்தருள்
ஞானக்குருவேடப் பயலை, ௨௰

பன்னிரண்டுதோளா பரங்குன்றுவெப்பொழுதும்
என்னிரண்டுதோண்மீதி லேயிருப்பாய் - பொன்னின்
கதிர்முடியப்பாகுகிடக் கனவ்வாயப்பாபழனிக்
கதிபதியப்பா குமரப்பா. ௨௧

நோகாதோவேலாநீ நோக்குமடமானுக்காப்
போகாவனந்தேடிப் போனக்கால்-வாகாத்
தினைகினைந்திட்டுனைவணங்கித் திரியுமன்பர்க்கருள்செயும்பொற்
கனகதண்டைச் சிறுசதங்கைக் கால். ௨௨

வாரீர்பழனி வடிவேலரோகடம்பைத்
தாரீரென்சிந்தையினிற் றுனுறையீர் - சேரீர்நீர்
கன்றுநஞ்சுபிஞ்சுமஞ்சு கண்கருஞ்சிவந்துபொங்கு
என்றனங்களுங் கசங்கவே. ௨௩

மோகிறமான்மருக வீறுதணிகோவிந
வாகடினமேவுமிவ ளாவியருள் - வாகுவனே
நத்தத்தத்திற்பற்றி நச்சுப்பைகுட்டத்து
நித்தத்திற்பிச்சித்த நீர். ௨௪

பூவைக்குநண்ணுபகற் போதுகமரர்மெலிந்தாள்
வாவிக்கவின்றனிரை வாழ்குமரா - பாவிமகள்
அம்புரம்புகுந்தலைக் கவம்பகந்தணந்தெறிக்க
வெம்பிநெஞ்சமுந் திகைக்கவே. ௨௫

அப்பிறைக்குலைக்குமல ரப்பிறைக்குநொந்துமிக
அப்பிறைக்குக்கண்றுறை கருள்புரிவாய் கப்புதனி

சகத்திரித்தனூற்றுசித்ரசைச்சடைத்தனைக்குறத்தி
யைக்களித்தனைத்தவத்தனையே. ௨௬

என்னிடத்திலேகுமராவென்றுதேபேதகமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயக்கோதாயே-துன்னிரவு
செல்லாப்பகட்டுமென்கண்செல்லாப்புரட்டுமங்கம்
பொல்லாப்பரத்தைவஞ்சிபோல். ௨௭

செங்கமலக்கண்சலங்கிச்சிந்தைநொந்திராமுழுதும்
வெங்கலைக்குஞ்செங்கலைக்கும்வேலோனே-அங்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைநத்துப்பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத்
தாங்கணைமெத்தைத்துத்தான். ௨௮

சங்கரிதோகர்வாழ்சண்முகனேமின்மோக
மங்கையெழின்மேனிகளம்வண்மருங்கு-கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்நங்கந்தங்கங்கம்பந்தந்தந்தம்
பந்தத்தந்தண்கஞ்சம்பார். ௨௯

சீமருவாமுருகாசித்திலங்களுஞ்சிந்தக்
காமருதேன்பூட்டிநெடுங்கன்னல்வலைத்-தேமதனன்
வண்டுவரக்கண்டுளறிவண்டுமதியும்பரிபோய்
வண்டுவரவாய்ப்புலம்புவாள். ௩௰

நாலுமுகமாய்ப்புகழ்ந்து நூறாயிரம்பேர்தம்
வேலுமுகர்பார்த்திருக்கவேண்டாமோ-ஆறுமுகச்
சுத்தனைசிக்கத்துவைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சித்ரக்கவிக்குட்
சந்தனைச்சற்றுசித்தக்கால். ௩௧

பங்கயக்கண்வேலவனேபைங்கொடியாடேடிநீ
மங்கிமிகவுந்தளர்ந்துவாடுகிறாள்-செங்கைமலர்
அன்னநடைமின்னனொளிசின்னவிடைவன்னமுலை
கன்னன்மொழிமன்னுமிவள்காண். ௩௨

எத்திக்கும்போற்றுமிலைவெழிற்குமரா
தித்திக்குமின்கனிவாய்த்தேனுறன்-முத்தமிட்டுச்
சித்திரைச்செப்புத்தனந்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொத்துப்பொற்பதத்திற்சேர். ௩௩

வேலவர்தநேர்நணைந்திசிந்தையாளைநசொல்லவென்
கோலவடபோனையிடக்கொப்பனையே-நேமுடன்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்துக்கட்டிமைக்கணைச்சுவைத்து
தொட்டிணைப்பதத்திலிட்டுமேல். ௫௪

வேலவனேநின்கலவிவிந்தையதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிளி-போலமுலைக்
கச்சுக்குட்சிக்கச்சொக்கப்பொற்சுட்டிக்கட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டத்தைப்பார். ௫௫

ஏவிழியார்கூரலிளனிலாக்கண்டுகருங்
காவிமுகையவிழுங்காஞ்சியே-மேவலரூர்ச்
சக்கரக்கரக்குதைக்கதக்கணைக்கிலக்கெனக்கொள்
நக்கரக்கரக்கணக்கர்நாடு. ௫௬

நாலாநாள்சேர்ந்தணைந்தநன்னயத்தையெண்ணிமெத்த
மாலாநாள்வேலவனைமாரனெய்யும்-கோலாலே
வண்டுகுடியானகுழல்வஞ்சியெனமோபயந்து
வண்டுகுடியாண்மருவவா. ௫௭

வானுதித்தமாமதிக்கும்வாரிவிட்டவேள்கணைக்கும்
மீனுதித்தவாரிதிக்குமேதினிக்குள்-நானொருத்தி
சிந்தைவாடிநொந்தசேதிசெங்கைவேலர்பங்கிலோடி
மந்தமாருதஞ்சொலோதுமா. ௫௮

செந்தழல்போல்வீசுதினிச்சேர்ந்தணைவாய்வேலவனே
கந்தமலர்ச்சோலைவண்டுங்கார்க்குயிலுந்-தொந்தமுடன்
பாடுதுவம்பும்தும்பும்பார்மதனுந்துப்வந்துஞ்
சாடுதுவம்புந்தும்பிந்தா. ௫௯

வாகந்தாவல்லவென்றால்வாகந்தாராகிலுந்தா
சோகந்தாமீறிவளைத்தோய்ந்திடவே-நாகஞ்சேர்
மாலையிற்றுசோலைவண்டுமாரனம்புசூழநொந்திவ்
வேழைநெஞ்சமேகலங்கினாள். ௬௰

பாகாருமின்சொல்வள்ளிபாகாதேவேந்தனருள்
வாகனகுஞ்சரிவிவாகாநீ-யேகாவல்
என்றுநம்புவென்றனொந்தசிந்தையன்புபொங்கவந்து
நின்றுகொண்டிராங்குகந்தனே. ௬௧

வாதாவுன்றனுநடவாதாவோராறிரண்டு
காதாவுன்சித்தமிரங்காதா-நீதாவென்

சிந்தைக்கிசைந்தபடிசெஞ்சொற்கிரங்கியருள்
கந்தப்ரசண்டமுருகா. ௬௨

வந்தனையாவென்றுதுயர்மாற்றிமனவேட்கையெல்லாம்
வந்தனையாத்தந்தருளுமாதவா-பந்தனைய
கொங்கைகுறமங்கையொடுகுஞ்சரிபுயந்தழுவு
கங்கையுமைதந்திடுகுகா. ௬௩

அந்தணர்கள்போற்றுமருந்தணிகைவாழ்குமரர்
வந்துகலந்துமருவுநாள்-பைந்தொடிக்கி
மேல்படுத்தமுத்தநகங்கன்வேல்படப்பொரிந்துதென்றற்
கால்படச்சரிந்ததென்புள்காண். ௬௪

மெத்தமயலாகிமெலிந்தயர்ந்துவாடுகிறுள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ்செவ்வேளே-இத்தலத்தில்
கண்டுமொழிகண்டஞ்சுங்கங்குல்குழல்கண்டஞ்சும்
வண்டுவிழிகண்டஞ்சுமான். ௬௫

இருபுறமுங்காவேரியோர்மாலையாச்சூழ
திருவரங்காவெங்கள்குலதேவா-வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்துயமனிருண்டவுருவுகொண்டே
வரவுகண்டுதிகிரிகொண்டுவா. ௬௬

ஒருத்திமிகமயல்கொண்டுன்சமுகம்வந்தாள்
திருத்தியணையென்றுவகைசெப்பி-யுரைத்திடுமற்
செப்புமுலைச்சொற்பகழிக்கொத்தவிழிச்சித்திரவிற்
பொற்புருவத்துப்பதரத்தாள். ௬௭

பாலாழிநீங்கியிந்தப்பாரதனிலோர்கள்ளனுக்கா
மாலாழிசங்கொளித்துவந்தருளக்-காலாழி
அன்றதைக்கடித்திழுக்கவங்கவற்களித்தமுத்தி
இன்றளிக்கவென்றனக்கு நீ. ௬௮

பாரோர்புகழுவரும்பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரோர்வீதியணுகினர்-நேரே
பணச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற்பதத்திற்கிண்கிணிச்சத்தங்
கிணுக்குக்கிண்கிணுக்கென்னவே. ௬௯

திருவுளவாயிற்பதியிற்சேலேறுமீசா
மருவுளகொன்றைந்தார்வழங்கில்-வெருவுளதேரு

சங்கமுழப் விழுந்திடாதுதங்கமுய்மெழுந்திடாது
திங்களும்புழுந்திடாதுதேர்.

செங்கயலோநீலவண்டோசித்தசன்கைநீலவண்டோ
பங்கயமோமால்வளருபாற்கடலோ-தங்கமலி
வச்சிரநகைச்சிகவைவச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சிலைவிடைச்சிவிழியார்.

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவென்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே-நன்மதிதோய்
குன்றடர்ந்துபஞ்சதவென்றுகொம்படைந்தும்பிருன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே.

சித்தமுனைத்திரவிலித்திரையுமற்றுருகி
சித்தசனெடுத்துவருடிக்கணைதைக்குருகி
மெத்தமயலுற்றபிரயித்துதலைச்சுற்றுதடி
தத்தையொருமுத்தமதுதா.

வேலோகடலோவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தண்டங்கித்துண்டெருளத்தத்திவிழுக்குத்துமுலைக்
கண்டங்கிங்காரிகடைக்கண்.

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோவைங்கணையோ-நீலகிற
வாவிச்சொலைக்கருகில்வந்துபுனலாடுகின்ற
காவிச்சோலைக்காரிக்கண்.

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோமினிர்வண்டோ-தாலப்
பளபளென்றுளிமிகுந்துபவளமிஞ்சிநகைபுனைந்த
களபகும்பமுலைமடந்தைகண்.

முக்கனியிதழ்கொடாமுற்கதிரையிற்குமரா
விக்கநமிக்கவினியிக்கமுது-சர்க்கரையு
திக்கிலைகசக்குதரிசிக்கலையுதிக்கிலதில்
அக்கரையக்குமடடா.

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாதித்தாவஞ்சிமன்று
சேராபாராச்சேகர-நேரே

னொற்றவட்டமிட்டுசெப்பெனப் பணைத்துநிற்தபொற்
றனத்திமிட்டமூத்துவெக்கைகதா. ௩௫

இக்கோலமியக்கோயின்பமணமேபுரிவாய்
நற்கோரருணாசலதுரையே-மன்னுமதன்
பூசனைமைபயேவதின்றுபோர்செய்கின்றதாண்பெரிந்து
காமியக்கறுன்கலங்கினள். ௩௬

கோங்கினரும்போருமிழியோபொற்பந்தோ
தூங்குவளையோவெளிர்செப்போ-யாங்குமின்ன
மன்னுமொழியன்னநடையின்னமிடையென்னவரு
கன்னிவளர்சின்னமுலைகள். ௩௭

இக்கலத்தோர்போற்றுமிறைவனைதஞ்சைநகர்
வித்தகனைசிவாசிவேந்தேகேள்-சித்தசன்றன்
சயிலக்கக்குழுனுநர்தஞ்சதிருமுபெண்டிருமுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனுமஞ்சுங்காண். ௩௮

பூமிதனிற்பேசும்புனிதாசிவாசிமன்றே
காமியின்பேலின்றுபகைகண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையருமாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தாம். ௩௯

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்றே
கண்டஞ்சுககன்னிதனங்கைத்தாளம்-செண்பசியின்
கும்பமம்புயங்கிரீடந்தஞ்சரங்குரும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிரந்தருதுபார். ௪௦

மாதங்கவத்திறற்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவத்திரற்பின்வந்ததுகா-மாதங்கந்
தங்கங்கம்புமபோந்துத்தனைகஞ்சங்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கமபார். ௪௧

கற்பொழிசேர்குழைவென்றகந்தாவிமாதின்
நற்மொழிகளைநன்புறற்றுள்ளுசேரத்
தந்தஞ்சுங்கண்டஞ்சஞ்சகஞ்சுப்வண்டஞ்சுகம்
பாதஞ்சபஞ்சஞ்சும்பார். ௪௨

என்றவடிவேலமொந்குமரனைக்கண்டாள்
அன்பமுநற்சேரயனதாகியே-இன்னும்

திக்கிளைத்துச்சொக்கிவட்குந்திக்கிலைப்பக்கத்தடுத்துச்
சக்கெடுத்துக்கட்டிவைத்தனாது. ௬௬

என்னைச்சொல்வாரல்லதென்னைவிதித்தநுகன்
றன்னைச்சொல்வாரிலையித்தரணியில்-கன்னி
தனைமறந்தாளனைமறந்தாடுயிறுறந்தாளனைபொருந்தாள்
எனைமறந்தானுனைமறந்தானென்று. ௬௭

அன்றயன்மால்காணுவடிமுடியைக்காண்பதற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்னதவஞ்செய்தானோ-வென்றிதிகழ்
ஆடரவாளாநீறணிதோளாவாதிரைநாளாமாதுயனுளா
தோடாவிர்காதாமாகடவூராசொல். ௬அ

தென்றலுலவுந்திருக்கடவூரெம்பெருமான்
மன்றலந்தெரிந்தேமகலும்-கொன்றைக்காப் (ந்தும்
பொனபரவுந்தீண்கொஙகையிரண்டும்புண்படநொந்துந்தும்பதிகு
அன்புதிரண்டும்பெண்கொடிநெஞ்சஞ்சும். ௬௯

பாலனுக்காவன்றுபகடேறிவந்தெதிர்த்த
காலனுக்குக்காலாகடவூரா-மேலோர் (டு
கரும்புகொண்டங்கெதிர்ந்துவந்தங்கசன்பெருஞ் செஞ்சரங்கள்கண்
மருண்டுநெஞ்சங்கலந்துமென்றனைமான். ௭௰

தொண்டருடன்கூடித்துதித்திரண்டுகண்ணாரக்
கண்டுதொழுவேனோகடவூரா-பண்டோர்
அழுதிருஞ்சிறுகடத்தன்மறழிமுனக்கன்பனாமருட்டும்
சமனையெற்றும்பரிபுரச்செந்தாள்.

என்றுதொழுவேனெளியேனளிமுரலு
கொன்றையணிதென்கடவூர்க்கோமானே-துன்றும்
கனற்பொரிக்கட்பகற்றிலுற்றுக்கறுத்ததெற்றுத்திசைக்குளக்ரத்
தனைச்சினத்துட்டுதைத்தபத்மத்தாள். ௭௨

பற்றிப்பணிந்துபரவவரந்தருவாய்
கற்றைச்சடையாகடவூரா-வெற்றிநெடுங்
கொண்டலொக்குநகண்டசத்தங்கொண்டெதிர்த்தங்கங்கருக்குந்
சண்டனைக்கண்டன்றுதைக்குந்தாள். ௭௩

ஆற்றுமோநெஞ்சத்தடங்குமோகொண்டமையல்
கூற்றுதைத்ததென்கடவூர்க்கோமானே-மாற்றுயர்பொற்

தும்பைபுலெந்திங்களுதற்கொந்தளகக்கொம்பைவெறுந்
தப்புசெய்தாரிந்திரங்கசன்விட்டால். ௮௨

காணப்பெற்றேனிரண்டுகண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றேனனமேபேசாதே-சேணிற்
புரம்புரம்புரிந்திடும்புரந்தரன்பதந்தரும்
பரம்பரந்தருஞ்சிதம்பரம். ௮௩

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக்கண்குளிரமெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென்றுகும்பிட்டேன்-வண்டேகேள்
நீண்டசெம்பொற்கொண்டகும்பிற்பூண்டசெங்கைப்பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றட்பூஞ்சதங்கைத்தாள். ௮௪

தேரோடும்வீதியெலாஞ்செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுநாவிவருநெல்லையே-சாரோடும்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்க்கந்தரத்தரந்தரத்தர்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்காப்பு. ௮௫

வல்லாளகண்டாவடுகநாதாகுவர்க்க
வல்லாளகண்டமயல்கொண்டு-பொல்லாத
சித்தசன்றரத்தினொந்துயிர்த்தகண்ணன்முத்துடன்கை
கத்தியுந்திடத்தயங்கினாள். ௮௬

பூவணைமேனாட்டம்பொருந்தாதிருப்பவளைக்
காவடுகநாதாதென்காற்சிறித்-தாவிவர
இக்குவில்லிற்கணைகளிக்கணையெய்சேகமதி
அக்கினிதாக்கவலையாய். ௮௭

தாண்டவாவென்றுதளர்ந்தனியிருந்தென்
ஆண்டவர்வந்தென்னையாளென்று-மீண்டுமதன்
தொட்டகஞ்சம்பிற்கிறங்குஞ்சொற்றளர்ந்தென்றற்றுதயங்கம்
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைந்துருகும். ௮௮

பதந்தளவுகந்தாளபந்தனையணிந்தழலை
கொந்தளகபந்தமுடிசுந்தமுகில்-அந்தமுளன்
தந்தெனவெயிலில்விடைதந்தவரியுந்தடமும்
அந்தகரிந்தமயிலே. ௮௯

தேசமதனிற்பெருகுந்தவாசிவாசியன்று
வாசமலர்மாலையணியார்பாரீ-நேசமொடு

காடுமடமாதுமகனுலுமகியாலுமிக
வாடுமடவாளையணைவா. ௮௨

பாரதனிற்பேசும்பரனேசிவாசிமன்று
சிரமைந்தவாதுகோங்கைச்சித்திரங்கண்-டேரார்க்கும்
பங்கயன்கிண்ணஞ்சிலம்பம்பங்கிதங்குஞ்செங்குடங்கம்
பங்கயந்தண்டெங்குமஞ்சும்பார். ௮௩

சித்தசனுல்வாடுகிறேன்சேர்ந்தணையவேளையிது
வித்தைசெய்யவேண்டோங்காண்டவல்லவனே-நித்யப்
படிக்குத்தணித்துப்பதைத்துத்தவித்துப்
துடித்துத்திகைத்திப்படி. ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுனைக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்றேடுறவானான்-செய்யமலர்த்
தேனைவிடுபூவைமுடிதின்றுவிடுகைக்கரும்பை
மீனையொருகரசாகவில். ௮௫

வேலனேவேளனேர்வினைதீர்த்தளனுதவும்
பாலனேசேனாபதிவேளே-சீலனே
கோகரும்பிற்கொங்குகொங்கைக்கூந்தல்கொண்டாற் காந்தளங்கைப்
பூங்கரும்பிற்காங்கடப்பிற்பூ. ௮௬

சுடுமோவிளந்தென்றல்தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ-கடவூரா
நீரணங்கார்வேணிநம்பாநீலகண்டாமேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா. ௮௭

பேதையேன்காணப்பெறுவதென்றோர்வேளவர்க்கோ,
தாதையேசெய்பொற்சபாநாதர்-மாதவத்துச்
சாத்துலங்கண்டேத்தவும்பிந்தாப்புயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தையென்றுந்தூக்கிடுஞ்செந்தாள். ௮௮

எல்லாருநன்றாயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே-பொல்லாத
பாதகப்பரத்தைதனைவைத்தபாசமொத்தமுற்றுமத்தைப்
பேதகப்படுத்திவிட்டபேர். ௮௯

வையம்புகழ்பழனிவாசன்குமரன்முரு
கையன்தழுவியணையாதான் தையல்

மெய்யுழுன்றுவகைக்கூழ் மறைந்தனைப்படவுமுன்று
மதிமறைப்பயிலுகுத்துவான். ௬௰

வேலாயிராவிடமே வித்தகா மின்மீதின்
மேலாக்கொவையாருமெட்டேண்டமயல் கொண்டான் - மேலான
வ[illegible] யிட்டபொற்றன்றக்கிச்சீரபதக்கமெய்த்த
கட்டிவைமுக்கை தச்சிருக்கிகான். ௬௧

பையுமணியும்படைப்புமிருந்தான்மாது
செய்யும்விதமென்னைச்செத்தசவே - எய்யும்
தனிச்சரத்தைத்தடுப்பதற்குத்திருத்தணிக்கார்த்தனுக்கெதிர்க்கக்
கனைத்திரிற்புகுந்தொத்திடத்திக்கார். ௬௨

வைத்திடவேளாவிமருத்தினைஞ்சம்பால்
வித்தினைத்துடரிதக்கார்மீசரோ - நத்துகிர்த்த
பூத்தரத்தினைத்தைத்தலைத்திழுத்தலைத்தி[illegible]த்தையுற்ற
மத்தத்தினைத்திமெத்தயால். ௬௩

பாகாகாவின்சொல்லுடைப்பைந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாகாயன்கண்ணாரால்வாடுகிறான் - சீகாழி
மாகவரிசைக்கொழும்வானவர்கோவேயரப்பனி
காவனிமாளவிகா. ௬௪

அப்புலியூர்த்தனைப்படையின்பணியின்கள்
அம்புலியூர்விண்ணுறுலகையான்விர்கள் - அப்போரு
கத்தினையனைத்தில்ணைகைத்தலவிலார்க்கரிய
கதிரையனைத்திபிடித்தானை. ௬௫

வாடுகிறாளின்மாலைவாய்க்கிளியொன்று
தேடுகிறாளாருக்கியாகோ - நாடி
அணைப்புசொரியகிந்துவண்ணலொ[illegible]விசிறவெம்பி
மனைதுகொத்துகலைபிழுத்தமான். ௬௬

கீரா திருவழகார்க்கோகரியமுகில்
கீரா திரு[illegible]மேவனின்[illegible]மேவார் - கீரா
வளராக்கசெம்பதங்கள்கொண்டபூந்துண்டல்[illegible]
[illegible]கொண்ட[illegible]மான. ௬௭

[illegible]மர்க்கட[illegible]பெருமாள்
[illegible] - [illegible]தந்துமே

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்துந்திங்களுமங்குந்தயங்கும்
கொங்கையென்றுங்குந்துமந்தங்கும். ௯௮

நாராயணனோரகுராமபத்திரனோ
காரம்பசுமேய்த்துக்காளியன்மேல்-நீசராமுன்
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௯௯

உருகிள்ளைமாமொழியிமொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவீண்செருக்கோ-பெருகிருதோ
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார் ௱

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகனே
மாமாலைமின்கொண்டுவாடியன-லாமாலை
இந்தாலும்வந்தாலுமின்றுண்மெலிந்தோடி
வந்தாள்கலந்தாளுவாய் ௱௧

மீனக்கொடியானைமின்னையனையவதற்குத்
தானனவேவந்ததயாபரனே-ஏனையவற்
கென்னபலனென்னநடையென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெனுந்துன்னுமிதழா. ௱௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாரனெடுங்கணையோ-சாலச்
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலைசிவத்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கறுத்தகுழலொருத்திகடைக்கண். ௱௩

நீரோசிதம்பரனார்நம்பதியோதென்புலியூர்
நீரோசுடலைக்குணித்தனார்-நீரோ
கடத்தடக்களிற்றினைக்கறுத்துறப்பிடித்திழுத்
தடர்த்தறுத்துரித்துடுத்தவர். ௱௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்க்கொண்
டேற்றுவாரக்கயிலையேற்றுமே-சாற்றவிளங்
கந்தங்கங்குஞ்செஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால். ௱௫

வன்மத்தைசின்மனமில்லையாதேபாவியேங்
கன்மத்தைநீக்கிக்கனமேற்றாய்-சென்மத்து

ணாமலையுண் ணாமலுமின் னார்மூலையுண் ணாமலுமண்
ணாமலையுண் ணாமூலையர்மா. ௩௬

மேகம்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்சமஞ்சாமுன-மாகடவூரப்
பூதநாதவேதகீதபூவிநாதாதேய்பாதா
மாதுபாகாகாலகாலாவா. ௩௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவாறுமுகவேலர்மலர்த்
தாரீயர்துற்றதென்னசற்பனையோ-பார்தனிலச்
சூதுசற்றசக்கனத்திதோதகத்தியச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ. ௩௮

கச்சிக்கச்சாலைக்கடவுடடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையிலாளின்பமகார்-மெச்சிக்க
வித்தசித்தம்விர்த்தியுற்றங்கிடகளத்தைப்பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சித்தத்தளிக்கும்பார். ௩௯

அன்னைவடிவம்மையொற்றியந்தரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றுப்பேசுறூர்-முன்னைவினைப்
பந்தமுந்தவிர்ந்துமேவுசந்தமுந்தவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணந்திடாதுதேர். ௪௰

என்றுமிங்காமீசரின்பவடிவைத்துதிக்க
அன்றும்வினைவிட்டகலுமே-குன்றுமல்
தொக்கிட்டத்தோதரிகிடதோதரிகிடதோதரிகிட்
டுங்கிட்டத்தாதரிகிடதா. ௪௰௧

முன்மடிகுவெண்பா.

திங்கடும்பைகொன்றையுட்சிறந்தணிந்துகொண்டுநின்று
அங்கியம்பகன்பயந்தவன்பகந்தா-தங்கமென்னும்
தேகத்தேனைகுரவர்செய்நட்டோனைபனிரு
வாகுத்தேனைபெருமானை. ௪௰௨

கன்னிமுகநன்னிலவுகன்னவிதழின்னிலவு
பன்னுநகைபன்னமூலைபன்னிருகை-மன்னவின்
மின்னயிலைபன்னவிழிமின்னவிடைபின்னுசடை
அன்னநடையென்னவறிவாய். ௪௰௩

உக்கிரியுக்ரகடலுட்கவடவெற்பொடுயிர்
சக்கிரிசிகைப்பாலுந்தாண்டுமே-விக்ரமனை

வேன்முருகன்கந்தன்விசாகன்குகன்கரிய
மான்மருகனேறுமயில். ௧௰௪

சந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கைசங்கதம்பசந்திக்கு
வந்தனந்தனம்பையுந்தவந்தொழுந்து-சிந்தைதந்து
நேசபாசமோபெரலாதுநீநிலாவிலேதுலாவ
வாசலாமுலாசவேலவா, ௧௰௫

வாமமேவுசீதராஜிவாஜராஜேயமோக
காமமாகிசோபமானகாரிவரம்-தாமமேவு
கொங்கைபங்குரும்பைபம்புகொண்டைகொண்டல்கண்டகந்து
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டுசேர். ௧௰௬

வெண்பா.

அங்கியரனூர்தியானவிருமதிக்கும்
தங்குபன்றியையிரண்டுந்தங்கிடவே-பொங்கும்
உடைக்குங்காணைந்தற்கொருவகடுவுற்ற
துடைக்குத்துணையேநீசொல் ௧௰௭

அங்கியூர்தி ஆடு-சித்திரை-அரனூர்தி-இடபம்-வைகாசி-பன்றி-வராகன்,

இத்தைபனையவருகில்லர்ண்விடும்போதே
வைத்தகளையோதடுக்கமாட்டாதே-கொத்துலவும்
அஞ்சமுககாத்துறைசையம்பலவாணன்புயத்துக்
செங்குவளைத்தாரினையேதேடு. ௧௰௮

இத்தையல்கைய-போதேவு-புஷ்பபாணம்-தகர்-ஆடு

ஆக செய்யுள்-௬௰௮.

கழைக்கூத்துப் புலவர்பாடியது.

விருத்தம்.

காராமடியச்சக்கரத்தொட்டெய்தவெங்கடேசுரொட்டன்கமலப்பூவி
காராமடிதொட்டாளுலும்வரவழைப்பார்காணேனங்கனைமார்சேவ
காராமடிபட்டிடுபேரிவாரிதியாமிவனையெவர்காப்பாரோசங்
காராமடிவிட்டிரங்காதயேனைபின்மேற்கணைதொடுத்தார்காமவேளே. (1)

கன்றுதொட்டிக்கனியுருத்த கீர்த்திவெங்கடேசுரெட்டாகமலக்கண்
ணே,கன்றுகொட்டதத்தையுள்ளைகலிகெழுந்த சரியாயோகலையுஞ்சேர்க்க,
கன்றுகொட்டாவிக்கையெல்லாங்காமனைம்புகிழித்தடிபார்கருத்துந்தானே
கன்றுதொட்டெப்பட்டசிட்டுப்போன்மெலிந்துவாடுவதுங்கண்டிலாயே. ௨

வளவனேராகவிசை வளர்த்தவெங்கடேசுரெட்டன்மாறுவாநாளில்,
வளவனைமானையும்வெறுத்தான்மாரனும்பூங்கணையேவவருந்தியேய,வளம
னையேபினைத்திருந்தான் மடலெழுதவறிபாளாய்வருந்திலேது, வளவ
னையாடையுமிழந்தான்வண்டினங்காள்கண்டுசெய்திவழுத்துவீரோ. ௩

பாகப்பாலருமையறிபிள்ளைவெங்கடேசுரெட்டர்பகரக்கேண்மோ
பாகப்பாமொழிவிழியாணியேறிவருஞ்சிற்றைப்பார்த்தாளாங்கொம்
பாகப்பாமதிக்கவராவென்றனம்மதியுதிக்கப்பாபந்தேயீசன்
பாகப்பாவைபிறைகமாறன்யானின்றெதித்தபாவைதானே. ௪

கருக்கோட்டையானும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ரனென்னைக்கலக்க
போகக், கருக்கோட்டைகாணுமடிசகியேபமன்போலின்னுங்காமனுந்த, க
ருக்கோட்டைமிகர்வீசைமுறுக்கெலாக்காணிலவுங்குன்மாலைக், கருக்
கோட்டையம்பினையும்பறிவெருட்டுதலைவாசல்கடக்கத்தானே. ௫

சந்தானமேவிகர்க்குமாரமுக்குசமிசகோதரவான்பொன்னே
சந்தானபேருவெணவிறைந்தகுமாரெட்டனெனைக்கழுவாவாயா
சந்தானமேதரிக்கக்கூடுதிலையவன்மருங்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிதனக்குத்தானே. ௬

திருமாலைப்புதொட்டசிலைமாரணம்புவிக்குட்டிடவான்மூல்லைத்
திருமாலையம்புயஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரச்செய்தாலுள்ள
திருமாலயந்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலயந்தொறும்போயுனைநினைத்துத்தெரிசிப்பேன்றிருமின்னாளே. ௭

மாதங்கங்கோடிலிலவனைக்குளொலித்தாலுமந்தவழியேகம்ப
மாதஞ்சங்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமாசிலாரா
மாதங்கங்கோடிகலுங்கடலொலிக்கென்செய்வனினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்குதவுங்கவசுவப்பமதிமந்திரியே. ௮

தமிட்டாராணுவர்பெருக்கிவந்தெதிர்த்தவேன்முரசுசத்தங்காது
தமிட்டாராவெனப்புலம்புஞ்சிறுபேதைதிகமதுநணியவேமுத்

தமிட்டராசகிருகத்தின்முகமமுங்கவேபுணரச்சமயர்வாணர்
தமிட்டாதரந்தெரியுமெங்களெட்டேந்திரமகிபாதமிழ்ரோறே, ௮

பாதவசத்தருத்தாயார்பாயன்மிசைப்பூவைமுலைப்பணைப்பிலேம
காத்துலசப்பாலிமலர் தூற்றுவர்ஞ்ஞைறுவனேகாட்டிலேழு
மைத்துவசத்தொருகணையாலெப்தமவெங்கடேசுரெட்டன்மருவாநாளிற்
சுரத்துவசக்குரங்கெனவேதனித்திருந்துமுடியாதுசாற்றினேனே. ௯

சிலமாது திலகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டனின்னைப்பார்த்த
பலமாதுவைதனமும்பொற்பசலைகொண்டாய்மகளேயென்பவடையாமேகங்
குலமாதுசங்கமென்றதின்னையின்மேன்மாரன்வருங்குறியைப்பார்த்துச்
சொலமாது துலக்கையிலேதொடுவளையுந்தோற்றுகின்றதுணிவுதானே.

கலக்கடமானத்தொனியையுமுழக்கமணமலர்தடையார்கால்சாய்ந்தோட்டப், பலக்கடமாநகக்களிற்றைநடத்தும்வெங்கடேசுரெட்டன்தனையவேந்தன், சிலக்கடமாமரக்குயிலையொடுக்குகடற்றொனியடக்குதென்றற்றேனை, விலக்கடமாமதப்பயலேதலைக்கடைவாசலைக்கடக்கவெருட்டுவேனே

திருக்கரங்கம்வருக்கவயில்செலுத்துபடையாள்கமலச்சோலையாமருதருக்கரங்கம்பயிற்றுதுறையிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றழுவாநாளில்,அருருக்கரங்கம்புரந்திடவும்மம்புலியும்வெம்புலிபோலாச்சேகண்டாய், உருக்கரங்கம்பரந்துடைக்கவுருக்காமபிறந்தானென்றுருகுவாளோ. ௰௨

பொரக்கலக்கமுற்றவருக் கிரங்கும்வெங்கடேசுரெட்டன் புயக்கணடாண்மேல்,உரக்கலக்கமற்றகணைமதன்விடுத்தாலென்னசெய்வாளோசோகின்னைச், சரகலக்கமியன்கடைந்தசெப்பலததானேஇரண்டதனத்தினூடே, வாக்கலக்கண்ணீர்நருக்தாள்வண்டினங்காள்கண்டசெய்திவழுத்துவீரே. ௰௩

இத்தரமேசத்துணிவாவொன்சகிமார்வஞ்சகிமாவொன்றுசொல்வேளர்,புத்தரமேவத்தனமேபுண்படுமேயென்புகல் வேன்புலவோர்க்கேயோதத்தரமேகத்திணையாய்த்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்டன்றழுவினாலே, அத்தரமேதித்தனையுமுன்னாலேவிளைந்ததன்றேயொருகிலாமே. ௰௪

கொட்டமிடுமருவலர்களிட்டகற் கோட்டைகளைத்தூங்கெழுந்துளாக,வட்டமிடும்பரிநடலவெட்டமராசேந்திரவென்னைமருவாநாளில்,அட்

டமகன்கணைநுழைத்தநுழைவழியேதென்றல்வாதுசுளவத்துத்தள்ளி, விட்டவெறுங்கூட்டையிளிச்சுட்டதனுமென்னையன்வெண்ணிலாவே. ௰௬

புலிக்காடிபதிசினைசபுரந்தவெங்கடேசுவொட்டன்புலவோர்சொலும், கலிக்காதிவள்ளலைக்கண்டானைக்கொண்டானுக் கழுமைதக்கனைத்தும் பால்வார்த்த, துலிக்காதிவ்வளவேனுபபுகட்டுசகியேமுகத்தைத்துடைத்தண்ணீரு, தலிக்காதிலேசுக்காணுழுமலைத்துதிவள்காமத்தைவருத்தாளே.

பொருவாசிக்கொருநருவினைசைவெங்கடேசுவொட்டன் புயங்கண்டாயோ, இருவாசிக்கிவளக்கலைபயர்த்துவலிசிருத்துவளையெங்கேதே, மருவாசிக்குக்குழலைமுடியுனக்குத்தரிப்பிடந்தான்மகளேசிச்சீ, கருவாசிக்கினமலன்கைம்மருந்தாள்மெய்மறந்துதிரிகின்றாயே. ௰௮

பொரவிசையஞ்செலுத்தவெங்கடேசுவொட்டமேந்திரன்மேற் புதுமால்கொண்டேன், கரவிசையங்கசமாரன்கருப்புவில்லைவளைத்துவலக்கையாலெய்யும், சரவிசையங்கத்தில்வந்துதைத்துருவியப்புறம்போஞ்சகிக்கமாட்டேன், இரவிசையம்புநுழைத்தாணிளந்துயில்காணீருமெனக்கிரங்குவீரோ. ௰௯

புடவிகடகமுடைவுடைபடவடலைவசிதறவருபொருதார்ச்சிறும்
கடவிகடகளிற்றுதபனிளசைவெங்கடேசுவொட்டன்றருவான்முல்லை
அடவிகடவுனதாருடையவலாகயமேகவலிலைத்தேசை
நடவிகடசிபிர்முகுமொதாவபரிதியுதயசிம்தானான்கண்டேனே. ௨௰

கற்றணையின்றுவகைதனைசொன்முனிவென்றான்றநயனம்பாற் கலைவித்தாபம், உற்றணையின்றுரமுதங்கசந்தணையாராதநெஞ்சேசயுணர்ந்தோர்க்கிசைசை, யிற்றணையின்றுறுதவுரிணைசைவெங்கடேசுவொட்டனினியநோக்கம், பெற்றணையின்றுமையின்றேமொழிந்தயன்மாதரலர்பேசார்தாமே. ௨௧

ஆறுக்கேயழகிணங்கிளசைவெங்கடேசுவொட்டனன் மையினன், தாறுக்கேயிருந்திட்டானெனுலர்கள்செங்குருதித்தசைசையைச்செங்கைவாளுக்கேகிருந்திட்டான்மாதராராவியெல்லாமலர்க்கைவாளி, வேளுக்கேயிருந்திட்டான்வெண்மதிக்கென்பெண்பழியைவிருந்திட்டானே. ௨௨

அனைக்கலக்கணங்தெரியான்சிறுபேண்தவிரமிவட்கதிகமையோ
மனைக்கலக்கப்பக்கயிலையுன்னையுமிழிதறிஞல்வாராதாலே

தினங்கலக்கணீருகுத்துந்தேங்கிநின்றுள்வாடுகின்றுடிரண்டுதெம்பித்
தனங்கலக்கவருள்புரிவாயிளசைவெங்கடேசுரெட்டதமிழ்க்கோமானே.

எனக்குடந்தைபானவெங்கடேசுரெட்டனருகிலழைத்திராத்திவைத் துத், தனக்குடங்கையரவெனைத்தழுவாதமனக்குறையைச்சகியேசொன் னேன், உனக்குடம்பெலாம்பசக்கும்பாலன முக்கசக்குமழகுநறகொங் கை, கனக்குடங்காத்தொணிகேட்கு மதன்படையும்வந்தினிக்கைகலக்குந் தானே. ௨௪

மாலைமணிமுடித்தரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக்குங்
கோலமதகளிற்றிதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்கூடாநாளில்
பாலனந்திவலையருந்தாள்சிறியாட்குமதிக்குமென்னபகையோமேனி
வேலைநடுக்கலத்தைவிட்டேயெழுந்தலைந்தகாகமெனமெலிகின்றுளே. ௨௫

ஓங்கியராமாமதியார்சவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்றல்
நீங்கியராமாரசரத்தால்வருந்துவதற்கிரங்கலேமியாத
பாங்கியராமவெனக்கண்பார்த்துமருவாய்கலந்தன்படக்கையாலிவாள்
வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே. ௨௬

கனத்துவளர்போற்புடைத்தகொங்கைமங்கைகொண்டமயல்கண் டுந்தா, வனத்துவளர்ச்சென்றுமலர்கொய்திவளையெய்யவந்தான் வந்தா னெப்போ, துனத்துவளைப்புரந்திதவு சொல்லாளைத்தாக்கியவர்த்துருவ னேட்டிச், சனத்துவளையாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரனேதனிக் கேறே. ௨௭

தரும்பலிக்குமருவல்லாத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குமினைத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவலித்திருந்த
திரும்பலிக்குரலைப்பார்கிற்செயமடிபெண்மேணமதனன்செங்கையாலெ
ய, அரும்பலிக்குமென்னபயஞ்சுகமாவாழ்வாயுன்னைத்திட்டந்தானே. ௨௮

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமருங்கொடியமுலைவிம்மமாறன்
முன்னமரும்பொடித்துமகன்றன்னமருந்தொக்கவிகுமோகமாகி
அன்னமருந்தேன்னிலைமீதென்னமருந்தன்னையுண்ணுதயர்கின்றுளே
சொன்னபருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசுரெட்டகுணமாமலை. ௨௯

உடங்கலாமகட்கிளமார் தனிமோழுக்கம்பொரியச் சகிக்குமாவன், மடங்கலனையப்[illegible]யும் [illegible]ரூபோற்பீறுதென்றல் வருமாசொர்ணக்,

கூடங்கலாமதிசனையானனமாஞ்சேர்வாய்மருவார்கூடியுத்தம், தொடங்க
லாற்பவுரிகொண்ட தருமவெங்கடேசுரெட்ட சுகுணமாலே. (௩௧)

திருவிருக்குமணிமார்பனிளசை வெங்கடேசுரெட்ட தீரனென்னை,
மருவிருக்குமணிகண்ணனனைச்சேராநாண் மோகமயக்கத்தான்மேல், வி
ரிருக்குமணிவலையுமேகலையுஞ்சோர்ந்திடுமேன்மேலுந்தேன்பால், அரு
விருக்குமணியலுங்காந்துந்தரளமெனவருங்கண்ணருவிதானே. (௩௨)

குருவடியைவணங்கும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்முன் கூசமற்
போய், இருவடிவெல்லாம்பாரு வீணையமீட்டனுராக மிசைத்தனேகந்
தருவடிதெள்ளமுதகவரசமெழுதும்படிபாடி சவ்வாதுபூசி, மருவடிபெண்
ணையினிமேன்மகாராசியாய்ச்சுகித்துவாழ்குவாயே. (௩௩)

கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையாமற்றோனையிவள்கண்டான்மூன்று,
மன்னர்தனிலேயொருவன் பெயரையடிக்கடிவழுத்துவாளணத்தைத், தெ
ன்னவன்றன்மாலையென்றண்மதியையதிற்கடையெழுத்தாய்த்தீர்த்தானை
யா, நன்னயகுணாகரகுமாரவெட்டராஜேந்த்ரநளினமாலே. (௩௪)

பொன்னிலங்கைராவணனைவென்றவிடையாட்கள கம்புளகக்கொ
ங்கை, தென்னனைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைகண்டுபயந்தேன்மகாவி
ற், பன்னிவணிலூர்கடிதம்பம்மரம்பையாகுமிவட்பரிந்துசேர்வாய், சொ
ன்னமொழிதலரூதகுமாரவெட்டராசேந்த்ரசுகுணமாலே. (௩௫)

மலக்கணக்காபொருந்துவோமெனவேலையனங்குறுக்கும் வேலை
பார்த்து, நிலக்கணக்காமன்னம்புகுந்துகுந்தாப்பாயவென்மேனிரைத்தா
னென்னிச், சொலக்கணக்காவழக்காநானறிந்தவளாதெரிந்தவளாதுயர
மெல்லாம், இலக்கணக்காரிகைதேர்ந்தகுமார வெட்டபூபதிபா வியம்
புவாயே. (௩௬)

அரைத்தசந்தனப்பொருந்தாளமளியின்மேற் கண்டுயிலாளரக்கசு
மெளவி, நிரைத்தசந்தனம்போலே துடைத்தமருதப்பன்வரவினையாளன்
னை, நிரைத்தசந்தனம்பசலைக்காற்றுமென்றுளேபரவையிடத்திலேனென்
றுரைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளிலையோதிவாகரனுமொளிக்கின்றானோ.

அரமியஞ்சேர்த்திளவாழைக்குருத்தைவிரித்ததிற்கிடத்தவதுவுஞ்சூ
டா, கரமியங்கொள்ளாதெழுந்துதரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டுதாய்மா
ர், சரமியங்குதோவிலையோவெனமூக்கிற்கையைவைத்தார்சத்யவாய்மைத்
திரமியங்குங்குநிலைமருதப்பனுக்குச்செய்திசொல்லித் தெளிவிப்பீரோ,

திருந்தலரிகலையடக்குங்கிருவைமருதப்பசெயசிங்கபென்னைப்
பொருநதலரிதாயிருந்தார்பூத்தாணஞ்செய்யாளோபோர்வேளையா
வருந்தலரிகுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்கிழ்பால்
இருந்தலரிலாராமுன்னிரவிதனின்மதியம்வந்தாலென்செய்லாளே.(௧௯)

வனைத்தூற்றுநெடுங்காட்டுவழிப் புலவோரலையாமல் வளர்த்ததாய்
போல், உரைத்தூற்றுமலைபுரந்ததுக்கமருதப்பனொருநாளுஞ்சேரான், க
ரைத்தூற்றுநும்பாலு மன்னமூப்வேண்டேனதனைக் கண்டலோமா, த
ரைத்தூற்றுமெனவிடுத்துத்தாய்க்கிழவி கூடநின்றுசலஞ்செய்தாளே.()

செருத்தாக்குமதப்புலியேதிருமலைவேலப்பாநின்செவ்வாயூரல், அரு
த்தாக்குமரிக்கமூதங்கசப்பாகுமணைவேண்டாளையோவாமழைக், குருத்தாக்
குமரைவிரித்துக்கிடத்தினுஞ்சூடெனவெழுந்துகொள்வாள்காமக், கருத்
தாக்குமூதநாதன்கல்குல்வரக்கண்டுமூனைக்கண்டிலாளே. (௨௧)

எடுத்துவரிமூறத்தினிலிட்டிழைத்தகுறிபலித்ததெனவெவ்வணைத்தந்
த, வடுத்துவரிதமூக்கேறுமெனக்கனிவாய் மடுத்துறிஞ்சுமாதைப்பாடு, ப
டுத்துவரிமாதனொன்றாற் சொல்பவரார்வளத்திலங்கைப் பதிமேற்சென்,
று, கடுத்துவரிதனைப்பொருததிருமலைவேலப்பனிதைக்கண்டிலானே. ()

பொருந்தமரங்கசரத்துக்கல்லாமலம்புலிக்கும் புறம்போவென்ன
இருந்தமரஞ்சிதமொழியாளிப்பாடுடமூறையோவெமதூதாணி, கருந்த
மருமெனையனியேயென்னனியேயாச்சியர்தங்கலையைவாரிக், குருந்தமரக்
குழைத்தேருந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே. (௨௩)

திருகலகுவாய்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடற்சேலைவாரிக், குருகல
குவளையொதுக்குங் கூடலில்வாழ்திருமலைவேல் கொழுவினீயோய், இரு
கலகுதலைமொழியாளித்தனைமாலானாளென்றிசைத்தேயன்னம், பருகல
குவளைத்தாரையாகிலுங்கேட்டாளெனச்சோபனஞ்சொன்மானே. (௨௪)

சருக்கரையமூதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்மூனிவர்வான்றரியார்பெண்
டூர், கருக்கரைய மூனிவிசையகிரிவேலைச்சின்னேபைகணவானுசைப், பெரு
க்கரையவளவலவென்றலைக்கேறிமயக்கினதுபித்தமூர்ச்சைதக், திருக்கரைய
வுடதமெடுகரைத்து மெல்லப்புகட்டமூறு செலுத்தென்றாளே (௨௫)

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன் வருமுனமேமதுரையிற்போய்ப் பொ
திவண்டீர்காள், செருவதற்குப்புகழ்விசயன் றிருமலைநரேந்திரன்வரச்செ
ய்வீரிங்கு, வருவதற்குத்தாமதித்தான் மாலையொன்றுகேளுந்தமாலைதானு
ந், தருவதற்குமதியானேன்மையலையா யினுந்திரும்பத் தரச்செய்வாயே.

தெந்தனம்பேசுங்கொழுநற்மயல்கொள்ளுஞ் சேல்விழியீர்திரண்ட
மேரு, பந்தனம்போற்றனமுடை யீ ரின்சொலுரையாலுரைக்கும் படிநீர்
கோண்மின், எந்தனுக்கேசோராதவெங்கடேச ரெட்டன்றனையழைக்கவெழு
ந்துபோன, சந்தனஞ்சும்மாவந்தாற் பூசலாமெனக்குமதன் றனக்குந்தா
னே. (௬௭)

விருத்தப்பாகலித்துறையும் வெண்பாவுங்கொச்சகமும் விரிவாய்ச்
சொல்லக், கருத்தப்பாவெனதுமகன் காமனரவிந்தமலர்க் கணையானெஞ்
சில், இருத்தப்பாலனம்வெறுத்தா ளனையுமவன்சகிதனையுமேசுறுணீ,
வருத்தப்பாத்திரமாவே யணைந்திடுவாய்திருமலைவேல் வரிசைமாலே. ()

வீறுதரமேவலனைவென்றவெங்கடேச ரெட்டன்மேவவேண்டி, நா
றுதரமாகவண்டைத்தூதுவிட்டா ளனமருந்தாளுந்தாள்கண்ணீர், ஆறு
தரமேற்பாயவனங்கன் பூவாளிமுலையானையூடே, ஏறுதரமாச்செவியைத்
துளைக்குதென்றே யோலமிட்டாளெனச்சொல்லாதே. (௬௯)

இக்கோடிவளைப்பனென விருகோடியிளம்பிறைக்கீற் றெழுந்துவா
னில், முக்கோடிவளைப்பமதனற் கோடிகணைதொடுத்தான் முன்னிற்பா
ளோ, கொக்கோடியினையெடுக்கு மிளசைநகர்செழிக்கவருங் குமுறைவெ
ட்டீத், இக்கோடிப்புகழ்படர்ந்த வடமலையாகடமலைமுன் சென்றமாலே.

கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திரங்குந்திருமலைவேற்கிரியினீர்
அஞ்சுமாதஞ்சுமந்துபெற்றபலன்கிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்தகனைப்பெற்றிழந்தோர்போற்றிரிந்துகலங்குதேமை
நெஞ்சுமாதம்பலுக்குநேர்ந்தொருவன்பின்றொடர்ந்துநோகின்றளே.

திடக்குவடக்கடக்களிற்றான் கம்பளவல்லக்கர்குலன்றெற்குப்பூர்வ,
குடக்குவடக்கடற்கரசன்மலையாண்டிராஜன்முல்லைகொடுவந்துன்னை, ம
டக்குவடக்கனசெய்வண் மதப்பயலேயுனக்கினியொவ்வாதுபேரி, அடக்
குவடக்கயமினின் சடக்குடக்காதினிமேலறிந்துபாரே. (௫௨)

இலக்காரமணியாள்கண்ணிமை பொருந்தாண்மன்மதனு மெய்கபு ண்ணில், கலக்காரம்பெய்ததெனக்கதிர்மதியுஞ்சுடுமென்றெரிப்பக்கனன்று னென்றே, சொலக்காரம்பியமாகவிலக்கணகாற்கவிப்புலமைமதத்தொன்னூ லோர்க்குப், பலக்காரமருள்விசயகிரிவேலாருநின்றைப்பதிச்செவ்வேட் கே. (௫௩)

இப்பளப்பாறையிற்படிக்கச்சொல்லுகிறீர் செடிமறைவேலாவில்லைச் சூழ, இப்பளப்பாறையுமாச்சுக்கணவனுலெகுகோபி யும்மைக்கண்டா ல், கொப்பளப்பார்க்கினும் பார்ப்பன்பேனைப்பார்க்கினும் பார்ப்பன்கு ணமில்லாத, தப்பளப்பாவிருக்குதைபாகிரூவைமருதப்பமன்னுதமிழ்க் கோமானே. (௫௪)

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திரணத்துமண்டுண்டிலாளருவருத்துவிருவிருப்பாகியே
ஊரசந்திரவிற்பாதிசென்றுமேயுறங்கிலாண்மகட்கென்செய்வேனையா
தீரசந்திரகாவிபிடக்கயாசிங்கவுக்தண்டனூர்த்தண்டனேரண
வீரசந்திரகிரிநகராதிபாவெங்கடேசுர வெட்டமராஜனே. (௫௫)

தடக்கயத்தலமொலாமெடுத்துவேள் சமரச்சோலையில்வந்தானெனவு ளை, அடக்கயத்தையுந்தாயர்சொன்றால்வெறி யாட்டுத்தாளிவளாசையை த்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடை யார்புவிகைக்கொண்டுகட்டுஞ் சந்திரகாவியி டாவெல்லும், இடக்கயத்தன்னிலைநாட்டுமா மண்டலேசுராவெங்கடேசுரெ ட்டேந்த்ரனே. (௫௬)

கலக்கைவாளியையபார்தடுப்பார்தென்றற்காற்றுக்காற்றுவ ளோமட வார்வசை, சொலக்கைவாய்பொத்திமெய் சோர்ந்திருக்கவுந் தோகைமோ கந்தொலையாதுபாளையா, உலக்கைவாரியடிக்குங்கடாசலத்துதயனேகணை யொன்றின்மராமரத், திலக்கைவாலியைப்பார்த்தெய்தமாமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௫௭)

குரங்கிக்காய்ந்திளந்தென்றலுமன்றிலுங்கோபங்கொண்டதனின்மா தரோதுசெய், வரங்கிக்காபொரவாவென்றழைப்பர் மறுத்துப்பேசவும்வா யிலைமாங்குயில், அரங்கிக்காவென்றிருந்திசைபாடவு மாற்றுமோமயலாற் றுதபேதைக்கே, இ ங்கிக்காவிக்ர மார்க்காசெகமண்டலேசுராவெங்கடே சுரெட்டேந்த்ரனே. (௫௮)

தாணவாரணமாமுலையாளுக்குத் தாணவாவெண்டளப் பத்திலேமை யல், ஆணவாறுமறியாளிவள்கண்ணீரான வாமறியார் மின்னாரன்றேயு

ஸாலவாகன்டலாமண்டலாதிபாவாணவாவளவாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனகேதனுவெங்கடேசுரவெட்டமராஜனே, (ருசு)

அனாயத்தந்திதலைமூலைமேல்வைத்துத்தோயுகாளெந்தநாளோவிரக த்தை, வினாயத்தந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியற்கென்னசொல்லியுந் தேற்றுவேன், தனாயத்தந்திவனாயோந்துமேகம்போற் றணிந்தகொம்பு படைத்தன்னிமூலைப்பாய்ந், இனாயந்தந்திடாத்தியமாமண்டலேசுராவெங் கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, (சூஎ)

அந்திராமனமுன்மேலென்றுற்பகலடங்குமோனமயலா னுலுமைய நீ,வந்திராமனம்பேதைக்குவேளம்புவச்சிராயுதம்போல்வந்துதைக்குமே, முந்திராமனம்பாலுண்டவாரிதி முழக்கபேசகியாளேயிளவைசவாழ், இந் திராமனுவேந்தாசெகமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

கொடிக்கத்தத்தும்மலையுமடக்கி நெற்குறியும்பார்த்துக்குணம்பார்த் துப்பார்த்திந்தப், படிக்கத்தந்துவளைசோரச்சோருமென்பாலனத்துக்கு ண்பாலனம்வேண்டுங்காண், அடிக்கத்தத்துகளையும்பரப்பிமூதண்டகூட முகடும்படிரொண, வெடிக்கத்தத்தும்பரியாதிருமலைவேலுராஜ விவேககு லேசனே. (சூஉ)

பூசத்தந்திமூலையும்புண்ணுக்கினீர்போதும்போதப்புழுகுஞ்சவ்வா துமா, காசத்தந்திமதியுஞ்சுடுமென்றகாமம் பேய்கொண்டகள்ளிக்கென் சொல்லுவேன், மாசத்தந்திசையெல்லாமதிரவேமந்தரத்தைமருப்பிட்டி டித்தனி, வீசத்தந்திடாத்துந்திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே,

ஓராரவண்டுமிழுமதிப்பிள்ளையூரரா வுறங்காதபெண்பிள்ளைமால், கூடராவுமேகொட்டான்மதன்கும்பராசி கொழிப்பதுமுத்தமாய்சூ ராதிவிதூப்பத்துடிப்பத்திண்டுணைக்கராசலந் துண்டிக்கக்கண்டிடும், வீராகவராமாதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே. (சூச)

சங்கராவையகமும்பழிக்குமாந் தாயர்தூற்றிறெனும்பேதைநெய்மு டை, அங்கராவையழைக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்கு மென்றே ங்குமால், கங்கராவையடர்வதுபோலொருகைக்கடாசலங்கால்சாயத்தாக் கிய, வெங்கராவையிட றந்திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே. (சூரு)

சந்தனத்தைவிக்குமுன்னே வில்லசந்தனத்தையலைப்பகைத்தெய்வ, னந்தனத்தைத்துளைக்குதுபாலுங்கசந்தனத்தையுமப்படிச்செய்ததே, சந்தனத்தையண்டிணிபுயாசலத்தாருவேதண்டமிழ்க்கவிஞோர்தம்வ,சந்தனத்தைத்துசங்கட்டியிந்தருடேந்திரனே முத்துமந்திரிசோந்திரனே. (௬௬)

பூரிக்குஞ்சரமாவாரமார்கொங்கைபூவை தாங்கப்பொறுதத்தொனிக்கடல், பேரிக்குஞ்சரபம்போலுந்தென்றற்கும்பெருமயக்குற்றுநீகக்கண்டாங்குவேன், நேரிக்குஞ்சரமுங்கொண்டுவந்துபோர்நிறைந்திட்டானினி நீவந்துசேர்மத,மாரிக்குஞ்சரமிதாகுமிந்திராவண்யராயவசுவப்பதுரயனே.

நகத்துவாரயிலாங்கண்ணிகொங்கைகளைய வாரறத்தைத்தவழ்த்தென்றல், புகத்துவாரஞ்செய்தாலந்தவேளம்பைப்பொறுக்கவாரம்புயக்கண்ணிதந்துசேர்,சகத்துவாரஞ்செயுந்தென்னிளசைராசத்துவாரக்கோரந்த்ரியாய்வந்த, மகத்துவாரஞ்சிதவசனாரவாகனநம்வசுவப்பதிரனே. (௬௮)

கருத்தவாவிலையாள்கரனைய்வருங் காமனுலுடல்வாடா தின்றின்பத்தை, அருந்தவாவிலையாயினிப்பேதையோவாவிதாங்கரி தாகுமையாகண்பார், திருத்தவாவிலையாத்தன்னைநல்கியசெந்தமிழ்க்குத் தியாகமிணைப்புலால், மருத்தவாவிலையாரயில்வேற்கராவன்யராயவசுவப்பதிரனே. ( )

நேறறிருந்தநிலவுமன்னேரமென்னினைவிருந்தநினைப்புமிளந்தென்றற், காற்றிருந்தசுகமுமுன்னுணையென்கருத்திருந்ததும் யாதென்றுசொல்லுவேன், சேற்றிருந்தசெந்தாமரைப்பூவின்மேற்றிருவிருந்தது போலச்சிம்மாசனம், வீற்றிருந்ததுரையேதிருமலைவேலுராஜ விவேககுலேசனே.

நிருதராகவனந்தந்தகந்துலிந்நேரத்தேமதனேறியவூர்திமேல், வருதீராகவனந்தமங்கையையுருவுவாய்மலர்மஞ்சத்தின்மீதிலே, விருதராகவனந்தந்தளஞ்செறிவேந்தன் ராவணன்சென்னிபத்திரந்திடப், பொருதராகவனந்தந்தகுஞ்செயபூபனேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, (௭௧)

தடக்கடக்கயலோவிடமோவிழிதாமரைக்குமிழோசிமிழோதிரண்,டிடக்கடக்குடமாமுலைமாமதனெய்யவாடியுருகுதல்பரணையா,உடக்கடக்குக்ரமாங்கும்பகன்னனையுசிதவிந்திரசித்தைச்செயங்கொண்ட, திடக்கடக்கயங்காத்தமனோகராசிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. (௭௨)

உரைக்கத்தத்துவத்துட்பொருளாகியவொருவன்கைவில்லுக்கொப்பாயிவள்கொங்கை, வரைக்கத்தத்துவசக்கரன்போரிது மட்டுண்டோவவ்துமுட்டுதல்பார்க்கிலாய்,தரைக்கத்தந்துவளையுமெழுப்பிப்பூச்சக்கரவாளத்தைத்தாக்கிக்கடல்கடந் திரைக்கத்தத்துவயப்பரியாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே (எ௩)

விகடத்தந்திமதிகாயமாரவேள்விடுத்தவத்திரந்தைத்துருவியென், மகடத்தந்திவலையாருங்கட்புனல்வடித்துத்தந்தியிசை வெறுப்பாவளோ, சகடத்தந்திப்பரித்திரட்கூட்டியசத்துருத்திரட்டைக்குத்திடத்திரும், புகடத்தந்திக்குகயாசெபதரபூதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (எ௪)

பருதியாகமகமாகமூர்மதியணையெக்காளம்வெடியாமலரம்பு, விருதியாகமகன்வச்ரமாயிவையின் பொறுத்திடுமோசேர் திருவருட், கொருதியாகமகவாசகங்கற்றோர்க்கும்பணுவெங்கள் குப்பணவேண்மைந்தா,வருதியாகமகமேருநேர்செல்வவன்யராயவசுவப்ப ணயனே. (எ௫)

பண்ணப்பம்பரமன்னமுனைமலைபாற்றுப்பம்பரஞ்சோர்ந்துமயல்கொடு, வண்ணப்பம்பரமாங்குயமீறிமேவவிரும்பம்பரக்கண்ணினட்சேரையாதண்ணப்பம்பரவைசூழ் பரியரசருங்கப்பம்பரந்தேகொடுவந்தடி, விண்ணப்பம்பரமென்றே தொழுஞ்செகவீரராம குமாரவெட்டேந்த்ரனே. (எ௬)

உன்னக்காவடிப்பூப்பறியாணையும்புகாள்வடிபாலையருந்தெண, என்னக்காவடிவேண்டாமென்றோதிறு ளேதுக்காவடிப்பாங்காமற்சேருவாய் அன்னக்காவடியாற்கமுகாசலத்காதிக்காவடிமைத்திறம்பூண்டுக, விண்ணக்காவடிவேலாவென்றுஞ்செக வீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே (எஎ)

ஆரிச்சந்தநயம்படிப்பார்மறனலச்சந்தனக்குண்டாகியேபினும்,தேரிச்சந்தனமேசொலுவாயெனச்செப்பிச்சந்தனக்கைதணச்சேருவாய், பூரிச்சந்தகம்விம்பியமாதனைப்புலப்பச்சந்தனதாகவுளத்தில்லை, வேரிச்சந்தமார்பகத்தாய்செக வீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே. (எஅ)

சம்புதைக்குங்கருங்காலன்போற்சங்குல்சாரவேலையொலிக்குப்பயந்துநோக், கம்புதைக்குமென்பெண்பிளைமேவிணிக்காமராஜனெடுத்துத்தொடுத்திடும், அம்புதைக்குமுன்னேயணைந்தாலிவளாவிதக்குமிப்பூவிலிருக்குகம்பும்புதைக் குணிதியெனவாய்த்தவெம்புண்ணியா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (எ௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமியையென்
மாதானைமேல்வரக்கண்டாள்கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோவரக்காணென்னதுவளைவுக்குளம
மாதானைபோச்சென்றுவந்தாளினிச்செல்லவாயில்லையே. (௮௰)

அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயனணைந்திடான்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றிருந்தேனெந்தனகத்தைநால்
அச்சங்கமாகததுளைத்தான்மதப்பயவம்புகொண்டே. (௮௧)

அக்கிக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்லத்
தித்திக்குதைபண்கருத்தென்னமோமதிசென்றுருணக்
குக்கிக்குதையன்கதிர்காட்டுமோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையமட்டேறுதுகாமன்சரங்கள்வந்தே. (௮௨)

கலவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொல்வளைக்குஞ்சுத்தரம்போலத்தைப்பதுஞ்சொல்ப்பவரார்
நலவளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சாணகிநாண்புனைய
மெலவளைக்குஞ்சிலையானே திருமலைவேலப்பனே. (௮௩)

முடிக்குமருப்புக்கிசையாய்பைங்கூந்தலம்மூரிமதன்
பிடிக்குமருப்புக்கிலக்கல்லவேயெதிர்பேசுமொன்றோர்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்க்
இடிக்குமருப்புக்களிற்றுவிளசையிலெட்டமனே. (௮௪)

தடத்தத்தளிச்சிறுநாண்பூட்டிமாரசந்தனமு
கடத்தத்தளித்தலைதோற்றுட்குத்தோற்றுகடாசலத்தை
நடத்தத்தளிக்குட்பதைத்துக்கிடக்குமொன்றோர்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொரும்வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. (௮௫)

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேள்
வல்லிக்கிணையிலைவல்லிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொன்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமன்னவெட்டேந்திரபாண்டியனே. (௮௬)

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) (மாந்தளிர்-மேனி.)

கவளம்வளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருதப்பதுங்கன்வரான்

தலைவலைக்குத்தடையிடுவாரில்லைசங்குசொல்ல
அலைவலைக்கும்பிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே. அள

இந்திரச்செல்வன்றுணைபூவிக்காத்தப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்வேளைக்கணையால்கண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சானுவில்லைத்தருமகரகாக்கடக
சந்திரம்யாகங்களாமட வீர்கணிதந்திடமே. அஅ

வெஞ்சத்தமரந்துலைக்குந்திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமரம்பலுக்குமஞ்சேனனைவாய்க்குமஞ்சேன்
கெஞ்சத்தமரங்கசப்போனைவெல்லுவனீயுமெனை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாபோவலைசெறியம்பாமே. அசு

வெண்பா.

புத்தியின்பேர்கொள்ளாய்வேள்பொற்றொடிக்குமுன்புவந்து
சத்தியப்பேர்மீனுசரந்தொடுத்தான்-நித்தம்
குருபதம்பராவுமனுகூலாபொன்யாது
மருவும்வெங்கடேசுரெட்டமா. கூ௰

புத்தி-மதி-சந்திரன்-சத்தியம்-மெய்-தேகம்.

அத்திநகையூர்ப்பகப்போராக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமரஞ்செய்தானே-முத்தமிழ்க்கெந்
நாளும்பசுங்கனகநல்கிமுதல்வள்ளலெனா
வாழும்வெங்கடேசுரெட்டமா. கூக

அத்தி-சமுத்திரம்-ஊர்ப்பக-நகரா-அது-முரசு.

மன்னனவெங்கடேசுரெட்டமாநிதிபாதுதுணைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காணகிலனே-மின்னுபசுஞ்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைரதிகணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை. கூ௨

கணை-காண்கிலேன்.

தண்ணமுதபாஷிதவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள்-உண்ணமுது
மாமனத்தையேகுமட்டவம்புவிவிட்டாள்பால்கொடுக்க்
வீமனத்தைபேரெடுத்தான்மின். கூ௩

வம்பு-கச்சு-அதுகசத்தல்-வீமன்-பிரமன்-அவன்-அத்தை-சத்தி
அதுவீவந்தாதி,

தண்டமிழ்தேருத்தமசயாருவெக்கடேசுரெட்ட
மண்டலிகன்கூடிமருவாநாள்-சென்டு

மூலமானுட்கின்னமுதுகொடுக்கவாட்டுத்
தலையானுண்மான்மயக்கத்தால். ௬௪

ஆட்டுத்தலை-வேண்டாமென்று-அசைக்கிறதலை.

தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்டமானுண்மேல்-துள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமூரசனுற்பங்
கயவாளியேவானேகாண். ௬௫

கயவாளி-திசைச்சொல்-அதற்கு-இழிந்தோனென்னும்பொருள்

கொங்கைகும்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்கும்விழியம்பாசமூத்திரமா-பைங்கனக
மேருவெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ராயிவள்சசிபும்
ருருடையானூரிடையதாம். ௬௬

கொங்கை-கும்பவட்டம்-கூந்தல்-கூடு-அல்குல்-தார்-பனை-மாலையூர்-வஞ்சி-அதுஓர்கொடி.

மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தன்பாற்சந்துனைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தரவிலையே-கையகிஞற்
றுண்டித்தான்பென்றுமென்றுதுப்பிஞண்மாரனையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றுள்காண். ௬௭

விலை-ந்ரும்புவில்லை.

பூத்தூக்கிஉண்டவனைப்போந்தேறிக்கொண்டவனே
மாதுதூக்கியைத்தூக்கிவந்தானே-சேங்கிதரும்
பொன்னுபரணபுயசயிலாதென்னிளசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா. ௬௮

பூத்தூக்கி-ஆதிசேடன்-உண்டவன்-அவனுலுண்ணைப்பட்டகாற்று அதையேறிக்கொண்டவன்-மன்மதன்-மாத்தூக்கி-இலக்குமியைத்தாங்குந் தாமரை.

நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்குப்வெங்கடேரெட்
கொற்றவன்றூரன்றியரன்கோயிலின்முன்-உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுன்றுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிடு. ௬௯

அரன்-கொடிகால்-பரமசிவன்-துஜஸ்தம்பம்-அதை-நீங்காதது - இடபம் அதன்முன்ராசிமேடம்-அது-ஆடு

கன்னன்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்தனங்கொண்டாட்குமூல்லைத்தாரல்லா-தென்னசெய்தீ

தையன்மூன்பூமூன்னட்சரமும்மறைதைத்தெரியச்
செய்யும்பெரோன்னசெயும். ௰

தையலென்னுஞ் சொல்லுக்குமுன்-பூமுன்-அட்சரம்-பு-அது-உற்றதுபுதையல்-அதைக்காட்டுவது-மை-அது-ஆடு.

தாண்டுபரிதூண்டிடசாலிவெங்கடேசுரெட்ட
பாண்டியன்மேலாசைகொண்டபைந்தொடியை-வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாய்ப்போகவொருத்தனேயிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயர்க்கென்செய்யும்விடும். (ஒரு-ஆடு) ௰௧

கல்விகரைக்கண்டகும்பகம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விசயன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்-சொல்வதென
கட்செவிமம்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி. ௰௨

கட்செவி-அரவு-அம்புலி-இந்து-கங்கை-அம்-இம்மூன்றுஞ்சேரின் அரவிந்தம்-புலி-வேங்கைமரம் (வேங்கைமரத்தின்மீது-தாமரைமலரிருந்தது,)

சங்கநிதியென்னத்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளசைச்செழுங்கிரியில்-அங்குகண்டேன்
மாநிலத்தைமுற்றுமொருவள்ளனடுவாதியந்தந்
தானிருப்பதேந்திரிக்கத்தான். ௰௩

மால்-மலம்-முல்லை-வள்ளல்-பாரி-நடு-அப்பாரியெனும் சொல்லின் நடுவில்-ஆதி-ஆதியென்னுஞ்சொல்லின்-அந்தம்-கடையெழுத்தாகிய-தி-இருப்பது-பாதிரி-பாதிரிமரத்தின்மேல்-முல்லை-மலரிருந்தது.

தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்த்ரதாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலகிருஷ்ணவிம்பன்மணிவரையின் மேலு
மருக்கமமுநன்மாபாணையுமொருசந்தி
இருக்கலதிற்கண்டுகொண்டேனின்று. ௰௪

மாமீன இலக்குமியின்-வீடாகியதாமரை-சந்தி-மூங்கில்-மூங்கிலின்மேல் தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலத்தீபமெனத்தகாணியோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ரன்வெற்பியில்-செங்கனி
உண்டதுடனவனின்றாதினதுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி. ௰௫

அரியுண்டது-பூமி-அது-கு-அவனுதினது-சங்க-அது-வளை-இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தது-குவளை-அவன்பேர்-விஷ்டு-அதுமூங்கில் (மூச்கிலின்மேற்குவளை மலரிருந்தது.)

அழகிசக்கதேவிக்கனந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேட்டவேங்கே-பழகுமொரு
கூந்தல்களமல்குலகடுசொன்னேன்கனகம்
ஏந்துதனமாந்தளிர்மெய்யாம். ளசு

சக்கு-கண்-ஏவு-பாணம்-இக்கு-மொழி-அல்-கூந்தல்-நந்தம்-களம்-பணி-அல்குல்-ஆல்-அகடு-கனகம்-தனம்-மாந்தளிர்-மெய்.

ஏகாம்பரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறுபுகலிலையே-பாகார்ந்த
சந்தமதுரத்தமிழுக்ககத்யனென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ளஎ

ஏகாம்பரிடம்-கஞ்சி.

திரைக்கலக்கித்தையலென்பதேயிருப்பத்தேழென்
னரைக்கலக்கித்தையலேகம்-உரைக்கவொண்ணு
தத்தம்ப்ரகண்டாவரசர்சிரோரத்நமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ளஅ

திரை-கடல்-கலை-அதிற்றேன்றும் சந்திரன்-தையலிருப்பத்தேழு-அவன்மனைவிகள்-இருபத்தேழு-நட்சத்திரங்கள்.

சென்றலர்ந்தார்சேர்முத்திருளப்பபூபதிபான
மன்றலர்ந்தார்வாங்கிவருமளவும்-குன்றமூலை
ஏழாயிரம்பண்ணையில்லுடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில். ளகூ

ஏழாய்-பெண்ணே-இரு-அம்பு-அண்ணையில்-மதன்பாணம்-பொருந் துவதனல்-ஏழாயிரம்பெண்ணை-ஓரூர்.

கூன்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
மான்கலையில்லாமன்மருளுமா-தேன்கலைபச்
சந்தநறுங்காவின்மந்திதாவுமிளசைநகர்
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ளய

கொச்சகம்.

கோவிதுராநெருப்பாமிவட்குவிலக்
காகாவிதுராகதம்புரிவார்கன்னியர்கள்

வாகாவித்துராமராமரதிமாரவச்ர
தேகாவித்துரா திருமலைவேலேந்திரனே. (௱௰௧)

அங்கரவித்தாராவணைவதுகண்டின்பமொரு
பங்காவித்தாராபதியேயென்றேங்குவளா
துங்காவித்தாரா துணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாரா திருமலைவேலேந்திரனே. (௱௰௨)

ஆக-செய்யுள்-௱௨௬.

நாகூர் முத்துப்புலவர்பாடிய.

கட்டளைக்கலிப்பா.

தனதனுகடாத்தியடர்ந்தபூச்சரத்தை வாங்கித்தனத்திற்றொடுக்கும் (ன்
தனதனுகதவிலாமின்போன்மெய்பசந் தசந்துசந்தேசொலென்றணமினு
தனதனுகணைத்தொம்மெனப்பையினிரத்தம்புரிந்தசரணசரோருகா
தனதனுகவளரும்ப்ரதாபவுத்தாரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௧)

கணகனங்கப்பிளந்தளிர்கொத்தளகங்களந்திருக்காயமின்மேன்மற்ற
கணகனங்கம்பளந்தலைகண்டுகொண்டைக்குளேவினன்சேராத்தென்கொ
லோ,கணகனங்கம்பளகோத்திராவருட்காதலன்றனைக்காத்தடிமைகொண்
ட, கணகனந்தம்பிளந்தநசிங்காகுத்தாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ()

கடகரிக்குமதனனவர்செயுங்காயந்தேர்த்தனரோவளவன்னைமார்
கடகரிக்குமரிவாழ்கவேலன்மூன்கட்டினராதிலென்னுமொன்னூர்க்குவி
கடகரிக்குருவிக்கன்றுகண்ணருள்கர்த்தர்தாளிணையைத்துதிநேமகா
கடகரிக்குதிருபாவிளசைவாழ்கருணைமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

தந்தப்பாமிகடீர்மருங்கம்பிருதாணையாமிந்தமாகைமின்னூர்சந்தம்
தந்தப்பாதுகணற்றவரம்புவேடாவெறுளிக்கச்சரமுல்லைதாசர
தந்தப்பாதுகவிப்பட்டம்வாலியையத்தாக்கியேயவன்றம்பிக்குத்தந்துதந்
தந்தப்பாதுகைதம்பிக்குநல்கியதாருவேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.(௪)

தனதனந்தனதாவலினலர்தக்கனிக்குமாமலையாமிடைமின்னிலும்
சினதனந்தனமாறகூறரிதரிதென்னுமல்குற்றிருவையணைகுவாய்

மணதனந்தனமாடைதமிழ்பகர்வாணர்க்கிந்துமகிழும்ப்ரதாபனே
தனதனந்தனவென்றுடுவோருடங்கிவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இந்தக்காவணங்கற்கோர்கவிகையாவிருந்துசாந்துதியானென்னசெய்கு வேன், பந்தக்காவணமம்மைகண்டப்பியெப்படியங்கேகுவன்பாங்கியென் றுள்கவி, சிந்தைக்க்ாவணசந்திரசோமதியாகசற்குணபாகமனோகரா, சந்த க்காவணஞ்சூழிளசைப்பதித்தாணமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இருபந்தமெனும்பொற்பயோதரமென்னசொல்லாதிக்கெண்மடங்கி வன், சொருபந்தச்சிவிகையில்வந்தனன் சொந்தமாகவுவந்தணேவாய்சு டர்தருபந்தமணியவெற்புப்பெற்றிற்றுப் துலங்கித்தனேநம்புவோர்க்கெ ல்லாம், நிருபந்தமனதின்படிக்கருணேசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர னே. (௭)

தரகலாதனங்கன்சமர்க்கோலஞ்சமைந்துபாணமெய்தான்பூலலவா,கர கலாதனகும்பம்பொருக்குமரகன்ஜிபேயனேக்கண்பாவொன்றுள்புல, வர கலாதனன்மார்க்கசிலாக்கியமாவசந்தகியாகவரோதயா, பிரகலாதனன்பு ள்ளத்திருந்தருள்பெருக்குமால் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௮)

மாதமந்திரணம்போசிருந்தனைதமலைக்கொப்பாகவளர்த்ததுமாரன்னைச்
சூதமந்திரவோருதமாமதிசோர்ந்துதாளிந்தவேந்திழைவாடுமோ
போதமந்திரசக்கினியைக்கல்விப்பொழிவிற்றுவும்புகழ்க்கழுகாசல
வேதமந்திரமெய்க்குகனேத்தொழும்வெங்கடேசுரவெட்டமதீரனே. (௯)

வருதுகட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்து பூவாளிவேள்கயவாழிமுரசம்
திருதுகட்டுவசனமலமலைத்தென்றலாதகொடுந்தேரைநடாத்தியே
பொருதுகட்டுவதனத்திற்சாடவேபூக்தொடுத்தனன்சந்திரகாவிடாய்
விருதுகட்டுமதிபாவிளசைவாழ வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரவசீகரனே. ( )

தந்துகந்துகந்தாகந்தணிக்குநீர்த்தடமருங்குதனமல்குற்றையலெழுந்து
கந்துகந்தாகனைப்போழ்திலுன்மோகத் தூதுமொழிவனென்றேவந்தேன்
வந்துரந்துகந்தாகழுகாசல்வாசகாவெனவாழ்த்துமுன்பாகட்டுங்
கந்துகந்தாகம்புரட்டுங்கடாசலவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௰௧)

நம்பரக்கனையானனாரியநாதர்முன்புநமைவேண்டிச்செல்கவென்
றும்பரக்கனையாயனிப்பத்தன அருவிலாமதன்யுத்தத்துக்கென்செய்வேன்
அம்பரக்கனையானதிற்பாளயமன்றிறங்கிபடர்ங்கிலங்காபுரி
வம்பரக்கனையாசுகத்தால்வென்றமாதவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

அத்தன்கண்ணுக்குத்தோற்றான்றன் மாதலாலரிபிர்மாதிக்குந்தோற்றா
னவன்மகா,எத்தன்மாமனையென்றுந்தமையனென்றேசொல்வோன்கணை
யெய்யாமலெய்கிறான்,கத்தன்பூவுலகேழுமேயொருகவிகைநீழலிற்கா
த்தருளும்பரி, சுத்தன்மன்னுங்குமாரவெட்டேந்த்ரன்சோதராவெங்கடே
சரட்டேந்த்ரனே. ௰௩

உமையராசியையூரும்பிரான்வளரோங்ககேருந்தனத்தா ளுமைமகிழ்ந,
துமையராசியமாய்க்கூட்டிவாவென்று சொல்லியென்னையுன்பால்விடுத்
தான்பொன்னார், சுமையராசிற்சொரூபாவென்றீசனைத் தன்கையாற்றொ
ழுதுங்கன்கடைவீடணற், கமையராசியராயருளவல்லவாபுகழாகராவெங்
கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௪

சங்கதாதரளக்கால்கழுகதாதன்கழுத்திணையென்றுட்குன்றுரின்று
துங்கதாதரத்தாமதஞ்செய்யிலத்தோகை தேகத்தைதமாரன்வருத்துவான்
அங்கதாதரநீதூதுசெல்லென்றவாரியாரணவீரியப்ரதாபனே
வெங்கதாதரவீமாசெயதராவெங்கடேசுரவெட்டம்புயனே. ௰௫

பூவலானைமுதலானகற்பங்கள்புரிந்துகிட்டைவசித்திருந்தாலுமென்
ஆவலானையும்விட்டுவிடாதந்தவரிப்பிர்ம்மாதிகளாலுந்தானென்
மாவதானைமலரதினுலெயயின்மங்கையுள்ளமயங்காதிருக்குமா
மேனவானையடக்கிச்செயம்பெற்றவிசயனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

அஞ்சக்கஞ்சனங்கைபாலனந்தசோகமேவவடரவிடுகுழதஞ்
சக்கஞ்சனமெல்லாங்களைத்திருதனத்தைநீலத்தடவளையாக்கமான்
மிஞ்சக்கஞ்சனந்தாழக்குலுக்குமெய்ம்மின்னமேவிவிரகந்தணித்திடாய்
வஞ்சக்கஞ்சனகத்தைத்துணித்தவாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

சுந்தரப்புயருஞ்சடையார்பகைக்காமன்வந்துகணையேவவேயினுள்
அந்தரப்புயவின்பேர்மிகுத்தனளணையின்மீதணைவாயணைவாய்பர
தந்தரப்புயங்கப்பணிமீதுதெய்வத்தென்றுசிஞ்சரணம்புயாதிட
மந்தரப்புயபாரசெயதரவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௮

அங்க்ராசலவன்பன்றிபோற்பகையார்ப்பரிக்க வவர்க்கிலைசந்தேய்து
மின், பந்தராசலனேபயந்தான்வெறுப்பாயுரைக்கிற்பலவொன்சொல்லாரு
ல, கந்தராசலவாவூரின்வாய்மறைக்கவுலைமூடியுண்டா, கொண்டகாதல்
திர்மந்தராசலவாகாசயதராவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௯

மூனசனங்கைமிகன்கண்ணிறந்துற மூற்றும்வெந்தவன்லெந்திகல்செ
ய்யடவே, இனசநங்கைக்குதுகஞ்சிதட்டுதுசேலைசோர்ந்திருகாலைபும்பின்ன
வே, இனசனங்கையதுகொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவேமயன்மீசுரமாகுது
வனசனங்கைமருவும்புயாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௰

படங்குமாதங்கரோக்காற்சமைத்திட்டபாரக் கொங்கைக்குறியுஞ்சமீ
பந்தான், சடங்குமாதங்கழிக்குமூன்றுமிதுசமயங்கட்டித்தழுவாவிடிலவா
அடங்குமாதங்கள்சித்தமென்பாக்யமணையவேண்டுமூன்றுண்மூலமென்
னவே, தொடங்குமாதங்கமூன்வந்தமாதவாதுங்கனே வெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே. ௨௧

வாசக்காந்தண்மலர்க்கையினுலணைவாரிப் பன்னீரொடுசந்தனம்,பூச
க்காந்தல்பொருமலயர்ந்துவாய்புலம்பத்தாமமூம்வெம்பமின்னார்களும்,வ
சக்காந்த மூலைக்கிலென்செய்குவாளெய்துவாய் குறமாதுதெய்வானைக்
கோர், நேசக்காந்தரருள்பெற்றுவாழ்மனு நீதனேவெங்கடேசுரெட்டேந்
த்ரனே. ௨௨

வந்துவாரவையநடத்திச்சிலைவளைத்துச்சித்தசன்மான்கணையேவப்பு
குந்துவாரவளவும்பிதிர்ந்திடக்குடைந்துகொங்கைக்குடத்தையுமேயனே
கந்துவாரமநாக்கிவிட்டாலிந்தக்கன்னியென்செய்குவாள்காண்கவியினுல்
சிந்துவாரமதிலனேகண்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௩

அரிசிராவணத்தாலடைந்துந்தொனியமருதில்லையதைமூனியுண்ண
வும்,கரிசிராகவலப்பகலோன்வருங்காலமான்தெக்காலமென்றுடரும்,பரி
சிராமூழலோபகுடாரிகீபாரவில்வளைத்துக்காதூஷண.திரிசிராவிழவோ
ர்பாணந்தொட்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௪

தொடுக்கவத்திரம்வேள்துதானிந்தத் தோலைகமெய்யைத்துளைத்து
டுருவவே, கடுக்கவந்திரண்மேல் விழுமீயெனக் கலங்குவாட்குன்னலங்
கலின்றிதுவாம், இடுக்கவர்திரங்கா வென்றழைக்கவர் தி ட க்க ளை

த்திரிசிக்கினையிட்டவா, உடுக்கவஸ்திரமில்லாதவர்க்கரு ளுத்தமாவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௨௫)

சிதமாரப்பணங்கன்றெருட்ட ரன்றனத்தினைத்துலைக்குத் தடாரிக்கு தத்தம்பு, சூதமாரம்பம்ராமாரமா வெனச்சொல்லுமேவன் சந்துசொல்ல விம்மாதர்க்குள், நீதமாரம்பலர்திசெய்வாரெந்தன் னேமக்காமந்தணிமூ லமென்னவே, போதமாரம்பஞ்செய்யமுன்வந்தவா போசனேவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௨௬)

பூசுகந்தன்தனத்திற்பொரிந்ததுபொருக்கெழும்பி யிப்பூவைதன்மா லுக்கே, நீசுகந்தந்தடங்கலின்றித்தரநேமஞ்செய்திவள் காமந்தணித்தி டாய், தேசுகந்தந்தராவணன்செய்தலைசிக்கெனக் கொண்டுவாவென்றில க்குமற்கு; காசுகந்தந்தராமாபெரும்புக ழாகராவெங்கடேசுரெட்டேந்த் ரனே. (௨௭)

பொருப்புக்குஞ்சரீயாகப் புடைத்தெழும்பூண்முலைக் கன்னிமீ தேசமர்செய்யத், அருப்புக்குஞ்சரியேரிமெய்யெங்கணுந்துலைக்கமாரன்வ லைக்கலலன்செங்கைக், கருப்புக்குஞ்சரிசாமகிழற்றுந் திங்கட்குடைக்குங் கலங்குவளோமனை, விருப்புக்குஞ்சரிகாந்தற்குவைத்தவா வீரனேவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௨௮)

அடிதங்கச்சியிவளென்னமோதெரியாதுசிந்தை யயருகிறுளிந்தா, பிடிதங்கச்சிவிகையிலிருந்துநம்பிள்ளை தான்கிளிப்பிள்ளை யல்லோமயல், கொடிதங்கச்சிப்பரிபோற்சென்றேவரக் கூறொன்றுளிகல்கொண்டோர மர்கண்டு, அடிதங்கச்சிமையப்புயங்கொட்டுமுத்துங்கனே வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே. (௨௯)

அரகதத்தைமதன்சிந்தைதன்னில்வைத்தம்பரத்தை யடித்தார்ப்பரி த்துமே, ஆரகதத்தைநடத்தியப் பாலுமென்று வதனத்தைத்துலைத்துவிட் டான்கொண்ட, விரகதத்தையெவர்தணிப்பார்மலர்மெத்தைமீதினில்வை த்தணைவாய்மணி, மரகதத்தையணியும்புயாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௩௰)

அனங்கனம்பணந்தொடமெய்பசந்தசந்து வாடுவதல்லாவிடைக் கிரு, தனங்கனம்பணந்தாராளிருக்குநற்றலத்தின்போர்க்கொடி தாங்காது பெற்றதாய், மனங்கனம்பணம்பின்போமிகுத்தார்தமர்தர்சொல்லும்வசை க்கிலக்காகிய, மினங்கனம்பணஞ்சேர்சூதமாயினுஞ்மாதுவெங்கடேசுரெ ட்டேந்த்ரனே. (௩௧)

மாதவாவினர்மட்டலர்நின்புய மாலைமாலையகற்றுவதாசடை, யாதவாவினன்சொல்லுந்துராகத வன்னைவாயையடக்குவதார்மலர்ச், சீதவாவினந்தங்கந்தரமெனுந் செல்விக்கோர்மொழி சொல்லியணைந்திடாய், போதவாவிளங்காத்தருண் மாதவாபோசனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௫௨)

இருதனங்கனிக்குச்சிலைபோற்புடைத்தெழுந்துவிம்மியிருமாந்திடக்கயல், விருதனங்களுக்குச்சிலைவாங்கிமாவிசைகொண்டுநிருவிப்பாய வாளியாற், பொருதனங்கனிவர்க்குழன்றுமன்மால் பூண்டிருக்கச்செய்தான்றமிழ்வாணர்க்கு, வருதனங்கனிவாய்த்தருமன்னவாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௫௩)

என்னிலங்குச்சலராசராசருக்கேற்றதாமவ ரிங்கேவருகப்போய், முன்னிலங்குநங்காரியம்யாவது மொழியென்றுள்பைங்கிளிதான் மருவுவாய், நன்னிலங்குவளையத்திலிதென்னநாட்டுந்தென்கருக் கோட்டைக்கதிபனே, பொன்னிலங்குமணிமார்பனேதினபோசனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௫௪)

அரகராசலங்கொண்டபுண்போன்முலைபானை விம்மவத்திற்றென்றருலவே, உரகராசலவன்குளிராதனலு குக்கிருணந்தமாரக்கிம்மாதருந்தரகாசலராசியகாமயராவெனைப்புணர்வாய்மூலமென்றதோத், திரகராசலங்காத்தசக்ரேஸ்வராசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௫௫)

கஞ்சரஞ்சப்பெடைபோலுமென்னகளத்தாளிரு கண்ணனையாளது, பஞ்சரஞ்சர்க்கவைவட்டுணைமுலைப்பருபதத்தி லழுபதத்தான்றெட்டான், வெஞ்சரஞ்சரப்பிரமஞ்சகோளகைமீதிருந்தந்த மின்னுமேவுவாய், வஞ்சரஞ்சப்பொருஞ்செய்தோர்த்தண்டவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௫௬)

மாமனுக்குமகனுகவந்தகாமனுக்கும்பெற்று வளர்த்தவட்குங்கலைச், சோமனுக்குமினத்தார்க்குமஞ்சி மேய்ச்சோர்ந்துவாடினள்சேர்ந்தணைவாயினி, தாமனுக்குமினியகுமாரெட்டதருமனுக்குங்குமாரமுத்தேந்திரபூபனுக்குஞ்சகோதரனேதிடபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ( )

என்னவாவிதுராசிய ராசுடைபோலுமா மகள்காவெலாடுகாண்மிகப், பின்னவாவிதுராவணறுவவாபிரம னிப்படிச்செய்தனென்னோர்கள்வாய், கொன்னவாவிது ராகதத்தென்றிசைகுடிபுகக்கையிற் கோதண்டம்வாங்கியே, மன்னவாவிதுராபுகழாகராவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

சொலங்கக்காகொண்டமோகத்தினல்வருஞ் சோபதாபந்தலைக்க
வென்றுட்குமே," விலங்கக்காமசரத்தாலும்பூர்தனிமெய் யிளைத்தனளல்
லாமலொப்பிலா, நலங்கக்காரிசுக்காரிபேலவிங்காளுமேநல்லநாளடையா
ர்மனம், பலங்கக்கால்சொண்டடர்டரிமேல்வருவாசவாவெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே. (௫௯

சரந்தராதரங்கண்டாமதன் விழித்தானெனது குழந்தைதனியேமால்,
பரந்தராதரளக்கச்சிறுக்கும்பொற்பார்கயோதரபாரத்தைதாங்கவே, உர
ந்தராதரவம்போற்றுவண்மருங்கொசியுபூள்ளம்வசியாயணைந்திடாய், புர
ந்தராதரணிக்கதிபாசெயபூதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௬௰)

பீசிக்குஞ்சரவங்களைக்கொத்திப்பிடித்துத்தாக்கப்பெரும்பகையின்
றிக்கா, லாசிக்குஞ்சரஞ்சிங்சமீதுசென்றடிப்ப போல்வந்தடிக்குதுதா
யென்ற, நீசிக்குஞ்சரசப்பேச்சுமாச்சிவணிணைவுங் காணுங்கனவுமிங்கே
யொரு, வாசிக்குஞ்சரமேவியராகவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர
னே. (௬௧)

அராவுக்கேகணையேசெவியென்பரதல்லபெற்ற வளைக்கேமின்னுரு
வம், பராவுக்கேகணையேகுழலாக்கியபண்ணுக்கேசொந்தபெண்ணுக்கிர
ங்கியின், றிராவுக்கேகணைமேற்சென்றிருந்துநல்விண்பலிலைசெய்தன்பாய்
மருவுவாய், மராவுக்கேகணை யேவியராகவா வாசவா வெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே. (௬௨)

அல்லையாலைமருதங்கிளிவைய மின்னுனால்வகைத்தானையதாக்கிவி
ட், டெல்லைமாலையும்விட்டடார்ந்தேரிகானிருக்குமாலையத்துட்புகுந்தேதன்
கை. வில்லைமாலைவிளைந்துவளைத்தம்மைவிட்டுவேண்மட்டுமீறினன்மேவு
வாய், சூல்லைமாலையணிமாலைப்போற்றிய குமுணனேவெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே. (௬௩)

துடிக்கவில்லைமுலைதிரண்டேமகள்சமையவில்லை மணந்தான்குமுகு
மென், நடிக்கவில்லைபொடிபுனுசத்தர்சேர்த்தணியவில்லை யதறகுமுன்
மாரன்போர், முடிக்கவில்லைவளைத்தாங்குழந்தைதான் மோகந்தாங்கவுமு
ற்றுதொன்னுர்துடி., துடிக்கவில்லைவளைக்குமகொரவுத்தங்கனே வெங்க
டேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௬௪)

மஞ்சலக்கணங்கன்புறலேகட்டிமருவுதற்குளவானவைத்திருக்குநாள், அஞ்சலங்கணலர்க்கேதெரியுமின்றுவலோவடங்காதிரங்காதவன், கெஞ்சலக்கணப்பெற்றியின்வெண்ணையாகிலவில்வந்துகலவிசெய்வாயையா, பஞ்சலக்கணமுத்தமிழாதரபாஷிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, (௬௫)

சத்திக்கும்பணிக்கையினன்பெற்றதனையன்போர்க்குவினையமின்றுணாச்சு, மத்திக்கும்பணியாய்நிறைத்துச்சரமாரிபெய்யவென்பாலுணாதாலுணாக், கத்திக்கும்பணிசோர்ந்ததுங்காணிலாள்காதல்தீரவிப்போதனைவாயையா, எத்திக்கும்பணிவேந்தாமகாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, (௬௬)

தனதுமெய்க்குமலரணையானது தழலிறைக்குந்தனச்சுமையாயிடை, மினதுமெய்க்குந்துவளுமிம்மாயந்த மேனகைக்கும்வெகு மிச்சநாணுண்மை, சோனதுமெய்க்குமரன்பொற்பதாம்புயங்கொழுந்தொழும்பன்குமாரெட்டபாண்டியன், மனதுமெய்க்குமுயிர்த்துணைவாபுகழ்வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௬௭)

இட்டங்கட்டியவாரேயல்லாதுவேறில்லைசிந்தையி தெல்லாஞ்சுவாமிய, இட்டங்கட்டியபரஞ்சியாற்செய்தசித்ரமஞ்சத்திற்சேர்வாய்திணஞ்சட்ட, வட்டங்கட்டியங்கக்குடிக்கின்றராவணனைவென்றன்புவைத்தவன் றம்பிக்குப்பட்டங்கட்டியராமாநவரசபாஷிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. (௬அ)

பருதியானவரிராறுபேருங்கோபாக்கினி மிஞ்சிவருவதுபோன்மதிவருகியானதற்காற்றேனென்றுனையோமலடிருந்துபெற்றேகிந்தப்பிள்ளையை, ஒருதியானமதுகுலதீபம்போலுதித்து மோகத்துக்குள்ளாகினளையா,குருதியானமறவாதவாபுகழ்க்கென்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

அம்பமாமுனிவாய்மூலைக்கண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணாகவணங்கனெய்யச்சொர்ன, விம்பமாமுனிருந்தபடிக்கிலேமேனிமாகலைக் யாவிரிவனையா, கம்பமாமுனிதம்பெறவந்துதற்காத்தவாவெகு நேர்த்தியதார்தமிழ்க், கும்பமாமுனி போல்வந்துதித்தவா கொற்றவா வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே. (௭௰)

ஆக-செய்யுள்-௧௨௭௩.

—(-*-)—

இராமநாதபுரம்-சமஸ்தானம்.

மானேஜரவர்களாகிய

பொன்னுசாமிதேவர்மேற்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய-வெண்பா.

திருமகட்குத்தன்னிறமாஞ்செய்யும்புட்மும்
பொருமகட்குப்பொன்னம்புயமுந் தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலைதந்தான்றன் கமலவானேநற்
சாமிவண்ண மாலைதராதரன் (நிறம்-மார்பு) (௧)

இய்யூர்தகரவெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குமரன்மலரடிக்கு-மெய்யூர்
மனத்தையளித்தபொன்னுசாமிக்குமானே
அனத்தைமறந்தாளென்றறை (இய்யூர்தகரம்-திகிரி) (௨)

வேறுவிலக்கல்

ஆடிமாதம்பவணிபுயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்கண்ணீர்மாற்றி-நீடுமயல்
போர்க்குமோவன்னுய்புலவர்மிடியைக்கொடையான்
நீக்குபொன்னுசாமிநிருபன் (௩)

பின்முடுகுவெண்பா

பொன்னாரம்பூணும்புகழ்பொன்னுசாமிவள்ளல்
றுன்னாரராமன்றுயர்புரிவான்-மன்னனிதேன்
நக்கரும்புமற்சுரும்புநற்கரும்புங்கைக்கொளும்வேல்
எற்கரும்புண்ணுய்க்கவெய்வனே (௪)

அளகைப்பொறித்தகொடியன்னலடிபோற்றும்
அளகைக்கோனற்பொன்னுசாமி-துளிமதுத்தர்
தந்தான்மதனடங்கத்தண்டியந்தானடுக்க
இந்தாவிந்தாமுகத்தாயிது (௫)

புறங்காட்டல்-கட்டளைக்கலித்துறை

செவ்வேரிகழ்தரன்மாமலர்ச்சேவடிசிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேறிகல்பொன்னுசாமிபூபாலனற்சீர்க்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணிமேவமுதக்கடநீர்மறைத்து
உவ்வேரினமதசவ்விணைக்காட்டலென்னெண்டாடியே. (௬)

(உவ்வேரின-மதக-முதுகு)

கைக்கார்மிகிதருதேனுசிந்தாமணிகண்ணன்கார்த்தி
கைக்கார்கிரவாங்கொண்டயோன்பொன்னுசாமிநக்
கைக்கார்வளாயிற்பவனிவந்தான்-கண்டுமால்கொள்காரி
கைக்கார்துணைபுரிவாரிறவாது கருணைசெய்தே. (௭)

கலிப்பா

என்றுகண்டவிந்துவைப்போலிவன்முகஞ்சோர்ந்தாளம்மா
என்றுகண்டனம்பாலுமெனவயிலாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கம்மலமைத்திடினுமுனாயாக்கிளிக்கே
என்றுகண்டன்னீர்தப்பாயெழிற்பொன்னுசாமிமன்னே (௮)

வராக்கொங்கைமிசைமருவபொன்னுசாமிவள்ளல்
வாராராவெல்லாமகியமுலாங்தென்றலன்றில்
வாரார்கலியொலியுர்வருத்தமனநொந்தனள்சொல்
வாராநீயல்லாலம்மன்னர்பெருமான்றனக்கே (௯)

போதம்புடனேமதியனிநர்பூங்குயிறென்
வாதம்புரிதுபராலவாடுமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்க்கோதும்வேள்பொற்கால
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனும்பார்த்திபனே (௰)

கட்டளைக்கலிப்பா.

அச்சுகப்போர்புலவோனைமதித்திடு மண்ணமேல பொருமங்கசன்வா ளியம்நச்சுப்போது காக்கத்துறந்தனனுணர் பூணுந் துகிலுமிவடனக் கச்சுப்போனதுங்காணுன் முகவைவாழ்காவலாவள் கேசவிவள்கண்டுள், கைச்சுப்போனது முண்டிலள்கெண்டைசேர்கண்ணிமையைப் புரப்பாய் பொன்னுசாமியே (௰௧)

அத்திகத்தவலத்துக்காளினைபட்டவாழிநெடுமாள்மருகனம், சத்தி கந்தன்சந்தாசலச்செந்தூர்வாழ்தாருகாரிவலாரிமகணைகைப், பத்திமுத்து கருறத்திமணாளனைப்பணிபுகம்பொன்னுசாமிமகிபனைந், கித்திக்கத்தகு மென்மொழிகூறிநீசேரச்செய்திடுவாய்மடக்கிளியே (௰௨)

ஆரப்பூணும்வளைக்குயமீதிலேயணங்கவேடனர்லக்கணை தூவவே, ஆ ரப்பூணுன்பெரிலுந்துயிலுமல்லம்மனைகழங்குமடக்கிளியுர், ஆரப்பூ ணுந்துறந்துமெய்சோர்ந்தனளவளைக்காந்தணைந்தாள்வதுன்பாரமே, ஆர ப்பூணுமடைநற்றுந்தவீரனே மண்ணமேலபொன்னுசாமிதுரையே. (௰௩)

எங்குந்தம்புகழோங்கவளித்தருமேழுவள்ளல்களுமிறந்தனீகையால், த
ங்குந்தங்குரிசிற்சேடுக்கபூனைச்சாற்றுஞ் சற்குணனாய் பொன்னுசாமி, மா
தங்கமேற்கொடுபோந்தவரோர்தினஞ்சாறுப்வீதியிற்கண்டார், மயல்கொ
க்குந்தங்கலையுந்தரியாதுந்தளர்ந்துநாணமுந்தாமிழந்தார்களே. (௰௪)

மட்டுத்தார்கணையான் மதன்பாதிவினைவருத்தத்தான் பனைகொண்டுமய
க்கிப்பொற், கட்டுத்தார்ப்புரவிக்கொருவீரனின்கருத்துத்தானிரங்கிப்புய
பேவுஞ், மொட்டுத்தார்தரவாங்கிவரச்சொன்னண்முத்தத்தார்நிறைபொ
த்தமுருவளால், தட்டுத்தானுனையாமலருளரிச்சந்திரனேபொன்னுசாமி
சுரேந்திரனே. ([illegible])

பாலனத்தைவிடுத்துநிங்கண்ணிவள் பாலனத்தைவிடுத்தனள்வே
ணுகோ, பாலனத்தையுடையோன்மருகன்கோபாலனத்தையல்பாகனரு
ள்பரன், பாலனத்தையணிநாசிவள்ளிகோயாதபற்பம் பணிபொன்னுசா
மிநீ, பாலனத்தைப்புரிசிலைமாரணம்பால்வருத்தப்படாமலிப்பாவையே. ()

விருத்தம்.

மானேசரந்தொடுத்தமதனங்கம்விழித்தெரித்தோன்றான்மலர்க்கோ
மானேசாதவர்பரவும்பரனன்பன்சேதுபதிமன்னன்வாயில்
மானேசராம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவலல்ல
மானேசராகும்வங்கனிபுரிதோசிவ்வுலகில்வாழுவேனே. ([illegible])

கொச்சகக்கலிப்பா.

சுரர்க்கோர்சுவையமுதத்துதெடியாலீந்தனன்று
சுரர்க்கோரறுசுவைசேர்தூவமுதையீந்தனைநீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்பாலிரந்தான்றீனர்கள்
பண்டலத்திவ்வுரவுமாறுநிதிசொரிந்தனைநீ

இதுதரவு-எனவாங்குதனிச்சொல்

சக்கரத்தானிருதர்களைத்தான்றுணித்தாரணனுஞ்
சக்கரத்தானுட்பலகளைத்தான்றுணித்தாய்சபையில்
எல்லார்வினைக்காடையீந்திரானைக்காத்தான்
எல்லார்க்குமீயாடையீந்துபிமானங்காத்தாய்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

நல்லாரணிகவர்ந்தானாராயணனளித்த
நல்லாரணிநல்கினனீநானிலத்தில்

இவைமூன்றுந்தாழிசை.

வான்றருவெனவேதழங்குகொடையோய்
மீன்றருகண்ணினள்விழைவெனுநறவை
உண்டுகளித்தேயொளியவளைசோரக்
கண்டுபாலனமுங்கொண்டிவளணைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைவாய்துடிப்பக்
காவிநீர்வாரவேவாவியட்போனனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தேன்றுளி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனனங்கவேள்
வெம்புலியேயெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவிவயாவிமேற்றுவின
தோவறுதென்றலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணுறுஞ்சிந்தும்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்ததமுடற்றும்வெந்துயர்தணிப்பாய்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்வாழ்பூபதியே. (௰அ)

ஆக - செய்யுள் - ௲௨௯௧

———(*)———

தனிப்பாடற்றிரட்டு

முற்றிற்று.

உ

கலிப்பாடற்றிரட்டு செய்யுளகராதி.

தனிப்பாடற்றிரட்டுசெய்யுள் அகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

